

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den zweiten Tag des Neujahrsfestes

Stern, Salomo Gottlieb

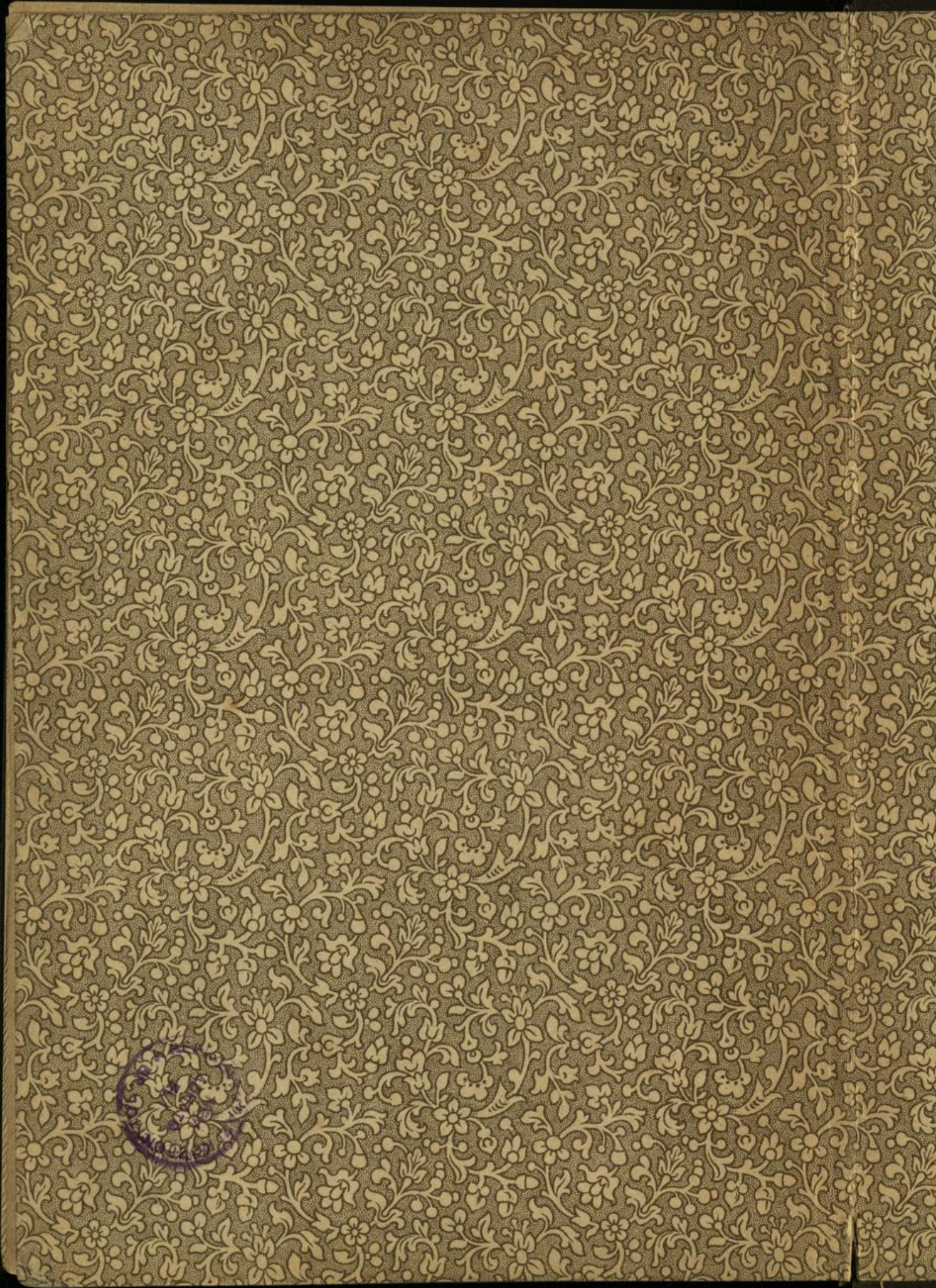
Wien, 1897

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12180](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12180)

सर्वप्रथम
अनुसंधान

008

2203
UNIVERSITÄT POTSDAM
Universitätsbibliothek

MACHSOR.

Die sämtlichen

Festgebete der Israeliten

mit bestgeordnetem Texte und

deutscher Uebersetzung

von

S. G. Stern.

(Ausgabe in neun Theilen.)

Zweiter Theil:

Für den zweiten Tag des Neujahrsfestes

Teil

Wien 1897.

Verlag und Eigenthum
Jos. Schlesinger's Buchhandlung
I., Seitenstettengasse Nr. 5.

Verzeichniß

der bei dem geregelten Gottesdienste beibehaltenen Gebete.

שחרית

Vom Anfange bis nach dem Schemone Essre-Gebete werden keine Piutim eingeschaltet.

Gebetordnung nach Schemone Essre.

	Seite
את חיל bis יראתי בפצותי. מסוד, ברוך אתה	22
ומצמיה ישועה bis זכרנו	24
מחיה המתים bis מי כמוך	26
אל נא bis ואתה קדוש טהור ימלוך	27
לאל עורך דין	37
עושה השלום bis ו. ש. ו. א. קדושה	43
אבינו מלכנו	48
הפטרה, קריאת התורה, תוצאת ספר תורה	52
הכנסת ספר תורה טהור תקיעת שופר	69

מוסף

Gebetordnung nach Schemone Essre.

מחיה המתים bis זכרנו, מסוד, ברוך אתה	91
אם לא למענו יעש, אל אמונה, ואתה קדוש, ימלוך	95
בשלוש קדושה בקודש bis ונתנה תוקף	102
לדור ודור הללויה bis ו. ש. ו. א. ככתוב	106
האוחז ביד, עוד יזכור, כי מקדישך, חמול	111
אין עוד bis ו. ש. ו. א. ויאתיו	115
אוחילה לאל, או"א היה עם פסיות	117
היום הרת עולם, ויום הזכרון bis על כן נקוה לך	126
היום הרת עולם, זוכר הברית bis אתה זוכר	134
היום הרת עולם, ישראל ברחמים bis אתה נגלית	143
עושה השלום bis היום תאמצנו, סדר דוכן, ותערב, רצה	145
עלינו, אין כאלהינו	152

Vor dem Eintritte in das Bethaus.

וְאָנִי בְרוּב חֲסִדָּךְ אָבֹא בֵיתְךָ אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֶל־הַיְכָל־קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ

Nach dem Eintritte in das Bethaus.

בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרִנְשׁ:

Wie schön sind deine Hütten Jakob, deine Wohnungen Israel! Deiner Vaterhuld vertrauend, trete ich ein, Herr, in dein Haus, und beuge mich vor dir in deinem heiligen Tempel in Gottesfurcht. Mit der innigsten Lust und Liebe trete ich ein, Herr, in dein Haus, betrete ich die Stätte, wo du thronest in deiner Herrlichkeit. Ich beuge mich, ich bücke mich, ich beuge das Knie vor dir, meinem Gott, der mich geschaffen. Möge mein Gebet vor dich gelangen in einer gnadenreichen Stunde. Gott, in deiner Gnadenfülle erhöre mich und sende mir deine Wahrheit und dein Heil! Amen!

Ich rufe Dich an, o, so erhöre mich, Allmächtiger! neige mir Dein Ohr, merke auf mein Gebet. Aus Gnade will ich Dein Antlitz schauen, und wachend mich ergötzen in Deiner Gottesgestalt. Ich vertraue Dir, Ewiger, rufe mir zu: Du bist mein Gott! Bernimm mein lautes Gebet, wenn ich zu Dir flehe; wenn ich meine Hände aufhebe zu Deinem heiligen Chore. Ewiger, mein Gott! ich flehe zu Dir und Du heilest mich. Zu Dir, Ewiger; rufe ich; Dich, mein Gott flehe ich an. Laß Dein Antlitz leuchten über

מָה טָבוּ אֱהָלֶיךָ יַעֲקֹב.
מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאָנִי
בְרוּב חֲסִדָּךְ אָבֹא בֵיתְךָ.
אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֶל־הַיְכָל־קֹדֶשְׁךָ
בִּירְאָתְךָ: יי אֶהְבְּתִי מְעֹז
בֵּיתְךָ. וּמְקוֹם אֲשֶׁבֶן
כְּבוֹדְךָ: וְאָנִי אֲשֶׁתַּחֲוֶה
וְאֶכְרַע אֶכְרַע לִפְנֵי־יי
עֲשֵׂי: וְאָנִי תִפְלְתִי לָךְ יי
עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרוּב־
חֲסִדָּךְ עֲנֵנִי בְאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

אָנִי קָרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל. הֲטָ-
אֲזַנְךָ לִי שָׁמַע אִמְרָתִי: אָנִי בְצַדִּיק
אֶחְוֶה פְּנֶיךָ. אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ
תְּמוּנָתְךָ. וְאָנִי עָלֶיךָ בְּטַחָתִי יי
אִמְרָתִי אֱלֹהֵי אֲתָה: שָׁמַע קוֹל־
תְּחִנּוֹתַי בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֶיךָ. בְּנִשְׁאֵי יָדֵי
אֶל־דְּבִיר קֹדֶשְׁךָ: יי אֱלֹהֵי שׁוּעֵתִי
אֱלֹהֶיךָ וְתַרְפְּאֵנִי: אֱלֹהֶיךָ יי אֶקְרָא
וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן: הָאִירָה פְּנֶיךָ

Deinen Knecht, hilf mir durch Deine Gnade. Denn zu Dir, Ewiger! hoffe ich, Du mein Gott und Herr, erwieberst mein Vertrauen. Erhöre Ewiger, mein Gebet, vernimm meine Klagen und laß meine Thränen nicht unbefchwichtigt. Erhöre mich, Ewiger, und sei mir gnädig, sei Du, o Gott! Beistand mir.

Ich freue mich, wenn man zu mir spricht. „Laß in des Ewigen Haus uns gehen.“ Ich freue mich Deiner Verheißung, wie Einer, der große Ausbeute gewinnt. O merke auf meine Klagen, mein König und mein Gott! wenn ich zu Dir bete. Ewiger! frühe mügest Du mich hören, frühe schon wende ich mich zu Dir mit meinem Hoffen. Ich rufe Dich an, denn Du antwortest mir, Allmächtiger! neige mir Dein Ohr und erhöre mein Gebet! Mein Fuß steht auf ebener Bahn; in Chören danke ich dem Ewigen.

על-עבדך. הושיעני בחסדך: כי לך יי הוֹחֵלְתִי. אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: שִׁמְעֵה תַפְלִיתִי יי. וְשׁוּעֵתִי הַאֲזִינָה. אֶל-דְּמֻעֵתִי אֶל-תַּחֲרֹשׁ: שִׁמְעֵ יי וְחַנּוּנֵי יי הִיָּה אֶעֱזֹר לִי:

שיר המעלות לרוד שמתחתי באזמרים לי בית יי גדל: שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי יי אליך אתפלל: יי בקר תשמע קלי בקר אערך לך ואצפה: אני קראתיך כי תענני אל הט אזנה לי שמע אמרתי: רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יי:

חיתא צונס' זרכות 79 לנ"ד ע"3 חסידיים הכאטוים היו מוסין טעה חסת ולס"כ הספללו דהיינו טעהו לעזות להעיר נשסם אל הספעלויות ולהכין לזנס צטסרת הכעיון לזכיסם טצטמיס להספלל עליו זמססנס טסוכס וע"כ נסגו חסידי עליון ולנטי מעסס הנלים חסריסם כדמלסנו זככנס סדומיס קדמונים ליטז מעט חסר חמירת ססוקי מנ טויו ללמך ססוק זס:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה:

ויססה מעט יולמך חסלה זו.

מי אנכי שאזכה להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא שהוא אל גדול ונורא. ואנכי איש חוטא והבעסתי שמו הגדול במעשי הרעים. ואני בשר ודם עפר ואפר. ואני כדאי וראוי להזכיר שמו הגדול בפסה פעמים. או לי איך אשא פני לעמוד לפני הפלך הגדול ונורא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא עלת כל העלות וסבת כל הסבות אלא מפני רחמי וחסדיו הגדולים שהוא מרחם על בריותיו. ורוצה בתפלה ובתחנונים של עבדיו. כמו שנאמר קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו יעשה ואחר שועתם ישמע ויושיעם. שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו:

תפלה לשליח צבור.

לשוער זכונס וזכמת וזכרה קודם כל תפלה ותפלה.

אל מלך נאמן שדי מלך עליון קבל שועתי ברצון ובאמוץ הלב.
בחד במכסז כוז אחד אל חי הין אמת שופט צדק רחום וחנון. רחם עלי
ושמע תפילתי היום אשר אתפלל בעדי ובעד ביתי ובעד עדתי המספמים
שמי בתפילתי ותכלול תפילתי עם תפלות הישרות והנקיות אשר יעשו ישראל.
ותחתור תחת כסא כבודך כמו שחתרת לתפלת משה (י"ט מנשה). ואל-
יבושו בי שולחי ולא אני בהם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
צורי וגואלי. אמן סלה: יהי לרצון לפניך איום שתתן לי קול נעים וערב
היום ואל יפסוק קולי ואל יחר גרוני ויהיה קולי נעים ורחק כמו שנאמר
יהי קול השופר הולך ורחק מאד. אמן סלה:

תפלה אחרת לש"ן.

הנני העני ממעש ונרעש ונפחד מפחד יושב תהלות ישראל באחי
לעמוד ולחנן לפניך על עמך ישראל אשר שלחוני ואף על פי שאני כדאי
והגון לכך. על כן אבקשך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. "ו"
אל רחום וחנון אלהים. שדי איום ונורא. היה נא מצליח דרכי אשר אנכי
הולך לעמד לבקש רחמים עלי ועל שולחי. ונא אל תפשיעם בתפילתי ואל
תחייבם בעונותי כי חוטא ופושע אני ואל יכלמו בי בפשעי ואל יבושו בי
ואל אבושה בהם וקבל תפילתי בתפלת זקן ורגיל ופרקו נאה וקנו מגודל
וקולו נעים ומעורב בדעת עם הבריות. ותגער בשמן לבל ישטינו: יהי נא
דגלנו עליך אהבה. לכל פשעים תכסה באהבה. וכל צומותינו וענוינו הסוף
לנו ולכל ישראל לששון ולשמחה לתנים ולשלום האמת והשלום אהבו ואל
יהי שום מכשול בתפילתי:

יהי רצון מלפניך "אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון אהיה אשר אהיה שכל הפלאים שהם בעלי תפלות
יביאו תפילתי לפני כסא כבודך ופיצו אותה לפניך בעבור כל הצדיקים
והחסידים התמימים והישרים ובעבור כבוד שמך הגדול הגבור והנורא כי
אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים בחד אתה שומע תפלה:

קבלה ע"מ ז"ל שיאמר הס"ך ד' פסוקים שלו סמך המלה ס"ל:

ידעתי " כי צדק משפטך ואמונה עניתי:

הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה:

ונפשי תגל ב"י תשיש בישועתו:

הנותן תשועה לפלבים הפוצה את-דוד עבדו מחרב רעה:

מעריב ליל שני של ראש השנה

Während der Vorbeter ברכו sagt, Lobet Gott den Allgelobten!

Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der auf sein Wort läßt dämmern die Abenddämmerung, mit Weisheit öffnet die Himmelsporten, mit Verstand und Einsicht wechselt und wandelt die Zeiten, und ordnet die Gestirne, wie sie die Wache haben an der Himmelswölbung nach seinem Willen. Er schafft den Tag und schafft die Nacht, wälzt das Licht vor die Finsterniß und die Finsterniß vor das Licht, läßt wandeln den Tag, und bringt die Nacht, und macht die Scheidung zwischen Tag und Nacht — Gott Zebaoth, der Heerschaaeren Gott, das ist sein Name. Er der Allmächtige, Ewiglebende und Beständige regieret unwandelbar über uns in

ר'יחבד sagt die Gemeinde das untenstehende

ברכו את יי המברך: Borb

ברוך יי המברך לעולם ועד: Gem

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר בדברו
מעריב ערבים בהכמה
פותח שערים ובתבונה
משנה עתים ומחליף את-
הזמנים ומסדר את-
הכוכבים במשמרותיהם
ברקיע ברצונו בורא יום
ולילה גולל אור מפני-
חשך וחשך מפני אור.
ומעביר יום ומביא לילה.
ומבדיל בין יום ובין לילה
יי צבאות שמו. אל חי וקים
תמיד ומלוך עלינו לעולם

ברוך Gelobt und gepriesen und erhöht und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen — gelobt sei er! Der zuerst war, der zuletzt ist, und außer dem kein Gott ist. Macht Bahn vor ihm, der auf Wolken fährt; nennet seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit.

יחברך וישמפח ויהפאר ויתרום ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים: סלד לרכב בערכורת ביה שמו ועלזו לפניו: ושמו מרומם על-כל-ברכה ונהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, der dämmernd läßt die Abenddämmerung.

אהבת Mit ewiger, unwandelbarer Liebe warfst du deinem Volke, dem Hause Israels stets zugethan; Lehr und Gebot, Gesetz und Recht hast du uns geoffenbaret. Darum ist, unser Gott und Herr, wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen dein Gesetz unser tägliches Gespräch; wir erfreuen uns an dem Worte deiner Gotteslehre und an deinem Gebote ewiglich; denn sie sind unser Leben, in ihnen ist langes Leben, in ihnen sinnen wir und forschen wir bei Tag und Nacht; Laß nur deine Liebe nicht von uns weichen ewiglich. Gelobt seist du Gott der liebet sein Volk Israel!

אלהי אלהים Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit!
שמע Höre Israel!

Gott unser Herr ist ein einziger,
einziger Gott!

Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

ואהבת Du sollst lieben Gott, deinen Herrn, mit deinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit allem deinem Vermögen. Diese Worte, die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden,

ועד: ברוך אתה יי המעריב
ערבים:

אהבת עולם בית ישראל
עמך אהבת. תורה ומצות
חקים ומשפטים ו אונתנו
למדת. על כן יי אלהינו
בשכבנו ובקומנו נשיח
בהקויה. ונשמח בדברי
תורתך ובמצותיך לעולם
ועד. כי הם חיינו וארץ
ימינו ובהם נהנה יומם
ולילה. ואהבתך אל תסיר
ממנו לעולם: ברוך אתה
יי אהב עמו ישראל:

(סיד חומר אל מלך נאמן)

שמע ישראל יהוה אלהינו
יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
ואהבת את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל ממריך: ויהיו
הדברים האלה אשר אנכי
מצוה היום עד לבבך:
ושננתם לבניך ודברתם בהם

wenn du sitzt in deinem Hause, wenn du gehst auf der Straße, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehest. Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

וְהָיָה So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euern Herrn, und ihm dienet mit eurem ganzen Herzen, und mit eurer ganzen Seele, so werde ich Regen geben eurem Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, deinen Most und dein Del. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Viehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet euch wohl in Acht, daß nicht sich bethöre euer Herz und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch hücket vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließet die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen

בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְכָהּ וּבְקִיּוּמָהּ׃
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ
וְהָיוּ לְטֹשֶׁת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ
בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־
אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמְלַקֵּשׁ
וְאִסַּפְתִּי דִגְנֶךָ וְתִירְשֶׁךָ
וַיִּצְהַרְךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשַׂדֶּךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֹכְלֹת
וּשְׂבֻעֹת׃ הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה
אֶף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מְטַר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
יְבוּלָהּ וְאִבְדֶתֶם׃ מְהֵרָה

Land, das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte auf euerem Herzen und auf eurer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um eure Hand, und sie sollen sein ein Stirnband zwischen eueren Augen. Lehret sie eure Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Damit ihr und euere Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen euern Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

ויאמר Gott sprach zu Moses! er sprach: Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in der Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch sein als Schaufäden. Ihr solltet sie anschauen, und gedenken aller der Gebote Gottes, und

מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לשוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אלהי משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לזכרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל

wenn
Hau
Stro
legest
Du
Zeich
sollen
schen
sie
deine
Tho
ה
Geb
gebi
euer
mit
und
so
eur
Sp
du
bein
Id
den
du
we
Ad
eu
we
G
ih
G
sch
mi
E
E
ve

ſie thun und befolgen, und ſollet nicht nachwallen euerem Herzen und eueren Augen, denen ihr nachbuhlet; ſondern ſollet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und ſollet heilig ſein vor euerem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu ſein. Ich bin Gott euer Herr!

אמא Das alles iſt wahr und wahrhaftig, und ſteht feſt bei uns; daß er iſt Gott, unſer Herr, und Keiner ſonſt, und wir ſind Iſrael ſein Volk; er hat uns erlöſet aus der Hand der Könige, er, unſer König, uns hat befreiet aus der Hand der Gewaltigen; er, der Allmächtige uns hat gerächet an unſern Drängern, und mit vollem Maße hat vergolten allen unſern Feinden, die uns ans Leben ſind gegangen. Er iſt es, der Groſſes thut bis ins Unerforſchliche, und Wunder thut ohne Zahl; der uns ins Leben hat geſtellt, und nicht ließ wanken unſern Fuß; der uns geleitet auf die Höhen unſerer Feinde, daß wir das Haupt erheben über Alle

מצות יהוה ועשיתם אתם
ודאתתורו אחרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר אתם
ונים אחריהם: למען תזכרו
ועשיתם את כל מצותי
והייתם קדשים לאלהיכם:
אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם ממצרים
מצרים להיות לכם לאלים
אני יהוה אלהיכם:

אמת ואמונה כל זאת
וקים עלינו כי הוא יי
אלהינו ואין זולתו ואנחנו
ישראל עמו. הפודנו מיד
מלכים: מלכנו הגואלנו
מכף כל העריצים. האל
הגפרע לנו מצרינו.
והמשלם נמול לכל אויבי
נפשנו. העושה גדולות
עד אין חקר ונפלאות עד
אין מספר. השם נפשנו
בחיים ולא נתן למוט
רגלנו. המדריכנו על
במות אויבינו ויגדלנו

die uns hassen und verachten; der Wunder that und Rache nahm für uns an Pharao, und Brichen that und Wunder im Lande der Kinder Chams. Er schlug in seinem Grimme alle die Erstgeborenen Egyptens, und sein Volk Israel führte er heraus aus ihrer Mitte zur ewigen Freiheit! Er führte seine Kinder durch des Schilfmeeres Klust, und ihre Verfolger und Verächter versenkte er in die Fluth. Da sahen seine Kinder seine Macht, verherrlichten und lobeten seinen Namen. Sein Reich und seine Herrschaft nahmen sie willig über sich. Moses und die Kinder Israel stimmten dir an das Siegeslied mit aller Freudigkeit, und sprachen einmüthig:

„Wer ist wie du unter den Göttern, Herr? Wer ist wie Du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der solche Wunder thut?“

Dein Reich und Walten sahen deine Kinder, wie du gespalten das Meer vor Moses; „das ist mein Gott“ riefen sie und sprachen:

„Gott regieret in Ewigkeit.“

Und so ward es uns verheißen durch deinen Profeten:

מעריב ליל שני של ר"ה

עַל-כָּל-שׁוֹנְאֵינוּ. הָעֲשָׂה קָנוּ
נַפְסִים וּנְקָמָה בְּפָרְעָה
אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת
בְּנֵי חָם. הִמָּכָה בְּעִבְרָתוֹ
כָּל-בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא
אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם
לְחֵרוֹת עוֹלָם. הִמָּעֲבִיר בְּנָיו
בֵּין גְּזְרֵי יַם סוּף. אֶת-
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. וַרְאוּ בְּנָיו
גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ
לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן
קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל | לָךְ עָנּוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי־כִמְכָה בְּאֱלִים יי. מִי
כִמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא
תְּהִלּוֹת עוֹשֶׂה פְּלָא:

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעַ
יָם לִפְנֵי מִשָּׁה. זֶה אֱלֹהֵי עָנּוּ.
וְאָמְרוּ:

יי וַיִּמְלֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְנֹאמַר כִּי פָדָה יי אֶת-

Daß Gott erlöset Jakob und es befreiet aus einer Hand, die stärker ist als seine. Gelobt seist du Gott, der Israel erlöset.

לאַס אונס נידערלעגן, גאט אונזער הירר, אין פרידען; לאַס אונס אאָפּטעהן ווידער, הירר, צו אינעם היטערן לעבן. ברייטע דו אלס שירם און דעקע דיינען גאטעספרידען אָבער אונס; שטיצע אונס און קראַפטיגע אונס מיט ווייזעם ראַטהע, דאַס וויר פּור דיך בעסטעהן, און הילף אונס אומ דיינעם נאמענס ווילען. זיי די אונס אַ שוץ און שירם אומ אונס הערעם; האַלט אַב פון אונס פיינד און פּעסט און שווערט און הונגער, נאָט און קוממער! האַלט אַב יעדעס פעמניס און בערדערבניס פּור און הינטער אונס, און בירג אונס אין שטאַטען דיינער פּליגעל; דעם דו, גאט, ביסט אונזער הוּטער און ערלויבער; דו, גאט, דער אַללערבאַרמענדיגע וועלטענהירר. וואַרע אונזערן אַאָאָנגאַנג און אונזערן עינגאַנג, און געלעיטע אונס צום לעבן, גליק און הייל, היינט און אימער אין עוויגקייט. —

Breite deinen Gottesfrieden als Schirm und Decke über uns. Gelobt seist du, Gott, der seinen Gottesfrieden breitet über uns und über sein Volk Israel und über Jerusalem!

Blasct am Neumond die Posaune, am Vollmond, am Tage unseres Festes,

יעקב. וגאלו מיד חזק ממנו: ברוך אתה יי נאָר ישראל:

השכיבנו יי אלהינו לשלום. והעמידנו מלכנו לחיים. ופרוש עלינו סבת שלומך. ותקננו בעצה טובה מלפניך. והושיענו למען שמך. והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגזון. והסר שָׁטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו. כי אל שומרנו ומצילנו אתה. כי אל מלך חנון ורחום אתה. ושומר צאתנו ובואנו לחיים ולשלום. מעתה ועד עולם: ופרוש עלינו סבת שלומך: ברוך אתה יי הפורש א סבת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים:

תקעו בחדש ו שופר בכסה ליום חגנו: כי חק

denn das ist Gesetz in Israel,
Gottes Recht so in Jakob!

אֲדֹנָי הַיְיָ פֶּתַח אֲזְנֵי
דָּבָר מִפִּי וְיַבֵּן לִי אֲדֹנָי
כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל
חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

Gelobt seist du Gott, unser
Herr, Gott unserer Väter, Gott
Abrahams und Isaaks und Jakobs
du, der große, mächtige und furcht-
bare Gott; du, der allerhöchste Gott,
der in Güte und in Milde waltet,
und Herr und Meister ist von Allem;
der den Vätern ihre Frömmigkeit
gedenket, und ihren Kindeskindern
sendet den Erlöser um seines Na-
mens willen in seiner Liebe.

Gedenke unser zum
Leben, Herr, der du am Le-
ben hast Gefallen; schreib'
uns ein ins Buch des Le-
bens, um deinetwillen, Gott,
des Lebens Quell!

Du, Herr, bist unser Helfer,
Retter und Erlöser, du unser Schutz
und Schild; Gelobt seist du, Gott,
Abrahams Schutz und Schild.

Du bist der Allmächtige,
Herr, in Ewigkeit, der belebet die
Todten, du unerschöpflich an Heil
und Hilfe.

Der verpfleget die Leben-
den in seiner Milde, und belebet,
die Todten in seiner unerschöpflichen
Barmherzigkeit: der stützet, die da
fallen, der heilet die Kranken, der
löset die Gebundenen, der seine Treue
bewahret und bewähret an denen,
die da schlafen im Staube. Wer ist
wie du, Herr der Kräfte? wer dir
gleich, Weltenherr, der tödtet, der
belebet, der sprießen läßt das Heil?

Wer ist wie du ein all-
erbarmender Vater, der in
seiner Barmherzigkeit alle seine
Schöpfungen zum Leben be-
denket?

מעריב ליל שני של ר"ה

לְיִשְׂרָאֵל הוּא מְשַׁפֵּט
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: סס"ז טוּוּר ס"ז ק"ט.

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל
חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מְלַךְ אֱלֹהִים
בְּחַיִּים. וְכָתַבְנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן.
כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגַן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְתִיה
מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְתִיה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם.
כְּמוֹד בַּעַל גְּבִירוֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ.
מְלַךְ מְמִיר וּמְחַדֵּשׁ וּמְצַמֵּחַ
יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹד אֲבֵי הַרְחָמִים.
זוֹכֵר יְצוּרֵיוֹ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

Daß
es
die
seist
erlöf
no
Gott
laß
zu
du
nen
stüg
mit
vor
um
ein
uns
Feit
und
hal
Ber
un
deit
bist
du,
We
gar
gel
un
Em
fri
üb
der
üb
38
die
an

וְנִאֲמָן Du bist uns ein treuer
Bürge für das Leben unserer Tod-
ten. Gelobt seist du, Gott, der bele-
bet die Todten.

אֲתָה Du bist heilig und heilig ist
dein Name, und alle Tage preisen
dich die Heiligen — Selah!

וּבְכֵן O daß die Furcht vor
dir, Gott unserm Herrn, kom-
me über alle deine Werke, und
eine heilige Scheu ergreife
Alles was du geschaffen; auf
daß dich fürchten alle deine
Werke, und das Knie vor dir
beugen alle deine Schöpf-
ungen, und sie alle bilden
einen einigen Bund, deinen
Willen zu vollziehen mit einem
einmüthigen Herzen; so wie wir
erkennen, Gott unser Herr, daß
alle Herrschaft ist bei dir, die
Macht in deiner Hand, die
Kraft in deiner Rechten, und
dein Name gefürchtet bei Allem
was du hast geschaffen.

וּבְכֵן Und so gib die Ehre,
Gott, deinem Volke, und den
Ruhm denen, die dich verehren,
und eine bleibende Hoffnung
denen, die dich suchen, und das
freie Wort Allen, die auf dich
hoffen und vertrauen: auf daß
Friede sei im ganzen Lande,
und Fröhlichkeit in deiner Got-
tesstadt, und David dein Knecht,
wieder auf und einporkomme,
und dein Gesalbter, der Spröß-
ling aus dem Stamme Bisajs,
sein Licht wieder leuchten lasse
bald und in unsern Tagen.

וּבְכֵן Und es mögen es schauen,

וְנִאֲמָן אֲתָה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמֵּתִים:

אֲתָה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וְקָדוֹשִׁים בְּכָל-יוֹם יִהְלֹךְ סָלָה:

וּבְכֵן תֵּן פִּחְדֶּךָ יי אֱלֹהֵינוּ
עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ וְאִימַתְךָ עַל
כָּל-מַה-שֶּׁבָרְאת וְיִירְאוּךָ
כָּל-הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲוּ
לְפָנֶיךָ כָּל-הַבְּרוּאִים. וְיַעֲשׂוּ
כְלָם אֲנָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנֶךָ בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם כְּמוֹ
שִׁידְעָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטָן
לְפָנֶיךָ עֵז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה
בְּיָמֶיךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל-
כָּל-מַה-שֶּׁבָרְאת:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמֶּךָ.
תְּהַלְלָה לְיִרְאוּךָ. וְתִקְוָה
לְדוֹר שֵׁיךָ. וּפֶתַח חוֹן פֶּה
לְמִיחֲלִים לָךְ. שִׁמְחָה
לְאַרְצֶךָ. וְשִׁשׁוֹן לְעִירֶךָ.
וְצַמִּיחַת קָרָן לְדוֹד עַבְדֶּךָ.
וְעַרְיֵכֶת נֹר לְבֵן יֵשׁוּעַ מְשִׁיחֶךָ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ

die redlichen Herzens sind, ihre Lust daran haben und die Frommen jauchzen und jubeln, und das Laster — möge verstummen, und alle Sündenhaftigkeit wie ein Rauch vergehen, wo du bannest die Herrschaft der Sünde von der Erde.

וְתַמְלוֹךְ Da regierest du allein über alle deine Werke auf Zion, dem heiligen Berge, wo einst deine Herrlichkeit gethronet und gewaltet; in Jerusalem, der heiligen Gottesstadt; wie geschrieben steht in deinem göttlichen Worte. „Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten, Halle-luja!“

קָדוֹשׁ Heilig bist du, und furchtbar ist dein Name, und kein Gott ist außer dir; wie geschrieben steht: „Der Gott Zebaoth ist erhaben im Gerichte, er, der heilige Gott, ist geheiliget in der Gerechtigkeit.“ Gelobt seist du Gott, heiliger Weltenherr.

אַתָּה Du hast uns erwählet unter allen Völkern, hast uns geliebt und Gefallen gehabt an uns, hast uns erhöht über alle Nationen, uns geheiliget durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu

מעריב ליל שני של ר"ה

וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׁרִים יַעֲלוּזוּ.
וְחַסִּידִים בְּרִנָּה יִגִּילוּ.
וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ-פִּיהָ. וְכָל-
הָרָשָׁעָה כָּלָה כָּעֵשֶׂן תִּכָּלֶה
כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁקַת זָדוֹן מִן
הָאָרֶץ:

וְתַמְלוֹךְ | אַתָּה יי לְבָרְךָ
עַל כָּל-מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם
עִיר קְדוֹשָׁה. כַּכְּתוּב בְּדַבְרֵי
קְדוֹשֶׁךָ: יְמַלֵּךְ יי לְעוֹלָם
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן קְדוֹר וְדוֹר
הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ.
וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּרֵךְ עֲדֶיךָ.
כַּכְּתוּב וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת
בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה. בְּרוּךְ אַתָּה
יי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים. אֶהְבֵּת אֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְהִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ

deinem Dienste, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Liebe diesen Tag des Posaunenschalles zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten.

Unser Gott und Gott unserer Väter! Möge unser Angedenken und Geschick, das Andenken unserer Väter, das Angedenken an den Messias den Sohn Davids, deines

לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ: (

וּתְתֶנָּה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה אֶת-יּוֹם הַזְּכוֹרֹן
הַזֶּה. יּוֹם תְּרוּעָה מְקַרָּא
קָדֵשׁ. זְכוֹר לִיציאת מצרים:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר
זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ. וְזְכוֹרֹן

Wenn der zweite Festabend an den zweiten Tag fällt, sagt man dieses.

Du hast uns offenbart, Gott, unser Herr, was recht ist und gerecht ist vor dir; du hast uns belehret wie wir halten und beobachten sollen deine Satzungen nach deinem Willen; du hast uns gegeben, Gott unser Herr, Gesetze des Rechtes, Lehren der Wahrheit, Satzungen und Gebote, die zum Glück und Heile uns führen. Du hast uns beschieden die Zeiten zur Freude, die Feste zur Heiligung, die Feiertunden zur innigen Herzensergiebung. Du hast zu unserem Erb und Eigenthum uns gegeben des Sabbath's Heiligkeit, des Festes Würde und Weihe und feierliche Stimmung. Du hast getrennt und geschieden, Gott unser Herr, Heiliges und Gemeines, Licht und Finsterniß, Israel und die Völker, den siebenten Tag und die sechs Werktage, die Heiligkeit des Sabbath's und die Heiligkeit des Festes hast du getrennt und geschieden, und den siebenten Tag vor den sechs Werktagen stets geheiligt. Du hast getrennet und geschieden und geheiligt dein Volk Israel in deiner Heiligkeit.

וּתְזַדְיַעֲנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת
מְשַׁפְּטֵי צְדָקָה וּתְלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת
חֻקֵי רְצוֹנֶךָ. וּתְתֶנָּה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
מְשַׁפְּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת
חֻקִּים וּמִצְוֹת מְזֻבָּיִם. וּתְנַחֵלֵנוּ
זְמַנֵּי שְׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קָדֵשׁ וְחַגֵּי
נְדָבָה. וְתוֹרֵי־שָׁנֶנוּ קִדְשָׁת שֶׁבֶת
וּזְכוֹר מוֹעֵד וְחַגֵּי־הַרְגֵל. וּתְבַדֵּל
יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קָדֵשׁ לְחֹל בֵּין אֹר
לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין
יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשָׂה.
בֵּין קִדְשָׁת שֶׁבֶת לְקִדְשָׁת יּוֹם מוֹב
הַבְּדִלָּת וְאֶת יּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת
יְמֵי הַמַּעֲשָׂה קִדְשָׁת. הַבְּדִלָּת
וְקִדְשָׁת אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּקִדְשָׁתֶךָ: וְתֵתֵן לָנוּ

Knechtes, das Angedenken an Jerusalem, die heilige Gottesstadt, das Angedenken an dein ganzes Volk und Haus Israel — in einer gnadenreichen Stunde heute vor dir aufgehen, bei dir Eingang und Anschauung und Anerkennung finden; und eine solche Erinnerung in Gnade und Wohlwollen und Erbarmen uns zur Erlösung uns zu allem Guten, uns zum Heil und Glück des Lebens gereichen an diesem Tage des Gedächtnisses! Bedenke unser an diesem Tage, Gott und Herr, zum Guten! Bedenke uns an diesem Tage mit deinem Segen — mit deinem Heile für's ganze Leben!

Möge die Verheißung des Heiles und des Erbarmens walten über uns, deine Gnade Milde und Barmherzigkeit über uns, dein Heil und deine Hilfe über uns; denn zu dir schauet unser Aug' empor; denn du bist der Gott und Herr, der Gott und Herr der Gnade und des Erbarmens!

Unser Gott, Gott unserer Väter! Regiere du über die ganze Welt in deiner Herrlichkeit, erhebe dich auf der ganzen Erde in deiner Majestät, und erscheine Allen die da wohnen auf dem Erdenrunde, in deiner Macht, in deiner Pracht, in deiner Glorie! Auf daß wir jedes Geschöpf, daß du es hast geschaffen, und jedes Gebilde es erkenne, daß du es hast gebildet, und was nur Odem hat in sich, es gestehe und bekenne: Gott,

מעריב ליל שני של ר"ה

אבותינו. וזכרון משיח בן
 דוד עבדך וזכרון ירושלים
 עיר קדשך. וזכרון כל עמך
 בית ישראל לפניך. לפלטה
 לשובה לחן ולחסד
 ולרחמים לחיים ולשלום
 ביום הזכרון הזה. זכרנו
 יי אלהינו בו לשובה ופקדנו
 בו לברכה. והושיענו בו
 לחיים. ובדבר ישועה
 ורחמים חיים וחנונו. ורחם
 עלינו והושיענו. כי אלקיך
 עינינו. כי אל מלך וחנון
 ורחום אתה!

אלהינו ואלהי אבותינו.
 מדוך על כל העולם כלו
 בכבודך והנשא על כל-
 הארץ ביקרך והופע בחדר
 גאון עזך על כל-יושבי תבל
 אדעך: וידע כל-פעול כי
 אתה פעלתו ויבין כל יצור
 כי אתה יצרתו ויאמר כל
 אשר נשמה באפו יי אלהי

deinem
großen
mann

תתן

Gott

diesen

zur B

zum

zug a

יני

Gott

unser

das

das

fias

עני

Gott,

gerech

beleh

obach

nach

gege

des

Satz

Glück

uns

die B

den

Du

gent

Heil

Wei

haft

anfe

Sich

die

und

leit

leit

gef

vor

hei

schie

3er

der Gott Israels, das ist der Weltenherr und seine Herrschaft geht über Alles! Heilige uns in deinen Geboten, gib uns unsern vollen Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns in deiner Güte, erfreue uns mit deinem Heile! Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrhaftigkeit; denn du bist Gott in Wahrheit, und dein Wort ist Wahrheit, und bestehet ewiglich! Gelobt seist du, Gott der ganzen Welt, der da heiliget (den Sabbath,) Israel und den Tag des Gedächtnisses.

רצה Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feurigen Opfer Israels und sein Gebet empfangen du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefallt.

ותחזינה Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehst in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

מורים Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit; der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verklären deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr in deiner Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethau für die wundervolle

ישראל מקד ומלכותו בכל משלה: קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך. ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקים לעד: ברוך אתה יי מקד על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור גודה לך וגם ספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיד שבכל יום עמנו ועל

Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarrender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

Uel Für Alles und Segliches sei gelobt und erhöht und verherrlicht dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

Schreibe ein zum Leben und zum Glücke des Lebens Alle, die deinem Bunde anhängen in Treue.

Uel Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist der Friedensherr und Fürst! Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

Im Buche des Lebens, des Segens und des Friedens, der Ernährung und Verpflegung möge unser gedacht werden, unser Name eingeschrieben stehen vor dir; laß uns und dein ganzes Volk und Haus Israel zum Glück und Heil und Lebensfrieden bedacht sein! Gelobt seiest du, der den Frieden schaffet.

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי גפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהייר. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה מהרה הפסר

B

מעריב ליל שני של ר"ה

נפלאותיך ומזכותיך שבכל-עת
ערב ובקר וצהריים. רחום כאל
כל רחמיך. והמרחם כאל
תמו חסדיך. מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך
מלבנו תמיד לעולם ועד:

ובתוב לחיים טובים כל
בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו
את שמך באמת האל ישועתנו
ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב
שמך ויך נאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך
תשים לעולם. כי אתה הוא מקך
אדון לכל-השלום ומזב בעיניך
לברך את-עמך ישראל בכל עת
ובכל שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה
ושלום ופרנסה טובה
נזכר ונכתב לפניך אנחנו
וכל-עמך בית ישראל
רחיים טובים ולשלום:
ברוך אתה יי עשה השלום:

Rosch Hasch. II.

der G
Welten
geht
in de
unsern
Gottes
Güte,
Heile!
wir d
feit;
Wahr
Wahr
Gelob
zen W
Sabb
des G

רצה
sein G
Herrn
Gottes
Hauses
Israels
du in
der G
Israel
gefalle.

וינה
schauer
Zion in
du Got
vollen

ורים
kennen
Herr,
Ewigk
unseres
unser
Zeiten.
sünden
ben,
deiner
das n
Wunde
uns g

מעריב ליל שני של ר"ה

עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען הדרשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות: קדיש תתקבל.

קידוש

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der die Frucht der Rebe hat geschaffen!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns hat erwählet vor jedem Volke, uns hat erhöhet über alle Sprachen und Nationen, uns hat geheiligt durch seine Gebote. Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in deiner Liebe den Tag des Gedächtnisses, den Tag da der Posaunenschall ertönet, zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten. Denn uns hast du erwählet, uns geheiligt vor allen Völkern, dein Wort ist Wahrheit und bestehet ewiglich. Gelobt seist du Gott, Herr über die ganze Welt, der da heiligt Israel und den Tag des Gedächtnisses.

Wenn der zweite Festabend an ר"ב Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt der das leuchtende Feuer hat geschaffen.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der da scheidet zwischen Heiligem und Gemeinem, zwischen

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל-עם ורוממנו מכל-לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יי אלהינו באהבה את-יום הזכרון הזה יום תרועה מקרא-קדש זכר ליציאת מצרים. פי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל-העמים. ודברך אמת וקים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל-הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון:

werden auch diese zwei Bruchstücke gesagt

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. המבדיל בין קדש לחול

Licht und Finsterniß, zwischen Israel und den Völkern, zwischen dem siebenten Tage der Ruhe und den sechs Werktagen. Zwischen der Heiligkeit des Sabbath's und der Heiligkeit der festlichen Tage hast du die Entscheidung gemacht wie du den siebenten Tag vor den sechs Werktagen geheiligt hast. Du hast geschieden und geheiligt dein Volk Israel in deiner Heiligkeit. Gelobt seiest du, Gott, der geschieden zwischen Heiligem und Heiligem!

Gelobt seiest du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns hat am Leben erhalten, daß wir erlebt und erreicht haben diese Zeit.

Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt, uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil, uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völker-schaaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben, und seine Macht waltet in den höchsten Höhen! Er ist unser Gott, und Keiner sonst; in Wahrheitigkeit — er unser Herr und König, und Keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr

מעריב ליל שני של ר"ה

בין אור לחשך בין ישראל לעמים.
בין יום השביעי לששת ימי
המעשה. בין קדשת שבת לקדשת
יום טוב הכבדלת. ואת יום
השביעי מששת ימי המעשה
קדשת. הכבדלת וקדשת את עמך
ישראל בקדשתך: ברוך אתה יי
המבדיל בין קדש לקדש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה: *

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת
גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו
בגווי הארצות ולא שמנו
במשפחות האדמה. שלא שם
חלקנו בהם וגורלנו ככל-המונם:
ואנחנו פורעים ומשפת-היום ומודים
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא. שהוא נוטה שמים
ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ו
ממער. ושכינת עזו בנגבהי
מרומים. הוא אלהינו אין עוד:
אמת מלבנו אפס זולתו. כפתוב
בתורתו וידעת היזם והשבת אל-
לכבוד. כי יי הוא האלהים

* צליל שני נוסבין להניח פרי סדס לפני סוקדס וימן עיניו צעמח נרכת סהסיינו. ולס

יין פרי סדס מ"נ יאמר סהסיינו.

im Himmel oben, auf der Erde unten und Keiner sonst."

לַע דאַרױם הױפּפּן װיר, גױט װאָסר
הױר, אױף דױך, דאַס װיר דױך עהפּטנס
שױמפּן װערן אין דױנער גאַנצן
װאַכט און הױרלױכױט, װי דו
באַננעסט אַללע גרַאַױל װן דער ערד
װעג, און אַלל גױטנדינסט איז גע-
טױלגט; װי דו װערפּולקױמנעסט די
װעלט און זי װערפּלאַרעסט אין רױכע
דער אַלמאַכט, דאַס אַללע, די לעבן
אין פּלױשע, דױך רופּפּן בױ דױנעם
נאַמען, אַללע גױנדער אױף ערדן
זױך צו דיר בעלױהרן, אַללע װעלטן-
װױנער עס װיספּן און ערפּענן, דאַס
װן דיר זױך בעױגט יעדעס קניע, צו
דיר שװױרעט יעדע זױנגע!

Vor dir, unserm Gott und Herrn,
beugen sie das Knie, und fallen sie
nieder; deinem Namen geben sie
die Ehre und den Ruhm und neh-
men über sich einstimmig und ein-
müthig das Gesetz und die Herrschaft
deines Reiches, dann regierest du
über sie — ehestens und für die
Ewigkeit. Denn dein ist das Reich
und bis in Ewigkeit regierest du in
Ehren, wie geschrieben steht in deiner
Gotteslehre: "Gott regieret in
Ewigkeit!" Und gesprochen ward von
deinem Propheten: "Gott wird Herr
sein über die ganze Erde; an dem
Tage ist Gott der Einige und sein
Name — der Einige!"

בשמים | ממעל ועל הארץ מתחת
אין עוד:

על-בן | גקנה לה יי אלהינו
לראות מהרה בתפארת עזך.
להעביר גלולים | מן הארץ
והאלילים ברזת יפרתון. לתקן
עולם במלכות שדי. וכל-בני
בשר יקראו בשמך. להפנות
אלך פלרשעי ארץ. יפירו וידעו
פדיושבי תכל פי לה תכרע כל-
ברך תשבע כל-לשון: לפניך יי
אלהינו יקרעו ויפלו. וכל-כבוד
שמך יקר יתנו ויקבלו כלם | את
עול מלכותך. ותמלוך עליהם
מהרה לעולם ועד. פי המלכות
שלך היא ולעולמי עד תמלוך
בכבוד בפתוב בתורתך יי | ומלוך
לעולם ועד: ונאמר והיה יי למלך
על-כל-הארץ ביום ההוא יהיה יי
אחד ושמו אחד:

קדיש יחוס. ארון עולם.

שחרית

Lobgesang,

in welchem die 13 Glaubensartikel enthalten sind.

יגדל Groß ist Gott, der Lebendige, gepriesen ist sein Name.

1) Er ist und keine Zeit bestimmt das Sein in ihm.

2) Einzig ist er und keine Einheit wie die seine; unerforschlich, unbegriffen und kein Begriff begrenzet seine Einheit.

3) Er hat keine leibliche Gestaltung und keinen Leib; es gibt kein Bild und Gleichniß für ihn in seiner Heiligkeit.

4) Er war bevor noch eines von den Dingen war, die geschaffen wurden; er, der Dinge Anfang und selber ohne Anfang.

5) Er ist der Herr der Welt und aller Schöpfungen, zeigt in ihnen seine Größe, sein Reich und seine Herrschaft.

6) Den Ausfluß und den Abglanz seiner Weisheit gab er den Propheten, den Männern seiner Wahl, mit denen er seinen Ruhm getheilt.

7) So stand keiner mehr in Israel auf wie Moses, ein Prophet, der ihn geschauet in seiner Eigenthümlichkeit.

8) Die Lehre, darin die Wahrheit ist, die gab Gott seinem Volke, gab sie ihm durch seinen Propheten, der sich trenn bewährt in seinem Hause.

9) Gott wechselt nicht mit seinem Gesetze, und hebt es nimmer auf, gibt es

שד תהלה

קן צ' מנוסות ויחד וז' מנוסות ויחד ות' מנוסות גדלם וכן צסוג, ונמוכו לנוף י"ג העקרים.

יגדל אלהים חי וישתבח.

נמצא ואין עת אל-

מציאותו: אחד ואין יחיד

ביחודו. נעקם וגם-אין סוף

לאחידותו: אין לו דמות

הגוף ואינו גוף. לא נערוד

אליו קדשותו: קדמון לכל-

דבר אשר נברא. ראשון

ואין ראשית לראשיתו: הנו

אדון עולם לכל-נוצר. יורה

גדלתו ומלכותו: שפע

נבואתו נתנו. אל אנשי

סגלתו ותפארתו: לא קם

בישראל כמשה עוד. נביא

ומביט את-תמונתו: תורת

אמת נתן לעמו אל. על-

יד נביאו נאמן ביתו: לא-

יחליף האל ודא ימיר דתו.

Daw.

Zu I—IX.

in Ewigkeit nicht für ein anderes hin.

10) Er schauet und weiß das Geheime und Verborgene in uns, durchschauet das Ende der Dinge bei ihrem Anfang und Entstehen.

11) Vergilt dem frommen Manne nach seinem Thun und Wirken und gibt dem Sünder, was ihm gebührt nach seiner Schuld.

12) Er sendet, wenn die Zeit zu Ende geht, uns seinen Gesalbten, daß er erlöse, die da hoffen auf das Ende und das Heil.

13) Die Todten belebt Gott in seiner Gnadenfülle. Gepriesen sei sein Name und seine Herrlichkeit in Ewigkeit

Der Herr der Welt, der hat regieret bevor noch ein Geschöpf ist geschaffen worden. Zur Zeit als Alles ward gemacht nach seinem Willen, ward er der Welten „König“ mit Namen schon genannt; und wenn Alles aus ist und zu Ende, wird er allein regieren in seiner Furchtbarkeit!

Er war! Er ist! Er wird sein in seiner Herrlichkeit. Er ist einzig und kein Zweites ist, das ihm zu vergleichen wäre und mit ihm zu verbinden; ohne Anfang, ohne Ende, sein ist die Macht und sein die Herrschaft.

Er ist mein Gott, mein ewiglebender Erlöser; ein Fels und Hort in jeder Zeit der Noth. Er ist mein Banner und eine sichere Zuflucht mir, mein Theil und Loos, mein Kelsch und Heil, wenn ich zu ihm rufe! In seine Hand empfehle ich meinen Geist, ob ich schlafe, ob ich wache, und mit dem Geiste meinen Leib in seine Hand! Gott mit mir, da fürchte ich Nichts.

Gelobt seist du Gott, ברוך

לְעוֹלָמִים לְוֹלְתוֹ: צוֹפֵה וְיִזְדַּע סִתְרֵינוּ. מִבֵּית לְסוּף דָּבָר בְּקִדְמָתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעָלוֹ. יִתֵּן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח לְקַץ יָמָיו מְשִׁיחֵנוּ. לְפִדּוֹת מַחְבֵּי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ: מַתִּים יִחְיֶה אֵל בְּרוּב חֶסְדּוֹ. בְּרוּךְ עַד־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

פיר ערכב פירד וכו' מנועות ויחד וכו' מנועות
דלמ וכן כמנכ:

אֲרוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ. בְּטָרָם כָּל־יֵצִיר נִבְרָא: לַעַת נַעֲשֶׂה בְּתַפְצוֹ כָּל. אֲנִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כְּבִלּוֹת הַכֹּל. לְבִדּוֹ יִמְלֹךְ נִטְרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הָיָה וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי. לְהַמְשִׁילָלוֹ לְהַחֲבִידָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית וְלֹא הָעוֹז וְהַמְשָׁרָה: וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גֵּאֵלֵי. וְצוּר חֲבָלֵי בְּעַת צָרָה: וְהוּא נֶסִי וְמִגּוֹס לִי. מִגַּת כּוֹסֵי בְּיָוִם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בְּעַת אִישׁוֹן וְאֶעִידָה: וְעַסְדּוּחֵי גְּוִיָתִי. יְיָ לִי וְלֹא אֵיךָ:

ברוך אתה ה' אלהינו

unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiligt hat durch seine Gebote und uns geboten hat die Reinigung der Hände.

ברוך Gelobt seiest du Gott unser Herr und Herr der Welt, der den Menschen hat geformt in Weisheit und ihn mit Oeffnungen und Höhlungen hat geschaffen. Es ist bekannt und offenbar vor deinem Welten-throne, daß, wo eine von ihnen sich öffne und eine sich schließe, es nimmer möglich wäre, daß der Mensch vor dir bestehen und am Leben bleiben könne.

Darum seiest du, Gott, gelobt, der da heilet alles Fleisch und es wunderbar geschaffen.

ברוך Gelobt seiest du, Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiligt hat durch seine Gebote und uns geboten hat den Worten der Thora und der Gotteslehre eifrig nachzugehen (uns mit ihr zu beschäftigen).

והערב Möge, Gott unser Herr! das Wort deiner Gotteslehre stets unsere Lust sein, ein Labfal in unserem Munde und in dem Munde deines Volkes Israel. Mögen wir und unsere Nachkömmlinge und die Nachkömmlinge deines Volkes Israel zur wahrhaften Erkenntniß deines Namens gelangen und die Wissenschaft der Gotteslehre und deines göttlichen Wortes stets ihre Verehrer

מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל גְּטִילַת
יָדַיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת
הָאָדָם בְּחֻמָּה וּבְרָא בּוֹ
נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים
חֲלוּלִים נְלוּי וַיְדוּעַ לְפָנַי
כִּסָּא כְבוֹדְךָ שָׂאם יִפְתַּח
אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד
מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם
וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
יי רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא
לַעֲשׂוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק
בְּדַבְרֵי תוֹרָה:

וְהֵעֵרְבֵנָּא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-
דְּבַרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה
אֶנְחָנוּ וְצִאֲצֵאֵנוּ וְצִאֲצֵאֵי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי
שְׁמֶךָ וְלוֹמְרֵי תוֹרָתְךָ: בְּרוּךְ

in Ewig
hin.

10)
weiß
borgene
Ende d
fang u

11)
Mann
Wirken
was i
Schuld

12)
zu En
salbt
die da
und d

13)
Gott
Gepri
seine

regiere
geschaff
ward
ward
Namen
Alles
allein
barkeit

Er
sein
einzig
zu ver
binden
sein
Herrse

Er
der G
jeder
Bann
mein
Heil,
seine
Geist,
und
seine
fürcht

יי

finden. Gelobt seiest du Gott, der seinem Volke Israel die Thora geoffenbaret.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns erwählet hat unter allen Völkern und uns seine Thora hat gegeben. Gelobt seiest du Gott, der die Thora hat gegeben.

„Gott segne dich und behüte dich!“ יברכך

Gott lasse leuchten über dich sein Angesicht, und sei dir gnädig!

Gott wende zu dir sein Angesicht und gebe dir den Frieden!“

אלו Das sind die Dinge, für die kein bestimmtes Maasß ist (im Gesetze): Die Erde des Feldes (die den Armen überlassen ward); die Werke der Mildthätigkeit und Menschenfreundlichkeit und die Wissenschaft der Gotteslehre.

Das sind Dinge, von denen der Mensch den Fruchtgenuß hat in dieser Welt, und der Grundstock ihm bleibt für die künftige Welt. Die sind es:

Die Ehrfurcht, die wir Vater und Mutter bezeigen; die Werke der Mildthätigkeit; die Bereitwilligkeit, mit der wir ins Lehr- und Bethaus gehen Abends und Morgens; die Gastfreibeit; Krankenpflege; Ausstattung der Bräute; die Todten geleiten; Andacht im Gebete; Frieden stiften zwischen Mensch und Mensch. Die Wissenschaft der Gotteslehre (die Beschäftigung mit Gottes Wort und Lehre) die geht über Alles.

יְיָ Mein Gott! die Seele, die du mir gegeben hast, ist rein. Du hast sie geschaffen und gebildet, und sie in mich hineingehaucht; du wachrest sie

אתָּה יְיָ הַמְּלַמֵּד וְתוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פְּנֵיו אֵלֶיךָ וְיַחַנְךָ: יִשְׁאֵל יְיָ פְּנֵיו אֵלֶיךָ וְיִשֵּׁם לְךָ שְׁלוֹם: אֱלוֹ דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שִׁיעוּר הַפֶּאֶה וְהַבְּפוּרִים וְהַרְאִיוֹן וְגַמְלוֹת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֱלוֹ דְבָרִים שְׂאֵדָם אֹכֵל

פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקָּרֵן בְּיָמֵת לְעוֹלָם הַבָּא. וְאֱלוֹ הֵן. כְּבוֹד אָב וְאָם וְגַמְלוֹת חֲסָדִים וְהַשְׁכַּמַּת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחָרִית וְעֶרְבִית וְהַכְּנָסַת אֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְּנָסַת כֶּלֶה וְהַלְוִיַּת הַמַּת וְעִיּוֹן תַּפְּלָה וְהַבְּאֵת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבִירוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלֵם:

אֱלֹהֵי נַשְׁמָה שְׁנַתַּת בִּי שְׁחוֹרָה הִיא. אַתָּה בְּרָאָתָה אַתָּה יְצַרְתָּה אַתָּה נִפְחַתָּה בִּי. וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי

In mir, du nimmst sie einst von mir, und wirfst sie mir auch wiedergeben in der Zeit, die kommet. Alldieweil die Seele ist in mir, bekenne ich (meinen Glauben) vor dir, meinem Gott und Herrn, dem Gott meiner Väter, dich als den Meister aller Schöpfungen, den Herrn aller Seelen! Gelobt seist du Gott, der die Seele wieder gibt den todten Leibern!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der dem Hahne hat das Verständniß gegeben, zu unterscheiden zwischen Tag und Nacht.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich zu einem Israeliten hat gemacht;

— — der mich nicht zu einem Knechte hat gemacht;

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich

(Männer sagen;) nicht zu einem Weibe hat gemacht.

(Frauen sagen;) nach seinem Willen hat geschaffen.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der die Blinden sehend macht;

— — der die Nackten kleidet;

— — der die Gebundenen löset;

— — der die Gebeugten aufrechtet;

ואתה עתיד לטרה ממני
להחזירה בי לעתיד לבא:
כל זמן שהנשמה בקרבי
מודה אני לפניך יי אלהי
אלהי אבותי רבון כל
המעשים ארון כל
הנשמות: ברוך אתה יי
המחזיר נשמות לפגרים |
מתים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר נתן לשכני בינה להבחין
בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שלא עשני גוי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שלא עשני עבד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

Frauen sagen:

Männer sagen:

שלא עשני אשה | שעשני ברצונו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שוקח עורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
מלביש ערמים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם מתיר אסורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם זוכה פפוסים:

finden. Ge
der seinem
Thora ge
ברוך Ge
unser Herr
der uns
allen Völk
Thora ha
seiest du G
hat gegeben
„ יברכך
dich!

Gott lasse
Angesicht, un
Gott weni
und gebe dir

Das fi
bestimmtes
Die Erde des
überlassen n
Mildthätigkeit
lichkeit und
Gotteslehre.

Das sind
Mensch den
dieser Welt,
bleibt für die

Die Christus
Mutter bezei
thätigkeit; di
wir ins Leh
Abends und
beit; Kranken
Bräute; die
nacht im G
zwischen Re
Wissenschaft
Beschäftigung
Lehre) die ge

אלהי M
die du m
rein. Du
und gebild
hineingehau

Gelobt seist du Gott, unser Herr
und Herr der Welt, der die Erde
wölbet über die Wasser.

Gelobt seist du Gott, unser Herr,
Herr der Welt, der Alles, was mir
Noth thut, mir geschaffen und be-
reit gehalten.

Gelobt seist du Gott, unser Herr
und Herr der Welt, der da lenket
die Schritte des Mannes;

— — der da giltet Israel mit
Macht und Stärke;

— — der da krönet Israel mit
Ruhm und Herrlichkeit;

— — der dem Müden gibt die
Kraft;

Gelobt seist du Gott, unser Herr
und Herr der Welt, der den Schlaf
mir nimmt aus meinen Augen, und
den Schummer mir von meinen
Augenliedern.

ייה מִּגֵּדֶךָ לִּי וְיִשְׂמַח לְבָבִי בְּעֵינֶיךָ יְיָ
dir unserm Gott und Herrn,
dem Gotte unserer Väter uns
anzuhalten und einzuführen in
das innerste Heiligthum der
Gotteslehre, uns zu befestigen
in der Beobachtung deiner gött-
lichen Gebote, auf daß wir
nicht zur Verfündigung kommen,
uns vor jeder Schuld und
Sünde wahren, nicht der Ver-
suchung, nicht der Schmach und
der Beschämung je verfallen.
Laß den bösen Trieb in uns
nimmer walten über uns. Halt
uns fern von schlechten Men-
schen, schlechter Gesellschaft und
Umgebung. Befestige du jeden
guten Trieb in uns, und uns
in ihm, daß wir allen guten
und edlen Werken mit aller
Luft und Liebe nachgehen. Ueber-
wältige du den Herzenstrieb in
uns, auf daß wir dir und dir
allein uns unterwürfig zeigen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֹׁעֵשֶׂה לִּי כָל-צָרָתִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר הַכִּין מַצְעָדֵי נֶגְדִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם עוֹשֵׂר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיֶּעֶף פָּחַ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמְעַבִּיר שָׁנָה מֵעֵינֵי
וְתַנּוּמָה מֵעַפְעָפִי:

וְיִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתִּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ וּדְבַקְנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תִּבְיֹאֲנוּ לֹא
לְיָדֵי חָטָא וְלֹא לְיָדֵי עֲבָרָה
וְעוֹז וְלֹא לְיָדֵי נַסְיוֹן וְלֹא לְיָדֵי
בְּדִיּוֹן וְאַל תִּשְׁלַט בְּנוּ יִצָּר
הָרַע וְהִרְחִיקְנוּ מֵאָדָם רָע
וּמִחֶבֶר רָע וּדְבַקְנוּ בְּיִצָּר
שׂוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּחַ
אֶת יִצְרָנוּ לְהִשְׁתַּעֲבֹד לְךָ

Siß o Gott, daß wir heute und alle Tage Gnade finden und Wohlwollen und Erbarmen in deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen. Daß deine Guld und Milde walten über uns, daß wir deiner Wohlthaten uns stets erfreuen. Gelobt seist du Gott, der seine Guld und Milde walten läßt über sein Volk Israel.

יי Möge es dir gefallen, dir meinem Gotte und Herrn, dem Gotte meiner Väter, mir heut' und alle Tage deinen Schutz und deine Obhut zu gewähren gegen Frechheit und Ausgelassenheit, Gewalt und Tücke. Schütze mich vor schlechten Menschen und schlechter Umgebung; vor einem bösen Nachbar und vor jedem bösen Verhängniß und Begegniß; vor jedem Seelenverderbniß; vor einem harten Gerichte und und einem harten Kläger, weß Bundes, weß Glaubens er auch immer sei! —

לעולם Es lehren die Weisen: „Vor Allen soll der Mensch gottesfürchtig sein im Stillen; die Wahrheit bekennen, die Wahrheit reden, wie er sie im Herzen hat; früh aufstehen, und seinen Gott und Herrn in Wahrhaftigkeit bekennen.“

רבוֹן Herr aller Welten! Nicht um unserer eigenen Verdienste willen hoffen wir die Gewährung unserer Bitten und Wünsche, die wir dir bringen; sondern auf deine unendliche Liebe und Barmherzigkeit hoffen und vertrauen wir. Was sind wir? Was ist unsere Liebe? Was ist unsere Frömmigkeit?

וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ
וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ וְתַגְמְלֵנוּ
חֲסָדִים טוֹבִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּצִּילֵנִי
הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַי פָּנִים
וּמֵעֲזוֹת פָּנִים מֵאָדָם רָע
וּמִחֶבֶר וְרָע וּמִשָּׂכֵן רָע
וּמִפְּנֵעַ רָע וּמִשָּׂטֵן הַמְּשַׁחֵית
מִדֵּיִן קָשָׁה וּמִבַּעַל הַיֵּן
קָשָׁה בֵּין שְׂהוּא בֶן בְּרִית
וּבֵין שְׂאִינוֹ בֶן בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יֵרָא שָׁמַיִם
בְּסֵתֶר וּמוֹדָה עַל-הָאֱמֶת וְדוֹבֵר
אֱמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁבַּח וַיִּאֲמַר:

רְבוֹז כָּל הָעוֹלָמִים לֹא עַל
צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּיָלִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל
רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. מָה אֲנַחְנוּ
מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסָדֵנוּ מָה-
צְדָקוֹתֵינוּ מָה-יְשׁוּעַתֵנוּ מָה-

Was ist unser Heil und unsere Kraft und Stärke? Was könnten wir, dir unserm Gotte und Herrn, dem Gotte unserer Väter zum Ruhme sagen? Sind nicht alle Helden wie Nichts vor dir, und die namhaften Männer als wären sie nie da gewesen? Die Weisen vor dir ohne Einsicht, die Verständigen ohne Ueberlegung? Ihr meistes Thun ist vergänglich und vergeblich; die Tage ihres Lebens sind wie ein flüchtiger Traum vor dir; der Vorzug, den der Mensch hat vor dem Vieh, der ist nichtig, dieweil Alles — eitel ist und vergänglich.

Und doch sind wir dein Volk, das du erkoren: Die Glieder eines Bundes den du geweiht; die Kinder Abrahams, der dich geliebt, dem du deine Liebe zugeschworen auf dem Berge Moria; der Same Isaks, des Einzigen, der auf dem Altare schon vor dir gebunden lag; die Gemeinde Jakobs deines Erstgeborenen; um der Liebe willen, mit der du ihn geliebt, und dieweil du an ihm hast deine Freud' gehabt, nannest du ihn mit Namen Israel (den heiligen Kämpfer Gottes) und Jeschurun (den Gottgerechten!)

Darum fühlen wir uns auch verpflichtet und schuldig dir zu danken, dich zu preisen und zu rühmen, zu heiligen und zu verherrlichen, deinem Namen den Dank und die Ehre

פָּחַנו מִהֲגִבּוֹרֵתֵינוּ מִהֲנֹאמְרֵי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כָּאִין לְפָנֶיךָ וְאֵנְשֵׁי הַשֵּׁם כָּלָא הָיוּ וְחַכְמַיִם כְּבָלִי מִדַּע וְגִבּוֹנִים כְּבָלִי הַשֶּׁפֶל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהוּ וַיְמִי חַיֵּיהֶם הִכָּל לְפָנֶיךָ וּמֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אִין כִּי הִכָּל הִכָּל:

אָבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אַהֲבָה. שְׁנֵשְׁבַעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמִּזְרֵה. זָרַע יִצְחָק יַחֲדוּ שְׁנַעֲקֹד עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךָ בְּכוֹרֶךָ. שְׁמֵאֱהָבָתֶךָ שְׁאֱהָבָת אֹתוֹ וּמִשְׁמַחַתֶּךָ שְׁשִׂמְחֵת בּוֹ. קִרְאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּיִּים לְהִזְדוֹת לָךְ וּלְשִׁבְחָתֶךָ וּלְפִאָרָה וּלְבָרָךְ וּלְקִדְשׁ וּלְתַת־שִׁבְחָ וְהוֹדִיָּה לְשִׁמְךָ.

zu geben. Wohl uns! du hast den besten Theil, ein freundlich Loos, ein schönes Erbe uns verschieden. Wohl uns, die wir früh und spät, Abends und Morgens, zweimal im Tage unsern Glauben bedenken:

שמע „Höre Israel?

Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott!“

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
 Sephrien sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in — Ewigkeit!

אמנה Du warst derselbe, bevor noch die Welt ist erschaffen worden, und bist derselbe, nachdem die Welt ist erschaffen worden, du bist derselbe, in dieser wie in der zukünftigen Welt. Heilige deinen Namen an Allen, die deinen Namen heilig halten; heilige ihn in deiner ganzen Menschenwelt; auf das dein Heil und deine Hilfe sichtbar werde an uns, und du erhöhst und wir mit dir erhöhst und verherrlicht werden.

Gelobt seist du Gott, der du heiligst deinen Namen in der großen Welt.

אמנה Du unser Gott und Herr, du bist derselbe im Himmel und auf Erden wie in den höchsten Himmels Höhen! Das ist und bleibt wahr: Du bist der Erste und bist der Letzte, und außer dir ist kein Gott!

אשרינו מה טוב חלקנו
 ומה נעים גורלנו ומה יפה
 ירשתנו אשרינו שאנחנו
 משכימים ומעריבים ערב
 ובוקר ואזמרים פעמים
 בכל יום:

שמע ישראל

יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אתה הוא עד שלא נברא
 העולם אתה הוא משנברא
 העולם אתה הוא בעולם
 הזה ואתה הוא לעולם
 הבא קדש את שמך על
 מקדישי שמך וקדש את
 שמך בעולמך ובישועתך
 תרים ותגביה קרננו: ברוך
 אתה יי מקדש את שמך
 ברבים:

אתה הוא יי אלהינו
 בשמים ובארץ ובשמי
 השמים העליונים. אמת
 אתה הוא ראשון ואתה
 הוא אחרון ומבלעדך אין

Einige du, die auf dich hoffen,
aus allen vier Enden der Welt;
auf daß erkennen und einsehen
Alle, die die Welt bewohnen,
daß du allein Gott, Herr bist
über alle Reiche der Welt. Du
hast den Himmel gemacht und
die Erde, das Meer und was
in ihnen ist. Wer unter allen
deinen Schöpfungen, den hö-
heren und den niedern, könnte
zu dir sagen: was thust
du da?

Unser Vater im Himmel!
laß deine Gnade walten über
uns um deines heiligen Namens
willen, der an und über uns
ward genannt; auf daß an uns
in Erfüllung gehe, was ge-
schrieben steht:

„Um die Zeit, da führe ich
euch zurück, und um die Zeit,
da sammle ich euch; denn ich
will euch einen Namen machen
zinen ehrenvollen Namen unter
allen Völkern der Welt, wenn
ich zurückführe eure Gefange-
nen vor euren Augen, spricht
Gott der Herr!

אלהים. קבץ קוץ מארבע
כנפות הארץ יכירו וידעו
כל באי עולם כי אתה
הוא האלהים לבדך לכל
ממלכות הארץ. אתה
עשית את השמים ואת
הארץ. את הים ואת כל
אשר בם. ומי בכל מעשה
ידיך בעליונים או
בתחתונים שיאמר לך מה-
תעשה. אבינו שבשמים
עשה עמנו חסד בעבור
שםך הגדול שנקרא עלינו
וקיים לנו יי אלהינו מה
שכתוב בעת ההיא אביא
אתכם ובעת קבצי אתכם
כי אתן אתכם לשם
ולתהלה בכל עמי הארץ
בשובי את שבותיכם
לעיניכם אמר יי:

פסוק ל' י"ט

וידבר יהוה אל משה לאמר: ועשית פיור נחשת וכנז
נחשת לרחצה ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת
שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם:
בכאם אל אהל מועד ורחצו מים ולא ימתו או בגשמים אל

הַמִּזְבֵּחַ לְשֹׂרֵת לְהַקְטִיר אֲשֶׁה לַיהוָה: וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם
וְלֹא יָמְתוּ וְהִיטָה לָהֶם חֶק־עוֹלָם לֹא וּלְזָרְעוֹ לְדוֹרָתָם:

וּלְבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמְכַנְסֵי־בַד יִלְבָּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר
תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֵלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּשְׂמֹ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו
וּלְבַשׁ בְּגָדִים אַחֲרָיִם וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מַחֲוִיץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מְקוֹם טְהוֹר:

כ"ח

Der Ewige rebete mit Mo-
scheh und sprach: Gebiete den Kindern
Israels und sage ihnen: Mein
Opfer, nämlich meine Speise, welche
mein Feuer verzehrt mir zum an-
genehmen Geruch, müßt ihr sorg-
fältig jedes zu seiner Zeit darbrin-
gen. Sage ihnen also: Dieses ist
das Feueropfer, das ihr dem Ewi-
gen zu Ehren darbringen sollt:
Jährige Lämmer ohne Leibesfehler,
zwei jeden Tag, als fortbestehendes
Brandopfer. Das eine Lamm bringst
du des Morgens, und das andere
zwischen beiden Abenden; dazu ein
Zehnthel eines Epha feines Mehl
zum Mehlopfers, eingerührt mit einem
Biertel eines Hin gestoßenen Oels;
das tägliche Opfer, wie es bereits
am Berge Sinai gebracht, und dem
Ewigen zu Ehren zum angenehmen
Geruch vom Feuer verzehrt ward.
Zu jedem Lamm gehört ein Bier-
theil Hin zum Trankopfer; auf das
Heilige soll der unvermischte Opfer-
wein dem Ewigen zu Ehren aus-
gegossen werden. Das andere Lamm
bringst du zwischen beiden Abenden
mit eben dem Mehlopfers und Trank-
opfer wie des Morgens, dem Feuer
bestimmt, ein angenehmer Geruch
dem Ewigen zu Ehren.

Man soll es auf der mitter-
nächtlichen Seite des Altars vor
dem Ewigen schlachten, und die
Söhne Ahron's, die Priester, sollen
das Blut um den Altar sprengen.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:
צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
אֶת־קָרְבָּנִי לְחֹמֵי לְאֻשֵׁי־רִיחַ גִּיחְחִי
תִּשְׂמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדָיו:
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאֲשֶׁה אֲשֶׁר
תִּקְרְבוּ לַיהוָה כִּכְשֵׁים בְּגִי־שָׁנָה
תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֶלְהָ תְּמִיד:
אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר
וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבָיִם: וְעִשְׂוֹרֵית הָאֵיפָה סֵלֶת
לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן פְּתִית רְבִיעֵת
הַהִין: עֲלֹת תְּמִיד הָעֹשֶׂה בְּהַר
סִינַי לְרִיחַ גִּיחְחֵ אֲשֶׁה לַיהוָה:
וּגְסָפוֹ רְבִיעֵת הַהִין לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
בִּקְדָשׁ הַסֶּךָ גֶּסֶךְ שֶׁכֶר לַיהוָה:
וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבָיִם כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְגֶסְפוֹ
תַעֲשֶׂה אֲשֶׁה רִיחַ גִּיחְחֵ לַיהוָה:

וְשָׂחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה
לְפָנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים
אֶת־דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אָתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֵת קַטְרֵת הַסַּמִּים בְּזָמַן
שְׁבִיט הַמִּקְדָּשׁ קָיָם. כִּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךָ כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

Einige du,
aus allen
auf daß
Alle, die
daß du a
über alle
hast den
die Erde
in ihnen
deinen
heren un
zu dir
du da?
Unser
laß dei
uns un
willen,
ward g
in Er
schrieb
„Un
euch z
da sa
will
zinen
allen
ich z
nen
Got

שחרית

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַפִּים נָטָף וְיִשְׁחַלֵּת וְחַלְבֵנָה
 סַפִּים וְלִבְנָנָה זָכָה בַד בְּבַד יְהִיָּה׃ וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קַטְוֶרֶת רֹקַח
 מַעֲשֵׂה רֹקַח מִמֶּלֶח טְהוֹר קָדָשׁ׃ וְשַׁחֲקֶתָ מִמֶּנָּה הַדָּק וְנִתְתָּהּ
 מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲמַר לְךָ שִׁמָּה קָדָשׁ
 קָדָשִׁים תִּהְיֶה לְכֶם׃ וַיֹּאמֶר וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹץ קַטְוֶרֶת סַפִּים
 בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּזֶר יִקְטִירָנָה׃ וּבַהֲעֵלַת אֶהְרֹץ אֶת־
 הַנֶּזֶר בֵּין הָעַרְבִים יִקְטִירָנָה קַטְוֶרֶת תְּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃
 תָּנוּ רַבָּנָן פְּסוּיִם הַקַּטְוֶרֶת. הַצָּרִי וְהַצְּפוּרָן הַחֲלֻבָנָה וְהַלְּבָנָה
 מִשְׁקָל שֶׁבַעִים שֶׁבַעִים מָנָה. מוֹר וְקַצִּיעָה. שְׁבוּלֶת גֶּרֶד וְכַרְכּוּם.
 מִשְׁקָל שְׁשֵׁה עָשָׂר שְׁשֵׁה עָשָׂר מָנָה. הַקּוֹשֵׁט שְׁנַיִם עָשָׂר
 וְקַלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקַנְמוֹן תְּשַׁעָה. בּוֹרִית פְּרִשִׁינָה תְּשַׁעָה קַבִּין.
 יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּקָתָא. וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין.
 מִבִּיא חֲמַר חוֹרִין עֲתִיק. מֶלֶח סְדוּמִית רוּבַע הַקַּב. מַעְלָה עֶשֶׂן כָּל
 שֶׁהוּא. רַבִּי גֵתָן אָמַר אֵף כֶּפֶת הַיֶּרֶדָן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם גֵּתָן בָּהּ
 דְּבַשׁ פְּסָלָה. וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סַמְנִיָּה חַיֵּב מִיתָה׃

רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף.
 הַנּוֹטָף מַעְצֵי הַקַּטְוֶת. בּוֹרִית פְּרִשִׁינָה שְׁשֵׁפִין בָּהּ אֵת הַצְּפוּרָן
 כְּדִי שִׁתְּהֵא גָּאָה. יֵין קַפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֵת הַצְּפוּרָן כְּדִי
 שִׁתְּהֵא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ אֵלָּא שְׁאִין מַכְנִיסִין מִי
 רַגְלִים בְּעֶזְרָה מִפְּנֵי הַבְּבוּד׃

תָּנוּ רַבִּי גֵתָן אָמַר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק. אָמַר הַדָּק הַיֵּטֵב
 הַיֵּטֵב הַדָּק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יֹפֵה לְבָשָׂמִים. פְּטָמָה לְחַצְאִין כְּשֶׁרָה.
 לְשֵׁלִישׁ וְלָרְבִיעַ לֹא שְׁמַעְנָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל. אִם
 כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָה לְחַצְאִין. וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סַמְנִיָּה חַיֵּב מִיתָה׃
 תָּנוּ רַבִּי בַר קַפְרָא אַחַת לְשָׁשִׁים אֵין לְשֶׁבַעִים שָׁנָה הַיְתָה׃
 בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחַצְאִין׃ וְעוֹד תָּנִי בַר קַפְרָא. אֵלּוֹ הָיָה נֹתֵן
 בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לְעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה
 אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָּל שְׂאֹר
 וְכָל דְּבַשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִּי׃

י צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: י צבאות
אשרי אדם בומח בך: י הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו:
אתה סתר לי מצור תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערכה לך
מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

אביי הנה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא. ואלבא
דאבא שאול. מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קמרת.
ומערכה שניה של קמרת קודמת לסדור שני גזרי עצים. וסדור
שני גזרי עצים קדם לדשון מזבח הפנימי. ודשון מזבח הפנימי
קודם להטבת חמש גרות. והטבת חמש גרות קודמת לדם
התמיד. ודם התמיד קודם להטבת שתי גרות. והטבת שתי
גרות קודמת לקמרת. וקמרת קודמת לאברים. ואברים קודמין
למנחה. ומנחה קודמת לחביתין. וחביתין קודמין לנסכין.
ונסכין קודמין למוספין. ומוספין קודמין לבזיבין. ובזיבין קודמין
לתמיד של בין הערפים. שגאמר וערף עליה העלה והקטיר
עליה חלבי השלמים. עליה השלם כל הקרבנות כלם:

תפלת רבי נחוניא בן הקנה:

אבנייתן
קרע'שמן
נגר'יכש
במר'צונג
חקב'טנע
יגל'סוק
שקוצית

אנא בכח גדלת ימינה תתיר צרוחה.
קבל רנת עמך שגבנו מחרנו נזרא.
נא גבור הורשי יחודך לכבת שמרם.
ברכס שהרם ורחמם צדקתך תמיד גמלם.
חסין קרוש ברוכ טובך נהל עדתך.
יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך.
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות.
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

רבון העולמים. אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו ולהיזר
כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם. וישראל במעמדם. ועתה בעונותינו חרב
בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא
ישאל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו: לכן יהי רצון מלפניך
י אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שיתם שפתינו חשוב ומקבל ומרצה לפניך
באלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדתו על סעודו. בטה שגאמר ונשלמה

וחלבנה
רת רקח
ונתתה
מה קדש
ת סמים
הרן את
דתיכם:
הלבונה
יכרפום.
עשר
ה קבין.
פריסין.
עשן כל
תן בה
שרף.
הצפרן
זן פרי
סין מי
היטב
שרה.
אם
יתה:
היתה
נותן
למה
אזור

סרים שפתינו: ונאמר ושחט אותו על ירך המזבח צפונה לפני יי וחרקו בני
אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונאמר זאת התורה לעולה למנחה
ולחטאת ולאשם ולפלואים ולזבח השלמים:

(Am Sabbath.)

Am Sabbath zwei jährige Läm-
mer ohne Fehler, und zum Mehl-
opfer zwei Zehnthelle feines Mehl
mit Del eingerührt nebst dem Trank-
opfer. Dieses ist das Brandopfer für
jeden Sabbath außer dem täglichen
Brandopfer, nebst dem Weinopfer
dazu.

וביום השבת שני כבשים בני-
שנה תמימם ושני עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן ונספו: עלת
שבת בשבתו על-עלת התמיד
ונסקה:

איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיטתן בצפון
פר ושעיר של יום הכפורים שחיטתן בקבול דמן בכלי
שרת בצפון ודמן טעון הנה על-בין הבהים ועל הפרכת ועל
מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעפכת. שירי הדם היה שופך
על-יסוד מערכי של-מזבח החיצון. אם-לא נתן לא עכב:
סרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיטתן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הנה על-הפרכת ועל מזבח
הזהב. מתנה אחת מהן מעפכת. שירי הדם היה שופך על יסוד
מערכי של מזבח החיצון אם לא נתן לא עכב. אלו ואלו
נשרפין בבית הדשן: חטאת הצבור והיחיד אלו הן חטאת
הצבור שעירי ראשי חדשים ושל מעדות שחיטתן בצפון
וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על
ארבע קרנות. כיצד עלה בכבש וסנה לסוכב ובאלו לקרן
דרומית מזרחית. מזרחית צפופית. צפופית מערבית. מערבית
דרומית. שירי הדם היה שופך על יסוד דרומי. ונאכלין לפנים
מן-הקלעים לזברי כהנה בכל-מאכל ליום ולילה עד הצות:
העלה קדש קדשים שחיטתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת
בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע וטעינה הפשט
ונתות וקליל לאשים: זבחי שלמי צבור ואשמות. אלו הן

אֲשֵׁמוֹת אֲשֵׁם גְּזִילוֹת אֲשֵׁם מְעִילוֹת אֲשֵׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה
אֲשֵׁם נְזִיר אֲשֵׁם מְצוֹרַע אֲשֵׁם תְּלוּי שְׁחִיטָתוֹ בְּצַפּוֹן וְקָבוֹל דָּמָן
בְּכַלֵּי שָׂרֵת בְּצַפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין
לְפָיִם מִן־הַקִּלְעִים לְזָכְרֵי כְּהֵנָה בְּכָל מֵאֲכָל לַיּוֹם וְלַיְלָה עַד
חֲצוֹת: הַתּוֹדָה וְאִיל נְזִיר קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־מְקוֹם
בְּעֶזְרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־
הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֲכָל לַיּוֹם וְלַיְלָה עַד־חֲצוֹת. הַמּוֹרָם
מֵהֶם פִּיּוּצָא בָּהֶם אֵלָא שְׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לַפְּהֻגִים לְנִשְׁיָהֶם
וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: שְׁלָמִים קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־מְקוֹם
בְּעֶזְרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר
לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֲכָל לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אַחַד: הַמּוֹרָם מֵהֶם
פִּיּוּצָא בָּהֶם אֵלָא שְׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לַפְּהֻגִים לְנִשְׁיָהֶם וְלִבְנֵיהֶם
וְלַעֲבָדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמְּעֻשָׁר וְהַפֶּסַח קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ
בְּכָל־מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמָן טָעוֹן מִתְּנָה אַחַת. וּבְלִבְדָּ שִׁיתָן כְּנֶגֶד
הַיְסוּד: שְׁנָה בְּאֲכִילָתוֹן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַפְּהֻגִים וְהַמְּעֻשָׁר לְכָל־
אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מֵאֲכָל לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אַחַד:
הַפֶּסַח אֵינּוּ נֶאֱכָל אֵלָא בַּלַּיְלָה וְאֵינּוּ נֶאֱכָל אֵלָא עַד חֲצוֹת
וְאֵינּוּ נֶאֱכָל אֵלָא לְמַנּוּי וְאֵינּוּ נֶאֱכָל אֵלָא צְלִי:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשִׁלְש־עָשָׂרָה מֵדוֹת הַתּוֹדָה גְּדֻרָשֶׁת
בָּהֶן: מִקָּל נְחוּמָר וּמִגְזֵרָה שְׁוֵה. מִבְּגִין אָב מִכְּתוּב אַחַד. וּמִבְּגִין
אָב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. מִכָּלֵל וּפְרָט וּמִפְרָט וּכְלָל. כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל
אִי אַתָּה דָן אֵלָא בְּעֵין הַפְּרָט. מִכָּלֵל שֶׁהוּא צְרִיךְ לַפְּרָט. וּמִפְרָט
שֶׁהוּא צְרִיךְ לְכָלֵל. כָּל־דְּבָר שֶׁהָיָה בְּכָלֵל וַיִּצָּא מִן הַכָּלֵל לְלַמֵּד
לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יִצָּא אֵלָא לְלַמֵּד עַל הַכָּלֵל כִּלּוֹ יִצָּא. כָּל־
דְּבָר שֶׁהָיָה בְּכָלֵל וַיִּצָּא לְטָעוֹן טוֹעֵן אַחַד שֶׁהוּא כְּעֵנִינּוּ יִצָּא
לְהַקְל וְלֹא לְהַחְמִיר: כָּל־דְּבָר שֶׁהָיָה בְּכָלֵל וַיִּצָּא לְטָעוֹן טוֹעֵן
אַחַר שֶׁלֹא כְּעֵנִינּוּ יִצָּא לְהַקְל וְלְהַחְמִיר. כָּל־דְּבָר שֶׁהָיָה

תורקי בני
לה לפנחה

Am
mer ohne
opfer zwei
mit Del ein
opfer. Diese
leben Sab
Brandopfer
dazu.

בצפון
מן בכלי
בת ועל
שופך
עבב:
קבול
מזבח
ל יסוד
ואלו
הטאת
בצפון
על
לקרן
גרבית
לפנים
חצות:
שרת
פשמ
לו הן

שחרית

בְּקָלָל וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אִי אֲתָה יָכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְקָלָלוֹ
עַד־שִׁיחְזִירוֹנוּ הַכָּתוּב לְקָלְדוֹ בְּפָרוּשׁ. דָּבָר הַלְמַד מֵעֲנִינֹו. וְדָבָר
הַלְמַד מִסּוּפֹו. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד־
שִׁיבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

הוּ רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן
תַּלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גַּעֲבֻדָּךָ בִּירְאָה בְּיַמי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת: וְעֲרָבָה לִי מִנַּחַת יְדְוֹדָה
יְרוּשָׁלַם בְּיַמי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת:

נענה נדיקת סליית ילמד סקוקים לנו :

בְּרַכֵּי גַפְשֵׁי אֶת יי ו יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהוֹדָר
לְבָשֶׁת עֲטוּרָה אֹר בְּשִׁלְמָה נוֹמָה שְׁמַיִם בְּיָרִיעָה:

קודם עטיפת הסליית סומכים :

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנָתִיהָ בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמֵינוּ בְּיַחְוּדָא שְׁלֵימָא
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: הַרְיֵנוּ מִתְּעַטָּף בְּטָלִית שֶׁל צִיצִית בְּדֵי לְקַיִם מַצּוֹת בּוֹרְאֵי
בְּכַתוּב וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל בְּגָדֵיהֶם לְדוֹתָם: וְכֵשֶׁם שְׂאֵנִי מִתְּכַסֶּה
בְּטָלִית בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי אֲזַכֶּה שְׁתַּלְבֵּשׁ גִּשְׁמָתִי בְּטָלִית נְאֻה לְעוֹלָם הַבָּא
בְּעֵן עֵדֶן. וְעַל יְדֵי מַצְנֶה זֶה תִּנְצַל גַּפְשֵׁי רוּחִי וְגִשְׁמָתִי וְתַסְלְתִי מִן הַחַיִּצוֹנִים:

ולסכ זה יתעסק נענועל וינכך :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ לְהַתְּעַטֵּף בְּצִיצֵת:

ויכסס כלשוו סליית וילמד ד' סקוקים לנו :

מַה יָקָר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצַל בְּנִפְיָךָ יַחְסִיוֹן: יְרוּיוֹן
מִדְּשָׁן בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדֻנְיָךָ תִּשְׁקֶם: כִּי עַמְךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ
נִרְאָה אֹר: מְשׁוֹךְ חֲסִדְךָ לְיוֹדְעֶיךָ וְצַדִּיקְתְּךָ לְיִשְׂרָאֵל לֵב:

הוּ רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּהַא חֲשׂוּבָה מַצּוֹת צִיצִית ז'
כְּאֵלוֹ קִימָתִיהָ בְּכָל פְּרֻטָּה וְדִקְדוּקָה וּבְיַנּוּתֶיהָ וְתַרְיָג מַצּוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. אָמֵן:

קודם ברוך שאמר סומכים נזמור זכ.

ל מְזִמּוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדוֹד: אַרְוֹמְמָךָ יי כִּי דָלִיתָנִי
וְלֹא־שִׁמַּחַת אִיבֵי לִי: יי אֱלֹהֵי שׁוּעָתִי אֱלִיךָ וְתַרְפָּאֵנִי. יי
הַעֲלִיתָ מִן־שָׂאוֹל גַּפְשֵׁי חַיִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי־בוֹר: זָמְרוּ לִי חַסִּידֵי

והודו לזכר קדשו: פי רגע באפס חיים ברצונו: בערב ילח
 בכי ולבקר ורנה: ואני אמרתי בשלוי בלא אמוט לעולם: יי
 ברצונה העמדת להררי עז הסתרת פניה הייתי גבהל: אליך
 יי אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי אל שחת
 היודך עפר היגיד אמתך: שמע יי וחנני יי היה עוזר לי:
 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען
 ותמרך כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודך: קדיש יתום.

bis בתשבות wird stehend gebetet.

Gelobt sei der, auf dessen Wort die Welt ist geworden, gelobt sei er. Gelobt sei der, der den Anfang der Dinge gemacht.

Gelobt sei der, dessen Wort ist That, dessen Entschluß und Vorsatz fest steht und Bestand hat.

Gelobt sei der, der sich der Erde erbarmt; gelobt der, der sich aller Schöpfungen erbarmet.

Gelobt sei der, der seinen Verehrern zahlt seinen vollen Lohn; gelobt sei der Ewiglebende und Allbeständige, der da rettet und erlöst, gelobt sei sein Name!

Gelobt seist du Gott, unser Herr, der Herr der Welt, der allmächtige Gott und allerbarmende Menschenvater. Ihn lobet und preiset sein Volk mit Herz und Mund! ihn preisen und rühmen alle Zungen, seine Frommen, seine Knechte; die Knechte Davids, seines treuen Knechtes, rühmen, preisen ihn! Dich unsern Gott und Herrn wollen wir preisen und rühmen

b

ברוך שאמר והיה העולם.
 ברוך הוא. ברוך עושה
 בראשית. ברוך אומר
 ועושה. ברוך גוזר ומקים.
 ברוך מרחם על הארץ.
 ברוך מרחם על הבריות.
 ברוך משלם שכר טוב
 ליראיו. ברוך חי לעד וקים
 לנצח. ברוך פודה ומציל
 ברוך שמו. ברוך אתה יי
 אלהינו מלך העולם. האל
 האב הרחמן המהלל בפי
 עמו משבח ומפאר בלשון
 חסידיו ועבדיו. ובשירי דוד
 עבדך. נהללך יי אלהינו
 בשבחחות ובזמירות נגדך.

Zu I—IX.

Daw.

mit Sang und Saitenspiel,
deine Größe und deinen Ruhm
und deine Herrlichkeit erkennen,
deinen Namen nennen zum
ewigen Gedächtnisse, dir huldi-
gen als unserm Weltengott und
Herrn, dir dem einzigen, dem
ewiglebenden Herrn der Welt!
Bepriesen und verherrlicht sei
sein großer Name in Ewigkeit!
Gelobt seist du Gott, der Wel-
tenherr, dessen Ruhm ist der
Menschen Lob und Preis.

הוֹרֵי דַּאֲנֵלְתֵי דְּמַרְיָא דְּהַרְבֵּי
rufet ihn an mit seinem Na-
men, verkündet unter den Völ-
kern seine Thaten! Singet ihm
ein Lied, schlägt vor ihm das
Saitenspiel, redet von seinen
Wundern. Rühmet euch seines
heiligen Namens, daß sich vom
Herzen freuen, die den Herrn
suchen. Forschet nach Gott und
seiner Macht, suchet sein An-
gesicht stets und immerfort.
Gedenket seiner Wunder, die
er gethan, seiner Wahrzeichen,
der Richtersprüche aus seinem
Munde, Same Israels, sei-
nes Knechtes! Kinder Jakobs,
seines Erwählten! Er ist unser
Gott und Herr, sein Recht geht
durch die ganze Welt. Gedenk-
et in Ewigkeit seines Bundes,
des Wortes, das er geboten
für das tausendste Geschlecht;
wie er mit Abraham (den
Bund) geschlossen, und seinen
Eid schwur dem Isak, den er
für Jakob zum Gesetz hat auf-
gestellt für Israel zum ewigen
Bunde.

Da sprach er: „Dir gebe
ich das Land Kanaan, als

גְּשִׁבְחָךְ וְנִפְאָרְךָ וְנִזְכִּיר
שִׁמְךָ וְנִמְדִיקְךָ מִלִּבְנוֹ
אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים.
מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר עָדִי
עַד שָׁמַי הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת:
הוֹדוּ לִי קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ
הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ:
שִׁירוּ לּוֹ זַמְרוּ לּוֹ שִׁיחוּ בְּכָל
נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
קָדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי
יְיָ: הִרְשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה מִפְּתוֹ וּמִשְׁפָּטֵי פִיהוּ:
זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: הוֹאֵא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זְכְרוּ
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּדָבָר צְוָה
לְאַלְפֵי הַדּוֹר: אֲשֶׁר בָּרַת אֶת־
אֲבֹרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:
נִעְמִידָהּ לְיַעֲקֹב דְּחַק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר
לָךְ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבְל
נַחֲלָתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם אֲמַתִּי

hätte ich es mit der Schnur dir als Erbe zugemessen, als ihr noch waret gering an Zahl, wenige und fremd darin." Und sie wanderten von Volk zu Volk und von einem Reiche und Volke zum andern; nicht ließ er zu, daß Einer sie bedrückt hätte, und züchtigte um ihretwillen Könige. „Rühret nicht an meinen Gesalbten! Thuet meinem Propheten nichts zu Leide!“

Singet dem Herrn, alle Welt! Verkündet von Tag auf Tag sein Heil! Erzählet unter den Völkern von seiner Herrlichkeit, und unter den Nationen von seinen Wundern! Denn groß ist Gott und gepriesen über Alles und furchtbar über alle Erdengötter; denn die Götter der Völker das sind Götzen; und Gott hat den Himmel gemacht. Pracht und Herrlichkeit zieht vor ihm her, Macht und Freudigkeit an der Stätte, wo er waltet.

Gebet Gott, ihr Geschlechter der Völker; gebet Gott die Macht und Ehre; gebet Gott die Ehre seines Namens! nehmet Gaben und tretet ein vor ihm; bückt euch vor Gott im heiligen Schmucke; zittert vor ihm alle Welt, steht auch der Erdball fest und wanket nicht. Es freuen sich die Himmel und jauchzet die Erde, wo sie sprechen unter den Völkern: Gott ist der Weltenherr! Es brauset das Meer und was es füllet; es frohlocket die

מִסְפָּר כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהֶם.
וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי
וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר:
לֹא־הָנִיחַ לְאִישׁ לְעַשְׂקֵם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֵל
תִּגְעוּ בַּמְשִׁיחִי וּבַנְּבִיאֵי אֵל־
תִּרְעוּ: שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ
בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם אֶל־יּוֹם יִשְׁוֹעַתּוּ:
סִפְרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ
בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי
גָדוֹל יְיָ וּמְהַלֵּל מְאֹד וְנוֹרָא
הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים. כִּי כָל־
אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. יְיָ
שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר
לִפְנֵי עֵז וְחֵדוּהָ בְּמִקְוָמוֹ:
הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֵז: הָבוּ לַיהוָה
כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְּחָהּ וּבֵאוּ
לִפְנֵי הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה בְּהַדְרַת
קִדְשׁ: חִירוּ מִלִּפְנֵי כָל־
הָאָרֶץ אֶף־תִּכּוֹן תִּבֵּל בְּלֹא־
תַּמּוּט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ
מִלֵּד: יִרְעַם הַיָּם וּמִלֵּאֵו

mit G
beine G
und dei
beinen
ewigen
gen als
Herrn,
ewigleb
Gepries
sein gr
Gelobt
tenherr
Mensch

הורו
rufet
men, t
lern se
ein Si
Saiten
Wund
heilige
Herzen
suchen.
seiner
gesicht
Geden
er get
der V
Mun
ues S
seines
Gott
durch
tet in
des S
für d
wie
Bun
Eid
für
gestel
Bun
D
ich

Flur und was darin ist; da jubeln die Bäume im Walde vor Gott, so er kommt zu richten die Welt.

Danket Gott, denn er ist gütig; ewig waltet seine Gnade. Saget: Gott des Heiles, sende uns dein Heil, sammle uns und rette uns vor den Völkern, daß wir danken deinem heiligen Namen, und uns rühmen mit deinem Lob und Preis.

Gelobt sei Gott, der Gott Israels von Ewigkeit in Ewigkeit — und es sprach alles Volk: Amen! Lob und Preis dem Herrn!

Erhebet Gott, unsern Herrn, and bückt euch vor dem Schemmel seiner Füße; heilig ist er!

Erhebet Gott, unsern Herrn, und bückt euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist Gott, unser Herr!

Er der Allerbarmende verfähnet die Schuld, und verderbet nicht; er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht ausbreche sein ganzer Grimm.

Du Gott wirst nicht abziehen dein Erbarmen von mir deine Gnade und Treue, die werden mich stets schirmen. Gedanke, Gott deiner Barmherzigkeit und deiner Gnade, die gewaltet von Ewigkeit.

Gebet Gott die Macht! Ueber Israel strahlet seine Majestät, und seine Macht ist im Wolkenhimmel. Fürchtbar bist du, Gott, von deinem

וְעַלֵּן הַשָּׁדָה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ:
 אִזְ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנֶי
 יי כִּי בָא לְשֹׁפֵט אֶת־הָאָרֶץ:
 הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ: וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו יְיָ
 יִשְׁעֵנו וְקַבְּצֵנו וְהַצִּילֵנו מִן
 הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדֹשְׁךָ
 לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֹתֶיךָ: בְּרוּךְ
 יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם
 וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעַם
 אָמֵן וְהַלֵּל ו לַיי: רוּמְמוֹ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לַהֲדָם
 רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוּמְמוֹ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לְהַר קְדֹשׁוֹ
 כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא
 רַחוּם יַכְפִּיר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית
 וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא־
 יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ: אֶתְּהָ יי לֹא
 תִּכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמְּנֵי חֲסִדֶיךָ
 וְאֶמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנֵי: וְכִר
 רַחֲמֶיךָ יי נַחֲסָדִיךָ כִּי מֵעוֹלָם
 הָמָּה: תָּנוּ עֵץ לְאֱלֹהִים עַל־
 יִשְׂרָאֵל נִאֲוֹתוֹ וְעִזּוֹ בְּשִׁחְקִים:
 נִזְרָא אֱלֹהִים ו מִמְּקַדְשֶׁיךָ

Heiligthume aus; der Gott Israels, der gibt die Macht und Stärke dem Volke; gelobt sei Gott! — Ein Gott der Vergeltung ist Gott; ein Gott der Vergeltung wo er auszieht in seinem Glanze. Erhebe dich, Richter der Welt, und vergilt den Uebermüthigen nach ihrer Schuld. Bei Gott ist das Heil dein Segen komme über dein Volk, Selah! — Gott Zebaoth ist mit uns; Jakobs Gott eine feste Burg uns! Selah! — Gott Zebaoth! Wohl dem Menschen, der dir vertrauet! Gott hilf! Der Weltenherr erhöre uns, wenn wir zu ihm rufen.

Hilf deinem Volke, und segne dein Erbe; sei du ihr Hirte, und leite sie und trage sie in Ewigkeit! — Unsere Seele hoffet auf Gott; unser Schutz und Schild ist er.

An ihm erfreuet sich unser Herz, auf seinen heiligen Namen vertrauen wir!

Möge deine Gnade Herr, walten über uns, wie wir hoffen und harren auf dich! Zeige uns deine Guld und Gnade und gewähre uns dein Heil und deine Hilfe! Steh auf zu unserer Hilfe und erlöse uns um deiner Gnade willen.

Ich bin dein Gott und Herr, der dich hat heraus geführt aus dem Lande Egypten; thue nur weit auf den Mund, ich fülle ihn dir. Wohl dem Volke, dem

אל ישראל הוא נותן עז
ות עצמות לעם ברוך
אלהים: אל-נקמות יי אל
נקמות הופיע: הנשא שפט
הארץ השב גמול על-גאים:
יי הישועה על-עמך
ברכתך סלה: יי צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב
סלה: יי צבאות אשרי אדם
בוטח בך: יי הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו:
הושיעה | את-עמך וברך
את-נחלתך ורעם ונשאם
עדה-עולם: נפשנו חבתה
לי עזרנו ומגננו הוא: כי
בו ישמח לבנו כי בשם
קדשו בטחנו: יהי-חסדך
יי עלינו כאשר יחלנו לך:
הראנו יי חסדך וישועה
תתן לנו: קומה עזרתה
לנו ופדנו למען חסדך:
אנכי | יי אלהיך המעלה
מארץ מצרים. הרחב-פיה
נאמלאהו: אשרי העם

Flur un
da jubeln
vor Got
richten d
Danke
gütig; er
Saget:
uns dein
rette un
wir dank
men, u
deinem
Seloh
Israels
Ewigkeit
alles B
Preis d
Erhe
und bü
mel sei
Erhe
und b
heiliger
Gott,
Er
söhnet
derbet
ab sein
breche
Du
dein
Gnade
mich
Gott
und d
tet vo
Se
Ueber
Maje
im
bist

es so erget; wohl dem Volke,
dessen Gott ist Gott der Herr.
Auf deine Gnade vertraue ich,
es frohlocket mein Herz ob
deinem Heile, ich singe meinem
Gott ein Lied, denn er hat mir
wohlgethan.

Der Meister, ein Psalm
Davids. Die Himmel erzählen
die Ehre Gottes, und von sei-
ner Hände Werk prediget die
Himmelveste. Von einem Tag
zum andern strömt aus das
Wort, und von einer Nacht
zur andern die Lehre und Er-
kenntniß. Keine Sprache, keine
Worte, ohne daß man höret
ihre Stimme, zieht sich eine
Saite über die ganze Erde hin,
und ihr Ton dringt bis an
der Welten Enden. Dort hat
er dem Sonnenstern sein Zelt
gemacht, und wie ein Bräuti-
gam geht er aus seiner Kam-
mer, freuet sich wie ein Held
zu durchlaufen seine Bahn.
Von des Himmels Ende geht
er aus, und im Kreislauf herum
bis wieder an das Ende, und
Keines birgt sich vor seiner
Gluth.

Die Lehre Gottes ist voll-
kommen, labt die Seele, das
Zeugniß Gottes zuverlässig,
macht den Einfältigen zum
Weisen. Die Verordnungen Got-
tes sind gerad und schlicht, er-
erfreuen das Herz; das Gebot
Gottes ist lauter wie unser Augen-
licht. Die Furcht Gottes ist rein
und ohne Fehl, bestehet ewiglich;

שִׁבְכָה לֹא. אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעָם שִׁי
אֱלֹהֵיוּ: וְאֲנִי | בְּחֶסֶדְךָ
בְּטַחְתִּי יִגְלוּ לִבִּי בִישׁוּעַתְךָ
אֲשִׁירָה לִי כִי גָמַל עָלַי:
לְמַנְצֶיךָ מִזְמוֹר לְדָוִד:
הַשָּׁמַיִם | מְסַפְּרִים כְּבוֹד-
אֱלֹהֵיךָ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵי מְגִיד
הַרְקִיעַ: יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע אָמַר
וְלַיְלָה לַלַּיְלָה יַחְוֶה-דָּעַת:
אֵין אָמַר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי
נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל-הָאָרֶץ
יֵצֵא קוֹל וּבִקְצֵה תִבֵּל
מְלִיחָם. לְשֶׁמֶשׁ שָׁם | אֶהְלֵךְ
בָּהֶם: וְהוּא בְּחֶתֶן יֵצֵא
מִחֶפְתּוֹ יֵשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ
אֶרֶץ: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם |
מוֹצֵאוֹ. וְתִקּוּפָתּוֹ עַל-
קְצוֹתָם וְאֵין וְנִסְתָּר מִחֶפְתּוֹ:
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נֶפֶשׁ. עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה
מְחַבֵּמַת פִּתֵי: פְּקוּדֵי יְיָ
יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב. מִצֻּוֹת
יְיָ בָּרָה מְאֹד עֵינָיִם:
יְרֵאת יְיָ | שְׁהוֹרָה עֲמֻדַת

die Rechte Gottes sind die Wahrheit, allesamt gerecht. Röstlicher sind sie als Gold, als das reinste Gold in Menge; süßer als Honig, als der träufelnde Honigseim. Auch dein Knecht ist erleuchtet durch sie, und der sie beobachtet, der hat großen Lohn. Die unwissentlichen Sünden — wer erkennet die? von den geheimen stillen Sünden halte du mich rein und frei; auch vor den Übermüthigen bewahre deinen Knecht, daß sie keine Gewalt haben über mich; da will ich vollkommen werden, und mich rein und frei halten von großer Schuld.

Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, mein Hort und mein Erlöser.

Von David — als er seinen Sinn verstellt hatte vor Abimelech, und der ihn fortgeschickt, und er wegging.

אברכה Ich lobe Gott alle Zeit, stets ist sein Ruhm in meinem Mund. In Gott hat meine Seele ihren Ruhm und Stolz; mögen die Demüthigen es hören und sich dessen freuen. Preiset Gott in seiner Größe mit mir; laffet uns erheben einmüthiglich seinen Namen. Ich verlangte nach Gott, und er erhörte mich, und rettete mich aus allen meinen Nengsten. Die auf ihn schauen, leuchten, und ihr Gesicht wird nicht roth vor Scham. Der Arme da, der weif, und Gott hörte und er-

לְעַד. מִשְׁפְּטֵי־יְיָ אֱמֶת צְדָקוֹ
יִחָדְדוּ: הִנְחִמְדִים | מוֹהֵב
וּמִפִּי רַב וּמִתּוֹקִים | מִדְּבַשׁ
וְנִפְתַּת צִוְפִים: נִם עֲבָדְךָ
נִזְהָר בָּהֶם. בְּשִׁמְרָם עֲקֹב
רַב: שְׁנִיאֹת מִי יִבִּין
מִנְּסֻתָרוֹת נִקְנִי: נִם | מוֹדִים
חֲשַׁךְ עֲבָדְךָ אֵל יִמְשְׁלוּ בִי
אִז אֵיתָם וְנִקְתִּי מִפֶּשַׁע רַב:
יְהִי לְרִצּוֹן | אֲמַר־יִפִּי וְהִגִּיוֹן
לְבִי קִפְנִיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

לֹד לְדוֹד בְּשִׁנּוֹתָו אֶת־מַעְמוֹ לְקִנִּי
אֲבִימְלֶךְ וַיְגַרְשֵׁהוּ וַיִּלְךְ:

אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת.
תָּמִיד תִּתְהַלְּתוּ בְּפִי: בְּיִי
תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנׁוּיִם
וַיִּשְׁמְחוּ: נִדְלוּ לִי אֲתִי
וְנָרוּ מָמָה שָׁמוּ יִחָדְדוּ:
דְּרִשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעֲנֵנִי וּמְכַל־
מְגוֹרוֹתִי הִצִּילָנִי: הִבִּישׁוּ
אֱלֹוֹ וְנִהְרׁוּ וּפְנִיָהֶם אֵל־
יִחַפְּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא יְיָ
שָׁמַע וּמְכַל־צָרוֹתַי הוֹשִׁיעוּ:

es so er
dessen C
Auf de
es fro
deinem
Gott ei
wohlge

מנצח
David
die Eh
ner Ho
Himme
zum
Wort,
zur an
kenntn
Worte
ihre
Saite
und
der
er d
gema
gam
mer,
zu
Bon
er au
bis
Kein
Glu
D
som
Zeu
ma
We
tes
erf
Go
lich
un

lösete ihn aus allen seinen Nöthen. Es lagert ein Engel Gottes um die Gottesfürchtigen herum, der rettet sie. Prüfet und schauet, wie Gott ist gülig; wohl dem Manne, der ihm vertrauet. Fürchtet Gott, ihr seine Heiligen, denn die ihn fürchten, denen geht nichts ab. Löwen darben und hungern; die nach Gott verlangen, denen geht nichts von ihrem Glücke ab. Kommet Kinder, höret mir zu; die Furcht Gottes lehre ich euch. Wer ist der Mann, der das Leben will, und gern möcht' in seinen Tagen das Glück des Lebens schauen? „Bewahre deine Zunge vor allem Bösen, deine Lippe vor trügerischem Reden; meide das Böse und thue das Gute; suche den Frieden und laufe ihm nach.“ Das Auge Gottes ruht auf den Gerechten, sein Ohr ist offen für ihr Schreien. Das Angesicht Gottes ist gegen die, die Arges thun, daß er vertilge aus dem Lande ihr Gedächtniß. Die da schreien, die höret Gott, und rettet sie aus allen ihren Nöthen. Gott ist nahe denen, die gebrochenen Herzens sind, dem gedrückten Geiste hilft er auf mit seinem Heile. Viel Mißgeschick hat der Gerechte zu überstehen, und aus allem rettet ihn Gott. Er bewahret alle seine Gebeine, daß nicht eines von ihnen gebrochen werde. Den Sünder tödtet das eigene Laster; die den Gerechten hassen, kom-

חנה מלאך יי סביב ליראיו
 וַחֲלָצִים: טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב
 יי אֲשֶׁרֵי הַנֶּבֶךְ יַחֲסֶה-בּוֹ:
 יִרְאוּ אֶת-יְיָ קְדוֹשׁוֹ כִּי-אֵין
 מַחְסוֹר לִירְאָיו: כַּפּוּרִים
 רָשׁוּ וְרַעְבוּ. וְדָרְשׁוּ יי לֹא-
 יַחֲסְרוּ כָּל-טוֹב: לָכוּ בָּנִים
 שְׁמַעוּ-לִי יְיָ אֵת יי אֲלֶמְדַּכֶּם:
 מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים אֲהֵב
 יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נָצַר
 לְשׁוֹנֵךְ מָרַע וּשְׁפָתֶיךָ מִדְּבַר
 מְרָמָה: סוּר מָרַע וַעֲשֵׂה
 טוֹב בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ:
 עֵינַי יי אֶל-צַדִּיקִים וְאֹזְנוֹי
 אֶל שׁוֹעֲתָם: פָּנַי יי בְּעַשְׂי
 רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ וּכְרָם:
 צַעֲקוּ יְיָ שָׁמַע וּמִכָּל-
 צָרוֹתֵם הַצִּילֵם: קְרוֹב יי
 לְנֹשְׁבְרֵי לֵב וְאֶת-דַּכְּאֵי
 רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רַעוֹת
 צַדִּיק וּמִכָּלֵם יַצִּילֵנוּ יי:
 שָׁמַר כָּל-עַצְמוֹתָיו אַחַת
 מִהֲנֶה לֹא נִשְׁבְּרָה: תַּמּוֹתַת
 רָשָׁע רַעַה וּשְׁנֵאֵי צַדִּיק

men um in ihrer Schuld. Gott erlöst die Seele seiner Diener; die ihm vertrauen, die trifft keine Schuld.

Ein Gebet Moses, dem Knecht Gottes.

Gott! eine Zuflucht warst du uns von Zeit zu Zeit. Bevor die Berge sind geboren worden, und geschaffen ward die Erd' und Welt; von Ewigkeit in Ewigkeit bist du — Gott! Du bringst den Menschen bis zur Vernichtung, und sprichst dann; „kehrt zurück ihr Menschenkinder!“ denn tausend Jahre sind in deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er vorüber ist; wie die Wache in der Nacht. Du reißt sie hin, als hätt' ein Regenguß sie weggeschwemmt, wie ein Schlaf sind sie hin. Am Morgen wie das Gras, das sprießt; am Morgen, wie die Blume die blüht und sprießt; am Abend dürr und welk; denn wir vergehen in deinem Zorne, vergehen in Schrecken vor deinem Grimme. Du stellst unsere Sünden vor dich hin, unsere geheimen Sünden vor dein leuchtend Angesicht. Denn alle unsere Tage ziehen vorüber vor dir in deinem Grimme, und es vergehen unsere Jahre wie ein Traum. Unsere Jahre und alle Tage darin — siebzig Jahre, und wenn es hoch kommt achtzig Jahre, und all ihr Ungestüm ist Last und Pein; dann ist es schnell abgeschnitten, und wir schweben hin. Wer kennt die Macht deines Zornes,

יִאֲשָׁמוּ: פְּדָה יי נַפְשׁ עַבְדֶּיךָ
וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל־הַחַסִּים בּוֹ:
תִּפְלָה לְמִשְׁחָה אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אַתָּה
הָיִיתָ לָּנוּ בְּדָר וְדָר: בְּטָרְסוֹ
הָרִים יִקְדּוּ וְתַחֲוִלֵּל אֶרֶץ
וְתַבֵּל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם
אַתָּה אֵל: תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד־
דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי
אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ
כִּי־זֶם אַתְּמוֹל כִּי יַעֲבֹר
וְאִשְׁמוּרָה בְּלִילָה: זָרַמְתָּם
שָׁנָה יְהִי בְּבִקְרָה כְּחֻצִיר
יִחַלֵּף: בְּבִקְרָה יִצְיִן וְחַלֵּף
לְעָרֵב יִמּוֹלֵד וְיִבֶּשׁ: כִּי
כָּדִינוּ בְּאַפְּךָ וּבְחִמָּתְךָ
נִבְהַלְנוּ: שִׁתָּה עֹנֵתֵינוּ
לְגִגְדֶּךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ:
כִּי כָּל־יָמֵינוּ פָּנּוּ בְּעִבְרַתְךָ
כְּלֵינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגָּה: יָמֵי
שְׁנוֹתֵינוּ כְּהֵם שְׁבָעִים שָׁנָה
וְאֵם בְּגִבְרַת | שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרֵהָבִם עֲמַל וְאָזֶן כִּי־נָזַח הִישׁ
וְנִעְפָּה: מִיִּיּוֹדֵעַ עוֹ אַפְּךָ

lösete ihn
then Es l
um die G
der rettet
wie Gott
Mann,
fürchtet
gen, der
denen g
darben r
Gott v
nichts r
Kommet
die Fur
euch. V
das Leb
in seine
Lebens
deine Z
deine
Neden
thue
Friede
Das
den G
offen
Anges
die W
aus i
Die
Gott
ihren
denen
find.
er a
Miß
über
ihn
sein
von
Sü
die

daß er dich fürchte nach deinem Grimme? Lehr' uns zählen unsere Tage, daß wir erlangen ein weises Herz.

Kehre wieder Herr! — ach! wie lange noch? und bedenke dich wegen deines Knechtes. Sättige uns am Morgen mit deiner Gnade, auf daß wir jubeln und uns freuen all' unsere Tage lang. Erfreue uns so viele Tage, als du uns geängstiget, so viele Jahre, als wir nichts als Leid gesehen. Laß deine Knechte sehen dein Wirken und dein Walten, und deine Majestät sichtbar werden an ihren Kindern.

Die Freundlichkeit Gottes, unseres Herrn, sei mit uns; und unserer Hände Werk möge uns gelingen, unserer Hände Werk möge er gelingen lassen.

Der da sitzt im Schirm des Allerhöchsten, im Schatten des Allmächtigen sich berget, der spricht zu Gott: „mein Schutz und meine feste Burg, mein Gott auf den ich traue!“ denn er wird dich erretten aus des Voglers Schlingen, aus der verhängnißvollen Pest. Mit seinen Schwingen deckt er dich, unter seinen Flügeln bist du geborgen, Schild und Panzer ist seine Treue. Du fürchtest dich nicht vor dem Pfeil, der schwirrt bei Tag, vor der Seuche, die im Finstern schleicht, vor der Pest, die am hellen Mittag wüthet. Ob Tausende fallen an

וּכְיָרְאֲתָךְ עֲבָרְתָךְ: לְמִנּוֹת
יְמֵינוּ בֶן הַיּוֹדֵעַ וְנִבְיָא לְבַב
חֲכָמָה: שׁוּבָה יי עַד־מָתִי
וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֻדְיָךְ: שִׁבְעֵנוּ
בְּבִקְרַח חֲסֵדְךָ וְנִרְנָנָה
וְנִשְׂמָחָה בְּכָל־יְמֵינוּ:
שִׂמְחָנוּ בַּיּוֹם עֲנִיָּתָנוּ
שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יִרְאָה
אֶל עֲבֻדְיָךְ פְּעֻלָּתְךָ וְהִדְרָךְ
עַל־בְּנֵיהֶם:

וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
עַל־ינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כַּוְנָנָה
עַל־ינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כַּוְנָנָה:
יֵשֵׁב בְּסִתְרֵךְ עֲלִיּוֹן בְּצֵל
שִׁדְיֵי יְהוָה לֹא יִמָּר לֵי
מַחְסֵי וּמַצֻּדֹתַי אֱלֹהֵי
אֲבֹתַי־בֵּנוּ: כִּי הוּא יִצִּילְךָ
מִפֶּחַ יְקוּשׁ מִדְּבַר הַיּוֹת:
בְּאֲבָרְתוֹ יִסָּךְ לְךָ וְתַחַת
בְּגָפָיו תִּחְסֶה צִנָּה וְסִתְרָה
אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד
דְּיָלָה מַחֲזֵן יְעוֹף יוֹמָם:
מִדְּבַר בְּאִפְסֵי יְהוָה מִקְטָב
יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְךָ |

deiner Seite und Zehntausende zu deiner Rechten; dir tritt Keines je zu nahe. Nur schauest du es mit deinen Augen, und siehst, wie er's den Sündern vergilt, denn du sprichst „Gott ist meine Zuversicht.“ Du hast den höchsten zu deiner Zuflucht dir gemacht. Dir begegnet kein Unglück, keine Plage nahet deiner Hütte; denn er befehlt seinen Engeln, daß sie dich wahren auf allen deinen Wegen; auf den Händen werden sie dich tragen, daß nicht stoße an einen Stein dein Fuß. Ueber Leu und Otter wirst du schreiten, Löw' und Drachen mit Füßen treten.

„Er hat an mir seine Lust, darum rette ich ihn, bringe ihn empor dieweil er kennet meinen Namen. Er ruft mich, ich erhöre ihn, bin mit ihm in jeder Noth; mach' ihn frei, und bring' ihn hoch in Ehren. Mit langem Leben sättige ich ihn, daß er schaue mein Heil und meine Hilfe!“

הללויה ה' הללויה!
 lobet Gott den Herrn! Lobet den Namen Gottes! Lobet ihn, ihr Knechte Gottes! Die ihr stehet im Hause Gottes, in den Höfen vor dem Hause Gottes — lobet Gott den Herrn!

Lobet Gott, denn er ist gütig, rührt das Saitenspiel bei seinem Namen, denn er ist

אלה ורכבה מימנה אלה
 לא יגש: רק בעיניך
 תביט ושלמת רשעים
 תראה: כי אתה יי מחסי
 עליון שמת מעונה: לא
 תאנה אלה רעה ונגע
 לא יקרב באהלה: כי
 מלאכיו יצוה לך לשמרך
 בכל דרכיך: על כפיים
 ישאונוך פן תגוף באבן
 רגלך: על שחר ופתן
 תדרך תרמס כפיר ותנין:
 כי בי חשק ואפלטרו
 יאשגבהו כיי ידע שמי:
 יקראני ויאענהו עמו אנכי
 בצרה אחדצהו ואכבדהו:
 אך ימים אשביעהו
 ואראהו בישועתי: אד ימים

אשביעהו ואראהו בישועתי:

קלה הללויה ו ה' הללו את-
 שם יי הללו עבדי יי:
 שעומדים בבית יי בהצרות
 בית אלהינו: הללויה כיי
 טוב יי וזמרו לשמו כי נעים:

daß e
 Grim
 unser
 ein u
 Re
 wie l
 dich
 Sätti
 deine
 jubel
 sere
 so vi
 ängst
 wir
 Laß
 Wir
 deine
 an i
 D
 unse
 und
 ans
 Weu
 T
 Alle
 All
 spri
 und
 Go
 er
 Wo
 ver
 nen
 unt
 geb
 seit
 nid
 bei
 im
 Be
 wü

freundlich; denn Jakob hat sich Gott erwählet, Israel zu seinem Eigenthume. Das weiß ich, daß Gott ist groß und unser Herr mehr als alle Götter. Was Gott will, das machet er im Himmel und auf Erden, in den Meeren und all den Tiefen. Er führt herauf die Wolken vom Ende der Erde, schafft die Blitze für den Regen, und läßt heraus den Sturm aus seinen Behältern. Er schlug die Erstgeborenen Egyptens vom Menschen bis zum Viehe, schickte Zeichen und Wunder in deine Mitte, Egypten, über Pharao und alle seine Knechte. Er schlug große Völker, und schlug danieder mächtige Könige — Sichon, König von Amori, Og, König von Baschan und alle Reiche Kanaans — und gab ihr Land zum Erbe seinem Volke Israel!

Gott, dein Name ist ewig, dein Gedächtniß geht durch alle Zeiten; denn Gott rechtet für sein Volk, und bedenket in Gnade seine Knechte. Die Götzen der Völker sind Silber und Gold, das Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie, und reden nicht; Augen haben sie und sehen nicht;

כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹו יְהוָה יִשְׂרָאֵל
לְסַגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי
גָדוֹל יְיָ וְאֲדַנִּינוּ מִכָּל־
אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ
יְיָ עָשָׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
בַּיָּמִים וְכֹל תְּהוֹמוֹת: מֵעַקְדָה
נִשְׂאִים | מִקְצֵה הָאָרֶץ
בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא
רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שְׁהִכָּה
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד
בְּהֵמָה: שָׁלַח אֶת־וֹת
וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם
בְּפִרְעֹה וּבְכָל־עַבְדָּיו:
שְׁהִכָּה גֹזִים רַבִּים וְהִרְג
מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלַעֲזֹג מֶלֶךְ
הַבְּשָׁן וְלִכְלֵם מֶלֶךְ כְּנָעַן:
וְנָתַן אֶרֶץ נַחֲלָה נַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְיָ שִׁמְךָ
לְעוֹלָם יְיָ וְכִרְךָ לְדֹר־וָדֹר:
כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ וְעַל עַבְדָּיו
יִתְנַחֵם: עֲצָבֵי הַגֹּזִים כָּסָף
וְחָב. מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם:
פֶּה לָדָם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם

Ohren haben sie und hören nichts; auch ist kein Lebensgeist und Odem in ihrem Munde. Wie sie sind, sind die, die sie machen, alle, die auf sie vertrauen.

Haus Israels! lobet Gott!

Haus Arons! lobet Gott!

Haus Levis! lobet Gott!

Ihr Gottesfürchtigen! lobet Gott!

Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem. Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Danket Gott, denn er ist gütig! ewig währet seine Gnade.

Danket dem Gotte der Götter! ewig währet seine Gnade!

Danket dem Herrn der Herren! ewig währet seine Gnade!

Dem, der große Wunder thut einzig und allein! ewig währet seine Gnade.

Der die Himmel hat geschaffen mit Verstand! ewig währet seine Gnade.

Der die Erde hat gewölbet auf den Wassern! ewig währet seine Gnade.

Der die großen Lichter hat geschaffen! ewig währet seine Gnade.

Die Sonne, daß sie herrschen soll am Tage! ewig währet seine Gnade.

Den Mond und die Gestirne! daß sie herrschen in der Nacht! ewig währet seine Gnade.

לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזַנִּים קָהָם
וְלֹא יֵאָוִינוּ אֶף אֵין יִשְׁרוּחַ
בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יְהִיוּ עֲשִׂיהֶם
כֹּל אֲשֶׁר בִּטַּח בָּהֶם: בַּיִת
יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ בַּיִת
אֶהְרָן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בַּיִת
הַלְוִי בָרְכוּ אֶת־יְיָ: יִרְאִי יְיָ
בָרְכוּ אֶת־יְיָ: בָּרוּךְ יְיָ מְצִיּוֹן
שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

קְלו הַזֶּה לְיְיָ בִּיטוּב

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

הַזֶּה לְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

הַזֶּה לְאֲדֹנָי הָאָדָמָה

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

לְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

לְעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

לְעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכְבֵי־לַיְלָה לְמַמְשֶׁלֶת

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

בְּלֵילָה

freundlich
Gott erw
nem Eig
daß God
Herr m
Was Go
im Him
den Meer
Er füh
vom Er
die Blit
läßt her
seinen
Erstgebo
Mensch
schickte
deine
Pharao
Er sch
schlug d
— Sid
Og, R
alle M
gab il
jeinem
Gott
dein G
Zeiten
sein
Gnade
ben d
und
Mensch
haben
Augen

Der Egypten schlug in seinen Erstgebornen! ewig währet seine Gnade.

Und Israel führte heraus aus ihrer Mitte! ewig währet seine Gnade.

Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme! ewig währet seine Gnade.

Der das Schilfmeer spaltete in Stücke! ewig währet seine Gnade.

Und Israel führte mitten durch! ewig währet seine Gnade.

Und Pharao und sein Heer versenkte ins Meer! ewig währet seine Gnade.

Der sein Volk geleitet durch die Wüste! ewig währet seine Gnade.

Und die großen Könige geschlagen! ewig währet seine Gnade.

Die gewaltigen Könige erschlagen! ewig währet seine Gnade.

Sichon den König von Memori! ewig währet seine Gnade.

Und Og den König von Baschan! ewig währet seine Gnade.

Und gab ihr Land zum Erbe! ewig währet seine Gnade.

Zum Erbe seinem Knechte Israel! ewig währet seine Gnade.

Der in unserer Erniedrigung stets unser hat gedacht! ewig währet seine Gnade.

למכה מצרים בכבדיהם
כי לעולם חסדו:

ויצא ישראל מתוכם
כי לעולם חסדו:

ביד חזקה וביד רוע נמויה
כי לעולם חסדו:

לגזר ים־סוף לגזרים
כי לעולם חסדו:

והעביר ישראל בתוכו
כי לעולם חסדו:

וגער פרעה וחילו בים־סוף
כי לעולם חסדו:

למוליך עמו במדבר
כי לעולם חסדו:

למכה מלכים גדלים
כי לעולם חסדו:

והרג מלכים אדירים
כי לעולם חסדו:

לסיחון מלך האמרי
כי לעולם חסדו:

ולעוג מלך הבשן
כי לעולם חסדו:

ותתן ארצם. לנחלה
כי לעולם חסדו:

נחלה לישראל עבדו
כי לעולם חסדו:

שבשפלנו גבר לנו
כי לעולם חסדו:

Und uns gerettet hat von unsern Drängern! ewig währet seine Gnade.

Der Brod gibt allem Fleische! ewig währet seine Gnade.

Danket dem Gott des Himmels! ewig währet seine Gnade.

Frohlocket, ihr Gerechten, vor Gott! denen, die redlichen Herzens sind, steht des Herrn Lob wohl an. Danket Gott mit Zither und mit Harfen, auf der zehnsaitigen Harfe spielet auf vor ihm! Singet ihm ein neues Lied, spielet euer bestes Saitenspiel unter jubelndem Posaunenschall! Denn gerecht ist Gottes Wort, und all sein Thun in Treue. Er liebet Tugend und Gerechtigkeit, von Gottes Milde ist voll die Welt. Durch Gottes Wort sind die Himmel geschaffen, durch einen Hauch aus seinem Munde die Sternenhēere alle. Er thürmet wie eine Mauer die Wasser des Weltmeeres, und gibt in Behälter die Fluthen. Es fürchtet sich vor Gott alle Welt, es fühlen eine heilige Scheu vor ihm Alle, die den Erdball bewohnen. Denn er sprach, und es ward; er gebot und es stand da! Er löset den Rathschlag der Völker, und vereitelt die Gedanken der Nationen. Aber der Rathschluß Gottes bestehet, und die Gedanken seines Herzens gehen durch alle Zeiten. Wohl dem Volke, dessen

הַפְּרַקְנוּ מִצָּרֵינוּ

כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:

נָתַן לָחֶם לְכָל-בֶּשֶׂר

כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:

הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם

כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:

לֵב רִנְנוּ צַדִּיקִים בְּיַי

לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְהִלָּה: הוֹדוּ

לַיְי בְּכִנּוֹר בְּנֶבֶל עֲשׂוּר

וּמְרוֹ-לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר

חֲדָשׁ הַיְשִׁיבוּ נִגִּן בְּתַרְוָעָה:

כִּי יִשָּׂר דְּבַר-יְי וְכָל-מַעֲשָׂהוּ

בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה

וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְי מְלֵאָה

הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְי שָׁמַיִם

נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל-צְבָאָם:

כִּנֹּם בְּנֹד מִי הַיּוֹם נָתַן

בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ

מִי כָל-הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְוְרוּ

כָּל-יֹשְׁבֵי תֵבֶל: כִּי הוּא

אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד:

יְי הַפִּיר עֵצַת גּוֹיִם הִנְיָא

מִחֲשַׁבּוֹת עַמִּים: עֵצַת יְי

לְעוֹלָם תַּעֲמוֹד מִחֲשַׁבּוֹת

לְבוֹ לְדָר נֹדָר: אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי

Der G
nen Erste
seine Gn

Und
aus ihre
seine Gn

Mit
gestreckte
seine Gn

Der
in Stille
Gnade.

Und
durch!
Gnade.

Und
versenke
ret sein

Der
die Wi
Gnade.

Und
schlage
Gnade

Die
schlage
Gnade

Sid
Memor
Gnad

Un
Basch
Gnad

Un
Erbe
Gnad

Zu
38: a
Gnad

D
fiets
wähu

Gott er ist; dem Volke, das er sich zum Erbe erkoren. Vom Himmel schauet Gott, und sieht alle Menschenkinder; von seinem festen Wohnsitze blickt er hinab auf alle Weltenbewohner. Der gebildet hat insgesamt ihr Herz, der achtet wohl auf all ihr Thun. Nicht ist dem König geholfen mit einem großen Heere, und der Starke rettet sich nicht mit seiner großen Kraft. Trügllich ist das Roß zur Hilfe und mit seinem großen Heere rettet er sich nicht. Schau! Gottes Auge ist gerichtet auf die Gottesfürchtigen, die da hoffen auf seine Gnade, daß er rette aus dem Tode ihre Seele, und sie am Leben erhalte in der Hungersnoth. Darum hoffet unsere Seele auf Gott; er ist unsere Hilfe, unser Schutz und Schild. Sein erfreuet sich unser Herz, in seinem heiligen Namen ist unsere Zuversicht.

Möge deine Gnade, Gott, so walten über uns, wie wir auf dich hoffen und vertrauen.

מזמור Ein Psalmlied für den Sabbath-Tag. Gut ist es danken dem Herrn, deinen Namen mit Sang und Saitenspiel zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Psalter, beim Harfenklang und Saitenspiel. Denn du hast mich

אֲשֶׁר יי אֱלֹהֵי הָעָם | בָּחַר
לְנַחֲלָה לּוֹ : מִשָּׁמַיִם הַבֵּיט
יי רָאָה אֶת-כָּל-בְּנֵי הָאָדָם :
מִמְכוּז שְׁבַתוֹ הַשְּׂנִיחַ אֶל
כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : הַיֵּצֵר יַחַד
לִבָּם הַמְבִין אֶךְ כָּל--
מַעֲשֵׂיהֶם : אִין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ
בְּרַב-חַיִל גְּבוּר לֹא יִנְצֵל
בְּרַב כַּח : שֶׁקֶר הַפּוֹס
לְתַשׁוּעָה וּבְרַב חַיִל לֹא
יִמְלֹט : הִנֵּה עֵינַי יי אֶל-יִרְאִיו
לְמִיחָלִים לְחַסְדּוֹ : לְהַצִּיל
מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחִיּוֹתָם
בְּרַעֲב : נַפְשֵׁנוּ חֲבַתָּה לִי
עֲזַרְנוּ וּמְגַנְנוּ הוּא : כִּי בּוֹ
יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קֹדֶשׁוֹ
בְּטַחְנוּ : יְהִי חַסְדְּךָ יי
עֲדִינוּ כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ :
מִזְמוֹר שִׁיר לְיִזְמוֹ
הַשְּׁבַת : מִזְמוֹר לְהַזְדוֹת לִי
וּלְזִמְרָה לְשִׁמְךָ עֲלִיזוֹן : לְהַגִּיד
בְּבִקְרַת חַסְדְּךָ וְאַמוּנָתְךָ
בְּלִידוֹת : עַל-יַעֲשׂוֹר וְעַל-
נָבֵל עַלִי הַגִּיזוֹן בְּכַנּוֹר : כִּי

erfreuet, Gott, mit deinen Werken; ob der Schöpfungen deiner Hände jauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! wie unendlich tief sind deine Gedanken! Der Mensch in seinem Unverstand, der weiß das nicht, der Thor, der ahnet das Alles nicht. Wenn die Frevler sprossen wie das Gras, wenn sie geblühet wie die Blume die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; — und du, Gott, bist erhaben, in Ewigkeit derselbe! Denn schau', deine Feinde, Herr, schau deine Feinde sind verloren, in sich zerfallen Alle, die das Unheil schaffen. Und mir hebst du das Haupt empor wie des Waldstiers Horn, und salbest mich mit frischem Oele. Da schauet mein Auge seine Lust an meinen Neidern, wenn aufstehen wider mich die Böswilligen, hört es mein Ohr an ihnen. Der Gerechte blühet wie die Palme, wie die Ceder auf dem Libanon wächst er in die Höhe, die gepflanzt sind in Gottes Haus, die in den Höfen Gottes blühen, die sind im Wachsen bis ins graue Alter, und bleiben immer markig, kräftig, frisch; auf daß sie verkünden, daß Gott ist gerecht, mein Schutz und Hort, und an ihm kein Fehl und Falsch!

” Gott ist der Welten Herr!
Er kleidet sich in seine Pracht,
es kleidet sich Gott in seine
Macht und gürtet sich; — da
steht fest die Welt und wanket

שִׂמְחָתִנִּי יְיָ בְּפַעֲלֶיךָ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֶּן: מַה-
גָּדֹלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ מֵאֵד עִמָּקוֹ
מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא-
יָדַע וְכִסִּיל וְלֹא-יָבִין אֶת-
יְאֹת: בְּפִרְחָ רָשָׁעִים! כְּמוֹ
עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּד-פָּעַלִי אֲנִי
לְהַשְׁמָדָם עַד-יְעַד: וְאַתָּה
מָרוֹם לְעוֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה
אֵיבֶיךָ יְיָ כִּי-הִנֵּה אֵיבֶיךָ
יֵאָבְדוּ וְתִפְרְדוּ כָּל פְּעַלֵי
אֲנִי: וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנֵי
כְּדַתִּי בְּשֶׁמֶן רֵעֲנִן: וְתַבֵּט
עֵינֵי בְּשׂוֹרֵי בְּקָמִים עָלַי
מֵרָעִים תִּשְׁמַעֲנָה אָזְנִי:
צִדִּיק כַּתְּמָר יִפְרַח בְּאֶרֶז
בְּלִבְנוֹן יִשְׁגֶּה: שְׁתוֹלִים
בְּבַיִת יְיָ בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ
יִפְרִיחוּ: עוֹדֵי יְנוּבוֹן בְּשִׁיבָה
דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ:
לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְיָ צוּרֵי וְלֹא
עוֹלָתָה בּוֹ:

” מֶלֶךְ בָּאוֹת לְבֶשׂ לְבֶשׂ יְיָ
עַז הַתְּאֵזֶר אֶת-תְּכוֹן תִּבְל בְּרִי-

Gott er
er sich
Himmel
steht all
seinem
er hinc
wohner
gesamm
wohl a
ist der
einem
Starke
großen
Roß z
großen
Schau
tet a
die do
daß
ihre
erhalt
Daru
auf
unser
erfreu
heilig
versie
W
so w
auf
n
Sab
ten
mit
rüh
verk
Gn
Näc
Pia
San

nicht! Fest steht dein Thron von jeher, von Ewigkeit her bist du! Es erheben die Ströme, Herr, es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltmeers. Mächtiger — Gott in seiner Höhe! dein Zeugniß ist immer wahrhaft treu; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott für alle Zeiten!

Gottes Ruhm ist für die Ewigkeit; es freuet sich Gott seiner Schöpfungen. Der Name Gottes sei gelobt von nun an bis in Ewigkeit! Vom Sonnenaufgange bis zu ihrem Niedergange ist gepriesen der Name Gottes. Erhaben über alle Völker ist Gott, über die Himmel seine Herrlichkeit. Gott, dein Name ist ewig dein Gedächtniß geht durch alle Zeiten. Gott hat seinen Thron im Himmel aufgestellt, und sein Reich und seine Waltung geht über Alles. Es freuen sich die Himmel, es frohlocket die Erde, und unter den Völkern sprechen sie: Gott regiert die Welt. Gott regieret, Gott hat regieret, Gott wird regieren in Ewigkeit. Gott ist der Welten König in Ewigkeit! Es gehen Völker unter in seinem Lande und Reiche; Gott löset den Rathschluß der Völker, und verzetzt die Gedanken der Nationen. Viele Gedanken sind in des Menschen Herzen, Gottes Rathschluß — der hat Bestand.

תפוזם: נכון כסאך מאז מעולם
אתה: נשאו נהרות א. י. נשאו
נהרות קולם ישאו נהרות דברים:
מקלות | מים רבים. אדירים |
משבריים אדיר במרום י:
עדתיך ונאמנו מאד לביתך נאנה-
קדש י לאךך ימים:

יהו כבוד י לעולם
ישמח י במעשיו: יהו שם
י מברך מעתה ועד-
עולם: ממזרח שמש עד-
מבוא מהלל שם י: רם
על כל גוים וי על השמים
כבודו: י שמך לעולם י
זכרך לדר ודר: י בשמים
הבין כסאו ומלכותו בכל
משלה: ישמחו השמים
ותגל הארץ ויאמרו בגוים
י מקדך: י מקדך י מקדך י
ימלך לעוזקם ועד: י מקדך
עולם ועד אבדו גוים |
מארצו: י הפיר עצת גוים
הניא מחשבות עמים:
ובות מחשבות בלב איש
ועצת י היא תקום: עצת

Gottes Rathschluß besteht in Ewigkeit, die Gedanken seines Herzens gehen durch alle Zeiten. Denn er sprach, und es ward; gebot und es stand da! So hat Gott Zion sich erwählet, es begehret zu seinem Sitz; so hat Gott Jakob sich erwählet, Israel zu einem Eigenthum; so wird auch Gott nicht verstoßen sein Volk, und sein Erbe nicht verlassen. Er der Allerbarmende wird versöhnen die Schuld und nicht verderben; er hat schon oft abgewendet seinen Zorn, daß nicht ausbreche sein ganzer Grimm.

Gott sende uns das Heil, Herr erhöre uns wenn wir dich rufen.

Wohl denen, die da sitzen in deinem Hause, und immerfort dich preisen. Selah! Wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott der Herr!

Ein Lobgesang von David. Ich will dich erheben, mein Gott und Herr, und will loben deinen Namen in Ewigkeit. Alle Tag will ich dich loben, und preisen deinen Namen in Ewigkeit. Groß ist Gott und gepriesen über Alles, und seine Größe unerforschlich. Eine Zeit rühmt der andern dein Wirken, und deine Allmacht verkünden sie. Die Pracht und Herrlichkeit deiner Majestät und deine wundervollen Worte sind mein Gespräch. Von der gewaltigen Macht deiner Wunderthaten reden sie, und von deiner Größe will ich erzählen. Das Angedenken deiner unendlichen Güte strömt

לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מִחֲשָׁבוֹת
לְבוֹ לְדָר וְדָר: כִּי הוּא
אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד:
כִּי־בָחַר יי בְּצִיּוֹן אָרֶז
לְמוֹשָׁב לּוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר
לּוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְנוֹתָיו: כִּי
לֹא־יִשָּׁשׁ יי עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא
עָזוּב: וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר
עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־
חַמַּתּוֹ: יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָכָה
יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרְאֵנוּ:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד
וְהַלְלוּךָ סִלָּה: אֲשֶׁר הָעַם
שָׁכַח לּוֹ. אֲשֶׁר הָעַם שָׁיִי
אֶל־הָיוֹ:

קָמָה תִּהְיֶה לְדָוִד. אֲרוּמָמָה אֱלֹהֵי
הַמַּלְאָכָה וְאֶבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל־יוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהְלֶלֶה שְׁמֶךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יי וּמְהַלָּל מְאֹד
וְלִגְדָלְתּוֹ אֵינִן חֶקֶר: הוֹר לְדָוִד
יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ:
הָדָר כְּבוֹד הַזֹּרֶךְ וְדַבְּרֵי גִפְלֹאוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: וְעֲזוֹנוֹ גּוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
אֶרְדָּלְתָּךְ אִסְפְּרָנָה: זָכַר רַב טוֹבָךָ

nicht! Fe
von jeher
bist du! E
Herr, es
ihr Kauf
Ströme
Mächtiger
der strö
Brandung
tiger —
dein Zeu
haft tre
Schmuck
Gott für
יי G
Ewigkeit
seiner G
me Gott
an bis
Sonnen
Niederge
Name
alle W
die Pir
Gott, d
Gedächt
ten. Go
Himmel
Reich u
über A
Himme
und un
sie: G
Gott r
ret, G
Ewigle
König
Völker
und I
Rathsch
Welt d
Viele
Mensd
Schluß

von ihnen aus, deine Gerechtigkeit lobpreisen sie. Gott ist gnädig und barmherzig, langmüthig und voller Guld und Milde. Gott ist gütig gegen Alle, und hat Erbarmen mit allen seinen Schöpfungen. Darum danken dir, Gott alle deine Schöpfungen, und deine Frommen stimmen an dein Lob. Von der Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie, von deiner Allmacht reden sie; daß sie verkünden den Menschenkinderu seine Macht, und die Herrlichkeit und Pracht seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott ist es, der stützet die Fallenden, und aufrichtet, die gebeugt sind. Aller Augen hoffen auf dich, und du gibst ihnen die Speise, jedem zu seiner Zeit; öffnest deine Hand und sättigest Alles, was lebet, mit Wohlwollen. Gott ist gerecht in allen seinen Wegen, liebe reich in allen seinen Werken. Gott ist nahe Allen, die ihn anrufen mit Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen thut er ihren Willen, er hört ihr Schreien und schickt sein Heil. Er schirmt Alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Des Herrn Ruhm soll mein Mund verkünden, und alles Fleisch lobpreisen seinen heiligen Namen in Ewigkeit. So lobpreisen wir den Herrn von nun an bis in Ewigkeit. Halleluja! lobet Gott den Herrn.

הללויה Halleluja! lobet Gott den Herrn! Preise meine Seele den Herrn!

Ich preise Gott all mein Leben lang, singe mein Lied dem Herrn, dieweil ich bin. Verlasset euch nicht auf Fürsten, auf ein Menschenkind, bei dem kein Heil und keine Hilfe ist. Gehet ihm aus der Lebens-

יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום
 יי ארך אפים ונדל-חסד: טוב יי
 לכל ורחמיו על-כל-מעשיו: יודוך
 יי כל-מעשיך וחסדיך יברוכה:
 כבוד מלכותך יאמרו ונבורתך
 ידברו: להודיע לבני האדם
 גבורתך ונכבוד הודר מלכותך:
 מלכותך מלכות כל-עולמים
 וממשלתך בכל-הדור ודו: סומך
 יי לבר-הנפלים וזוקף לבר-
 הכפופים: עיני כל אליך ישברו
 ואתה נתן להם את-אכלם בעתו:
 פותח את-ידך ומשביע לכל-חי
 רצון: צדיק יי בכל-דרכיו וחסיד
 בכל-מעשיו: קרוב יי לבר-קראיו
 לכל אשר יקראהו באמת: רצון
 יראיו יעשה ואת-שועתם ישמע
 וישועם: שומר יי את-כל-אהביו
 ואת-כל-הרשעים ישמיד: תהלת
 יי ידבר-פי ויברך כל-בשר שם
 קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך
 יה מעתה ועד עולם הללויה:

קמו הללויה הללו נפשי את
 יי: אהללה יי בחיי אומרה
 לאלהי בעודי: אל-תבטחו
 בגריבים. בבן-אדם שאין
 לו תשועה: תצא רוחו

geist, kehrt er zurück in seine Erde, und an dem Tage sind verloren alle seine Pläne. Darum wohl dem, dessen Heil und Hilfe ist Jakobs Gott, der seine Hoffnung setzt auf seinen Gott und Herrn! Der hat gemacht Himmel und Erde, das Meer und Alles was darin ist. Der bewahret seine Treue in Ewigkeit. Der schafft das Recht dem Unterdrückten, gibt das Brod den Hungernden. Gott löset die Gebundenen. Gott macht sehend die Blinden. Gott richtet die Beugten auf, Gott liebet die Gerechten. Gott schirmet die Fremden; Waise und Witwe hält er aus; den Weg der Sünder krümmet er. Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten, Halle-
laja! lobet Gott den Herrn!

Halleluja: lobet Gott den Herrn. Gut ist es mit Sang und Saitenspiel den Herrn rühmen, da ertönet schön und lieblich des Herrn Ruhm! Jerusalem erbauet Gott, die Verbannten Israels sammelt er. Er heilet die gebrochenen Herzens sind, und verbindet ihre Wunden. Er berechnet die Sterne nach ihrer Zahl, und nennet sie alle mit Namen. Groß ist unser Herr, unendlich seine Kraft, und sein Verstand hat kein

יָשׁוּב לְאֲדָמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא
 תִּכְבְּדוּ עֲשֵׂתֵנִתּוֹ: אֲשֶׁר יִשְׁאֵל
 יַעֲקֹב בְּעֵזְרוֹ שִׁבְרוּ
 עַל־יְיָ אֱלֹהָיו: עֲשֵׂה שָׁמַיִם
 וְאֶרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל
 אֲשֶׁר־בָּם הַשָּׁמַיִם אֲמַת
 לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט
 לַעֲשׂוּקִים נִתְּזַלְזָלִים לְרַעֲבִים
 יִמְתִּיר אֲסוּרִים: יִפְקַח
 עֵינֵיהֶם יִזְקַח כְּפֹפִיִּים.
 יִי אֱהִי צְדִיקִים: יִשְׁמַר
 אֶת־גֵּרִים יְתוֹם וְאַלְמָנָה
 יַעֲזֹרֵם וְדַרְךְ רַשָּׁעִים יַעֲזוּת:
 יִמְלֹךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ
 צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

קמ
 הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זְמַרָה
 אֱלֹהֵינוּ. כִּי נָעִים נֶאֱוָה
 תִּהְיֶה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.
 נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס: הָרוּפָא
 לְשִׁבּוּרֵי לֵב. וּמַחֲבֵשׁ
 לְעֲצָבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר
 לְכּוֹכָבִים. לְכֹלֵם שְׁמוֹת
 יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב
 בָּח. לְתַבִּינָתוֹ אִין מִסְפָּר:

von ihnen
 lobpreisen
 barmherz
 Huld u
 gegen
 mit allen
 rum dan
 Schöpfun
 stimmen
 Herrlichk
 sie, von
 daß sie
 dern sei
 lichkeit
 Dein M
 ten, dein
 Zeiten.
 Fallende
 beugt si
 dich, un
 jedem z
 Hand u
 mit Wo
 allen sei
 seinen
 die ihn
 Den G
 Willen,
 schickt
 ihn lie
 aus. D
 Mund
 lobprei
 in Ewi
 Herrn
 Hall
 Herrn.
 ליה
 den S
 den S
 Sch
 Leben
 dem
 Verla
 auf ei
 kein
 ist. G

Maß. Er hält aufrecht die
Gedemüthigten und ernied-
riget bis zur Erde die
Sünder. Stimmet an ein Dank-
lied dem Herrn, singet zur
Eithar vor unserm Gott, der
deckt mit Wolken die Himmel,
und bereitet für die Erde den
Regen, und auf den Bergen
läßt wachsen das Gras. Der
dem Vieh, gibt sein Futter, und
den Jungen der Raben, wonach
sie schreien. Nicht an des Rosses
Kraft hat er sein Gefallen,
nicht an des Mannes Schen-
keln seine Lust. Er hat sein
Gefallen an den Gottesfürch-
tigen, die da hoffen auf seine
Gnade. Jerusalem, preise den
Herrn! Rühme, Zion, deinen
Gott, denn er festiget die Riege
deiner Thore, segnet deine Kin-
der in deiner Mitte. Er wah-
ret den Frieden an deiner
Grenze, und sättiget dich mit
dem Mark des Weizens. Er
schickt seinen Spruch auf die
Erde; — wie schnell läuft sein
Wort — da gibt er Schnee in
Flocken, und streut den Reif
wie Asche aus; wirft Eis in
Schollen; wer kann vor seinem
Frost bestehen? Und wieder
schickt er sein Wort, und thaut
sie auf, läßt wehen seinen Wind,
und die Wasser rinnen! So
verkündet er sein Wort in Sa-
lob, sein Gesetz und Recht in Sa-

מעֹדֵד עֲנִוּיִם יְיָ. מִשְׁפִּיל
רְשָׁעִים עַד־אָרֶץ: עֲנֵנו
לְיְיָ בְּתוֹדָה. זִמְרָה לְאֱלֹהֵינוּ
בְּכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם
בְּעָבִים הַמְכִּיז לְאָרֶץ מָטָר.
הַמְצַמֵּחַ הַרִים חֲצִיר: נוֹתֵן
לְבַהֲמָה לְחֶמְהָ. לְבְנֵי עֵרֶב
אֲשֶׁר יִקְרְאוּ: לֹא־בְגִבּוֹרֹת
דָּסוּס יִחְפֵּן. לֹא־בְשׁוֹקֵי
הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת־
יִרְאָיו. אֶת־הַמִּיֻחָלִים
לְחֶסֶד: שְׂבַחֵי יְרוּשָׁלַם |
אֶת־יְיָ. הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן:
כִּי חֹזֵק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ. בְּרִךְ
בְּנֵיךָ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ
שָׁלוֹם חֲדָב חַטִּים יִשְׁבִיעֶךָ:
הִשְׁלַח אֲמָרְתוֹ עַד מְהֵרָה
מְהֵרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הַנּוֹתֵן
שֶׁלֶג כְּצֶמֶר. כְּפֹר כְּאֶפֶר
יִפּוֹר: מִשְׁלֵיךְ קִרְחוֹ כְּפֶתִים.
לְפָנֶי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֵד: יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם יִשְׁבֵּ רֹחֲו יִזְלוּ
מַיִם: מְגִיד | דְּבָרוֹ לְיַעֲקֹב.
חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל:

rael. Das that er noch für
sein Volk, und seine Rechte
die kennen sie nicht. Halle-
luja! lobet Gott den Herrn!

הללויה Halleluja! lobet
Gott den Herrn!

הללויה Lobet Gott in den
Himmeln! lobet ihn in den
Höhen;

Lobet ihn alle seine Engel.
lobet ihn alle seine Sternen-
heere!

Lobet ihn, Sonn' und Mond,
lobet ihn alle ihr Sterne des
Lichtes!

Lobet ihn, ihr Himmel der
Himmel, und ihr Wasser ober
den Himmeln!

Lobet den Namen Gottes!
denn er gebot, und sie wurden
geschaffen, stellte sie hin für die
Ewigkeit, gab ein Gesetz das
keines überschreitet.

Lobet Gott auf Erden, ihr
Drachen und ihr Fluthen
Blitz und Hagel, Schnee und
Nebel, Sturmwind, der sein
Wort vollzieht! Berg und Hü-
gel, Fruchtbaum und Ceder!
Thier und Wild, Wurm und
Vogel mit den Schwingen!
Erdenkönige und Nationen,
Fürsten und Weltenrichter!
Jüngling und Jungfrau, Greis
und Knabe! Lobet den Namen

לא עֲשָׂה בְּנֵי לְכָל-גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בְּדֵי-יָדָעוֹם
הַלְלוּיָהּ:

קמח הללויה | הללו את-י
מִן-הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בַמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל-
מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל-צְבָאוֹ:
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ. הַלְלוּהוּ
כָּל-כּוֹכָבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ
שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר
מַעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת-
שֵׁם יי כִּי הוּא צִוָּה וּנְבָרָאוֹ:
וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֶקֶךְ
נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת-
יי מִן-הָאָרֶץ תַּנְיִינִים וְכָל-
תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֵּג
וְקִישׁוֹר. רוּחַ סַעֲרָה עֲשָׂה
דְּבָרוֹ: הַהָרִים וְכָל-גְּבָעוֹת
עַץ פְּרִי וְכָל-אֲרָזִים: הַחֲיָה
וְכָל-בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצַפּוֹר
כָּנָף מַלְכֵי-אֲרָץ וְכָל-דְּאָמִים
שָׂרִים וְכָל-שִׁפְטֵי אֲרָץ:
בַּחֲוָרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת וְקַנִּיִּם
עַם-נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם

Maß. G.
Gedemüth
riget h
Sünder.
G.
lied dem
Eithet v
deckt mit
und berei
Regen, u
läßt wac
dem Vieh,
den Zung
sie schrei
Kraft h
nicht an
sein sein
Gefallen
tigen, di
Gnade.
Herrn!
Gott, der
deiner T
der in d
ret den
Grenze,
dem W
schickt se
Erde;
Wort -
Kloeken,
wie Asch
Schollen
Frost b
schickt er
sie auf, l
und die
verkünde
lob, sein

Gottes! denn erhaben ist sein Name allein! Seine Majestät geht über Erd und Himmel!

Er erhebet seinem Volke das Horn; das ist der Frommen Stolz und Ruhm, der Ruhm der Kinder Israels, ein Volk das ihm das Nächste ist! Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Halleluja! Lobet Gott den Herrn! Singet Gott ein neues Lied, sein Lob in den Gemeinden der Frommen. Es freue sich Israel seines Schöpfers; die Söhne Zions jubeln vor ihrem Könige. Sie preisen seinen Namen in Reigen, mit Pauken und Zither stimmen sie an ihr Lied vor ihm. Denn es hat Gott sein Gefallen an seinem Volke, er verherrlicht die Gedehmüthigten mit seinem Heil. Nun freuen sich die Frommen des Ruhmes, und jubeln auf ihren Lagern. Gottes Lob im Munde, ein zweischneidig Schwert in ihrer Hand — üben sie Rache an den Völkern und züchtigen die Nationen, binden in Ketten die Könige, und ihre Gefeierten in eiserne Bande; auf daß vollzogen werde das Urtheil, das geschrieben steht. Das ist der Frommen Ruhm und Stolz. Lobet Gott! Halleluja!

Halleluja! Lobet Gott den Herrn!

Lobet Gott in seinem Heiligthume, lobet Gott in der Beste seiner Macht! Lobet ihn nach seiner Wunderkraft, lobet ihn nach seiner vollen Größe! Lobet ihn mit Posaunenklang, lobet ihn mit Harf und Zither, lobet ihn mit Pauk und Reigen, lobet ihn mit Saiten und Schalmeyen! Lobet ihn mit

י. כִּי־נִשְׁבַּח שְׁמוֹ קְבוֹדוֹ.
הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וְיִרְם
קָרְן לְעַמּוֹ. תְּהִלָּה לְכָל־
חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם
קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

קַמַּט הַלְלוּיָהּ | שִׁיר לְיֵי שִׁיר
תְּדַשׁ תְּהִלָּתוֹ בְּקִהְל חֲסִידִים:
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ
בְּמִלְכָם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל בְּתֶרֶף
וּכְנֹר יִזְמְרוּ־לוֹ: כִּי רוֹצֵה יֵי בְּעַמּוֹ.
יִפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים
בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם:
רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִדוֹנָם וְתָרַב פִּיפּוּיֹת
בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם
תּוֹכְחוֹת בְּלְאֲמִים: לְאַסּוֹ מַלְכֵיהֶם
בְּזָקִים וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרֹזֶל:
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם | מִשְׁפָּט פְּתוּב הַדָּר
הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

פ. הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּיָהּ־אֵל
בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּיָהּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ:
הַלְלוּיָהּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּיָהּ
בְּרַב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּיָהּ בְּתַקְעַת
שׁוֹפָר הַלְלוּיָהּ בְּנִבְלָה
וּכְנֹר: הַלְלוּיָהּ בְּתֶרֶף
וּמַחֹזֵר. הַלְלוּיָהּ בְּמִנִּים
וְעִנָּב: הַלְלוּיָהּ בְּצִלְצְלֵי־

Klingendem Geläute; lobet ihn mit klingendem Schalle; Alles was nur Odem hat, das lobe Gott! Halleluja!

Alles was nur Odem hat, das lobe Gott, Halleluja!

ברוך Gelobt sei Gott in Ewigkeit Amen! Amen!

Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem. Halleluja!

Gelobt sei Gott, Israels Gott, der Wunder thut einzig und allein; gelobt der Name seiner Herrlichkeit in Ewigkeit, und es werde seiner Herrlichkeit die ganze Erde voll — Amen! Amen!

David lobete Gott vor den Augen der ganzen Versammlung, und David sprach: Gelobt seist du Gott, Israels Gott, unser Vater, von Ewigkeit, in Ewigkeit, Dein Gott, ist die Größe die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und der Ruhm wie alles im Himmel und auf Erden; dein, Gott ist das Reich und die Erhabenheit, du von Allem das Haupt! Der Reichthum und die Ehre sind dein, und du schaltest über Alles; in deiner Hand ist die Kraft und Stärke, in deiner Hand ist es, groß zu machen und stark

שָׁמַע. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ:

כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ:

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן |
וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן
יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ |
יְיָ אֱלֹהִים | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
עָשָׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ:
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם.
וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל-
הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת-יְיָ לְעֵינָיו
כָּל-הַתְּקָה וַיֹּאמֶר דָּוִד
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם:
לָךְ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָה וְהַהוֹד
כִּי-כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ
יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשֵׂא
לְכָל | קְרָאֵשׁ: וְהַעֲשֵׂה
וְהַקְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה
מוֹשֵׁה בְּכָל וּבִידָךְ כַּח
וּגְבוּרָה וּבִידָךְ לַגְּדִל וּלְחֹזֶק

Gottes! den
Name allein
geht über
Er erhebe
Horn; das
Stolz und
der Kinder
das ihm
Halleluj
Herrn!

הללויה ה
Herrn! Sing
sein Lob in
Frommen. G
Schöpfers;
vor ihrem S
nen Namen
und Zither
vor ihm. I
Gefallen an
herrlicht di
seinem Sei
Frommen d
auf ihren
Munde, ei
in ihrer S
an den V
Nationen,
nige, und i
Bande; a
das Urtheil
Das ist d
Stolz. Col

הללויה ה
Go
Lobet
thume,
seiner V
seiner V
nach sei
ihn mi
ihn mit
bet ihn
lobet
Schalm

zu machen Jedem. Nun Gott, danken wir dir und preisen den Namen deiner Herrlichkeit!

Du bist Gott allein. Du hast den Himmel gemacht und der Himmel Himmel, und alle ihre Sternenheere, die Erde und was auf ihr ist, die Wasser und was in ihnen ist; du belebest sie alle, und die Heerschaaren des Himmels beugen sich vor dir. Du bist Gott, der Herr, der Abram hat gewählt und ihn hat geführt aus Ur der Chaldäer, und hast ihn Abraham genannt, dieweil du sein Herz treu gefunden vor dir.

Da schloffest du mit ihm den Bund, zu geben das Land des Kanaani, Chiti und Emori, Brisi, Zebusi und Girgosi — es zu geben seinem Samen; und hast gehalten dein Wort, denn gerecht bist du Du sahest den Jammer unierer Väter in Egnpten und hörtest ihren Schrei am Schilfmeere, und thatest Zeichen und Wunder an Pharao und an allen seinen

לכל: ועָתָה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
תְּפִאֲרֹתֶיךָ: אַתָּה הוּא יי
לְבַדְּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־
הַשָּׁמַיִם שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל־
צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר
עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר
בָּהֶם וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת־
כָּלָם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ
מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יי
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ
בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר
כַּשְׁדִּים וְשִׁמְתָה שְׁמוֹ
אַבְרָהָם: וּמִצֵּאתָ אֶת לְבָבוֹ
נֶאֱמַן לְפָנֶיךָ:

וְכָרוֹת עַמּוֹ הַבְּרִית לְתַת
אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי
הָעַמֹּרִי וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוּסִי
וְהַגְּרִזִי לְתַת לְזִרְעוֹ וְתַקַּם
אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי־צִדִּיק אַתָּה:
וַתֵּרָא אֶת־עֲנִי אֲבוֹתֵינוּ
בְּמִצְרַיִם. וְאַתָּה־וְעַקְתָּם
שָׁמַעְתָּ עֲלֵי־ם סוּף: וְתַתֵּן
אֶת־וֹת וּמִפְתִּים בְּפִרְעוֹ

Knechten und an allem Volke in seinem Lande, dieweil du gewußt, daß sie frevelnd sich an ihnen vergangen, und hast dir einen Namen gemacht — bis auf den heutigen Tag. Du hast das Meer vor ihnen gespalten, daß sie mitten durchs Meer gegangen wie auf trockenem Lande, und ihre Verfolger hast du geschleudert in die Tiefen, wie einen Stein in die gewaltigen Wasser.

ויושי An dem Tage erlösete Gott Israel aus der Hand der Egypter, und Israel sah die Egypter todt am Ufer des Meeres. Und Israel sah die Hand des Herrn, die so großes an den Egyptern gethan, da fürchtete alles Volk den Herrn, und sie glaubten an Gott und an Moses, seinen Knecht.

Da sangen Moses und die Kinder Israels dieses Lied dem Herrn, und sie sprachen:

Ich singe von Gott; denn erhaben, erhaben ist er; das Roß und seinen Reiter stürzt er in's Meer. Mein Sieg ist Gott, mein Lied ist Gott, er ist mein Heil; er mein Gott den ich rühme, der Gott meines Vaters, den ich erhebe.

Gott ist ein Kriegsmann, Gott — ist sein Name! die

וּבְכָל-עַבְדָּיו וּבְכָל-עַם
אֲרָצוֹ: כִּי יָדַעְתָּ כִּי הַיּוֹדוּ
עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ-לָךְ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיּוֹם בְּקִעַתָּה
לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם
בִּיבֹשָׁה. וְאֶת-רֹדְפֵיהֶם
הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ-
אֶבֶן בְּמַיִם עֲזוּיִם:

וַיֹּשֶׁעַ יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-
יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-שַׁפְּתַת הַיָּם:
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם נִיִּירָאוּ
הָעַם אֶת-יְהוָה וַיֵּאֱמִינוּ בִּיהוָה
וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

אֲנִי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לְאֹמֵר
אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי-גָאֹה גָאֹה
סוֹם וְרָכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עֲזוּ
וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה
יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וְאֶרְמְנֶהוּ: יְהוָה אֱלֹהֵי
מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ:

Wagen Pharaos und sein Heer stürzt' er in's Meer; die Ausgewählten seiner Wagenlenker wurden versenkt in das Schilfmeer. Fluthen deckten sie, sie sanken in die Tiefe wie ein Stein.

Deine Rechte, Gott, ist mächtig in ihrer Kraft; deine Rechte Gott, zermalmet den Feind. In deiner erhabenen Größe trittst du nieder die Empörer; du lassetst aus den glühenden Zorn, er frisst sie wie Stoppel. Und vor dem Hauche deiner Nase thürmen sich auf die Wasser, stehen wie eine Mauer die Strömungen, erstarren die Fluthen im Herzen des Meeres. Es sprach der Feind: „Ich verfolge, ich hole ein, ich theile aus die Beute, es sättiget sich meine Seele; ich zücke das Schwert, es tilgt sie aus meine Hand!“ da bliesest du sie an mit deinem Hauche, und es bedeckte sie das Meer; sie sanken wie Blei in die gewaltigen Wasser. Wer ist wie du unter den Göttern, Herr? wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der Wunder thut? — Du strecktest aus deine Rechte und es verschlang sie die Erde. Du führtest in deine Huld das Volk, das du erlöset, und geleitest es in deiner Macht in deine heilige Wohnung. Es hörten es die Völker, und bebeten, ein Bittern ergriff die Bewohner von Beleseth. Da erschraden

מִרְכַבַּת פָּרְעֹה וַחֲיָלוּ יָרְדָה
בַּיָּם וּמִבְּחַר שְׁלֹשֵׁי שְׂבָעוּ
בַיָּם-סוּף: תִּהְיֶה תַּחֲמַת יַכְסִּימוּ
יָרְדוּ בַמְּצוּלָת כְּמוֹ-אֲבָז:
יְמִינֶךָ יְהוָה נֹאדָרִי בַכַּח
יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב:
וּבָרַב נְאוּנֶךָ תִּתְהַרֵם קַמִּיךָ
תִּשְׁלַח | חֲרֹנֶךָ יֹאכְלֵמוּ
כַּקֶּשׁ: וּבְרוּחַ אִפִּיךָ נְעַרְמוּ
מַיִם נִצְבּוּ כְמוֹ-נֶדַךְ נִזְלִים
כִּפְאוּ תִהְיֶה בְּלִבֵּיהֶם:
אָמַר אוֹיֵב אֶרְדָּף אֲשֵׁי
אֲחַלֵּק שְׁלָל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי
אֶרִיק חֲרָבִי תֹורִישְׁמוּ יָדֵי:
נִשְׁפָּת בְּרוּחֶךָ כִּסְמוּ יָם
צָלְלוּ כְּעוֹפֶרֶת בַּמַּיִם
אֲדִירִים: מִי־כִמְכָה בְּאֱלִים
יְהוָה מִי כִמְכָה נֹאדָר
בַּקֶּדֶשׁ נוֹרָא תִהְלֵת עֲשֵׂה-
פְּלֵא: נְשִׁית יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ
אֶרֶץ: נַחֲיֵת בַּחֲסֶדֶךָ עַם-יְיָ
נִאֲלָת נִהְלָת בְּעוֹזֶךָ אֱלֹהֵי-
קִדְשֶׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּ
חֵל אַחֵו יִשְׁבִּי פִלְשֵׁת: אֲזוּ

die Fürsten von Edom, die gewaltigen Moabs ergreift ein Beben, und verzagt sind die Bewohner Kanaans. Es fällt über sie die Furcht und Angst, vor der Größe deines Armes erstarren sie wie Stein — bis daß vorübergezogen dein Volk, Herr, bis daß vorübergezogen das Volk, daß du dir geeignet. Du führst sie und pflanzt sie ein auf den Berg, der dein Erbe ist, in die Beste, die du zu deinem Sitze dir geschaffest, das Heiligthum, Herr, das deine Hände befestigte. Gott regieret in Ewigkeit! Gott regieret in Ewigkeit!

Denn Gott gehört das Reich, er waltet über die Völker. Es werden die Erlöser hinaufziehen auf den Berg Zion, um zu richten das Gebirge Esaus, da gehöret Gott allein das Reich!

Und es wird Gott Herr sein über die ganze Welt; an dem Tage ist Gott der Einzige, und sein Name der Einzige!

Und so steht es geschrieben in deiner Thora: Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einziger Gott!

Der Odem alles Lebenden lobe Gott den Herrn! der Geist alles Fleisches erhöhe und verherrliche deinen Namen,

גְּבַהְלוּ אֱלוֹפֵי אֲדוֹם אֵילֵי
מוֹאָב יֶאֱחֹזְמוּ רָעַד נִמְנוּ
כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפֹּל
עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וּפָחַד בְּגִדְלָהּ
וְרוּעָה יְדָמוּ כְּאֶבֶן עֵד-
יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד-יַעֲבֹר
עִם-זֵו קָנִיתָ: תִּבְאֵמוּ
וְתִשְׁעֵמוּ בְּהַר נְחֻלְתְּךָ מְכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פִּעֲלֶתָ יְהוָה
מִקֹּדֶשׁ אֲדָנִי כֹונֵנוּ יְדִידָהּ:
יְהוָה! יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי לִי
הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּנֹוֹתַי:
וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
לְשִׁפּוֹט אֶת-הַר עֵשָׂו
וְהָיְתָה לִי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה
יִי לְמִלְכָּךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יי אֶחָד
וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

וּבְחֹרֶקָה כְּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי
אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל-חַי תִּבְרַךְ
אֶת-שְׁמֹךְ יי אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ
כָּל-בָּשָׂר תִּפְאֵר וְתִרְוַחֵם

Bagen P
türzt' er
erwählten
burden v
meer. Fl
anken in
Stein.

Deine
tig in ih
Gott, z
In dein
trittst du
du lasse
Zorn, e
Und vo
Kase t
Wasser,
die Str
Fluthen
Es spr
verfolg
aus die
meine
Schwe
Hand!
mit d
deckte
wie d
Wasse
den G
wie d
Heilig
nem d

Recht
Erde.
das d
leitest
deine
ten e
Bitter
von

Herr und dein Gedächtniß immerfort. Von Ewigkeit in Ewigkeit bist du Gott, und außer dir ist Keiner Herr, der schützet, der helfet, der erlöset, der errettet, der ernähret, und sich erbarmet unser in jeder Zeit der Noth und Bedrängniß — Keiner, Herr, als du allein! Gott, der war beim Anbeginn; Gott, der ist beim End' der Dinge, Schöpfer aller Schöpfungen, Herr und Meister des Gewordenen und werdenden, gepriesen und verherrlicht; sein die Fülle des Ruhmes und der Herrlichkeit. Er ist es, der die Welten lenket in seiner Huld und Milde, und seine Schöpfungen versteht und versorget in seiner Barmherzigkeit. Gott der schläft nicht und der schlummert nicht. Er weckt die Schlafenden, hält wach und munter die betäubt sind, und macht die Stummen reden; er löset die Gebundenen, er stützet die da fallen, und richtet auf, die gebeugt sind; dir Gott allein gebühret unsers Herzens Dank.

Und wäre unser Mund von Liedern voll, voll wie das Meer; und könnten wir mit Zungen singen, und mit Lippen reden, daß es schalle so weit die Himmel reichen; und hätten wir Augen leuchtend wie die Sonne, wie der Mond in seinem Glanze, und Hände, die zu Gott sich heben wie der Adler sich auf zum Himmel schwingt, und Füße leicht und

זָכַרְךָ מִלְכֵנוּ תָמִיד. מִן
הָעוֹלָם וְעַד-הָעוֹלָם אַתָּה
אֱלֹהִים. וְכַבְּלָעֲדִידָי אֵין לָנוּ מִלְךְ
גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: פּוֹדֶה וּמַצִּיל
וּמַפְרֵגִם וּמְרַחֵם בְּכָל-עֵת
צָרָה וְצוֹקָה. אֵין לָנוּ מִלְךְ
אֱלֹהִים אַתָּה: יְיָ הֵאֱלֹהִים הָרִאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלֹהִים כָּל-
בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל-תּוֹלְדוֹת
הַמְהַלְל בְּרוֹב הַתְּשׁוּבָה.
הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וַיֵּי לֹא-
תָנוּם וְלֹא-יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר
יְשׁוּנִים וְהַמְהַיֵּץ נִרְדָּמִים.
וְהַמְשִׁיחַ אֱלֹהִים. וְהַמְתִּיר
אֲסוּרִים. וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים.
וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לֵךְ לְבָדֶךָ
אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֱלֹהִים פִּינוּ
מִלֹּא שׂוֹרָה כֵּים. וְלִשְׁוֹנֵנוּ
רָנָה כְּהַמּוֹן גְּלוֹי. וְשִׁפְתוֹתֵינוּ
שָׁבַח בְּמִרְחָבֵי רְבוּעַ.
וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ
וּכְיָרֵחַ. וַיְדִינוּ פְרוֹשׁוֹת
כַּנְּשָׁרֵי שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ

schnell wie Hirsch und Reh, — es reichte nimmer aus die Kraft in uns, dir Gott unserm Herrn, dir, dem Gott unserer Väter, auch nur für eine einzige von den vielen tausenden und wieder tausenden Gnadenbezeugungen, die du unsern Vätern und uns bewiesen, nach Gebühr zu danken, und deines Namens Ruhm auf Erden zu verkünden.

Aus Egypten hast du uns erlöst, Gott unser Herr, vom Skavenjoch uns frei gemacht; im Hunger hast du uns gespeiset, und uns gesättiget im Ueberfluß; vom Schwerte hast du uns gerettet, vor Pest und Seuche uns gewahret, von böser Krankheit und schwerem Leid uns stets befreiet, und wie wir auch darnieder lagen, uns auf und in die Höhe gebracht.

Bis hieher hast du uns geholfen in deiner Barmherzigkeit, uns nicht verlassen in deiner milden Huld; so verlaß uns und verwirf uns Gott auch nie und nimmermehr. Und jedes Glied an uns, das du an uns geschaffen, und Geist und Odem, die du uns hast eingehaucht, die Zunge, die du uns hast in den Mund gelegt — sei deinem Dienste geweiht. Sie sollen dich, den Weltherrn loben, rühmen, preisen deinen Namen, Herr, dein Reich erhöhen, heiligen und verherrlichen; denn jeder Mund

קלות כאידות: אין אנהנו
מספיקים להודות לך יי
אלהינו ואלהי אבותינו.
ולברך את שמה. על
אחת מאלה אלה אלפי
אלפים ורבי רבבות
פעמים הטובות שעשית
עם אבותינו ועמנו.
ממצרים גאלתנו יי אלהינו
ומבית עבדים פדיתנו.
ברעב ונתנו ובשבע
כלכלתנו מחרב הצלתנו.
ומדבר מלמתנו. ומחלים
רעים ונאמנים דליתנו:
עדהנה עזרונו רחמיה.
ולא עזבונו חסדיה. ואל
תשנו יי אלהינו לנצח:
על כן אברים שפלגת בנו.
ורוח וגשמה שנפתח
באפינו. ולשון אשר שמת
בפינו: הן הם יודו ויברכו
ושבחו ויפארו וירוממו
תעריצו ויקדישו ומליכו
את שמה מלכנו: כי כל

Herr und
erfort.
Ewigkeit
und au
Herr, de
der erlö
ernähret
unser in
und B
Herr, a
war bei
ist bei
Schöpfe
Herr
worden
priesen
die Fü
Herrlic
Welten
und I
pfunge
in sein
schläft
nicht.
hält v
täubt
Stun
Gebu
fallen
beugt
gebü
U
Liede
Me
Zun
rede
die
ten
die
sein
zu
Ab
sch

danke dir, jede Zunge schwört dir, jedes Knie beugt sich vor dir, und was stehet, das bückt sich vor dir. Dich ehret, fürchtet jedes Herz, Herz und Nieren lobfingen deinen Namen, wie geschrieben steht: Jedes Glied an mir spricht, Gott, wer ist wie du? Der den Armen rettet aus des Starken Hand, den Armen und den Dürftigen aus des Räubers Hand? Wer ist dir gleich? Wer ist dir ähnlich? Wer kommt nur irgend in Vergleich mit dir? Mit dir — dem großen, starken, furchtbaren Weltengott, dem allerhöchsten Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen. Dich loben wir und preisen wir und rühmen wir, und loben deinen heiligen Namen; wie David spricht: „Lobe, meine Seele, den Herrn, und was in mir ist, preise seinen heiligen Namen!“

Gott, du bist allmächtig — in der Allgewalt deiner Kraft, bist groß und hehr — in der Verherrlichung deines Namens; bist stark im Sieg, und furchtbar in deinen furchtbaren Werken.

פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל-לִשׁוֹן
לְךָ תִשָּׁבַע. וְכָל-בֶּרֶךְ לְךָ
תִּכְרַע. וְכָל-קוֹמָה לְפָנֶיךָ
תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל-לִבָּבוֹת
יִירְאוּךָ. וְכָל-קֶרֶב וְכָל-יוֹת
יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. בְּדָבָר
שְׂכָרְתוֹב כְּרַעַצְמוֹתַי
תִּאמְרָנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מִצִּיל
עֲנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעֵנִי וְאֶבְיוֹן
מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה-לְךָ. וּמִי
יִשׁוּהֶ-לְךָ. וּמִי יַעֲרֶךְ-לְךָ.
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם
וְאֶרֶץ: גֹּהֲלֶךָ וְנִשְׁבַּחֶךָ
וְנִפְאָרֶךָ וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם
קְדוֹשְׁךָ. בְּאִמּוֹר. לְדוֹד |
בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת-יְיָ וְכָרַע-
קֶרְבִי אֶת-שֵׁם קְדוֹשׁוֹ:

הָאֵל בְּתַעֲצוֹמוֹת עֲזֶךָ.
הַגָּדוֹל בְּכַבוֹד שִׁמְךָ.
הַגִּבּוֹר לְנִצָּח וְהַנּוֹרָא
בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:

תפלה לש"ץ בדפוסם כלן נכרנה עטארים בדפוסמי במסלם כמסזוכ. כי אסור לכפסיק כלן

המלך Der Weltenherr, sitzt auf seinem Throne hoch und erhaben.

שוכן Da thronet er in Ewigkeit, „der Erhabene und Heilige“ ist sein Name! So steht geschrieben: Lobfinget, ihr Gerechten, Gott dem Herrn; denen, die redlichen Herzens sind, steht des Herrn Lob und Ruhm wohl an!

Der Redlichen Mund Dich preisen;
Der Gerechten Worte Dich beneiden;
Der Frommen Zunge Dich erheben, und

Der Heiligen Chor Dir hulbigen.

So wird in Chören, Herr, gepriesen und verherrlicht dein Name von Tausenden und wieder Tausenden aus deinem Volke und Hause Israel; so waltet dein Ruhm, Herr, durch die Zeit im fröhlichen Lobgesang. Dazu hast du uns, Gott, geschaffen, dazu sind wir verpflichtet und berufen, daß wir dir, unserm Gott und Herrn, dir, dem Gott unserer Väter, Dank und Lob und Preis und Ruhm und Ehre geben, dich erhöhen und verherrlichen in Wort und Spruch und Lied und Lobgesang, wie sie David, Sisais Sohn, dein Knecht und dein Gesalbter, zu deines Namens Ehre hat angestimmt.

גִּפְּרִיעַן und verherrlicht sei dein Name, Herr in Ewigkeit, allmächtiger Gott und Herr der groß und heilig ist im Himmel und auf Erden. Dir unserm Gott und Herrn, dir, dem Gotte unserer Väter, gebühret Lied

הַמֶּלֶךְ

יָשֵׁב עַל כִּסֵּא רַם וְנִשְׂא:

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ
שְׁמוֹ. וְכַתּוּב רַנְּנוּ צְדִיקִים
בְּיַי לְיִשְׂרָאֵל נְאֻה תְּהַלֵּה:

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּתַרְוֶם:

וּבִדְבָרֵי צְדִיקִים תְּתַבָּר:

וּבְלִשׁוֹן חַסִּידִים תְּתַקַּדֶּשׁ:

וּבִקְרֹב קְרוֹשִׁים תְּתַהַלֵּל:

וּבְמַקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יִתְפָּאֵר
שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ בְּכָר הַיּוֹר
וְדוֹר. שְׁכֵן חוֹבֵת כָּל־
הַיְצוּרִים לִפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת
לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם
לְהַדָּר לְבָרֵךְ לְעַלֶּה וּלְקַדֵּם
עַד כָּל־דְּבָרֵי שִׁירוֹת
וְתִשְׁבַּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשָׁי
עֲבָדֶךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּפָנֵינוּ הָאֵל
הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נִשְׂאָה יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה

banket d
dir, jed
dir, un
sich vor
tet jede
ren lo
wie g
Glieb
wer i
Armen
Hand,
Dürft
Hand
Wer
komm
mit
große
Welt
Gott
hat
und
wir,
Man
„Lo
und
sein
in
bist
Be
bif
ba
W

and Lob und Sang und Klang; denn dein ist die Macht und der Sieg und die Herrschaft, die Größe und die Stärke, der Ruhm und die Herrlichkeit; dein ist die Heiligkeit und dein ist das Reich; dir gebühret Lob und Dank in Ewigkeit! Gelobt seist du Gott, allmächtiger Weltenherr, der groß und herrlich ist in seinem Ruhme; Gott dem alles danket; Herr, der Wunder thut, der den Lobgesang sich hat erwählt zu seiner Verherrlichung — allwaltender und ewiglebender Weltengott und Herr!

הַלֵּל וְזַמְרָה עִזּוֹ וּמִמְשָׁלָה נִצַּח
גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתַפְאֲרָתָהּ
קִדְשָׁהּ וּמַלְכוּת בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי
אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת אֵל
הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבּוֹחֵר
בְּשִׁירֵי זַמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי
הָעוֹלָמִים:

יְתַגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-כְרָא כְרַעֲוִיתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
בְּחַיִּיכוֹן וּבְחַיִּימַכוֹן וּבְחַיִּי רַבְּחַיִּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזַמְנָן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:
יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא תַּשְׁבְּחָתָּא
וְנַחֲמָתָא דְאָמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

Während der Vorbeter *ברכו* sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende *יתברך*.

Vorb. Lobet Gott den Allgelobten!

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרָךְ:

Gem. Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit.

בְּרוּךְ יי הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וְעַד:

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der da formet das Licht und schafft die Finsterniß, der Fried' und Eintracht macht, und alles schafft.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת-הַכּוֹל:

Gelobt und gepriesen und erhöht und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen, gelobt sei er, und außer dem kein Gott ist. Macht Vahn vor ihm, der auf Wolken fährt, nennt seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit.

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם
וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵיו אֵין אֱלֹהִים: סֵלֵו לְרַכֵּב
בְּעַרְבוֹת בְּיַהּ שְׁמוֹ וְעֵלְזוֹ לְפָנָיו. וְשְׁמוֹ
מְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְלֶה: בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד: יְהִי שֵׁם
יי מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Das Urlicht der Welt verblieb im Reiche der Unsterblichen; ein Dämmerlicht nur ist's, was auf des Herrn Geheiß entstand.

אור עולם באוצר חיים. אורות מאפל אמר ויהי:

מיוסד ע"ס א"ב וט"ס כמס שמעון בר יצחק. אלחנן בני יסול חבלי לחיי עולם.

מלך König! treu ist Deine Verheißung, festgestellt von je; so auch Deinen Namen zu verherrlichen in Deiner Gemeinde festgesetzt; für Ewigkeiten, Herr! wie Dein Wort unwandelbar König! als Du heute der Schöpfung Meisterwerk (Adam) vollendet hattest, hast Du auch Dein Ebenbild im Gericht freigesprochen, als treue Versicherung für ewige Zeiten. König! auch seinen Nachkommen hast Du Milde verheißen, von Deinem strengen Urtheil zu weichen, im Gericht, davor sie heute gestellt sind.

מלך אטון מאמרך מרחוק מצב. שמך יתפאר בעדתך יתיצב. לעולם יי דברך נצב: מלך בכלותך היום מעש אמנותך. מהין הצלת מרוקם בתמונתך. לדור ודור אמונתך: מלך גורת כמו כן לצאצאימו פדיום. עבור להמלט משאתך איום. למשפטיך עמדו היום:

שומרי (Vorb.) Nur die, so Deine Gebote beachten, geben Zeugniß von Dir, sind Deine Verehrer; trage diese hoch empor Deinen Ruhm zu verherrlichen, Deine Diener alle, o Heiliger!

שומרי מצות עדיה ועובדיה. נשלים ינשאם להרפות פבורה. פי הפל עבדיה. גדוש:

זכור Gedanke Deiner Verehrer zum Leben, sie aufrecht zu erhalten, hebe ihr Ansehen, komme ihnen mit Deinem Erbarmen zuvor. Gedanke der Gemeinde, vormals Dir erworben. Gedanke derer, die mit anhänglicher Liebe Dir folgen, Dich anbeten, sich mit Feuereifer an Deiner lehre ergötzen, des Stammes, Dir zum Eigenthum befreiet.

זכור דור שיך לתחי לעודדם. והרם קרנם ברחמיך להקדם. זכור עדתך קניית קדם: זכור המשוכה אחריה באהב לחלותך. גםמכת בשעשוע דת גחלתך. גאלת שבט

und Lob
dein ist die
die Herr
Stärke,
leit; dein
ist das M
Dank in
Gott, al
groß und
Gott der
Wunder
hat erwä
— allw
Welteng
לכותה
אמן:
שמה
התה
Wä
B o r
gel
G e m
U
ברך
Herr
formel
sternis
chet, u
ד
erhöht
haben
des S
dem
ihm,
seiner
auf v
über
sei se
Herr
Gott
in G

Gedenke, und fördere herbei den Tag des Heils, Deinen Tempel zu betreten und in Deinem Chore Dich anzubeten auf dem Berge Zion, Deiner Residenz.

ברחמים Laß die kleine Hürde Dir theuer sein, aus Erbarmen gewähre ihr ihren vollen Bedarf. Darum bete ich zu Dir, Herr, zur Gnadenzeit, O Heiliger!

שופר Die Zeit des Schofarblasens ist da mit seinen Beziehungen, daß der Getreuen gedacht werde (das Ereigniß bei Isaaks Opferung) des Widders, der mit seinen Hörnern im Gezweige sich verwickelte. Das Schofar erschreckte einst das Lager, daß es in der Ferne stehen blieb; gedenke dessen, Allerbarmer, wolle uns freisprechen, wie damals, (bei der Offenbarung) als das Schofar immer stärker gehört wurde. Das Schofar hast Du Deinem Volke für das Neujahr anempfohlen, daß es von Sünden lasse, und am Versöhnungstage eine Sühne finde; (so heißt es:) Blaseth am Neumond die Posaune.

אל Der Allmächtige begünstigte Sein Erbvolk, sie leichtlich zu bessern; ließ es wissen die Lehre vom Opfer, und was den Ewigen besser gefalle, als das Opfer vom Färre.

מלך Der König richtet Völker nach Recht zu Seinem Ruhm, erwägt genau das Recht beim Urtheil, fest steht sein Thron

נחלתך: זכור ומהר יום
ישעך לקרבנו. בדבירך
להשתחות ובמשכנותיך
לבא. הר ציון זה שכנת בו:

ברחמים יקר צעירי הצאן.
תקם השמים פנימי וחיצון. ואני
תפלתי לך יי עת רצון. קדוש:

שופר זמנו בא תקוע
בענינו. בקרן איל להזכר
לבחוננו. אחר נאחו בסבך
בקרנו: שופר חרד המחנה
מרחוק לעמוד. רחום
זכרהו ולצדקנו תחמוד.
השפר הולך ותוק מאד:
שופר טבסת בכסה למי
מנה עפר. ישובין מאון
בכפור להתכפר. תבעו
בחדש ו שופר:

אל הנן נחלתו בנעם להשפר.
ידעם קרא קרבנותיו במספר.
ותיטב ליי משור פר. קדוש:

מלך ישפוט עמים
במישרים לנשאו. צופה
לדקדק דינם בהתנשאו.

durch Recht. Der mächtige König! Er allein wird geheiligt durch Gerechtigkeit. Der ewig Lebende, Er zeigt erhaben sich im Gerichte in Seiner Herrlichkeit, Seinen Dienern Recht zu verschaffen. Der König gedenkt beim Zürnen Seines Erbarmens, nach Seiner Verheißung, ist geneigt freizusprechen ein Volk, das Seine Einheit verbreitet, Israel Sein Volk, in Seinem täglichen Gebet.

יְרֵאָה Zeige Deine Thaten und Deine Herrlichkeit Deinen Frommen; belebe sie durch Deinen Schutz für lange Zeiten. Dein Reich ist aller Ewigkeiten Reich, o Heiliger!

זָכוֹר Gedanke, die Deiner harren, bereite ihnen Freudenkost von Deiner Tafel, daß ihr Mund die Herrlichkeit Deines Ruhmes segne. Des Frommen Andenken ist Segen. Gedanke der Fürsten Stammvölker, die Urväter der Welt. Halte Deine Diener fern von vorsätzlichen und unbekanntem Sünden; Deine Güte, o Gott, für alle Zeiten. Gedanke jener Hütte zu Schalem, (Jerusalem) die einsam nun steht, eile sie zu stützen, daß Zion sich drob freue, die Töchter Jehuda's drob jauchzen.

לְחַיֵּי Zum ewigen Leben sollen sie eingeschrieben werden, meine Getreuen, theilhaft werden die Herrlichkeit Gottes zu schauen im Tempel Gottes soll ihrer Erwähnung geschehen.

שחרית ליום ב' דר"ה

בִּזְנוֹן לְמִשְׁפַּט כְּסֵאוֹ: מִקֶּדֶךָ
כְּבִיר גִּקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה לְבָדוֹ.
חִי יְגַבֵּה בְּמִשְׁפַּט
בְּהַתְּכַבְּדוֹ. לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט
עֲבָדוֹ: מִלֶּךְ לְרַגְזוֹ רַחֵם יִזְכּוֹר
כְּנוֹאָמוֹ. קָרוֹב לְהַצְדִּיק
עִם הַמֵּיחָדִים שְׁמוֹ. עִמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ:

יְרֵאָה פֶּעֶלְךָ וְהִדְרָךְ לְתַמִּימִים. Borb.
חַיּוֹת בְּצִלְךָ לְאַדְךָ יָמִים. מְלַכּוֹתָךְ
מְלַכּוֹת כָּל־עוֹלָמִים. קָדוֹשׁ:

זָכוֹר מִקְּוֵיךָ גַּחַת שְׂדֵחֲנֶךָ
לְעִרְכָּה. אֲדָר תִּהְלֶךְ
בְּפִימוֹ לְהַתְּכַרְכְּהוֹ. זָכוֹר
צְדִיק לְבָרְכָה: זָכוֹר גְּדִיבֵי
עַמִּים אֲבוֹת הָעוֹלָם. חֲשׂוֹךְ
עֲבָדֶיךָ מִזְרוֹן וְנַעֲלָם. וְחֶסֶד
יְיָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: זָכוֹר
סִבַּת שְׁלֹם הַיּוֹשֶׁבֶת בְּדוֹדָה.
חַוְשָׁה קְהֵלֵךְ אֲוֵרָתָה
וְלִסְעָדָה. יִשְׂמַח הָרַר צִיּוֹן
תִּגְדָּנָה בְּנוֹת יְהוּדָה:

לְחַיֵּי עוֹלָם יִפְתָּבוּ אַמִּינֵי. Borb.
יָבוּ לְחִזּוֹת בְּנַעַם יְיָ. לְזַכְרוֹן
בְּהִיכַל יְיָ. קָדוֹשׁ:

Geden
den
Temp
Deine
auf de
Reside
ם
Dir
gewäh
darf.
Herr,
liger!
בר
blase
Bezie
gedac
bei
Widd
nern
wiche
einst
Fern
Allen
sprec
Offe
imm
Das
Vof
psob
lasse
eine
es :)
Pos
ל
Sei
beff
Beh
den
das
ter
ern
Ur

Einmal wird die mächtige Stimme des Schofar kräftig ertönen, wird ewige Freude verbreiten, daß die Flüchtlinge aus Aschur sich sammeln. Des Schofars Töne werden widerhallen an den Ufern der Ströme, die Freiheit zu verkünden Schemda und Ephraim und den Verstoßenen im Lande Mizraim. Das Schofar wird auch erschallen in Zorphas und Zpharad, die Neuigkeit zu verbreiten den in allen Welttheilen Zerstreuten, anzubeten den Herrn auf dem heiligen Berge.

Deine Trostworte sind mir zwiefache Ergözung; überall wird Anbetung Dir werden, wie auf dem heiligen Berge in Jerusalem, Dir Heiliger.

Heiliger König, Throner der mächtigen Himmel! bringe bald uns die Botschaft von der Ankunft des Erlösers. Der Herr regiert, des freut sich die Erde. Hoherhabener und allwissender König! erbaue wieder Deine Residenz, der Zeitpunkt ist gekommen: der Ewige wird regieren für ewige Zeiten. König! Deine Herrschaft ist ewig, das All zu regieren, bahne Deinen Frommen den Weg zu ihrem Heile — Herr, Du wirst ewig regieren.

Du wirst uns leiten den Weg der Unsterblichen zu

שׁוֹפָר עֲבַרְתָּ קוֹלוֹ נִשְׁמָע
בְּאֲשׁוּר. לְהַעֲשׂוֹת וּשְׂמַחַת
עוֹלָם בְּקִשְׁוֹר. וּבְאֵי
הָאֹזְבָדִים בְּאַרְצֵי אֲשׁוּר:
שׁוֹפָר פִּצְצֵן קוֹלוֹ בְּעֵבְרֵי
נְהַרִים. חֲרוֹת לְהַשְׁמִיעַ
יְהוּדָה וְאַפְרַיִם. וְהַגְּדָחִים
בְּאַרְצֵי מִצְרַיִם: שׁוֹפָר צְרַפַּת
וּסְפָרַד יִצְרַח לְהִתְקַדֵּשׁ.
נְפוּצִים בְּאַרְבַּע נְצַח יִתְדֵשׁ.
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַיְי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ:

Borb. אָמְרֵי גְחוּמִיקָּה יִשְׁעֵשְׂעֵינֵינוּ
בְּכַפְלָיִם. סֶלָה לְעַבְדְּךָ בְּכָל־גְּבוּלָיִם.
בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם. קְדוּשׁ:

מֶלֶךְ גְּדוּשׁ שׁוֹכֵן שָׁמַי
עָרִין. נְחִין מִבֶּשֶׁר עֲלוֹת
הַפּוֹרִין. יְיָ מֶלֶךְ תִּגְלַת הָאָרֶץ:
מֶלֶךְ רָם וְנִשְׂא הַיּוֹדֵעַ וְעַד.
בְּנֵה קְרִיתֶךָ כִּי בָא מוֹעֵד.
יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד: מֶלֶךְ
שְׁלֹשׁוֹנָךְ לְעַד בְּכָל מְשָׁלָם.
יֵשֶׁר לִירְאֵיךָ דְרָךְ לְהוֹעִילָם
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם:

Borb. תְּנַהַגְנוּ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים

betreten, daß wir im Lichte des Ewigen wandeln, vor Ihm, dem das Reich gehört, der Heilige!

Er erleuchtet und verkläret die Welt und die da wandeln auf ihr — in seiner Barmherzigkeit; in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung. Wie viele sind deine Werke, Gott, du hast sie alle in Weisheit geschaffen: die ganze Welt und ihre Fülle ist dein Besitz und Eigenthum. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vor dem; gepriesen und verherrlicht und erhöht ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Allmächtiger Weltenherr! in deiner Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr unsere Kraft und Stärke; du ein Fels und unsere Feste, du ein Schild zu unserm Heil, und feste Wehr um uns herum. Gott — gelobt, groß an Sinn und an Verstand schuf er und richtete her der Sonnen Glanz und Gluth, in seiner Güte schuf er sie zu seines Namens Ehre. Er stellte auf die Richter ringsherum in seinem mächtigen Reiche; die Häupter seiner heiligen Heerschaaren, die erheben seine Allmacht immerfort verkünden sie die Ehre Gottes und seine Heiligkeit. Gelobt seist du Gott unser Herr, ob des Ruhmes deiner Handwerke, ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

שחרית ליום ב' דר"ה

לְהַתְּהַלֵּךְ. בְּאוֹר יי לְכוּ וְנִלְכָה.
וְהִיְתָה לַיי הַמְּלוֹכָה. קְדוּשׁ:

הַמְּאוֹר לְאֶרֶץ וּלְדָרִים
עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד
מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מָה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יי. כָּל־מַחְכְּמָה
עֲשִׂיתָ. מְלֶאכֶה הָאֶרֶץ קִנְיֶנֶיךָ:
הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמֵם לְבָרוּ
מְאוֹ. הַמְּשֻׁבָּח וְהַמְּפֹאָר
וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִיַּמּוֹת־עוֹלָם.
יְיָ עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֵינֵינוּ. צוּר
מְשֻׁבָּנוּ. מְגִן יְשׁוּעָנוּ. מְשֻׁבָּב
בְּעֵדְנוּ: אֵל בְּרוּךְ נִדְלָדֶעָה.
הַכִּיִן וּפָעַל זְהַרֵי חֶמֶד. טוֹב
יֵצֵר כְּבוֹד לְשָׁמוֹ: מְאֹרוֹת
נָתַן סְבִיבוֹת עֵזוֹ. פְּנוֹת
צְבָאוֹ קְדוּשֵׁי־רוּמְמֵי שָׂדֵי.
תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל
וְקִדְשָׁתוֹ: תִּתְּבָרֵךְ יי אֱלֹהֵינוּ
עַד שִׁבְחַ מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל
מְאֹרֵי אֹזֶר שְׁעֵשִׂיתָ
יִפְאָרוּךְ סְלָה:

שופר
tige
kräftig
Freude
Flüchtlin
sammeln
werden
Ufern d
zu ver
Ephrain
im Land
far wi
Zorpha
Neuigke
allen
anzubet
heiligen

אמרי
mir zw
wird
wie au
Jerusal

מלך
der mi
bald u
Ankunf
Herr
Erde.
wissen
Deine
ist gef
regiere
nig!
das
Deine
ihrem
ewig

נגנו
den

Gelobt seist du unser Hort und Herr und Heil und Helfer, der die Heiligen geschaffen; gelobt dein Name, Herr in Ewigkeit! Er schuf sich die Boten seines Reiches, und die seine Boten sind, die stehen alle in den Himmelshöhen, und verkünden in heiliger Andacht einmüthig und einstimmig das Wort des lebendigen Gottes und des ewigen Weltenherrn. Alle seine Treuen, Alle seine Erwählten, Alle seine Starken, Alle vollziehen sie in Furcht und Grauen ihres Herrn Willen. Alle öffnen sie den Mund in Heiligkeit und Lauterkeit zum Lied und Lobgesang, und loben und preisen und rühmen und verherrlichen und huldigen und heiligen den Namen Gottes, des allmächtigen Weltenherrn, der groß und stark ist und furchtbar — geheiligt sei er! Alle nehmen sie über sich den Dienst und die Verpflichtung des himmlischen Reiches, und geben sich gegenseitig einander das Wort, daß sie heiligen wollen ihren Schöpfer und Meister in aller Seelenruhe in lauterer Sprache, mit aller Anmuth und Freundlichkeit und Heiligkeit. Alle wie einer stimmen sie ein, und sprechen es aus im heiligen Schauer der Andacht.

קדוש Heilig! heilig! heilig! ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

Seine Herrlichkeit breitet aus, wie ein Zelt, an diesem

תתפרץ צורנו מלכנו ונגאלנו
 בורא קדושים ישתבח שמך לעד
 מלכנו יוצר משרתים ואשר
 משרתיו כלם עומדים ברום עולם
 ומשמיעים ביראה יחד בקול
 דברי אלהים תמים ומלך עולם:
 כלם אהובים כלם ברויים כלם
 גבורים וכלם עשים באימה
 וביראה רצון קונם וכלם פותחים
 את פיהם בקדשה ובטהרה.
 בשירה ובזמרה. ומברכים
 ומשבחים ומפארים ומעריצים
 ומקדישים וממליכים:

את שם האל המלך
 הגדול הגבור והנורא קדוש
 הוא: וכלם מקבלים עליהם
 עול מלכות שמים זה מזה.
 ונותנים רשות זה לזה.
 להקדיש ליוצרם בנחת
 רוח בשפה ברורה
 ובנעימה. קדשה כלם
 באחד עונים. ואומרים
 ביראה:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות
 מלא כל הארץ כבודו:

מיסד ע"פ א"ב
 כבודו אהל כהיום
 Gem.

Tage, mit Barmherzigkeit, der König; es prüft alle Gedanken der Geringen, wie der Vornehmen, der König; Es umgürthet sich mit Majestät und Allmacht, der König; Himmel und Erde erbeben aus Furcht vor dem König.

Der die Herzen allesammt gebildet, wird sie auch schonen, der König; der die Absichten Aller ihrer Thaten lenkt, wird sie entschuldigen, der König; Zur Erinnerung ist angefügt der Tag, da wir mit dem Schofar blasen vor dem König; festgesetzt für Israel, um sie rein zu sprechen vor ihm, dem König; Seinen Frommen giebt er Unterhalt, der König der Könige; er wird auch ewig seines Bundes zum Besten gedenken, der König.

Habe Nachsicht mit den Nachkommen eines Fürsten (Abraham,) o König; Wir treten zitternd vor dich, unser König, haben uns seit gestern schon vorbereitet dich zu erflehen, König. Trage die Kunst auch auf die Engel dessen über, den du gewürdigt hast drei Engel zu senden (dem Abraham) o König; erhöre die, welche sich auf das Verdienst dessen stützen, um den Engel weinten, (um Isaaq, als er geopfert werden sollte) o König. Halte ihr Flehen nicht zu gering um dessentwillen, (um Jakob,) der an jenem Orte übernachtet, wo auf- und abstiegen die Engel des Königs.

Befreie sie heute von strengen Gericht und Schuld o König. Halte sie schuldlos, aus Barmherzigkeit und verhänge Gutes über sie, o König. Laß dir heute genehm sein das Blasen des Schofar, o König.

בְּרַחֲמִים מְלִךְ. ^{Borb.} בּוֹחֵן כָּל
עֲשֵׂתוֹנוֹת צָעִיר וְרַב מְלִךְ.
נְאוֹת וְעוֹז הַתְּאוֹר מְלִךְ.
דּוֹק וְחָלָד יַחְרְדוּן מֵאֵימַת
מְלִךְ:

הֵיוּ צַר יַחַד לָבָם יַחֲוֹן מְלִךְ. ^{Sem.}
וּמִבֵּין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם יְצַדִּיק
מְלִךְ. זְכָרוֹן הוּא יוֹם תְּרוּעַת מְלִךְ.
חֹזֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא לְזַבּוֹתָם | ^{Borb.}
מְלִךְ. מָרַף נָתַן לְיִרְאָיו מִמְלִיךְ
כָּר־מְלִךְ. יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִירָתוֹ
בְּזִכְרוֹן טוֹב מְלִךְ:

כָּלֵה אֵל תַּעַשׂ לְשָׂאֲרֵי
בְּנֵי מְלִךְ. לָכֵן אֶתְאַנּוּ לָךְ מִלִּפְנֵי
מְלִךְ. מֵאֶתְמוּל קִדְמֹנָה. לְחַלּוֹתֶךָ
מְלִךְ. גָּא נִצּוֹר חֶסֶד לְגִינֵי ^{Borb.}
שְׁלַחוּ לוֹ שְׁלֹשֶׁת אֵיכָלֵי מְלִךְ.
סְכוֹת בָּאֵי בְּתַחַן לְמַר כָּבוֹ אֶרְאֵלֵי
מְלִךְ. עֲנוּתָם בַּל תִּיבֹז לְלֹן בְּמָקוֹם
עָלוּ וַיִּרְדּוּ בּוֹ מִלְּאֲכֵי מְלִךְ:

פָּדֵם הַיּוֹם מִדֵּיּוֹן גְּמוּר ^{Sem.}
מִלְּחֵיבָם מְלִךְ. ^{Bor.} צַדִּיקָם
בְּרַחֲמִים וּפְקָדָם לְטוֹבָה
מְלִךְ. הַשׁוֹב הוּל תְּקִיעָה
מִתּוֹקְעֵי לָךְ הַיּוֹם | מְלִךְ.

Laß dein Erbarmen rege werden für die, so auf dich hoffen o König.

Merke auf das Gebet eines Volkes, daß dich sucht, o König, wende dich denen zu, die den Segen stets aufrecht halten und dich beneiden Allmächtiger, ewig lebender König.

Und die Chajoth besingen ihn, die Cherubim verherrlichen, die Seraphim stimmen Hymnen an, die Erelim beneiden, und Chajah, Dphan und Cherub wenden zu Einem Zwecke den Seraphim sich zu, und einen Kreis um sie bildend, loben sie und rufen:

Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

Dem Allmächtigen — gelobt sei er — weihen sie die freundlichen Himmelsklänge, dem allmächtigen, ewiglebenden allbeständigen Weltenherrn singen sie ihr Lied, und seinen Ruhm verkünden sie. Denn er ist's allein, der Großes wirkt, Neues schafft; er, des Sieges Herr im Kampfe; er der säet die Saat, daraus das Heil entspringet, der schafft Heilung und Genesung; furchtbar in seinem Ruhme, allwaltend, wunderthätig! Er erneuert in seiner Güte Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung, wie geschrieben steht: „Dem der die großen Lichter hat geschaffen — Dank und Lob und Preis; denn seine Güte währet ewiglich.“

רחמים תעזר למחקיך
מלך:

שעה שועת עם ^{Borbeter und Gem.}
משחרריך מלך. תפן
בתומכי ברוך. ונברכהך
אלהים חיים ומלך:

והחיות ישוררו וקרבים יפארו
ישרפים ירנו ואראלים יברכו. פני
כל חיה ואופן וקרוב לעמת
שרפים לעמתם משבחים ואומרים:
ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך געימות יתנו.
למך אל חי וקים ומירות
יאמרו ותשבחות ישמיעו.
כי הוא קבדו פועל גבורות
עושה חדשות. בעל
מלחמות. זרע צדקות
מצמיח ישועות. בורא
רפואות. נורא תהלות
ארון הנפלאות. המחפש
בשובו בכל יום תמיד
מעשה בראשית: כאמר
לעשה אורים גדולים כי
לעולם חסדו: אור חדש

Laß ein neues Licht über Zion leuchten, und uns alle bald des Lichtes würdig und theilhaftig werden. Gelobt seist du Gott, der die Lichter geschaffen.

Mit unendlicher Liebe warst du, Gott unser Herr, uns stets zugethan; mit übergroßem Erbarmen hast du dich erbarmet über uns. Um unserer Väter willen, dieweil sie dir vertrauet, hast du sie, Herr und Vater, väterlich belehret und ihnen offenbaret das Gesetz des Lebens. So sei auch uns gnädig und belehre uns, Vater des Erbarmens, erbarme dich über uns, und gib uns ins Herz die Einsicht und das Verständniß, daß wir hören, lernen und lehren, beobachten und befolgen, thun und halten jedes Wort in deiner Gotteslehre — in Freundlichkeit und Liebe. Erleuchte unser Aug' in deiner Lehre, mache fest und anhänglich unser Herz an deine Gebote, einige unsern Sinn und Geist in der Gottesfurcht und Liebe, auf daß wir nie und nimmer beschämt werden. Denn auf deinen heiligen Namen, der groß ist und furchtbar in der Welt, hoffen und vertrauen wir, in Freud' und Fröhlichkeit uns freuen deines Heiles. Bring' uns in Frieden, Herr zusammen von allen vier Enden und Ecken der

על ציון תאיר ונזכה כלנו
מהרה לאורו: ברוך אתה
י' יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו י'
אדינו חמלה גדולה ויתרה
חמלת עלינו: אבינו מלכנו
בעבור אבותינו שבטחו
בך. ותלמדם חקי חיים. כן
תחננו ותלמדנו: אבינו
האב הרחמן. המרחם
רחם עלינו. ותן בקרבנו
להבין ולהשכיל לשמוע
ללמוד וללמד. לשמור
ולעשות ולקיים | את כל
דברי תלמוד תורתך
באהבה: והאר עינינו
בתורתך. ודבק קרבנו
במצותיך ויחד לקרבנו
לאהבה וליראה שמך. ולא
נבוש לעולם ועד. כי בשם
קדשך הגדול והנורא
בטחנו נגילה ונשמחה
בישועתך: והביאנו לשלום
מארבע כנפות הארץ.

Laß de
den für
o König

שעה

eines

König,

die de

halten

mächti

חיות

ihn, di

Seraph

Ereim

und

Zwecke

einen

sie und

ברוך

Gottes

אל

gelob

freun

allmä

bestä

sie il

verfü

der G

set;

Kan

darc

schaf

furd

wal

neu

Tag

der

steh

Lich

und

Gü

Welt, und führe uns mit freiem Muth in's Land des Heiles und des Segens. Denn du bist es, der schaffet und wirket das Heil; du hast uns erwählet und erkoren vor allen Zungen und Völkern, uns dir näher gestellt zur Verherrlichung deines Namens in der Wahrheit und Wahrhaftigkeit, daß wir dir huldigen und in deiner Einheit und Einigkeit dich anbeten und verehren in inniger Liebe und Anhänglichkeit. Gelobt seist du, Gott, der da erwählet sein Volk Israel in seiner Liebe!

Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit! **שמע** Höre Israel!

Gott unser Herr ist ein einziger, einziger Gott!

Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

Du sollst lieben Gott deinen Herrn, mit deinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit allem deinem Vermögen. Diese Worte, die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden, wenn du sitzt in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehest. Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euern Herrn, und ihm dienet mit euerem ganzen Herzen, und mit euerer ganzen

ותולייכנו קוממיות
דארצנו: כי אל פועל
ישועות אתה. ובנו בחרת
מכל-עם ולשון. וקרבתנו
לשמך הגדול סלה באמת.
להודות לך וקידך
באהבה: ברוך אתה יי
הבוחר בעמו ישראל
באהבה:

יחד שמו אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה
אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל-
לביך ובכל-נפשך ובכל-
מאדך: והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוה היום על-לביך:
ושננתם לבניך ודברתם בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך: וקשרתם לאזניך
והיו למזמרת בין עיניך: וכתבתם
על-מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם-שמע תשמעו אל-
מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את-יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל-לביכם ובכל-

Seele, so werde ich Regen geben euerem Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, dein Most und dein Del. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Viehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet Euch wohl in Acht, daß nicht sich bethöre euer Herz, und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch bückt vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließet die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen Lande, das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte auf euerem Herzen und auf euerer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um euere Hand, und sie sollen sein ein Stirnband zwischen eueren Augen. Lehret sie euere Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzt in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

Damit ihr und euere Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen eueren Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

Gott sprach zu Moses! er sprach: Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in jeder Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch sein als Schaufäden. Ihr solltet sie anschauen, und gedenken aller der

נַפְשֵׁיכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתָּ דָגְנָךְ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלֹתָ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְרַתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבֵרָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטָמְטָם בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָשַׁבַע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶרְ־בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־בְּנָפְיָם כַּגְּדִיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַפָּנֶף פִּתִּיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם!

Welt,
Muth
und b
es, de
Heil;
erfore
und
gestell
nes
und
dir hu
heit u
und
und
du,
sein
Liebe
אל

Gott

Gelob
und f
בת

Herrn
mit
allem
die i
auf d
sie ei
davo
deine
der
gelegt
sollst
deine
band
sie f
Hau

יה
boten
daß
und
Herz

Gebote Gottes, und sie thun und befolgen, und sollet nicht nachwallen euerem Herzen und eueren Augen, denen ihr nachbuhlet; sondern sollet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und sollet heilig sein vor euerem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

Und das Wort ist wahr und wahrhaftig steht fest und sicher, ist beglaubigt und gerechtfertigt und verbürgt, unsere innigste Ueberzeugung, unser Lust und Liebe, unsere Furcht und unsere Hoffnung, unsere Lebenskraft und Stärke — in Ewigkeit!

Wahr ist es — der ewige Weltengott ist unser Herr, Jakobs Hort unser Schild und unser Heil! Er besteht durch alle Zeiten, sein Name bestehet, sein Thron fest und sicher, sein Reich bestehet und seine Treue in Ewigkeit! Sein Wort bestehet in ewiger Lebendigkeit, in aller Gläubigkeit und Freudigkeit bis in die ewige Ewigkeit — bei uns wie einst bei unseren Vätern, bei unsern Vätern, bei unseren Kindern und unserer dereinstigen Nachkommenschaft, wie bei allen Geschlechtern aus dem Stamme Israels, deines Knechtes

את כל מצות יהוה ועשיתם אתם
ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:
למען תזכרו ועשיתם את כל
מצותי והייתם קדושים לאלהיכם:
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה אלהיכם:

יש לנרף אלהיכם לאמת לכן ימן כיום נעט טלל
יבולע טלל

אמת ויציב ונכון וקים
וישר ונאמן ואהוב וחביב
ונחמד ונעים ונורא ואדיר:
ומתקן ומקבל ושוב ויפה
הדבר הזה עלינו לעולם
ועד: אמת אהי עולם מלכנו
צור יעקב מגן ישענו. לדור
ודור הוא קים ושמז קים
וכסאו נכון ומלכותו
נאמונתו קעד קימת:
ודבריו חיים וקיימים
נאמנים ונחמדים לעד
ולעולמי עולמים: עד
אבותינו ועלינו על בנינו
ועל דורותינו ועל כל
דורות זרע ישראל עבדיך:

ly Bei den Ersten wie bei den Letzten steht das Wort fest in Ewigkeit; es ist unser Schatz und Kleinod, unsere Wahrheit und Ueberzeugung, unsere Lebensregel, die wir nimmer über-treten.

Wahr ist es, daß du, Gott unser Herr, du, der Gott der Väter, bist unser Herr und unserer Väter Herr, unser Erlöser und der Erlöser unserer Väter, unser Schöpfer und Bildner, unser Hort und Heil, unser Helfer und Erretter — das war von Ewigkeit her dein Name, außer dir ist kein Gott.

Der Väter Schutz und Bei-stand warst du von ewig her; ein Schild und Helfer ihren Kindern nach ihnen durch alle Zeiten. In den Weltenhöhen ist dein Sitz, und dein Recht und deine Milde die walten bis an der Welten Enden. Wohl dem Menschen, der da horchet auf dein Gebot, und dein Wort und deine Lehre sich zu Herzen nimmt.

Wahr ist es — du bist Herr in deinem Volke, ein gewaltiger Herr wo es gilt zu kämpfen ihren Kampf.

Wahr ist es — du warst vom Anbeginne, und bis ans Ende bist du mit uns und außer dir ist Keiner Herr, der helfen und retten könnte Aus Egypten hast du uns, Gott und Herr, erlöst, und aus dem Sklaven-joch uns frei gemacht. Ihre Erst-geborenen hast du erschlagen, und Israel, deinen erstgeborenen Sohn erlöst. Das Schilfmeer hast du gespalten, die Frevler versenket deine Geliebten frei hindurch geführt, daß die Wasser bedeckten ihre Dränger, und nicht einer von ihnen übrig blieb. Darob priesen dich deine Geliebten und erheben dich als den Weltenherrn;

על הראשונים ועל
האחרונים דבר טוב וקיים
לעולם ועד: אמת ואמונה
חוק ולא יעבר: אמת שאתה
היא יי אלהינו ואהי אבותינו
מלכנו מלך אבותינו.
גואלנו גואל אבותינו.
יוצרנו צור ישועתנו.
פודנו ומצידנו מעולם שקמך.
אין אלהים זולתך:

עזרת אבותינו אתה הוא
מעולם. מגן ומושיע לבניהם
אחריהם בכל-הדור ודור: ברום
עולם מושקה ומשפטיה וצדקתה
עד אפסי ארץ: אשרי איש
שישמע למצותיה ותורתה ודבריה
ישים על לבו: אמת אתה הוא
ארוץ לעמה ומלך גבור לריב
ריבם: אמת אתה הוא ראשון
ואתה הוא אחרון. ומבלעדיך אין
לנו מלך גואל ומושיע: ממצרים
גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים
פדיתנו. כל-בכוריהם הרגת ובכורך
גאלת. ויום סוף בקעת. וזדים טבעת.
וידידים העברת. ויכפו מים צריהם
אחר מהם לא נותר: על זאת
שגחו אהובים ורוממו אל ונתנו

Gebote
befolgen,
euerm
nenen i
gedenten
m e i n e
sein vor

Sch bi
geführt
um euch
Gott eu

אמת
und w
sicher,
rechtfer
innigst

Lust u
und u
Lebens
Ewigk

Wa
Welten
Jakob
unser
alle B
sein R
Reich

in G
steht
aller
keit

— b
Väter
unser
derei
wie
aus
deine

bringen dir Lied und Lobgesang, Ruhm und Preis und Dank — dir, dem ewiglebenden, allbeständigen Weltengott und Herrn, — der hoch ist und erhaben, groß ist und furchtbar; der da beuget die Hochmüthigen, und erhöhet, die gebeugt sind, der da führet die Gefangenen aus ihrer Haft, und löset die Gedrückten und hilft den Armen, und erhöret sein Volk, so oft sie zu ihm rufen. Ihm Lob und Ruhm, ihm dem Gott in der Höhe — gelobt sei er, gelobt! Moses und die Kinder Israels, die stimmten dir an den Lobgesang in aller Herzensfreudigkeit, da sangen sie einstimmig und einmüthig:

מי Wer ist wie du, Herr unter den Göttern? Wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme der solche Wunder thut?

Ein neues Lied sangen die Erlöseten zu deines Namens Ehre am Meeresstrand; da brachten sie dir ihren Dank und ihre Hulbigung, da sprachen sie einstimmig und einmüthig:

” Gott regieret in Ewigkeit!

Israels Gott! steh auf und hilf deinem Volke Israel, erlöse du Israel und Juda nach deiner göttlichen Verheißung: „Unser Erlöser ist Gott der Herr, der Herr der Heerschaaren ist sein Name, der Heilige Israels?“ Gelobt seist du Gott, der Israel erlöset.

(*) אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון נזמל חסדים טובים וקונה הכל. וזכר חסדי אבות ומביא נואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

*) Die Uebersetzung siehe oben im Abendgebete.

ידידים זמירות שירות ותשבחות
ברכות והודאות למלך אל חי
וקים: רם ונשא גדול ונורא.
משפיל גאים. ומגביה שפלים.
מוציא אסירים. ופודה עניים.
ועוזר דלים. ועונה לעמו בעת
שועם אליו: תהלות לאל עליון.
ברוך הוא ומברך. משה ובני
ישראל לך ענו שירה בשמחה
רבה ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי מי כמכה
נאדר בקדש נורא תהלת עשה
פלא:

שירה חדשה שבחו גאולים
לשמך על שפת הים יחד כלם
הודו והמליכו ואמרו:

” ימלך לעולם ועד:

צור ישראל. קומה בעזרת
ישראל. ופדה בנאמך יהודה
וישראל. גאלנו יי צבאות שמו
קדוש ישראל: ברוך אתה יי
גאל ישראל:

וּכְרַנּוּ לְחַיִּים. מְלֶךְ | חֶפְצֵן בְּחַיִּים. וּכְתַבְנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מְלֶךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
גּוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל
עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵה לָךְ. מְלֶךְ מִמִּית וּמַחְיֵה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים. זוֹכֵר
יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקַדוּשֵׁים בְּכָל-יּוֹם יְהַלְלוּךָ פְּלָה:
וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ
וְאִימַתְךָ עַל כָּל מַה-שֶּׁבָרָאתָ. וַיִּירָאוּךָ כָּל-הַמַּעֲשִׂים
וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל-הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ כְלָם אֲנִיָּה
אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּדַבַּב שְׁלָם כְּמוֹ שֶׁיְדַעְנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ עַז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בְּיַמִּינְךָ.
וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל-כָּל-מַה-שֶּׁבָרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ. תִּהְיֶה לִירְאֵיךָ. וְתִקְוָה
לְדוֹרֵשֶׁיךָ. וּפְתַחֲזוֹן פֶּה לְמַיְחָלִים לָךְ. שְׂמֵחָה
לְאַרְצֶךָ. וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ. וְצַמִּיחַת קֶרֶן דָּדוֹד עֲבֹדְךָ.
וְעַרְיֹכַת גֵּר לְבֵן-יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָךָ. בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ. וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ.
וְחַסִּידִים בְּרַנָּה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ-פִּיהָ. וְכָל-

bringen
Ruhm in
dem ew
Welteng
ist und e
bar; de
thigen, u
der da
ihrer Sa
und hilf
sein Wol
Ihm Lo
in der S
Moses u
stiminter
in aller
sie einft

מ
den Gü
mächtig
bar in
Wunder

שירה
Erlöset
am M
dir ihr
da spro
müthig

צור
hiff de
Israel
lichen
Gott
schaar
Israe
Israe

הם
ליון
ביא

הַרְשָׁעָה כְּדָה כְּעֵשֶׂן תִּכְלָה. כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַח
זְרוֹן מִדֶּהָאָרֶץ:

וּתְמַלֹּךְ אֶתְּהָ יי לְבִדָּךְ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ. בְּהַר
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ.
כְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ
צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ.
כְּכַתוּב וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וַרְצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּקְרַבְתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעַבְדְּתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וּתְתַן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַזְּכוֹרוֹן
הַזֶּה. יוֹם תְּרוּעָה. מִקְרָא קֹדֶשׁ. וְזָכַר לִיציאת מצרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וַיִּגַּע וַיִּבְרָא וַיִּרְצֶה
וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקוּדוֹתֵנוּ וְזְכוֹרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזְכוֹרוֹן
מִשִּׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזְכוֹרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. וְזְכוֹרוֹן כָּל־
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלִיטָה לְמוֹצָה לְחַן וּלְחַסֵּד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזְּכוֹרוֹן הַזֶּה. זְכַרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בּוֹ לְמוֹצָה. וּפְקוּדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר
יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּנִי. וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ
עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל כָּל־הָעוֹלָם
כָּלוּ בְּכַבוֹדְךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקְרָה. וְהוֹפֵעַ
בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָךְ. עַל־כָּל־יְשׁוּבֵי תֵבֵל אֲרָצְךָ:

יידע כל-פעול כי אתה פּעַלְתָּנוּ. ויבין כל יצור כי
אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו יי
אלהי ישראל מלך. ומלכותו בכל משלה:
קדשנו במצותיה. ותן חלקנו בתורתך. שבענו
משובך. ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך
באמת כי אתה אלהים | אמת ודברך אמת
וקים לעד. ברוך אתה יי מלך עד כל הארץ.
מקדש ישראל ויום הזכרון:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל וכתפלתם. והשב את
העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזיקנה
עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכנתו
לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור
גודה-לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל
נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיש שבכל-יום עמנו. ועל
נפלאותיה ומזכותיה שבכל-עת ערב ובקר וצהרים. המזכ כי לא
קלו רחמיה. והמרחם כילא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

ובתזב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את-שמך באמת. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי המזכ שמך ויך נאה
להודות:

שים שלום מזכה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו כאחד באור פניך. כי באור
פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד. וצדקה

וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְמוֹצֵב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת-עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה גְּזוּכָר
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אלהי נצור לשוני מדע. ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום. ונפשי כעפר
לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה. סתרה הפך
עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימנה. עשה למען קדשך. עשה
למען תורתך. למען תלצון ידיך. הושיעה ימנה בעניי: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יי צורי וגאלי: עשה שלום במדומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו
וסז תלקנו בתורתך: ושם געבור ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:
וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

תפלה לשליח צבור בקול.

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

Im Sinn und Geiste der Weisen und Verständigen, und wie sie es uns mit Verstand und Einsicht vorgeschrieben, öffne ich den Mund zum inbrünstigen Gebete, und rufe an um Gnade und Erbarmen -- Gott, der der König ist der Könige und Herr ist aller Herren.

מְסוֹד חַכְמִים וְגִבּוֹנִים. וּמְלָמֵד
דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתָּחָה פִּי בְּתַפְלָה
יְבַתְּחֵנוּגִים. לְחִלּוֹת וּלְחַנּוּן פָּנֵי
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים וְאֲדוֹנֵי
הָאֲדוֹנִים. (י"ח פני כמ"ה מלא רחמים:)

כחון חומר אחיתי כולו בניגון. עיוסד ע"ס א"ב וס"סנח שמעון חזק ואמין.

Ich trete hin vor dich mit einem glühend heißen und zerrissenen Herzen, und bitte um Erbarmen wie der Bettler

אֶתִּיתִי לְחַנּוּךְ בְּלֵב קְרוֹעַ
יִמְרָתָה. בִּפְשֵׁי רַחֲמִים בְּעֵנֵי

vor der Thür. Laß walten
 deine Barmherzigkeit, und nicht
 das strenge Recht, Herr, öffne
 meine Lippen! Kein Wort ist
 in meinem Munde, kein Laut
 auf meiner Zunge, die du, o
 Gott, nicht kennest. Aus meines
 Herzens Tiefen bete ich zu dir,
 und im Schirm und Schatten
 deiner Flügel suche ich meinen
 Schutz. Furcht und Grauen
 ergreift mich, wie soll ich dich,
 den furchtbaren Weltengott mit
 würdigem Sinn und Geist an-
 beten? An Verstand und Wissen
 bin ich arm und klein; darum
 bin ich so furchtsam und so
 schüchtern. Gelähmt ist meine Kraft,
 wie soll ich bestehen vor dir,
 der ich keine Tugend habe, kein
 Verdienst, das mich rechtfertigen
 könnte in deinen Augen! Mich
 senden die heiligen Schaaren
 deiner Frommen, daß ich für
 sie zu dir bete, daß du richtest
 auf ihr Herz, und neigst ihnen
 zu dein Ohr. Was bin ich,
 was ist mein ganzes Leben?
 Wurm und Motte! blödsichtig
 an Verstand, nichtig all' mein
 Menschenwitz! Darum stell und
 stütze ich meine Pfeiler auf das
 Wort, das in dem Buche der
 Weisheit steht geschrieben: „das
 milde Wort versöhnet den bitteren
 Groll und Grimm!“ Du,
 meine Kraft und Stärke! auf
 dich hoffe ich, daß du mich
 stütze, mich erleuchten werdest
 mit deinem Gottesworte, auf
 daß ich es verkünde zu deines
 Namens Ehre! Stärke mich
 und kräftige mich, und gib mir
 das Vermögen; du bist mein

בַּפֶּתַח: גִּלְגַּל רַחֲמֶיךָ וְדִין
 אֶל תַּמְתַּח. יי שִׁפְתֵי תִפְתַּח:
 דְּבַר אֵין בְּפִי וּבִלְשׁוֹנִי מִלָּה.
 הֵן יי יִדְעֶת בְּלָה: וּמִמַּעַמְקֵי
 הַלֵּב לִפְנֶיךָ אוֹחִילָהּ.
 אֶחְסֶה בְּסֶתֶר בְּנַפְיֶךָ סְלָה:
 וְדַעַפָּה וּפְלִצוֹת אֶחְזוֹנִי
 בְּמוֹרָא. חִלּוֹת פָּנֵי נוֹרָא
 בְּנַפְשׁ יִקְרָה: טוֹב טַעַם
 וְדַעַת קִטּוֹנֵתִי לְחֶסֶדְךָ:
 עַל כֵּן זָחַלְתִּי וְאִירָא: יִגְעֵתִי
 בְּאַנְחֹתִי אֵיךְ לַעֲמוֹד לִפְנֶיךָ.
 כִּי אֵין מַעֲשִׂים לְזִכּוֹת
 בְּעֵינֶיךָ: לְחִלּוֹתֶךָ שְׁלַחוֹנִי
 מִקְהֵלוֹת הַמוֹנֶה. תִּכְיִן לִבִּם
 תִּקְשִׁיב אֲזוּנֶיךָ: מָה אֲנִי וּמָה
 חַיִּי תוֹלְעָה וְרַמָּה. נִבְעַר
 מִדַּעַת וּבְאַפִּם מְזוּמָה:
 סָמַכְתִּי יִתְדוֹתַי בְּסֶפֶר
 הַחֲכָמָה. מַעֲנֶה רַךְ יִשִּׁיב
 חֲמָה: עֲזֵי אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה
 לְסַעְדִּי. פֶּתַח דְּבָרֶיךָ הָאֵר
 לְהַגִּידִי: צַדִּיקִי וְאַמְצָנִי וְתֵן
 לְאֵל יְדִי. כִּי אַתָּה מִשְׁנַבִּי

Schutz und Hort, du, Gott, meine Treue! Deine heilige Gemeinde steht da, und bittet um deine Vergebung und Ver-söhnung: — o! laß dein Erbarmen walten über sie nach deiner vollen Barmherzigkeit! Sie schütten aus ihr Herz vor dir; — erhöre sie von deinem lichten Himmelsitze! Kräftige du dem Volke die schlaffe Hand, sende du ihm Heil und Hilfe für jedes Leid aus deinem Gnadenschätze! auf daß sie an deinem Gotteswort sich erbauet und gekräftiget fühlen; denn lauter ist des Herrn Wort.

Man schließ' die heil. Lade. — סוגרין הארון

שמעון בר יצחק מיוסד ע"ס א"ב וזקוף סתום

Dein Wort ist lauter, Dein Zeugniß gerecht. Die vor Dich kommen, richte nicht mit Strenge, wenn Du ihrem heimlichen Thun nachforschest, spreche es frei beim Gericht, Dein gequältes Volk. Selbst Deine Welt hast Du auf Gnade gebauet, und Deine Güte, Allgütiger! waltet überall vor; o so gieb auch unsern Tugenden das Uebergewicht, daß Deine Getreuen erhalten werden. Schone die Nachkommen dessen, (des Abraham) den Du aus Raßdim geführst. Antworte uns bevor wir Dich anrufen; laß unsern Vortrag Gnade finden, auch uns, wenn Du heute Deine Geschöpfe musterst. Laß Deine

אלהי חסדי: קהליך
עומדים לבקש מחילתך.
רחמיך יכמרו לרחמם
בחמלתך: שופכים לב
כמים לעמתך. ואתה
תשמע השמים ו מכון
שבתך: תחזק לעמך ידם
הרפה. שלח מאתך עזר
ותרופה: נואמיך ישיגו
לחזק ולתקפה. כל אמרת
אלוה צרופה:

אמרתך צרופה Gem.
ועדותיך צדק. באי עדיך
ברוב אל תדקדק. נשתך
לחפש כל תעלום ובדק.
היו ענייך במשפט הצדק:
הן עולמך בגורת בחסד.
ורב חסד ממה כלפי חסד.
וכיות הכרע ועזך תיסד
חזן על ניני מוצא מכשד:
טרם נקרא אתה תענה.
ימצא לנו חסד במענה.
בפקדך היום יצוריך

Engel uns umlagern, und Deine Allgüte über uns vorwalten. Reinige uns von Sünden, und übergehe unsere Missethaten; rüste aus mit Kraft, die auf Dich harren in Geduld, verjünge ihre Kraft und verleihe ihnen mächtigen Schwung. Gedenke der frommen Thaten jenes Morgenländers, (Abraham) daß seine Tugenden für uns sprechen, und jedes Hinderniß zum Schweigen bringe. Er war's, der Deine Ehrfurcht erkannt, Deine Einheit, der Deinen Befehlen nachstrebte, sie auszuführen und zu würdigen, und der treu befunden worden. Und als ihm heut (am Neujahr) die fröhliche Verheißung ward, mit einem Sohne beschenkt zu werden, da eilte er, dem Allmächtigen für Seine Gnade zu danken, daß Er Seine Fromme (Sarah) bedachte.

בר Auf ihn haben wir uns gestützt in Ewigkeit; Er wird uns ferner antworten durch Wunderthaten. Unsere Gebete wird er wohlgefällig aufnehmen, wie ehemals die Opfer, wird uns fern halten von jeglicher Krankheit; durch Seinen Schutz wird der Ewige Zebaoth, wie die Vögel ihre Jungen, uns schützen.

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו
בספר החיים. למענך אלהים חיים:
מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני. מתנה מתים אתה רב להושיע: מכלל חיים

להמנה. לנו מלאכיה סביב
יחנה: מדת טובך עלינו
הגבר. נקנו מעון ופשעינו
העבר. שגב בזרוע למקויה
בסבר. עוז חליפת כח
ועלית אבר: פעלת אורחי
לפניה להזכר. צדקו יליין
בושר ומסמין יסבר. קבד
מוראך יחודך להכר. רמ
בפקודיך לישר וליקר:
שלם נמצא בכל אשר
נפקד. שועשע כהיום בהנמ
מופקד: ^{Borb.} תהלה ועוז
למרהמו שקד. תמתו בעת
אשר פקד:

בו שועננו מעולם ^{Gem.}
ויעננו נזראות. ברצוי חנונו
קבל כהעלאות. ^{Borb.} יחלצנו
במגנו מתחלואי תוצאות.
בצפרים עפות כן יגן יי
צבאות:

Schutz
meine
Geme
um d
söhnu
barm
deiner
Sie
dir;
lichte
du d
sende
für
Gnade
deine
und
laute

ter,
Die
nich
ihre
jorfe
Ger
Sel
auf
Gü
vor
Zu
De
Sch
(de
Ka
oor
Bo
un
Ge

בַּחֲסוֹ מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר אֲסוּרִים
וּמְקִיִּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וְמִי רוֹמֵה-לָךְ. מְלֶךְ
מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

עיוסד ע"ס תשר"ק וס"סנס סמוס לז סוף שמעון בר יצחק.

Groß im Entwurfe, ist
Dein Thun ohne Fehl. Wir
suchen Dein Antlitz, Deine
Gnade wird sich finden lassen.
Wasche ab die Sündenflecken,
die uns entstellen. Nimm auf
unser Flehen, und thue Einhalt
der Verwilderung. Leer sind
die Hürden von Schafen, von
Farren und Lämmern zu Opfern;
nur ein Regen der Lippen,
tragen wir vor als Gebet. Du
nimm es mit Wohlgefallen an.
Haben wir die gerade Bahn
verfehlt, Deine Richtschnur ver-
lassen, waren wir lässig im
Werke; so gedenke jenes er-
richteten Altars, jener Opferung,
(des Isaak) wo Vater und
Sohn einmüthig nach dem
Berge Moria wallten, das
Schlachtopfer zu bereiten, Dei-
nen Befehl zu vollziehen. Er-
halte ihre Nachkommen aus
mitleidiger Regung, gedenke der
Verheißung, wie Du's beschwo-
ren. Und wenn Du heute sitzest,
Völker zu richten, so sei erbar-
mungsvoll gegen deren Abge-
stammten. Laß klar erscheinen
unser Recht, daß wir nicht be-

Gem. תָּמִים פְּעֻלָּךְ גְּדוּל
הָעֵצָה. שְׁחַרְנוּ פְּנֵיךָ
וְצִדְקָתְךָ נִמְצְאָה. רַחֵם טָנְפָה
וְהַתָּם שִׁמְצָה. קַבֵּל אֲנֶכָה
וְגִדּוֹר פְּרֻצָה: צֵאן לְטִבַּח
גִּזְרֵי מִמְכָּלָה. פְּרִים וּכְבָשִׂים
לְשִׁלְמִים וְעוֹלָה. עֲרִיכַת א
שְׁפָה נִעְרוֹךְ בַּת־פֶּלֶה שִׁיחֲנוּ
יִוֹשֶׁפֶר כְּהֶקְטֵר וּבְלוּלָה:
נְתִיב יוֹשֶׁר אִם נִעְקֵל בְּלִכְתָּה.
מִשְׁלַחֲתְךָ לְעִזּוֹב קְהַל־רַפּוֹת
בְּמִלְאֲכָתָה. לְנִגְדָךְ יוֹפְקֵךְ
מִזְבַּח מְעַרְכָתָה. כְּמִאֲכֻלָתָה.
הַמֵּאֲבִילָה מֵאֵן נִעְרַכְתָּ:
יַחַד אָב וּבֵן בְּלִכְתָּם לְהַר
מֹזֵר. טִבַּח לְהֵכָן מִפְּקֻדָךְ
לְשִׁמּוֹר. חֲנוּכָם נְצוֹר א
רַחֲמִים לְכִמּוֹר. וְכֹר שְׁבוּעָה
בְּקִטּוֹרֶת לְתִמּוֹר. וּבְשִׁבְתְּךָ
הַיּוֹם לְדִין עַמִּים. הַמְלֵא
עַל צִאֲצְאֵימוֹ רַחֲמִים. הִינְנוּ

schämt ausgehen. Den Weinstock, den Du eingepflanzt (Israel) erhalte ihn auf immer. Um jenes zum Opfer gebundenen (Isaak) halber, erhöre vom Himmel die leidende Menschheit, die aus Bedrängniß Dich anflehet. Verzeichne uns in Dein Buch zum glücklichen Leben, und nimm auf unser Gebet, wie Du Dich einst von Isaak erflehen liebest.

Nur unser Gebet ist die einzige That, durch dessen Verdienst wir leben. Sprich uns frei von Schuld, aus Gnade, nur darin kann uns Hilfe werden. Belebe uns wieder, wie vormal, zu zweien Malen, ewiges Wesen (אדויה) richte uns auf zum dritten Male, daß wir's erleben!

מי כְּמוֹד אֵב הַרְחָמִים. זֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמַן אִתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֵה הַמֵּתִים:

Man öffnet die h. Lade. ס'סנעס שמעון בר יצחק עכו"ב. סוּתְחִין הָאָרוֹן.

Gesandt im Auftrage eines schätzbaren Vereins, der Deine Wahrheit und Einheit aufrecht hält in Ehrfurcht, schützte ich aus mein Gebet, um Erhörung zu finden. Erhöre, o Herr, meine flehende Stimme.

Man schließt die heil. Lade. — סוּגְרִין הָאָרוֹן —
Der Du verheißest in Gnaden, barmherzig bist und versöhnlich, laß sie Schutz und Schirm finden, die Dich suchen; und wann Du strenges Gericht über Deine Geschöpfe hältst,

הַצְהַר וְלֹא נִצָּא נִכְלָמִים.
נָפֶן | נְטִיעַתְךָ תְּכִין לְאוֹרֶךְ
יָמִים: בְּזִכּוֹת נְעֻקַּת הַקְּשִׁיבָה
מִשְׁחָק. אָבִיוֹנֵי אָדָם קוֹרְאִיךָ
מְדוּחָק. שְׁמֵנוּ עַל סִפְרֶךָ
לְחַיִּים יוֹחֵק. וְנִיב שְׁפָתֵינוּ
הַקָּשֶׁב כְּיוֹעֵתֵךְ יִצְחָק:

שְׁפָתֵינוּ מְדוּבָבוֹת עֲזוּ
וּבְצַדִּיקְתּוֹ נַחֲיָה. בְּרַחֲמִים
יִצְדַּקְנוּ וְזָרוּ עֵנּוּ יְהִיָּה.
יִתְיַיֵּנוּ כְּקָדָם | מִיּוֹמִים
אֱהִיָּה. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְיָמֵנוּ
וְנַחֲיָה:

שְׁלַחְתִּי בְּמַלְאָכוֹת | סָגַל
חֲבוּרָה. שׁוֹמְרֵי אֲמִינְתְּךָ וּמִיַּחְדֶּיךָ
בְּמוֹרָא: שְׁפַחְתִּי שִׁיחַ לְבַקֵּשׁ
עֲתִידָה. שְׁמַע יי קוֹלִי אֶקְרָא:

מְדַבֵּר בְּצַדִּיקָה חוֹנֵן
וּמְתַרְצָה. מַחֲסֵה וּמְסַתּוֹר
לְדוֹרֵשֵׁי הַמָּצֵא. מִתַּח
דִּינֶךָ אִם בִּיצוּרִים תִּמְצָה.

אסורים
מלך
מט
Dein
suchen
Gnade
Wasche
die un
unser
der
die
Farrer
nur
tragen
nimm
Haben
verfeh
lassen
Werke
richte
(des
Sohn
Berg
Schl
nen
halte
mitl
Berl
ren.
Böl
mu
stan
unf

Sprich Du (als Gott der Gnade)
 mein Urtheil aus. Nimm wohlge-
 fällig auf unser heutiges Schofar-
 blasen; verwirre den Hinderer,
 und kräftige die Fürsprecher.
 Schaue auf die Tugenden un-
 serer Urahnen mit Deinen
 untrüglichen Augen. Gedenke
 die Unschuld des Frommen
 (Jakob) der in Deinem Zelte
 weilen und an Deinen Thron
 sich zeichnen durfte. Halte mich
 fern von Verbrechen und Laster,
 die da schänden; laß sie nicht
 herrschen über mich. Der Du
 waltest in Gnaden, eingedenk
 des Bundes, halte uns fern
 von heimlichen Sünden, daß
 wir vollkommen rein werden.
 Leite uns in Deiner Wahrheit,
 gewähre uns Unsterblichkeit,
 verzeihe Sünden und übergehe
 Verbrechen des Volkes. All-
 furchtbarer! wenn Du heute
 Deinen erhabenen Thron ein-
 nimmst, die Staubgebornen zu
 richten, so laß uns Erlösung
 finden aus Gnade; täglich
 rühmen wir uns Deiner, Gott!
 Entferne unsere bösen Neigun-
 gen, habe Gefallen an uns, und
 nimm uns unter den Schutz
 Deiner Flügel. Nimm unsere
 Buße gefällig auf. Weide Dein
 Volk mit Deinem Stabe, Deine

מִלְפָּנֶיךָ מִשְׁפָּטֵי יֵצֵא: עַרְךָ
 תִּקְוַעַתְנוּ שְׁעָה בְּבִרוּרִים.
 עַרְבֵב קִטְגוֹר וְאַמִּץ
 סִנְגוּרִים. עֲקַרְתָּ בַּיִת
 וְחִצּוּבַת צוּרִים עֵינֶיךָ
 תִּחְוֶינָה מִיִּשְׂרָאֵל: וַיִּזְכֹּר
 לְפָנֶיךָ צְדָקַת הַתָּם. וַיַּעַד
 אוֹהֲבֶיךָ וּבְכֶסֶף נְחֹתָם.
 וְחִלְצָנִי מִפֶּשַׁע וּמֵעוֹן גְּבַתָּם.
 וְאֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֲזִי אִיתָם:
 נוֹהַג בְּחֶסֶד זוֹכֵר הַבְּרִית.
 נִקְנוּ מִנְּסֻתְרוֹת וְנִזְכָּה
 כְּבוֹדֶיךָ. נְחַנּוּ בְּאַמְתֶּךָ
 וְתַנְנוּ לְאַחֲרִית. נוֹשֵׂא עוֹן
 וְעוֹזֵר עַל פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית;
 בְּהִנְשֵׂאֶךָ לְכֶסֶף נוֹרְאוֹתָיו.
 בְּרוֹאֵי חֶלֶד דְּהַשְׁפֵּט בְּהַיּוֹם.
 בְּרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ הַמְצִיאֵנוּ
 פְּדִיּוֹם. בְּאֱלֹהִים הִלְלָנוּ כָּל
 הַיּוֹם: רוּע יִצְרָנוּ הָסֵר
 בְּחַמְלָתֶךָ. רִצְנוּ וְסוֹכְכֵנוּ
 בְּמַחֵם אֲבֵרְתֶךָ. רִצָּה
 תְּשׁוּבָתְנוּ וְהִרְבֵּה מְחִילָתֶךָ.
 רַעַה עִמָּךָ בְּשִׁבְטֶךָ צֵאן ו

Dir eigenthümliche Heerde. Lehre uns stets Deine Wege kennen, daß die Richtschnur Deiner Befehle in unserem Herzen haften. Laß Dein Erbarmen rege werden, und nimm auf unsere Bitten; wohl wissen wir, daß wir gesündigt haben, und daß Niemand vor Dir bestehen könne. Befiehl Dein Heil über Deine geliebten Getreuen, (Nation) die sehnend nach Deiner Gnade schmachtet, schaue, wie gequält sie ist. Deine Gerechtigkeit ist wie mächtiges Gebirge; Dein Recht, wie Meerestiefe. Zeige Wohlgefallen an unseren Gebeten und an den Tönen des Schofar. Reinige uns von unsern Sünden und sprich uns frei von unserem Vergehen. Vernichte die Ränke die aus des Hinderers Hirn entspringen erbarme Dich unser, denn bei Dir sucht unsere Seele Schutz. Nähere uns Deinem Heile an diesem Neujahrstage; sammle unsere Zerstreuten in unserer Ruhestadt, (Jerusalem) daß unsere Feinde es einsehen, daß meine Hülfe kommt von Dir, mein Ruhm, und Hoffnung, Gott! meine Zuversicht!

Der Herr regiert ewiglich; Dein Gott, Zion! für alle Zeiten. Hallelujah.

נחלתך: ידענו דרכיך
ואורחותיך לתמוד. ישר
פקידיך בלבנו לצמוד.
יבמרו רחמיך סליחתנו
לחמוד. ידענו כי חטאנו
ואין מי יעמוד: צוה ישועתך
לרעותך האהובה. צמאה
לחסדך כמאה ותאהבה.
צפה והבט כי מאד נכאהבה.
צדקתך כהררי אר
משפטיך תהום רבה: חפז
בהגיוננו ובקול תרועתנו.
חטאינו הלבן ודפקד שנגנו.
חבל ונהצמת קדקוד
מכטינו. חננו אלהים חננו
כי בקך חסיה נפשנו:
קרבנו לישעך בזה ראש
שנתנו. קבץ נפוצותינו
למרבץ קריתנו. ^{בשב.} קמים
יחזו כי מאתך תהלתנו.
קוה קויתנו יי תוחלתנו:

ימלוד יי לעולם אלהיך
ציון לדור ודור הללויה:

אתה: Du Allerheiligster, thronst unter Lobgesängen Israels.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

In einigen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

Man öffnet die heil. Lade. — מתחין הארון

Du bist unser Gott, im Himmel und auf Erden, allmächtig und erhaben.

Von Myriaden erhoben, Er sprach's und es ward; gebot, und es wurde geschaffen.

Sein Ruhm für ewig; das Leben aller Welten; durchforschenden Blickes. Er thront verborgen, Seine Krone ist Heil, Sein Gewand Gerechtigkeit. Mit Eifer umhüllet, mit Rache umgürtet, Gerechtfame zum Schilde. Sein Rath ist Treue, Sein Schaffen Wahrheit, allgerecht und geradsinnig.

Er ist nahe denen, die Ihn in Wahrheit anrufen, hoch erhaben, bewohnt die Himmel, macht die Erde schweben auf nichts gestützt.

סוגרין הארון

Man schließt die heil. Lade.

Am Sonntag wird anstatt des שמו ממארים u. s. w. das hier unter der Linie stehende ותיע ותיע u. s. w. gesagt.

Seinen Namen verherrlicht Seine Ihm eigenthümliche Gemeinde; Sein Ruhm erhöht

אתה הוא אלהינו. בשמים ובארץ: גבור ונערץ. דגול מרבבה: הוא שח ויהי. וצוה ונבראו: חי עולמים: יושב סתר: יהוה יושב סתר: לבוש צדקה: ברתו ישועה. נאפד נקמה: מעטהו קנאה. עצתו אמונה: סתרו יושר. צדיק וישר: פעלתו אמת. קרוב לקוראיו באמת. רם ומתנשא: שוכן שחקים. תולה ארץ על בלי מה:

חי וקים נזרא מרום וקדוש:

ס"כמם שמעון.

שמו מפארים עדת חברו. ונערץ בארצו.

Sorb u. Gem.

Am Sonntag.

תעיר ותיע. להכרית כל מרע. ותוקדש ביודעי להרע קדוש: אנרת ממלכה. על מה השלכה. ועוד לא מלכה: לבל המליכה ואחריו הלכה. שלא בהלכה: עליה המלכה. גברת ממלכה. עד הופיע מלכה: זבולי חרקה. מתמימי פרקה. ונתן לה ארקה: רחבה וארקה. וקשח

von den heiligen Erstim. Und in Seinem Palaste spricht Alles: Majestät! Heilig!

Die Seine Befehle beachten, kehren einst nach ihrer Beste (Jerusalem) zurück, wie Seine Verehrer, die Tugend und Frömmigkeit pflegen; Der Herr erhört sie, schreibt sie ein in's Buch der Erinnerung, der Heilige!

Bessert euren Wandel, daß der Bund nicht aufgehoben werde! daß eure Klagen erhöhe, der Schöpfer des Himmels; dieß gefällt dem Ewigen besser als Opfer des Farren dem Heiligen!

Laß sie zur Herrschaft gelangen, die Stämme, die Dich anbeten; Behau die Zweige Deiner Widersacher und verwirf sie; Denn Reich und Herrschaft ist des Ewigen, des Heiligen!

Unsere Gefangene aus allen Fernen werden den heiligen Berg wieder besteigen; dann werden wir Ihn unaufhörlich preisen im Chore Seines Heiligthums, daß Er gedenket Seiner heiligen Verheißung, der Heilige!

Eine feste Burg ist der ruhmvolle Namen des Allerhöchsten; einst verleiht Er Seinem

שחרית ליום ב' דר"ה

קָדֵשׁ הֵלְלוּ. וּבְהִיכְלוּ כְבוֹד
אוֹמֵר כָּלוּ. קָדוֹשׁ:

שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו עוֹד ^{Borb. u. Gem.}
יִשׁוּבוּן לְבַצְרוֹן. גְּדָבְרִים
יִרְאוּ בְהַכָּשֵׁר וַיִּתְרוֹן.
וַיִּקְשֹׁב יִי וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב
בְּסֵפֶר זְכוֹרוֹן. קָדוֹשׁ:

שִׁפְרוּ מַעֲשֵׂיכֶם ^{Borb. u. Gem.}
וּבְרִית לֹא תוֹפֵר. נִאֲקַתְכֶם
וַאֲזִין שְׁחָקִים שִׁפֵּר. וְתִיטֵב
לִי מִשׁוֹר פֶּר. קָדוֹשׁ:

שְׁבִטִי מִקּוֹרְאֵךְ עֲלֵה ^{Borb. u. Gem.}
וְהִמְשַׁל. נְטִישׁוֹת צָרִים
בְּהַתִּיזָךְ לְנִשְׁל. כִּי לִי
הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל. קָדוֹשׁ:

שְׁבוֹרֵינוּ מִמְּרַחֵק ^{Borb. u. Gem.}
עֲלוֹת לְהַר קָדְשׁוֹ. וּנְפָאֲרֵנוּ
תָּמִיד בְּדָבִיר מִקְדָּשׁוֹ כִּי
זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ. קָדוֹשׁ:
שְׁבֵה מִגְדוֹל עוֹן שָׁם ^{Borb. u. Gem.}
הַגְּדוֹל. נִצַּח בְּתַתּוֹ לְמַלְכוֹ

Am Sonntag.

דְּרָכָה. וְעוֹל הָאֲרִיכָה: בִּיעֲתָה בְּרַכָּה. וְהִנֵּה דְרוֹכָה. וְעַד עֲתָה מוֹלְכָה: יְסוֹדֵת
עֲרָמָה. עָרָה וְהַחֲרִימָה. עַד יְסוֹד עֲרָמָה. רֹאשׁ הַרְיָמָה. וְסוֹד הַעֲרִימָה. וְהִנֵּה
רָמָה: בְּעָרָה מְעֲרָמָה. וְעַד שְׁחַק רוֹמָה. וְתִאֲפוֹד מְלוֹכָה: יְרִיעוֹתֵי גְדוּדָה.

Reiche dauernden Sieg und Größe, wird gehört werden das Schallen der großen Posaune. Der Heilige;

כל Alle Weltbewohner und Erdenbürger rühmen dann stets; was Großes dann der Herr auf Erden gewirkt, und daß der Ewige dann König ist worden der ganzen Erde, der Heilige!

עזו ומגדול. ביום ההוא יתקע בשופר גדול. קדוש: כר יושבי תבל ^{Borb. n. Sem.} ושוכני ארץ. יאמרו תמיד הגדיל " לעשות בארץ. והיה " למלך ער כל הארץ. קדוש:

עוסד ע"ס א"ב וס"כמס שמעון בר יצחק חזק ואמץ.

Wie gern wollte ich Kraft und Anmuth verleihen dem Vortrag, den ich mit Mund und Herz ordne, wenn ich zu Gott dem Allerhöchsten flehe."

an dem Tage, den Er erwählt, nach Billigkeit die Welt zu richten, zur Verherrlichung Seiner Heiligkeit. "Der Herr regiert; froh ist der Erdball!"

Seiner Erhabenheit ist voll das Weltall; wer vermag es Seine Allmacht auszusprechen?

"Gott ist auf dem Erdreich König; stimmt an das Unterweisungslied."

אָרָר וְהוֹד אֶתֶּן בְּצַבִּיּוֹן. שׁוֹעַ אֶעְרׇף בְּנִיב וְהַגִּיזוֹן.

אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֲלִיּוֹן: ^{Sem.}

בַּיּוֹם הַנִּבְחָר מְשַׁמֵּי עֶרֶן. מִיִּשְׂרָאֵל לְשִׁפּוֹט קִדְשָׁתוֹ לְהַעֲרִיץ.

יְיָ מֶלֶךְ תִּגְל הָאָרֶץ: ^{Sem.}

גִּדְלָתוֹ גִּדְלָה עוֹלָם וּמֵהַכִּיל. עֲזוּזוֹ לְסַפֵּר כַּח מִי יִכִּיל:

מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זָמְרוּ מִשְׁכִּיל: ^{Sem.}

שָׁמוּ מִפְּאָרִים עֲדַת חֲבָלוֹ. וְנִעְרָן בְּאֶרְצוֹ לִי קִדְשׁ הַלְלוּ. וּבְהִיָּלוּ כְבוֹד אֹמֵר כָּלוּ. קִדּוּשׁ: ^{Sem. n. Borb.}

Am Sonntag.

אֶהְיֶה שְׂדֵדָה. וְחַרְשָׁה וְשִׁדְדָה: קְצִינֹת רַפְדָּה. וּמַלְכוּת אֶפְדָּה. וְזֹאת הַקְּסִידָה: וְזָמָה וּמְרִדָה. עֲבוֹד לִצְרַת חֲרָדָה. וְחַלְלָה מְלוּכָה: לְחֻצָּה בְּנֵי מֶלֶךְ. וּפְצָה לְעֵין מֶלֶךְ. מִי לִי בְּדוֹק מֶלֶךְ: יִתְרָה בְּכַסּ מֶלֶךְ. זוּלָתִי אֵין מֶלֶךְ. אֲנִי וְאֶפְסִי מֶלֶךְ: רַם עַל כָּל מֶלֶךְ. מִנְעִילָנָה מִמֶּלֶךְ. וְלֵךְ תָּשִׁיב מְלוּכָה: ^{Borb.} תְּעִיר וְתַרְיֵעַ. לְהַכְרִיחַ כָּל מְרִיעַ. וְתִקְדֵשׁ בְּיֹדַעִי לְהַרְיֵעַ. קִדּוּשׁ: ^{Sem. n. Borb.}

Sollten alle Geschöpfe zur Erkenntnis kommen, sie würden inne werden, wie groß sie sind, Seiner Allmacht Thaten.

„Er hat Seinen Wundern ein Denkmal gesetzt.“

Er hat die Grundlage des Weltalls befestigt, durch das Gesetz, sich mit Seiner Nation zu erfreuen.

„Er denket in Ewigkeit Seines Bundes.“

Er hat mein Andenken in das Gesetzbuch eingezeichnet, sich alljährlich meiner zu erinnern.

„Zum Andenken im Tempel des Herrn.“

שומרי מצותיו עוד ישובין לְצִדְוֹן. גְּדָרִים יִרְאִיו בְּהַבְשֵׁר
וְיִתְרוֹן. וְיִקָּשֶׁב "וַיִּשְׁמַע וַיִּבְתַּח בְּסֵפֶר זִכְרוֹן. קְדוֹשׁ: ^{Gem. u. Verb.}

Jenes heilige Opfer (Isaal) war wohlgefällig in Seinen Augen; aber er verordnete statt dessen einen Widder darzubringen:

„Der ward mit Seinen Hörnern in den Hecken verwickelt“

Er lehrte weislich dessen Nachkommen (an diesen Vorgang zu erinnern) an diesem Neumond zu blasen, und wenn dieser an einen Sabbath trifft.

„Des Blasens zu erwähnen zur heiligen Verkündigung.“

שחרית ליום ב' דר"ה

דִּיעַ יִשִּׁימוּ כָּל בְּרִיּוֹתָיו: ^{Verb.}

וַיִּדְעוּ כִּי גָדְלוֹ גְבוּרֹתָיו.

זָכַר עֲשָׂה לְגַפְלֹאוֹתָיו: ^{Gem.}

הַצִּיב וַיִּרְהַ אָבֶן פְּנֵתוֹ. ^{Verb.}

נִחַלְיָאֵל יַעֲבוֹר לְשַׁעֲשַׁע בְּאַמָּתָיו:

זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: ^{Gem.}

וַרְשָׁם בְּחֹזֶק יְדַת הַגִּיּוֹנִי. ^{Verb.}

כָּכֹל שָׁנָה וְשָׁנָה לְזִכְרוֹן זִכְרוֹנֵי:

לְזִכְרוֹן בְּהִיכַל יְיָ: ^{Gem.}

זָבַח קָדֵשׁ כְּהוֹבֵשֵׁר אֲזוֹ ^{Verb.}

בְּעֵינָיו. רִגְלֵ תְמוֹרֹתָיו אֵילֹ | לְהַקְרִיב לְפָנָיו.

אַחַר נִאֲחָזוּ בְּסַבָּךְ ^{Gem.}

בְּקִרְנָיו: ^{Gem.}

חֲפֵם חֲגִישָׁיו לְתַקוּעַ בְּזָה ^{Verb.}

חֲדָשׁ. יוֹם זֶה אִם יִפְרָה בְּשַׁבַּת קָדֵשׁ:

זָכַר וְזָכַר תְּרוּעָה מִקְרָא ^{Gem.}

קָדֵשׁ: ^{Gem.}

Am Sonntag.

מִלֶּךְ מִמְלַט מִרְעָה. לְיִוְדְעֵי תְרוּעָה. הָאֵל קְדוֹשׁ: ^{Verb. u. Gem.}

מִלֶּךְ זָכַר אֲחִיו קִרְנֵ. לְתוֹקְעֵי לֶךְ הַיּוֹם בְּקִרְנֵ. נוֹרָא וְקְדוֹשׁ: ^{Verb. u. Gem.}

אַאֲפִיד נֶזֶר אֲיוֹם. בְּשַׁלֹּשׁ קְדֻשָּׁה בְּיוֹם: גְּבוּרֵי כַח גְּדֻלָּה. דְּהִרְוֵהוּ בְּכִיּוֹ דְגִילָה: הוֹנֵי הִנֵּה הַמְלָה. וְתַקוּהוּ בְּהַלֵּל וּמְלָה: זָכַר לְעַד זְכוּת. חֲדָשׁוּהוּ וְטָר חִיּוֹת: טִיב עוֹמֵם טוֹבַח. יַחְדוּהוּ בְּחִדוֹשׁ יָרַח: כּוֹבֵשׁ כָּל בְּעַסְיִם לְכָל

Trifft er an einem Tage der Woche, sind sie gehalten zu blasen aller Orten:

„Er soll ein Tag des Truoh Blasens sein“

מִבְּעוֹז אִם בְּחֹל יִבּוֹאֲכֶם. ^{Borb.}
צוּר לְתַקּוֹעַ בְּכָל גְּבוּלְכֶם.
יּוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: ^{Gem.}

שִׁפְרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית לֹא תוֹפֵר. נִאֲקַתְכֶם יֵאָזִין ^{Gem. u. Borb.}
שְׁחָקִים שִׁפֵּר. וְתִיטֵב לִי מִשׁוֹר פֶּר. קְדוּשׁ:

Den Fels meines Heils verherrlicht aller Völker Mund, o zeige offen Deine Allmacht über alle Feinde zu siegen:

„Dein Reich ist aller Ewigkeiten Reich.“

Zeigst einst Du Deine Majestät allen sichtbar in Deiner Residenz, dann werden Gemeinden zu tausenden das Zeugniß geben:

„Der Herr wird regieren immer und ewig.“

Dir gebühret der Ruhm der Majestät und der Allmacht aus dem Munde aller Land- und Inselbewohner.

„Wer sollte Dich nicht fürchten, König aller Völker?“

יְרוֹם צוּר יִשְׁעֵי בְּפִי כָּל ^{Borb.}
אֲמִים. חֲשׂוּף זְרוּעָה לְהוֹשִׁיעַ
מִמֶּתְקוֹמָמִים: ^{Gem.}
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל
עוֹלָמִים: ^{Gem.}

בְּהִגָּלְתָּךְ לְעֵינַי כָּל שִׁבְנֶךָ ^{Borb.}
לְהוֹעֵד. קְהֵלוֹת וּרְבִבוֹת בְּפִימוֹ
לְהֵעֵד: ^{Gem.}

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: ^{Gem.}
לְךָ יָאֵת הַכְּבוֹד וְעוֹז ^{Borb.}
הַגּוֹיִם. חֲלָד וְכָל שׂוֹכְנֶיהָ וְכָל
הָאֲיִים: ^{Gem.}

מִי לֹא יִרְאֶךָ מֶלֶךְ ^{Gem.}
הַגּוֹיִם: ^{Gem.}

שִׁבְטֵי מְקוֹרְאֶךָ עָלָה וְהִמְשִׁל. נְטִישׁוֹת צָרִים ^{Gem. u. Borb.}
בְּהַתְּיַזְּךָ לְנַשִּׁל. כִּי לִי הַפְּלוּכָה וּמוֹשִׁל. קְדוּשׁ:

Zerbrich der Feinde Joch, vernichte es; jammle Deine Zerstreuten wieder erlöse sie ohne Opfer:

„Gedenke der Gemeinde vormals Dir erworben.“

מוֹשׁוֹת צָרִים שִׁבֵּר וְהַכְּחִידֵם. ^{Borb.}
וְרוּיֶךָ בְּיָזְן וְחַנּוּם תַּפְדֵּם.
זְכוֹר עֲדַתְךָ קָנִיתָ קָדָם: ^{Gem.}

Am Sonntag.

אֵף לְהַשִּׁים: מִשְׁרָתִי בְּחֵיל מוֹרָא. נִבְחַם הִלְלוּ נוֹרָא: שְׂרָפֵי סָבִיב סַעְרָה.
עָנוּ לְמַעֲבִיר עֲבָרָה: פְּלִיאִים פְּצָחוּ פֶּה. צִלְצְלוּ הַכָּל צוֹפָה: קְהֵלוֹת עַם

Laß die Großmüthigen der Nationen eines zweifachen Trostes genießen ihre Feinde strecke zu Boden:

„Gedenke, Herr, den Söhnen Edom's, den Tag Jerusalems.“

Ebne unsere Bahn zum geraden Wandel, daß Deine Erfohrenen keinen Anstoß nehmen; wie Du's verheißest:

„Ich gedenke seiner für immer.“

Deine Pflichtgetreuen blasen geräuschvoll das Schofar; Deinen Befehl zu vollziehen, nach der Vorschrift des Gesetzes:

„Blaset am Neumond das Schofar.“

Bergib ihr Verbrechen, sühne ihre Sünde; und laß Dir ihr Gebet so angenehm sein wie Opfer von Lämmern und Farren:

„Mit Trompeten- und Schofar-Schall.“

Ihre Nachkommen werden sich mehren, wie Sand unzählbar; die im Staube schlummern werden erwachen und aufstehen:

„Ihr werdet es sehen, wie eine aufgesteckte Fahne, wie das Schofar gehört wird.“

שחרית ליום ב' דר"ה

גְּדִיבֵי עַמִּים יִנְחָמוּ בְּכַפְלִים. ^{Borb.}
קַמִּיהֶם עַל פְּנֵימוֹ גְּלָה שׁוּלִים.

זְכוֹר יי קִבְנֵי אֲדוֹם ^{Sem.}
אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם:

סְלוּל מִסְלַתְנוּ יִשָּׁר לַצְעוֹד. ^{Borb.}
וּבִן יִקְרֶה קַרְסוֹל וְלֹא יִמְעוֹד.
כְּנִמְתָּ זְכוֹר אֲזַכְרֶנּוּ ^{Sem.}

עוֹד:

שְׁבוּחֵנוּ מִפְּרָחַק עֲלוֹת לְהַר קָדְשׁוֹ. וּנְפִאָרְנוּ ^{Sem.}
תְּמִיד בְּדַבֵּר מִקְדָּשׁוֹ. כִּי זָכַר אֵת דְּבַר קָדְשׁוֹ. קְדוֹשׁ: ^{Borb.}

עֲמוּסִיָּה תוֹקְעִים וּמְרִיעִים ^{Borb.}
בְּשׁוֹפָר. אֲמַרְתָּהּ לְקִים כְּחוֹק ^{Sem.}
הַמִּסְפָּר:

תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ | שׁוֹפָר: ^{Sem.}
פִּשְׁעֵם הָעֵבֶר וְעוֹנֵם כִּפָּר. ^{Borb.}
מֵעַנָּם יַעֲרֹב כְּהַקְרַבְתָּ כְּבָשִׁים ^{Sem.}
וּפָר:

בַּחֲצוֹצְרוֹת וְקוֹל ^{Sem.}
שׁוֹפָר: ^{Sem.}

צְמַחֵיהֶם יִרְבוּ כְּחוֹל אֵין ^{Borb.}
מִסְפָּר. צְבוּרֵיהֶם יַעֲזְרוּ וַיַּעֲדוּ ^{Sem.}
מֵעֶפְרָה.

כְּנִשּׂוֹא נִם הָרִים ^{Sem.}
תִּרְאוּ וּכְתִקוּעַ שׁוֹפָר: ^{Sem.}

Am Sonntag.

קְדוֹשִׁים. רוֹמְמוֹהוּ רַבְבוֹת רוֹעֵשִׁים: שִׁמְעֵ קוֹל שׁוֹפָר. הִתְאָזִין וְאַשְׁמָה תוֹפָר: ^{Borb.}
הִשְׁלֵשׁ | שׁוֹפְרוֹת בְּהַר הַקָּדֵשׁ. וְאַשְׁלֵשׁ קְדָשָׁה בְּקָדֵשׁ:

מִלֶּךְ זוֹכֵר אֲחִיזוֹ קָרְנוֹ. לְתוֹקְעֵי לֶךְ הַיּוֹם בְּקָרְנוֹ. נִזְרָא וְקָדוֹשׁ: ^{Sem.}
u. Borb.

שבח מגדול עוז שם הגדול. נצח בתאו למלכו
עוז ומגדול. ביום ההוא יתקע בשופר גדול. קדוש:

Die Stadt unserer Sonne, Tempel, Gericht und Altar, besitzen einst wir wieder, nebst des Tempels Geräthschaften allesammt.

„Der Herr wird regieren immer und ewig.“

Die Himmel und die Erde werden Seinen Namen singen; die Bäume des Waldes werden ihm entgegen jauchzen:

„Denn der Herr hat sein Volk bedacht.“

Die mächtigen Gestirn und die Morgensterne alle verkünden Seinen Ruhm in immer neuen Weisen:

„Lobet Ihn mit Schofar-Schall.“

כל יושבי תבל ושוכני ארץ. יאמרו תמיד הגדיל
” לעשות בארץ. והיה ” למלך על כל הארץ. קדוש:

Er richtet den Erdkreis nach Gerechtigkeit, Nationen nach Billigkeit, der Allmächtige, Heilige!

Er ist eines Sinnes — wer belehrt ihn eines andern? Er will — und es geschieht. Allfurchtbarer, Heiliger!

Ein Tag (יה) ist erlohen, bestimmt, des Menschen Thun zu untersuchen. So hoch Seine Erhabenheit reichet, Er kñst sich herab, der Erhabene,

קרית משוש היכל ואולם.
מזבח ישיב וכלי נשרת כלם.

” ימלוך לעולם:

שמים וארץ ירננו לשמו.
ערות ימחאו כף להנעימו:

כי פקד ” את עמו:

תוקף אראלים וכוכבי
צפר. תהלות יתנו שבח להשפר.

הלוהו בתקע שופר:

ישפוט תבר ב צדק
ולאמים במשרים. האל קדוש:

והוא באחד ומי ישיבנו.
וגפשו אותה געש. נזרא וקדוש:

אתן לפועלי צדק. ביום
הנבחר מעש להבדק.

נאותו מאוד גדלה. דרך

Am Sonntag.

שבח מגדול עוז שם הגדול. נצח בתאו למלכו עוז ומגדול.
ביום ההוא יתקע בשופר גדול. קדוש:

עמוסיה תוקעים ומריעים בשופר. אמרתך לקים בחוק המספר:

תקעו בחדש ו שופר:

Herr aller Welten, dem Niemand ungestraft widerstrebt. Er bedenket des Frommen Wandel, begünstigt der Waisen Recht. Der Allreine, hoch Erhabene, Er hat Alles trefflich eingerichtet zu seiner Zeit. Die sich selbst demüthigen, Er verachtet sie nicht, der Allvermögende! Sein Ruhm ist, Beherrscher der Sphären umgeben von Licht und Feuerflammen. Er führt das schneidige Schwert des Rechts für Wittwen und Waisen, vergilt dem Menschen sein Thun; lähmt die Sprache, macht stumm, hat alles erschaffen mit Barmherzigkeit; erniedrigt die Großen, richtet seine Geschöpfe mit Schonung; Gott ist ein Gott der Treue. Fehlbar sind die Erdenrichter; sind befangen aus Furcht und Staunen, wenn Gott Seinem Volke Recht verschafft, bevor Sein Unwille

עָנֹתוֹ לְפִי הַגְּדִלָּה: הוֹאֵה
אֲדוֹן הָעוֹלָם. וּמִי הַקְּשֵׁה
אֱלֹוֵי וַיִּשְׁלֵם: זוֹכֵר הוֹלֵךְ
בְּתוֹם. חוֹנֵן וְעוֹשֶׂה דֵיין
יְתוֹם: טָהוֹר מָרוֹם וְנִשְׂא.
יָפָה בְּעֵתוֹ הַכֹּל עֲשֶׂה:
כְּבִיר לֹא יִמָּאֵם. לְנִכְזָה
בְּעֵינָיו נִמְאָם: מְפֹאֵר |
רוֹכֵב עַרְבוֹת. נוֹגֵה נִגְדוֹ
וְאֵשׁ קְהָבוֹת: סוֹעֵף
בְּחַרְבוֹת שְׁנוֹנוֹת. עֹבֵר
יְתוֹמִים וְאַלְמָנוֹת: פּוֹעֵל
אָדָם יִשְׁלֵם. צָר פֶּה וּמִשִּׁים
אֵלֵם: קוֹנֵה הַכֹּד בְּרַהֲמִים
רָם וּמִשְׁפִּיל רָמִים: שׁוֹפֵט
יְצוּרָיו בְּחִנֵּינָה. תָּמִים
פּוֹעֵל אֵל אֱמוּנָה: שׁוֹפֵט
אֶרֶץ בְּתוֹהוֹ. מִפְּחָדוֹ יִבְהֲלוּ
וַיִּתְמָהוּ: עוֹשֶׂה מִשְׁפֵּט עִמּוֹ.
וַיִּתְחַלֵּה מִקְדָּמָם מִפְּנֵי זַעֲמוֹ:

Am Sonntag.

Borb. פִּשְׁעֵם הָעֵבֶר וְעוֹתָם בְּפָר. מַעֲנֵם יַעֲרֵב בְּהַקְרֵבַת בְּבָשִׁים וּפָר.
Gem. בְּחִצּוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר:

Borb. צְמַחֵיהֶם יִרְפוּ בְּחוֹל אֵין מִסְפָּר. צְבוּרֵיהֶם יַעֲזָרוּ וַיַּעֲלֵנוּ מִעָפָר.
Gem. בְּנִשְׂוֹא גַם הָרִים תִּרְאוּ וּכְחֻקֵּי שׁוֹפָר:

erwacht. Auch die Frommen, bei strengem Wandel, fürchten das Recht nach ihrem Thun. Er, der in den höchsten Höhen thronet, bemerkt alle Heimlichkeiten, schauet in die Zukunft, übersteht jeden Erfolg, bestimmt der Zeiten Ereigniß vorher; Gedenket des Bundes der Vorfahren, erfüllt die Verheißung den Nachkommen.

קְדוּבִים בְּדַקְדוּקָם יְחִילוּ.
כִּי אֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעֵלוֹ:
יֹאבֵהוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת. יוֹשֵׁב
בְּנִבְהֵי מְרוֹמוֹת: צוֹפֵה כָּל
:וְלָדוֹת. חוֹפֵשׁ כָּל
הַעֲתִידוֹת: קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת
מֵרֵאשׁ. חֲקֵרֵי לֵב לְתוֹר
לְדְרוֹשׁ: ^{Borb.} זוֹכֵר בְּרִית רֵאשׁוֹנִים. קַיִם שְׁבוּעָה
לְאַחֲרוֹנִים:

יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצַדֵּק וּלְאֻמִּים בְּמִישָׁרִים. הָאֵל קְדוֹשׁ:

Herr! wenn wir kein Verdienst haben, so stehe uns Dein mächtiger Name bei. Gehe nicht in's Gericht mit uns, Heiliger!

אָדוֹן אִם מַעֲשִׂים אֵין בְּנוֹ.
שְׁמָךְ הַגָּדוֹל יַעֲמוֹד לָנוּ. וְאַל
תֵּבֵא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ. קְדוֹשׁ:

Trauet Er doch selber Seinen Heiligen nicht, findet selbst Makel an Seinen mächtigen Tarschischim, wie sollten irdische Wesen rein erscheinen vor Ihm, dem Heiligen?

הֵן לֹא יֵאֱמִין בְּקְדוּשָׁיו.
וְתִהְיֶה יְשִׁים בְּאֵילֵי תְּרִשִׁישָׁיו.
יֵאָדָּר יִצְדָּקוּ קְרוּצֵי גוֹשָׁיו. קְדוֹשׁ:

Ich habe oft das Treiben unter der Sonne beachtet, und gefunden, dem Menschen ist nichts heilsamer, als in der Gottesfurcht sich ohne Unterlaß zu erbauen. Gottes Vorsehung war meine Richtschnur.

שְׁבַתִּי וְרֵאָה תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ. אֵין טוֹב לְאָנוּשׁ
מִהַתְחַמֵּשׁ. בִּירְאֵת מְעוֹז
לְחֹזֵק וְלֹא לְהִמָּשׁ. שׁוֹרֵת
הַדִּין רֵאָתָה עֵינֵי. נְבִין
תַּחֲלָה מֵאָדָם הַקְּדָמוֹנִי.

Betrachten wir zuerst den ersten Menschen. (Adam.) Er

Am Sonntag.

שָׁבַח מְגֹדוֹל עוֹז שֵׁם הַגָּדוֹל. נִצָּח בְּתוֹר לְמַלְכוּ עוֹז וּמְגֹדוֹל.
נִיזֵם הָרוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל. קְדוֹשׁ:
^{Gem u. Borb.}

Dannoch ober der Linie

warde im Ebenbilde Gottes geschaffen, in einem Paradiese; sobald er aber den Befehlen des Herrn entgegen handelte, dauerte seine Herrlichkeit keine Nacht; er wurde hinausgejagt, seine Rückkehr abgewehrt, durch eine flammende Klinge, die sich umwälzte.

Er, (Abraham) der zu seinem eigenen Frommen den Weg der Tugend wandelte; jener Morgenstern, der mit seinem Lichte die Finsterniß seiner Zeitgenossen erleuchtete, dem überall der Ruf der Tugend folgte; sein Vertrauen hielt nicht die Probe, er bestand auf einen Beweis der Verheißung des Erblandes, weshalb seine Nachkommen zu einer vierhundertjährigen Wanderschaft verurtheilt wurden. Merkt dieß, ihr Herren, beherrscht eure Begierden, trachtet nach Tugend und Bescheidenheit; vielleicht könnt ihr dann hoffen.

Selbst jener Fromme (Isaak) der auf einem der Berge zum Opfer geführt wurde, am achten Tage schon in den Bund eingeführt ward, dessen Segen bei der Ausfaat sich hundertfach vermehrte, im sechzigsten Jahre den tyrannischen, (Esau) und den edlen (Jakob) zeugte; er wurde im Alter erblindet, deshalb, weil er Nachsicht hatte mit dem Bösen. Nehmet dieß zu Herzen, ihr Stolzen, laßt ab vom Unrecht, ihr entgeht dem Mißgeschicke nicht, möglich ist, der Ewige Zebaoth begnadigt euch.

בְּצֶלֶם אֱלֹהִים נִבְרָא בְּעֶדֶן
 נְנִי: מֵעַת הַפֶּר פִּי
 מִמְּלַכְתָּה. בִּיקָר לֹא לָן
 וּנְגִרֵשׁ בְּשִׁלְכָתָה. וְאֵת לְהַט
 הַחֶרֶב הַמַּתְהַפֶּכֶת: מִדְּרָךְ
 בְּדְרָךְ טוֹבִים לְהוֹעִילוֹ.
 מִמְּזֶרַח הָעִיר עָלַט מֵאִפְלוֹ.
 צְדָק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ: עַל
 נַסּוֹתָו מִבְּטָחוֹ בְּבַחֲיָנָה.
 וּפִי לְהוֹדִיעַ אִם יִרְשָׁנָה.
 נִגְרָרוּ גְזַעֵיו גְּרוֹת אַרְבַּע
 מֵאוֹת שָׁנָה: עִירוֹ גְּרִיבִים
 וְהִתְאוּשְׁשׁוּ לְתַאֲוָה. בְּקִשׁוֹ
 צְדָק בְּקִשׁוֹ עֲנֹה אֱוִלִי יֵשׁ
 תִּקְוָה: וְתִיק הַנֶּעֱלָה בְּאַחַד
 הַהָרִים. לְשִׁמוֹנָה קַיִם בְּרִית
 בְּשָׂרִים. וְזָרַע וּמִצָּא מֵאָה
 שְׁעָרִים: וּלְשִׁשִּׁים נְחֻמֵּט
 בְּמִצִּיק וּמִשְׁעֵשֶׁע. וּלְשִׁיבָה
 בָּהָה מְאוּרוֹ לְהִשְׁעֵ. עֵבוֹר
 שְׂאֵתוֹ פְּנֵי הָרִשָּׁע: נָא שִׁימוּ
 עַל לֵב מוֹרְאוֹת. וְהִשִּׁיבוּ
 יָד מֵעוֹלָה לְהַמְלֵט מִתְּלַאוֹת
 אֱוִלֵי יַחֲנֹן יִ צְבָאוֹת: נְעִים

Und jener Liebling, (Jakob) in dessen Zelt die Tugend wohnte, dessen Bild am Himmelsthron eingegraben stand, das der Ewige selbst bewachte; dieser kam ohne Hinderniß von Padan zurück, säumte mit der Erfüllung des Gelübdes, das er dem Gotte that, der ihm erschienen war; da ward er bestraft durch Dinah, die Tochter Leah's. Ueberlegt dieß, Geschöpfe, strebet nach Seinem Erbarmen und fürchtet Seinen Unwillen zu erregen; zürnet Er, wo vermöget ihr euch zu verbergen?

Jenes erleuchtete Brüderpaar (Moses und Ahron) in der Sendung des Herrn flüchtig wie ein Reh, auf die ein geliebtes Volk am Fuße des Berges (Sinai) wartete, für das sie viele erhabene Lehren schrieben, das sie selbst lehrten die Wege der Tugend und des Rechts auf anmuthige Weise — sie auch traf der Unwille des Herrn beim Haderwasser. (Moses 4. K. 20) Möchten dieß alle Erdenbewohner erwägen; ergeht es so den vollkommenen Weisen, wie wird es den Schlaunen ergehen?

Ein Freund Gottes war der erste König, (Saul) er war unschuldig wie ein Kind, war in den Kriegen nicht lässig sich den Sieg zu erringen; der erhielt den Auftrag über das Leben der Verführer (der Amalekiten) zu gebieten; wich aber ab vom Befehl, ließ sich vom

אֲשֶׁר שׁוּבוּ אֹהֲלָיו. וְתוֹאֲרוֹ
חֲקוּדוֹ בְּכֶם | זְכוּלָיו. וְהִנֵּה
יִי נֹצֵב עֲלָיו: בְּשׁוּבוֹ מִפָּדָן
וְנִחְדָּן מִתְּלָאָה. וְגִדְרוֹ אַחַר
לְאֵל | לֹז נִרְאָה. נִכְשֵׁל
בְּדִינָה בַּת לְאֵה: בִּינוּ
יִצְוֵרָיו לְרַחֲמָיו לְשֵׁאת. גִּוְרוֹ
לְכֶם מִפְּנֵי סַעֲרַת חֲרוֹן אַף.
אוֹלֵי תִסְתְּרוּ בַּיּוֹם אַף:
רַעִים וְאֲחִים בְּגֵי הַיִּצְדָּה.
אֲשֶׁר אֵצֶו בְּמִשְׁלַחְתֶּם כְּצִבִי
לְמַהֵר. וְהִגְבִּידוּ סִגְלָה
בַּת־חַתִּית הַהֵר: רַפִּי תוֹרָה
כְּתָבוּ לְעַם. וְהוֹרוֹם יִרְכִּי
יִזְשֶׁר וּמִשְׁפָּעֵי נוֹעַם. וּבְמִי
מְרִיבָה הוֹפְקָדוֹ בְּנוֹעַם: יִדְעוּ
זֹאת כָּל יֹשְׁבֵי אֶדְמָה. אִם
כִּן בַּת־מִימֵי חֲבֻמָּה. מַה
יַעֲשׂוּ מִלְּאֵי מְרָמָה: יִדִּיד
יִי אֲשֶׁר מֶלֶךְ תִּתְחַלֵּה. בְּבֶן
שָׁנָה נָקִי מִכָּל עוֹלָה. וְלֹא
נִעְצַל מִמֶּלְחָמָת עֲבוּר
הַצִּלָּה: צִוָּה עַל מַחֲיִית
הַמּוֹנֵב. שָׁנָה מִפְּקֹד וְהוֹבִישׁ

Bärtling (dem König Agog) durch Schmeicheleien, wie durch Zauberkünste gewinnen. Das bedachte der Schöpfer, der ihn zum König eingesetzt hat, ließ ihn den Feinden in die Hände fallen, die ihn bedrängten. Was soll nach diesem Maßstab denen geschehen, die das Recht verletzen?

Der fromme Sänger, (David) der seinem Schöpfer zu Ehren liebliche Lieder gesungen, der seinen glänzenden Thron durch Milde feststellte, der sein Volk nach Recht und Billigkeit regierte — er mußte die Flucht ergreifen von seiner eignen Leibesfrucht, (Absalom) dort gab er der Verleumdung (des Dieners des Mepiboscheth) gegen seinen Herrn Gehör, und er theilte dem Schmeichler die Hälfte von seines Herrn Gut. Diese Theilung war vom Himmel (mißfällig) vernommen, und deshalb wurde sein Reich zwischen seinem Knechte und Sohne getheilt.

Bedenke, Verläumber! wie es Dir ergehen wird, wenn Gottes Zorn Dich treffen sollte! Gemeinden zu Tausenden sind längst vor uns dahin geschwunden, sie konnten sich nicht rechtfertigen, nicht gelten für sündenfrei; so wie die Himmel selbst nicht rein vor ihm erscheinen, und die höheren Regionen, wie Dachte, die verlöschen, und der Mensch, von garstigen Sündenflecken entstellt, wie will der rein erscheinen?

בְּגוֹנֵב. בְּחֶמְדוֹ מְעַדְנֹת
בְּכִשְׁפֵּי־מִתְגַּנֵּב: צוֹר נִיחָם
בִּי הַמְּלִיכוֹ. וְהִפִּילוּ בְיָד
אוֹיְבָיו לְדַעְכוֹ. וּמָה יַעֲשֶׂה
נְפִירֵי דַיִן כְּעַרְכוֹ: חֶסֶד
דְּמַנְעִים זְמִירוֹת לְקוֹנוֹ.
וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד כֶּסֶף גְּאוֹנוֹ.
וַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט וְצֶדֶק
לְהַמּוֹנוֹ: חֲתָף לְבָרוּחַ לְפָנָיו
פָּרִי בִטְנוֹ. הִקְדִּימוּ רַבִּיל
מִשֶּׁקֶר עַל אֲדוֹנוֹ. וְחָלַק
לוֹ שָׂדֵה בְּחֶלֶק לְשׁוֹנוֹ:
קוֹל הַחֲלוּק בְּהַסְכִּירַת
מִמְעוֹנוֹ. חָלַק מַלְכוּתוֹ בֵּין
עַבְדוֹ וּבֵין בְּנוֹ. וּמָה יַעֲשֶׂה
מְלָשְׁנֵי כְּפִקּוּד עָלָיו חֲרוֹנוֹ:
קַהְלוֹת וּרְבָבוֹת וְאַלְפִים.
אֲשֶׁר לְפָנָיו עָבְרוּ חֲדוּפִים.
וְלֹא יָבִדוּ לְהַצְטַדֵּק הַיּוֹת
חַפִּים: הֵן שָׁמַיִם בְּעֵנָיו לֹא
זָכוּ. וְכֹל לְגִיוָנֵי שַׁחַק
כִּפְשָׁתָהּ דוֹעְכוֹ. וְגַתְעַב
וְנִלְחַ מֶה יִזְכּוּ: כּוֹבֵץ

Glaubt aber Jemand mit Schlaueit sein Wesen im Verborgenen zu treiben, und denkt im Herzen: wer will zeugen wider mich? Des Hauses Gebälk, (ist Zeuge) das Gespärre, die Brüstung und das Gemäuer!

Du! deß reines Auge am Uebel kein Gefallen hat, sende unsere Sünden in die verborgenen Tiefen und thue uns zum Heil ein Wunderzeichen. Sind wir abgefallen von Dir, so gedenke jener Urahnen, Deiner Auserwählten, und entziehe Dich nicht dem Flehen derer, die Dich suchen; statt Farren und Opfer haben wir nur Gebete. O gedenke unserer Inbrunst und gewähre uns Gnade; bestimme uns zu einem glücklichen Leben an diesem Neujahr.

מְרָמָה וּמְסִתֵּתָר בְּעֵינָיו.
אִם יֹאמֶר בְּלִבּוֹ מִי יַעֲיִדֵנִי
לְפָנָיו. קוֹרוֹתָיו וְרַהֵי טוֹי
וְעֵצִיו וְאַבְנָיו: טְהוֹר עֵינַיִם
בָּרַע מִרְאוֹתָ. הִצְלִיל
חַטָּאֵינוּ בְּעַמְקֵי מַחְבְּאוֹתָ.
וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ לְטוֹבָה אוֹת:
נַחֲנוּ אִם פִּשְׁעֵנוּ מֵאַחֲרֶיךָ.
הַזְכֵּר לְאַבוֹת הָעוֹלָם
בְּחִירָךְ. וְאַל תִּתְּעַלֵּם וּ
מִתַּחַן מִשְׁתַּרְרֶיךָ:

תִּקַּף פְּרִים וּמִנְחָה ^{Borb.}
הַגּוֹנָה. וְזוֹר הַגּוֹזְנֵנוּ וְתַן
קָנוּ חֲנִינָה. קִיַּמְנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים בְּזֶה רֵאשׁ הַשָּׁנָה:

הוּא לא אָמֵן בְּקְדוּשָׁיו. וְתִהְיֶה יְשִׁים בְּאַיִלִי ^{Borb. a. Gem.}
תְּרַשִּׁישָׁיו. וְאַף יִצְדָּקוּ קְרוֹצֵי נַפְשָׁיו. קְדוּשׁ:

Man öffnet die heil. Lade. — פּוֹתַחַן הָאָרוֹן —

So wollen wir Dir huldi-
gen, König!

Der König aller Welten!

erhabene Allmacht, über Alles
erhaben, der da spricht und
es geschieht, Feste und Schutz,
Hochgestellter und Erlöser!
Er setzet Könige ein auf den
Thron.

Er wird regieren in Ewigkeit.

וּבְכֵן וַיְהִי בִישְׁרוֹן מְלֶךְ: ^{Borb.}

סָם כַּמְסַנֵּר שְׁמַעוֹן נִסְקוֹף כַּסְרוּזִים.

מְלֶךְ עֲלִיּוֹן.

אֲמִיץ הַמְּנַשָּׂא. לְבָר רֵאשׁ
מְתַנַּשָּׂא. אֹמֵר וְעוֹשֶׂה. מְעוֹז
וּמְחַסֶּה. נִשָּׂא וְנוֹשָׂא. מוֹשִׁיב
מְלָכִים לְפָסָא.

לְעַדִּי עַד וּמְלוֹךְ:

Der König aller Welten!

allmächtig durch Großthaten,
Er bestimmt die Zukunft,
offenbart Geheimnisse. Seine
Verheißungen sind rein; Er
kennt die Anzahl der wan-
delnden Sterne.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

hochgerühmt durch Aller
Mund, allvermögend, aller-
barmend, allernährend, un-
sichtbar jedem Auge überschaut
Er das All.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

Er denkt, was der Verges-
senheit übergeben, durch-
forscht das Innere, allum-
sichtig, bestimmt die Zukunft
Gott der Geister! deß Ver-
heißungen untrüglich.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

der Allreine in Seinen Him-
meln, ein Wunder selbst für
die Exlim, der Unvergleich-
liche, Wunderthäter, Er setzte
dem Meere Grenzen und
den stürmischen Fluthen.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

Er thürmt des Meeres Flu-
then, stürmt auf seine Wogen,
daß sie mit Ungeßüm
brausen, als sollten sie die
Welt überfluthen; Er stillt
ihr Toben — sie weichen zu-
rück — sind nicht mehr.

Er wird regieren in Ewigkeit.

מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן.

גִּבּוֹר בְּגִבּוֹרֹת. קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת.
גּוֹלֵה נִסְתָּרוֹת. אֲמֵרוֹתָיו מְהוֹרוֹת.
יֹדֵעַ סְפוֹרוֹת לְתוֹצְאוֹת מְזוֹרוֹת.
לְעַדֵּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן.

הַמְּפֹאָר בְּפִי כָל. וְהוֹיָה כָל
יָכוֹל. הַמֵּרַחֵם אֶת כָּל. וְנוֹתֵן
מַחִיָּה לְכָל. וְנֹעֵלֵם וּמַעִין כָּל.
וְעֵינָיו מְשׁוֹמְטוֹת בְּכָל.

לְעַדֵּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן.

זוֹכֵר נִשְׁכָּחוֹת. חוֹקֵר מוֹחָזוֹת
עֵינָיו פְּקוּיחוֹת. מְגִיד שִׁיחוֹת.
אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת. אֲמֵרוֹתָיו גְּבוּחוֹת.
לְעַדֵּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן.

מְהוֹר בְּזִבּוּלָיו. אֵאוֹת הוֹיָה
בְּאֶרְאֵלָיו. אֵיזוֹ עֲרוֹךְ אֱלֹיו.
לְפַעוֹל בְּמַפְעָלָיו. חוֹל שָׁם
גְּבוּלָיו. בְּהַמּוֹת יָם לְגַלְיוֹ:

לְעַדֵּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן.

כּוֹנֵם מִי הָיָם. רוֹנֵעַ גְּלֵי יָם.
סוֹעֵר שְׂאוֹן דָּבָיִם. מְלֵא הָעוֹלָם
דָּיִם. מְשַׁבִּיחָם בְּעַיִם. וְשָׁבִים
אֲחֹר וְאָיִם.

לְעַדֵּי עַד יִמְלֹךְ:

Der König aller Welten!

Er herrschet durch Allmacht;
offenbart Er sich auch im
Sturme, Er ist mit Licht
umhüllet, Nacht wie Tag zu
erhellen; Nebel um Ihn her,
thront Er im Licht.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

Er ist in Wolken umhüllet,
von Flammen umgeben, fährt
auf Cherubim, Seine Diener
Blicke, Planeten und Sterne,
Seinen Ruhm zu vermehren.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

allmilde öffnet Er die Hand
und sättigt! Er bindet die
Wasser, macht sie auch strö-
men, das Trockene stellen-
weise zu feuchten. Ein Tag
verkündet's dem Andern,
verbreitet Seinen Ruhm.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

Er ist heilig und ehrfurcht-
bar in Seinen Wundern
und furchtbaren Thaten; der
Erde hat Er das Maß im Vor-
aus bestimmt, ihren Grund-
stein; eingesenkt, und was auf
ihr erschaffen ist zu Seinem
Ruhm entstanden.

Er wird regieren in Ewigkeit.

Der König aller Welten!

Er erhört die Bedrängten,
vernimmt ihr Flehen, ist
dauernd freundlich, zornig
für Augenblicke; Er, der
Ersten Erster, und der Letzten
Letzter.

Er wird regieren in Ewigkeit.

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

מוֹשֵׁל בְּגִבּוֹרָה. וְדָפוּ סִיפָה
וּמַעֲרָה. עוֹטָה אוֹרָה. לַיְלָה כִּיּוֹם
לְהַאֲרֶה. עֲרַפֵּל וְלוֹ סִתְרָה
וְעַמִּיּה שָׂרָא נְהוֹרָא.

לְעַדִּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

סִתְרוּ עָבִים. סְבִיבֵי לְהַבִּים.
רְבוּבוּ כְרוּבִים. מְשַׁרְתֵּי
שְׁבִיבִים. מְזֹלוֹת וְכוּכְבִּים.
הַלּוּלוֹ מְרָבִים.

לְעַדִּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

פּוֹתַח יָד וּמִשְׁבִּיעַ. צוֹרֵר מַיִם
וּמַבִּיעַ. יְבִשֶׁת לְהַטְבִּיעַ. לְשֵׁלִישׁ
וְלָרְבִיעַ. יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ. שְׂבַחַו
לְהַבִּיעַ.

לְעַדִּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

קְדוֹשׁ וְנוֹרָא. בְּמוֹפֵת וּבְמִוֶּרָא.
מְמַדֵּי אֶרֶץ קְרָא. וְאַבְן פְּנֵתָה
יָרִיה. וְכָל הַגְּבָרָא. לְכַבּוֹדוֹ בְּרָא.
לְעַדִּי עַד יִמְלֹךְ:

לְעַדִּי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבִיוֹנִים. וּמְאַזֵּין
חַגּוּנִים. מְאַרִיךְ רְצוּנִים. וּמְקַצֵּר
חַרוּנִים. רֵאשׁוֹן לְרֵאשׁוֹנִים.
וְאַחֲרוֹן לְאַחֲרוֹנִים.

לְעַדִּי עַד יִמְלֹךְ:

סוגרין הארון — Man schließt die heil. Lade.

מֶלֶךְ אֲבִיוֹן. בְּלָה וְרָד שַׁחַת. בְּשֹׂאזֵל וּבַתְּחַת. בְּלֹאֵוֹר
בְּלִי נַחַת. עַד מָתִי יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ אֲבִיוֹן. תְּנוּמָה תְּעוֹפְנֹו. תִּדְמָה תְּעוֹפְפְנֹו. תִּזְרוּ
יִשׁוּפְנֹו. עַד מָתִי יִמְלֹךְ:

פּוֹתְחִין הָאָרוֹן מִיד - Man öffnet sofort wieder.

Der König aller Welten!

Er ist ein treuer Richter,
Seine Thaten sind Wahrheit;
Er übt Gnade und Treue,
ist huldvoll und treu;
Seine Wege sind Wahrheit
— Sein Siegel ist Wahrheit.

Er wird regieren in Ewigkeit

Der Herr regiert; der Herr
hat regiert; der Herr wird
regieren immer und ewig.

Alle Bewohner des Him-
mels huldigen laut:

der Herr regiert:

Alle Bewohner der Erde
preisen laut:

der Herr hat regiert

Beide im Verein erheben
Ihn laut:

der Herr wird regieren.

קִרַּח יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Alle Engel in der Höhe
rühmen mit Einsicht:

der Herr regiert;

Alle Herrscher hinieden rüh-
men im Preis:

der Herr hat regiert;

אָבֵל מֶלֶךְ עֲלִיוֹן.

שׁוֹפֵט הָאֱמֶת. מַעֲבָדִיו אֱמֶת.
עוֹשֶׂה חֶסֶד וְאֱמֶת. וְרַב חֶסֶד
וְאֱמֶת. נְתִיבָתוֹ אֱמֶת. חוֹתָמוֹ
אֱמֶת. לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד:

דָּ הַמַּסְכָּר שֶׁמַּעוֹן בֵּר יִצְחָק חוֹק מְחוּס לְרַצְעָמִים.

חִן כָּל שְׂנֵאֲנֵי שַׁחַק. בְּאוֹמַר

מֵאֲדִירִים. קִי יְיָ מֶלֶךְ:

כָּד שׁוֹכְנֵי שְׁקֵט. בְּבִרְכָה

מִבְּרָכִים. קִי יְיָ מֶלֶךְ:

אֱלֹו וְאֱלֹו. בְּגִבְהַ מַּגְבִּיּהִים.

קִי יְיָ יִמְלֹךְ:

כָּל מַלְאָכֵי מַעֲקָה. בְּדִיעָה

מִדְּגִידִים. קִי יְיָ מֶלֶךְ:

כָּל מוֹשְׁדֵי מִטָּה. בְּהִקְל

מִהֲלָדִים. קִי יְיָ מֶלֶךְ:

Der
Er
of
S
un
er
th
Er
Der
Er
vo
au
B
S
Er
Der
al
un
W
m
w
v
b
Er
Der
G
b
u
G
a
st
if
f
Er
De
G
v
b
fi
G
g
Er

Beide im Verein bekennen
bestimmt:

אלו ואלו. בנראי מודים.

der Herr wird regieren.

ק' יי ימלך:

ק"ח יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד:

Die mächtig Hohen singen
im Liede.

כל ערצי עליונים. בזמר

der Herr regiert;

מזמרים. ק' יי מלך:

Die Erden-Pilger bekräftigen
laut: der Herr hat regiert;

כל עוברי עולמים. בחיל

Beide im Verein wetteifern
ehrend:

מחסנים. ק' יי מלך:

אלו ואלו. בטעם ומטבסים.

der Herr wird regieren.

ק' יי ימלך:

ק"ח יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד:

Aller versammelten Vereine
schönster Ruhm ist:

כל ועודי ועד. בישר

der Herr regiert;

מיפים. ק' יי מלך:

Die ewigen Innungen rüh-
men allesammt:

כל ותיקי וסרת. בכשר

der Herr hat regiert;

מכללים. ק' יי מלך:

Beider Vereine Wechselge-
spräch:

אדו ואלו. בלהג מלהגים.

der Herr wird regieren.

ק' יי ימלך:

ק"ח יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד:

Die Wohlwollenden Alle rüh-
men laut:

כל גדיבי נדבות. במאמר

der Herr regiert;

ממללים. ק' יי מלך:

Die Gelehrten Alle bekräf-
tigen laut:

כל נכבדי נעם. בנצוח

der Herr hat regiert;

מנצחים. ק' יי מלך:

Beide im Vereine unterhalten
sich laut:

אלו ואלו בשיח משוחחים.

der Herr wird regieren.

יי ימלך:

ק"ח יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד:

Der Vernunftwesen erhöhetes
 Lob ist:
 der Herr regiert;

Die Erschaffenen Alle erklären
 laut: der Herr hat regiert;

Beide im Vereine sprechen
 laut: der Herr wird regieren.

כָּל בְּעָלֵי בִּינָה. בְּעֵלֹוֵי
 מַעְלִיִּם. ק יי מְלֶךְ:
 כָּל בְּרוּאֵי בְרִיאָה. בְּפִצְחָ
 מְפַצְחִים. ק יי מְלֶךְ:
 אֱלֹהֵי וְאֵלֹוֵי. בְּצַפְצוּף
 מְצַפְצָפִים. ק יי יְמֶלֶךְ:

קרי " מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד:

Die hohen Engel Alle hul-
 digen laut:
 der Herr regiert;

Die den Sang beginnen,
 stimmen an im Liebe:
 der Herr hat regiert:

Beide im Vereine singen
 Wettgesang:
 der Herr wird regieren.

כָּל רְשָׁפֵי רוּמָה. בְּקוֹל
 מְקַדְּשִׁים. ק יי מְלֶךְ:
 כָּד רְאֵשֵׁי רוּז. בְּרִנָּן
 מְרַנְּנִים. ק יי מְלֶךְ:
 אֱלֹהֵי וְאֵלֹוֵי. בְּשִׁירָה
 מְשׁוֹרְרִים. ק יי יְמֶלֶךְ:

קרי " מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד:

Die Werthgehaltenen alle
 erzählen mit Nachdruck:
 der Herr regiert;

Die Versammlungen alle
 stimmen überein:
 der Herr hat regiert;

Beide im Verein huldigen
 laut: der Herr wird regieren.

כָּל יְקִירֵי יוֹפֵי. בְּרִתְקָה
 מְתַנְּנִים. ק יי מְלֶךְ:
 כָּל יוֹשְׁבֵי יִשׁוּב. בְּיַחֲוֹד
 מִיַּחְדָּם. ק יי מְלֶךְ:
 אֱלֹהֵי וְאֵלֹוֵי. בְּאֶדְרֵי מְאֶדְרֵים.
 ק יי יְמֶלֶךְ:

קרי " מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד:

Die himmlischen Heere lehren
 allesammt: der Herr regiert;

כָּל צְבָאוֹי צְבָאוֹת. בְּלִמְדָ
 מְלַמְּדִים. ק יי מְלֶךְ:

Die mit der Lehre sich
schmücken rechtfertigen es:

der Herr hat regiert;

Beide im Vereine wieder-
holen es laut:

der Herr wird regieren.

כָּל צְנוּפֵי צְפִירָה. בְּצַדִּיקָה

מְצַדִּיקִים. ק' יי מְלֶךְ:

אֱלֹהֵי נְאֻמוֹ. בְּחֵיל מְחֻזְרִים.

ק' יי יִמְלֶךְ:

קו"ח יי מְלֶךְ יי מְלֶךְ יי יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Die mächtigen Schaaren ge-
stehen zitternd;

der Herr regiert;

Die mit dem Gesetze sich
freuen bestärken darin:

der Herr hat regiert;

Beide im Vereine singen im
Liede:

der Herr wird regieren.

כָּל חֵילֵי חֶסֶן. בְּחֻרְרָה

מְחֻלִּים. ק' יי מְלֶךְ:

כָּל חֲשׂוֹבֵי חֶמֶד. בְּחֻזְקָה

מְחֻזְקִים. ק' יי מְלֶךְ:

אֱלֹהֵי נְאֻמוֹ. בְּנִגּוּן מְנַגְנִים.

ק' יי יִמְלֶךְ:

קו"ח יי מְלֶךְ יי מְלֶךְ יי יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Die Heiligen Alle erklären in
Heiligkeit: der Herr regiert;

Die versammelten Gemeinden
geben der Wahrheit das Zeugniß:

der Herr hat regiert;

Beide im Verein stimmen an
einer Weise:

der Herr wird regieren.

כָּל קְדוּשֵׁי קֹדֶשׁ. בְּקִדְשָׁה

מְקִדְּשִׁים. ק' יי מְלֶךְ:

כָּל קְבוּצֵי קֹהֵל. בְּקִשְׁט

מְקִשְׁטִים. ק' יי מְלֶךְ:

אֱלֹהֵי נְאֻמוֹ בְּנִעָם מְנַעֲמִים.

ק' יי יִמְלֶךְ:

קו"ח יי מְלֶךְ יי מְלֶךְ יי יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Die Feuergeister wiederholen
jeden Morgen:

der Herr regiert;

Die erhabene Tarschischim
sprechen leise:

der Herr hat regiert.

כָּל חֲשַׁמְלֵי זְקִים. לְבִקְרִים

מִתְחַדְּשִׁים. ק' יי מְלֶךְ:

כָּל תַּרְשִׁישֵׁי גְבוּהָ. בְּדַמָּה

מְלַחְשִׁים. ק' יי מְלֶךְ:

Beide im Vereine wieder-
holen es dreifach :

der Herr wird regieren.

ק"ח " מלך " מלך " ימלך לעולם ועד :

וכן Dir allein nur huldigt das All.

לאל Dem Allmächtigen, der
festgestellt das Recht :

Der alle Herzen prüft am Tage
des Gerichts.

Der Geheimnisse aufdeckt beim
Gericht ;

Gerades Urtheil fällt am Tage
des Gerichts.

Der die Ansichten überdenkt
beim Gericht ;

Der Tugend und Milde übt
am Tage des Gerichts.

Der Seinen Bund gedenkt beim
Recht ;

Der sich Seiner Geschöpfe er-
barmt am Tage des Ge-
richts.

Der Seine Vertrauten entschul-
digt beim Recht ;

Der Aller Gedanken kennt am
Tage des Gerichts.

Der Seinen Unwillen unterdrückt
beim Recht ;

Der sich mit Gerechtigkeit um-
giebt am Tage des Gerichts.

Der die Sünden vergiebt beim
Recht ;

Er, der furchtbar ist im Lobe
am Tage des Gerichts.

Der da verzeihet Seinen Schütz-
lingen beim Recht ;

Der da erhört, die zu ihm fle-
hen am Tage des Gerichts.

Der Seine Barmherzigkeit walten
läßt beim Recht ;

שחרית ליום ב' דר"ה

יְהוָה לֹא יִשָּׁחַט לֹא יִשָּׁחַט
מִשְׁלָשִׁים. ק"ח י"י ימלך :

ק"ח " מלך " מלך " ימלך לעולם ועד :

וּבְכֵן לָךְ הַכֹּל יִבְתִּירוּ :

לְאֵל עֶזְרָךְ דִּין :

לְכוֹחַן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין :

לְגֹזְלָה עֲמוּקוֹת בְּדִין :

לְרוֹבֵר מִשְׁרִים בְּיוֹם דִּין :

לְהוֹנֶה דַּעוֹת בְּדִין :

לְנֹתִיק וְעוֹשֵׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין :

לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בְּדִין :

לְחֹמֵל מֵעֲשׂוֹי בְּיוֹם דִּין :

לְטַהַר חוֹסֵיוֹ בְּדִין :

לְיֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין :

לְכוֹבֵשׁ כַּעֲסוֹ בְּדִין :

לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין :

לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בְּדִין :

לְנֹרָא תְהַלּוֹת בְּיוֹם דִּין :

לְסוֹלַח לְעֲמוּסָיו בְּדִין :

לְעֹנָה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין :

לְפוֹעַל רַחֲמָיו בְּדִין :

Der alle Verborgenen schauet
am Tage des Gerichts.

Der sich Seiner Diener annimmt
beim Recht;

Der sich Seines Volkes erbarmt
am Tage des Gerichts.

Der über Seine Lieben wacht
beim Recht.

Der Seine Frommen schützt am
am Tage des Gerichts.

בְּיוֹם הַיּוֹם:

לְצוּפָה נִסְתָּרוֹת

בְּהַיּוֹם:

לְקוֹנָה עֲבָדָיו

בְּיוֹם הַיּוֹם:

לְרַחֵם עַמּוֹ

בְּהַיּוֹם:

לְשׁוֹמֵר אוֹהָבָיו

בְּיוֹם הַיּוֹם:

לְתוֹמְךָ תְּמִימָיו

Man schließt die

heil. Labe. — מוֹנִיִן הָאָרֶץ

So kann nur Heiligkeit
Dich erheben; denn Du bist
unser Gott und König.

וּבָבֶן לָךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה. כִּי

אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ:

Wer kann solche Thaten,
gleich Deinen Wunderwerken
verrichten? Wer kann Deine
Weise ergründen? Wer kann
Deine Herrlichkeit genügend lo-
ben? wer Deinen Ruhm verkün-
den? wer die Hoheit Deiner
Heiligkeit? Die Himmel selbst
bestehen nicht vor Deinem
Schrecken; Die Erde und ihre
Pfeiler erbeben vor Deinem
Dräuen. Nichts gleicht Dir,
nichts ist Dir ähnlich, und nichts
wäre ohne Dich. Du bist der
Erste, Du der Letzte, und außer
Dir — nichts. Deine Weisheit
ist unendlich, unergründlich;
Die tiefsten Verborgenen
zur Geheimnisse sind Dir offen-
kundig und stets gegenwärtig.
Dein ist die Pracht und die
Majestät und der glänzende
Sieg. Dein ist die Allmacht
und Allgewalt, und Dein Dräuen

אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ

וּבְגִבּוֹרוֹתֶיךָ. וּמִי יִהְרֶהֱרֶה

אַחַר מַדּוּתֶיךָ. וּמִי יִמְלֹל

קִצַּת תַּפְאֲרֶתֶךָ. וּמִי יִשְׁמִיעַ

כָּל תְּהִלָּתֶךָ. וּמִי יַעֲרִיץ הוֹד

קְדוּשָׁתֶךָ. שָׁמַיִם וּשְׁמַיִם שָׁמַיִם

לֹא יִכְלְכְלוּ אִימָתֶךָ. הָאָרֶץ

וְעַמּוּדֶיהָ יִתְפַּלְצוּן מִגְּעַרְתֶּךָ.

אֵין כַּמוֹךָ וְאֵין כְּעַרְכֶּךָ וְאֵין

בְּדָתֶךָ. אַתָּה רִאשׁוֹן וְאַתָּה

אַחֲרוֹן וְאַפֶּס זוּלָתֶךָ. אֵין

קֵץ וְחֶקֶר וְסוֹף לְתַבּוּנָתֶךָ.

צִפּוּן וְנֶעְלָם וְנִסְתָּר גְּלוּיִם

לְעִמָּתֶךָ. קָדְ הַהוֹד

וְהַתַּפְאֲרָה וְהַנְּצַח הַדְּרָתֶךָ.

לָךְ הַגָּד לָהּ וְהַגְּבוּרָה

furchterregend wie Du. Nichts gleicht Dir, Ewiger! Du bist allberühmt, Dein Name allberühmt, wie Deine Erhabenheit. Dein sind die Himmel und alle ihre Heere geschaffen zu Deinen Befehlen. Dein ist die Erde und was sie füllet, der Schämel Deiner Füße. Dein ist das Meer und das Trockene und das All, von Deinen Händen bereitet. Dein ist das Silber und das Gold, und alle Kostbarkeiten zur Augenweide. Dein sind die Seelen, allesammt unter Deiner Obhut gestellt. Dein ist die Weisheit; Verstand und Vernunft kommen von Dir. Allweise und allmächtig läßt Du Deine Güte vorwalten. Denn wer in den Himmeln gleicht Dir? ist Dir ähnlich? Wer ist mächtig wie Du, Gott? selbst Deine Heerschaaren staunen Dich als Wunder an. Gott ist erhaben im Rathe der Heiligen, und ehrfurchtbar allen, die um Dich sind. Finsterniß umhüllet Dich, Rebel ist Dein Gezelt; aus dem Lichtglanz Dir gegenüber, fährt Hagel und glühender Blitz. Du bist ein Gott der Treue, der Seinen Bund hält und Seine Gnade stets fort erzeugt; Du vergiltst einem Jeden nach seinem Wandel.

וּבִירְאָתְךָ עֵבַרְתְּךָ. מֵאִין
כְּמוֹדֵי יְיָ גָדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל
שִׁמְךָ כְּגֹדְלֹתֶיךָ. לֵךְ הַשָּׁמַיִם
וְכֵן צָבָאָם נִבְרְאוּ לְשִׁרְתֶּךָ.
לֵךְ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ הַדָּוָם
מִרְגְּלוֹתֶיךָ. לֵךְ הַיָּם וְהַיִּבְשָׁה
וְהַכֹּל כּוֹנְנֵנוּ אֶצְבְּעוֹתֶיךָ. לֵךְ
הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְכָל שְׂבִיּוֹת
חֲמֻדֹתֶיךָ. לֵךְ כָּל הַנְּפִשׁוֹת
יְחַד מוֹפְקָדוֹת בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ.
לֵךְ הַחֵכְמָה וְהַתְּבוּנָה
וְהַשֵּׁכֶל מִבֵּינְתֶּךָ. חֵכֶם
לֵב וְאִמּוּן כַּח הַרְתַּנְהֵם
בְּחִסְדוֹתֶיךָ כִּי מִי בִשְׁחַק
יַעֲרֶךְ לֵךְ לְדַמּוֹתֶיךָ. מִי
כְּמוֹדֵי חֶסֶד יְיָ אֹת
בְּצַבְאוֹתֶיךָ. אֵל נֶעֱרַץ בְּסוּד
קְרוֹשִׁים רַבָּה וְנֹרָא עַל כָּל
סְבִיבוֹתֶיךָ. חֲשֵׁךְ סִתְרֶךָ
וְעֶרְפֹל סִכְתֶּךָ. מִנְגָּה נִגְדֶךָ
בָּרָד וְאֵשׁ גַּחְלֹתֶיךָ. הָאֵל
הַנֶּאֱמָן שׁוֹמֵר הַבְּרִית
וְהַחֶסֶד בְּמִשְׁמֵרֹתֶיךָ. לְתַת
לְאִישׁ כְּדַרְכֵי בְּשִׁלְמֶךָ

Der all
a
Der sic
b
Der sic
a
Der t
b
Der S

בבן
Dich
unser
שר
gleich
berrid
Weise
Dein
ben?
den?
Heilig
besteh
Schr
Pfeil
Dräu
nicht
wäre
Erste
Dir
ist
Die
zur
kundi
Dein
Maj
Sieg
und

Der Fels! Dein Thun ist ohne Fehl! Deine Handlungen sind tabellos und treu, Dein Gericht ist unergründlich wie Abgrunds Tiefe; Deine Gerechtigkeit erhaben, wie die Urgebirge. Du bist Beistand und Stütze, denen die Deinen Wegen nachstreben. Alles hast Du zu seiner Zeit angeordnet, nach Deiner Weisheit. Bevor noch die Berge erzeugt, Du Deine Erde entstehen liebest, hast Du schon die Buße eingesetzt zur Heilung für Sünder; den Balsam schon vor der Wunde bereitet. Denn vor dem Throne Deiner Herrlichkeit war es wohl bekannt, daß es keinen solchen Frommen geben wird auf Erden, der aus Furcht vor Dir, nur immer Gutes thun und nie von Deinen Vorschriften abweichen werde. Mißtrauest Du doch selbst Deinen Dienern und Knechten, findest Makel an Deinem himmlischen Heere, um wie viel mehr an irdischen Wesen, die in Sünden aufwachsen, und leicht Deine Gebote übertreten. Darum hemmst Du ihre Schritte, wenn sie von Deinen Wegen weichen, muß jeder Mensch Dein Urtheil unter-

משִׁבְרֹתֶיךָ. הַצִּוֹר תָּמִים
פָּעֵלוּ וְאֵין עוֹל אָמַרְתָּ
בְּעֵלְתֶיךָ. מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם
רָבָה וּבְהִרְרֵי אֵל צִדְקָתֶיךָ.
עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ לְכָל מְהִירֵי
מְלֹאכְתֶיךָ. אֶת הַכֹּל עָשִׂיתָ
יָפָה בְּעֵתוֹ בְּחֶכְמָתֶיךָ.
בְּטָרֵם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲזוּל
אֲדָמָתֶיךָ. בְּרָאִיתָ תְּשׁוּבָה
לְמִרְפֵּא אֲרוּכְתֶיךָ. וְעַד לֹא
מָכָה הַקְּדָמָתָה תַעֲלֶתֶךָ. וְעַד
לֹא מְזוֹר הִגְדִּיתָ רַפּוּאֶתֶיךָ.
כִּי גָלוּי וְצָפוּי לְפָנַי כִּם
שְׂכִינְתֶיךָ. כִּי אָדָם אֵין צְדִיק
בְּאֶרֶץ לְהִזְהַר מִגְּחֻלְתֶיךָ.
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יַעֲבֹר
מִתּוֹרֹתֶיךָ. כִּי לֹא תֵאֱמִין
בְּעַבְדֶיךָ וּבַמְשָׁרְתֵיךָ.
וְרַתְּהֶקָה תִשִּׂים בְּגִרְוֹנֵי
מַחְנוֹתֶיךָ. אֵף שׁוֹכְנֵי בְּתֵי
חֹמֶר עֲפְרוֹתֶיךָ. הַגִּדְלִים
בְּעוֹז וְעוֹבְרִים עַל מִצְוֹתֶיךָ.
וְתִשֵּׁם בְּסֹד רִגְלָם כִּי יִסְוּרוּ
מֵאוֹרַחֲתֶיךָ. וּבִיד כָּל אָדָם

schreiben, und aus Deinen Züchtigungen sein Vergehen erfahren. Bekennen sie jedoch ihre Sünden, so sprichst Du sie frei im Gericht. So hast Du den Balsam vor der Wunde geschaffen; denn lassen sie ab von ihren Sünden, suchen sie Deine Vergebung, bist Du nahe ihrem Flehen, Deinen Zorn von ihnen abzuwenden, und diesen Tag hast Du erwählet Gericht zu halten über Deine Geschöpfe; wie eine Herde Schafe werden sie Dir vorgeführt; sie alle werden von Deinem Scharfblick übersehen, Du durchschauest ihr Inneres. Heute bestimmst Du ihre zukünftigen Schicksale, ihre Nahrung und ihren Unterhalt. Darum ist Dein Volk versammelt Dich durch Bitten zu erflehen, und blaset und schallet nach Vorschrift, damit der Hinderer vor Dir verstumme, und Du ihm die Opferung Isaaks zu Gunsten gedenkest, nach Deiner Verheißung, und das Recht in Gnade verwandelst;

יִחַתּוּם בְּגִזְרוֹתֶיךָ. וְתִנָּדֶה
 לָהֶם פִּשְׁעֵם בְּתוֹכְחוֹתֶיךָ.
 וְהִתְנִיחוּ אֶת עֵינֵם וַיִּצְדִּיקוּ
 דִּין אֲמַתְךָ. וְלָכֵן הִקְדַּמְתָּ
 צְרִי לְטָרִיֶתְךָ. כִּי יִשׁוּבוּן
 מֵאֵינֶן וַיִּבְקְשׁוּ מִחִילָתְךָ.
 וְאַתָּה קָרוֹב לְקוֹרְאֶיךָ
 לְהִשִּׁיב מֵהֶם חַמַּתְךָ. וַיּוֹם
 זֶה בְּחַרְתָּ לֵישֵׁב בְּמִשְׁפַּט
 עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ. וּכְבָנֵי מְרוֹן
 יַעֲבִרוּן לִפְנֵיךָ בְּסַפְרֶתְךָ.
 וְכֻלָּם נִסְקָרִין בְּסִקְיֹרֶת
 צִפְיֹתְךָ. וְתִרְאֶה יַחַד לְבָם
 בְּרֵאֲיֹתְךָ. וְתִגְזֹר עֲלֵיהֶם
 כָּל גִּזְרוֹתֶיךָ. וְתִקְצוּב
 מְזוֹנוֹתֵיהֶם וּפְרִנְסָתָם
 בְּאֲמַרְתְּךָ. וְעַמְּךָ בְּחַנּוּנִים
 מִתּוֹעַדִים לְחַלּוֹתֶיךָ.
 וְתוֹקְעִים וּמְרִיעִים בְּאֲמֹר
 בְּתוֹרֶתְךָ. וּמַעַר בְּבֵימֵם
 קִשְׁגֹזֵר בְּלִי לְהִשְׁטִינָם
 לְקַרְאֲתְךָ. וְתִזְכּוֹר לְמוֹ
 עֲקֶדֶת יִצְחָק כְּשִׁבּוֹעֵתֶיךָ.
 וְתִהְיֶה מִדַּת הַדִּין

ſie ſind ja Deine Kinder, die Heerde Deiner Weide. Heute werden drei Bücher zum Verzeichnen geöffnet; für die Frommen, die Deine Befehle beachten; für die Frevler; und für die, die zwischen dieſen Beiden ſtehen. Die Frommen werden ſogleich zum ewigen Leben verzeichnet, die Frevler zur Hölle verdammt; das Schickſal der Schwankenden bleibt bis zum Verſöhnungstag unentſchieden. Laſſen ſie ab von ihren Handlungen, verbessern ſie, und betreten fromme Wege; ſo wird ihr Antheil Leben und Wohl-ergehen. Bessern ſie ſich aber nicht, ſo werden ſie zum Tode verurtheilt.

Eben ſo geſchieht es auch an jenem Tage des Weltgerichts; alle Thaten der Menſchen treten dort als Zeugen auf, werden in einer Wage von zwei gleichen Seiten aufgezo- gen; überwiegt die Seite, wo die guten Thaten ſind, die der ſchlechten Thaten, ſo können die Betheiligten ſich ſorglos der Ruhe überlaſſen. Stehen die Thaten im Gleichgewicht: ſo

לְרַחֲמִים כִּי כֵן מְדַתָּךְ.
וּתְרַחֵם עֲלֵיהֶם בְּרוֹב
חַמְלַתָּךְ. כִּי הֵם בְּנֵיךְ וְצֵאן
מֵרְעִיתָךְ: וְהַיּוֹם יִפְתָּחוּ
שְׁלֹשָׁה סְפָרִים וּמִנְקָדִים.
שֶׁל צַדִּיקִים שׁוֹמְרֵי
פְקוּדִים. שֶׁל בַּיְנוֹנִים וְשֶׁל
זְרִים. צַדִּיקִים נִכְתָּבִים
לְחַיֵּי עַד שְׁקוּדִים. וְרָשָׁעִים
נִכְתָּבִים לְתַבְעֵרֶת יְקוּדִים.
וּבַיְנוֹנִים עַד יוֹם כְּפוּר
תְּלוּיִם וְעוֹמְדִים. אִם יָשׁוּבוּ
מִמַּעֲשֵׂיהֶם וַיְהִיו חֲרָדִים.
וַיִּתְקַנוּ מֵעַלְלֵיהֶם וַיִּיטְבוּ
צְעָדִים. חֲדָקָם בְּתַיִם יִזְכּוּ
נְחֻמָּדִים. וְאִם לֹא זָכוּ
לְמִיתָה יְהִיוּ נֶאֱחָדִים. וְכִמוֹ
כֵן יַעֲשֶׂה לְיוֹם הַדִּין. וַיִּבְאוּ
מִמַּעֲשֵׂיהֶם לְהַעִיד כְּעֵדִים.
וּבַמֵּאֲזָנִים יַעֲלוּ מִשְׁנֵי
צְדָדִים. אִם יִכְרִיעוּ טוֹבִים
עַל הָרָעִים וַיְהִיו כְּבָדִים.
בְּעֵלִים יְהִיוּ בְּטוֹחִים וְלֹא
פְחוּדִים. וְאִם מִחְצָה עַל

erwägt der Allgütige noch einmal die frommen Thaten, unterdrückt die Sünde aus Erbarmen, daß diese Schale steige, und die Tugenden das Uebergewicht erhalten; auch überfieht Er einzelne Sünden allmählig; denn gütig ist der Ewige in allen Seinen Wegen, und Sein Walten ist Gnade. Ihm gefällt Buße besser, als alle Opfer; Buße und fromme Werke schützen vor Verfall.

O Duerbarmungsvoller Herr! wenn Du Gericht hältst über Deine Geschöpfe, laß Deinen Unwillen nicht rege werden über das Häuflein Volk, das Deiner Einheit huldigt Tag und Nacht, und spät und früh Dich anflehet. Hege für die Bittenden Gefühle eines Vaters für seinen Sohn; reinige sie von ihrer Sündenlast und Vergehung, gedenke des mit den drei Vätern gestifteten Bundes; des frommen Urvaters, (Abraham) den Du in zehn schweren Versuchungen bewährt gefunden.

מַחֲצֵה יְהוָה אֲנֹודִים. וְרַב
חֶסֶד מַטֵּה כָּל־פִּי חֶסֶדִים.
יָשׁוּב יִרְחַם יִכְבוֹשׁ עֵוֹן
מוֹרְדִים. וַיִּשָּׂא עֵוֹן וַיִּגְבֶּיהָ
מִרְדִים. וַיִּכְרִיעוּ גְעִימִים
וְעֲנוּדִים. וַיַּעֲבִיר רֵאשׁוֹן
רֵאשׁוֹן אֲחָדִים. כִּי צַדִּיק יִי
בְּכָל־הַדְּרָכָיו וּמַעֲשָׂיו חֶסֶדִים.
רוֹצֵה בַת־שׁוֹבָה מִכָּל־עוֹלוֹת
וּתְמִידִים. הַתְּשׁוּבָה וּמַעֲשֵׂה
הַטּוֹב כַּתְּרִים בְּפָנָי
שׁוֹדְדִים: אֲנִי אֲדוֹן מְלֵא
רַחֲמִים. בְּקוֹמֶךָ לְמַשְׁפָּט
עַל יְצוּרֵי עוֹלָמִים. רָגַז בְּלִי
תָעִיר עַל מַעוֹשֵׁי עַמִּים.
הַמִּיחָדִים שִׁמְךָ לִילּוֹת
וַיָּמִים. וּלְנִצְחֶךָ תְּמִיד
מֵעֲרִיבִים וּמִשְׁכִּימִים. וּכְאֵב
עַל בֶּן יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ
בְּנַחֲוִימִים. לְנִקְוֹתֶם מִכְּבֹד
עוֹן וְאַשְׁמִים. וְהִזְכֵּר לְבָרִית
שְׁלֹשָׁת תְּמִימִים. וּלְאֵב
הַמּוֹן אֲשֶׁר הָיָה תְּמִים.
וּנְתַנְּסָה בְּעֵשֶׂר נִסְיוֹנוֹת

Die erste Versuchung war: als er geboren wurde, wollten ihn die Großen des Reichs, auf den Rath ihrer Weisen und Schriftgelehrten, tödten, weshalb er sich in einer unterirdischen Höhle dreizehn volle Jahre verborgen halten mußte, wo er weder Sonne noch Mond, noch Sterne sah. Nach Verlauf der dreizehn Jahre, erschien er der Weisen Weiseste, hatte Mißfallen am Gokendienst, und verabscheute Bilderverehrung! setzte sein Vertrauen auf seinen Schöpfer, und sein Antheil fiel ins Liebliche.

Die zweite Versuchung war: Als man ihn in den glühenden Feuerofen warf: da streckte der König des Ruhms (Gott) seine Rechte, errettete ihn erbarmungsvoll und sprach: „Ich bin der Ewige, der dich aus dem Feuerofen der Kaldim herausgeführt hat.“

Die dritte war: daß ihm Gott befahl sein Vaterland gänzlich zu verlassen, und die Wanderung anzutreten.

Die Vierte war: Die Hungersnoth, die damals entstand; dieß war überhaupt die erste Hungersnoth, die auf die Welt kam; sie war auch nicht in allen Ländern und Provinzen sondern nur im Lande Canaan,

עֲצִימִים. וְנִמְצָא שָׁלֵם בְּכָל
פְּעָמִים: הֵינִם הָרְאִישׁוֹן
בְּהוֹלְדוֹ גְּתִיעֵצוֹ הַחֲרָטְמִים.
וּבְקִשׁוֹ לְהִרְגוֹ גְּדוּלֵי
הַמְּלָכוֹת וְהַקּוֹסְמִים. וְנִחְבָּא
בְּאֶרֶץ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
שְׁלָמִים. וְלֹא רָאָה שְׁמֶשׁ
וְיָרֵחַ וְכוּכְבֵי מְרוֹמִים.
וְלֵאחֵר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
יָצָא מִחֻכְמֵם בְּחֻבּוֹמִים.
וּמֵאַם אֱדוּלִים וְשִׁקְץ מְזֻלִים.
וּבִטַח בְּיוֹצְרוֹ וְנִפְלַח חֶבְלוֹ
בְּנַעֲיָמִים: הַשְּׁנִי הַשְּׁלִיכֹהוּ
לְכַבֵּשׁ אֵשׁ פְּחָמִים. וּמִלְךְ
הַכְּבוֹד פָּשַׁט יְמִינוֹ וְהִצִּידוֹ
בְּרַחֲמִים. וְגַם אָנִי יי אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִיךָ מֵאֹר כְּשֶׁהָיִתָּ
בְּנְאוּמִים: הַשְּׁלִישִׁי הַגְּלָהוּ
מִמּוֹלְדֹתָו הַגְּלַת שְׁלוֹמִים:
הָרְבִיעִי הֵבִיא רָעַב בְּאוֹתָן
הַיָּמִים. הוּא הָרָעַב הָרְאִישׁוֹן
אֲשֶׁר בָּא לְעוֹלָמִים. וְלֹא
בְּכָל הָאֶרְצוֹת וּבְכָל
הַתְּחוּמִים. כִּי אִם בְּאֶרֶץ

um ihn (Abraham) zu prüfen, und ihn nach dem Lande der Anomim (Aegypten) zu drängen.

Die Fünfte war: daß seine Frau Sarah zum Könige geführt wurde. — Es war eben jene Nacht, die für die Erstgeborenen Aegyptens aufbewahrt wurde, — der Ewige dann den Pharaon mit großen und fürchterlichen Plagen heimsuchte. Als Abraham darauf sich im Lande Plisthim eine Zeitlang aufhielt, schickte der König von Geror zu ihm und ließ seine schöne Frau zu sich bringen. Der König sammt seinem ganzen Hause wurde dafür hart gestraft, und dem erstern wurde befohlen: gib wieder die Frau eines Mannes, der da ist ein Prophet und ein Vater der Weisen. Der König nahm hierauf Schafe, Rinder, Knechte und Mägde, und stellte den Abraham sonst auch zufrieden. Dieser betete zu Gott, erflehet Ihn aus jenen Höhen; das königliche Haus wurde von seiner Plage befreit. Die Sechste war: daß sich die Fürsten mit dem Könige Adorloamer vereinigten, seinem Brudersohn Laut

בְּנֵעַן לְנַסּוֹתוֹ וּלְהוֹרִידוֹ
לְאֲדַמַּת עֲנָמִים: הַחֲמִישִׁי
נִלְקַחָהּ שָׂרָה לְמוֹשֶׁל עַמִּים.
בְּדִיר שְׁמוּרִים. הַנְּשָׁמֵר
לְבַכּוֹרֵי חָמִים. וַיִּגַּע יְיָ אֶת
פְּרַעֲהַ נְגַעִים גְּדוֹלִים וְאִי־מִים.
וְגַר בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים רַבִּים
יָמִים. וְשָׁלַח מֶלֶךְ גֵּרָר וּלְקַח
יִפֹּת פְּעָמִים. וַנַּעֲשֶׂה הוּא
וְכָל בְּנֵי בֵיתוֹ שׁוֹמְטֵי־מִים.
וַיֵּרֶד מִיֶּכָאֵל הַמֶּלֶךְ לְהִרְגוֹ
בְּזַעֲמִים. וַזַּעַק הַגּוֹי גַּם צָדִיק
תִּהְרֹג וְתִשְׁפּוֹד דָּמִים.
וְאָמַר לוֹ הַשֵּׁב אִשְׁתְּ הָאִישׁ
כִּי נָבִיא הוּא וְאָב לַחֲכָמִים.
וּלְקַח צֹאן וּבָקָר וְעַבְדִּים
וְשִׁפְחוֹת וְהָשִׁיב לוֹ
תְּשׁוּלוֹמִים. וַיִּתְּפֹלֵל אֲבָרָהָם
אֶל הָאֱלֹהִים וַיַּעֲתָר לוֹ
מִמְרוֹמִים. וַיִּרְפָּא אוֹתָם |
מֵעֲצִירַת רַחֲמִים: הַשִּׁשִּׁי
בְּבוֹא עֲלָיו הַמְּלָכִים
הַקְּדוּמִים. עִם כְּדָרְלַעֲמָר
מֶלֶךְ עֵילָמִים. וּבְבֶן אַחִיו

feindlich begegneten und seinetwegen ganz Sodom plünderten, davon ihm ein Flüchtling Kunde brachte. Da bewaffnete Abraham seine geübten Hausgenossen, darunter sich Dneir, Eschaul, Mamrei und Eliser auszeichneten. Des Nachts theilten sie sich — diese Nacht war von Urbeginn ausgezeichnet — schlugen und verfolgten sie, brachten alles Gut wieder zurück, mit Hülfe dessen, (Gottes) der den Stolz der Uebermüthigen beuget.

Die Siebente war: als Gott mit ihm beim Bündniß (Bein Habborim — erstes Buch Moses R. 15) sprach, und ihm das Schicksal seiner Nachkommenschaft offenbarte.

הַתְּחִילוּ תַחֲלָה שׁוֹמְנִים.
וּבְשִׁבִילוֹ לָקְחוּ אֶת כָּל
רְכוּשׁ סְדוּמִים. וּבֹא הַפְּלִיט
וְהַגִּיד מָה עָשׂוּ קָמִים. וַיִּרַק
אֶת חֲנִיכָיו וְיָלְדֵי בֵיתוֹ
רְשׁוּמִים. הֵם עָנַר אֲשַׁכַּל
וּמִמָּרָא. וְאֵלֵיעֶזֶר מְסִימִים.
וַיַּחֲלַק עֲלֵיהֶם לַיְלָה וַיָּבֶם
בְּמַהֲלָמִים. הוּא הַלַּיְלָה
אֲשֶׁר הָיָה מִקְדוּמִים. וַיֵּשֶׁב
אֶת כָּל הָרְכוּשׁ בְּעֶזְרַת
מִשְׁפֵּי־רָמִים: הַשְּׁבִיעִי
כְּשֶׁנֶּדְבָר עֲמוֹ בֵּין הַבְּתָרִים.
וְהִרְאֵהוּ אַרְבַּע מַלְכוּתוֹת

כְּבִירִים. שְׁמוֹ שְׁלִים בְּזִמְנָם וְלֹא לְדוֹר הַדּוֹרִים. עֲגָלָה
מְשֻׁלָּשֶׁת זוֹ מַלְכוּת נְבוֹזִים. אֲשֶׁר הָיָא כְּעֲגָלָה
דְּשָׁה וּבְחִזְרֵי יַעֲרִים. וְעַז מְשֻׁלָּשֶׁת אֱלֹהֵי יוֹנִים
שְׁנַמְשָׁלוּ לְצַפִּירִים. וְאֵיל מְשֻׁלָּשׁ זוֹ מַלְכוּת מְדֵי
וּפְרָם חֲבֵרִים. כְּעֲגִיז שְׁנַאֲמַר הָאֵיל אֲשֶׁר רָאִית
בְּבִירוֹרִים. וְתַר אֱלֹהֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַמְשָׁלוּ
לְשׁוֹרִים. וְגִזְזָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַמְשָׁלוּ לְיוֹנִים וְתוֹרִים.
כְּעֲגִיז שְׁנַאֲמַר יוֹנְתִי בְּחֲגִוֵי הַסְּלַע וּבְסַתְרִים. וְלָקַח
וּבְתָרָם לְשָׁנֵי בְתָרִים. כִּדֵּי לְהַתִּישׁ כַּחֵם וְזָכְרָם
לְהַחֲרִים. וַיִּרְדַּ הָעֵיט לְאַבְדָם זֶה דְּנֹד רֹאשׁ הַגְּבוּרִים.

בצאת השמש הָיָה מִנִּיף עֲלֵיהֶם בַּסּוּדָרִים. שְׁלֹא
 יִמְשׁוּל בָּהֶם הָעֵיט עַד הָעֶרֶב כְּסוּד מוֹרִים. לְהוֹדִיעַ
 שְׂאִין מוֹשְׁלִים אֲלֵא יוֹם אֶחָד מִיּוֹמוֹ שֶׁל יוֹצֵר
 הָרִים. חוּץ מִשְׁתֵּי יְדוֹת שְׁעָה בְּשִׁיעוּרִים.
 בְּשֶׁהַחֲמָה נוֹטָה בְּמַעְרֵב שְׁתֵּי יְדוֹת הַשֶּׁמֶשׁ
 מִכְּהָה אֲזֵרִים. כֵּן עַד שְׁלֹא יבֹא הָעֶרֶב יִצְמַח אֹר
 לְיִשְׂרָאֵל. וְהָיָה לְעֵת עֶרֶב יִהְיֶה אֹר לְהַדוּרִים:

Die Achte war: Bei der Beschneidung; es war eben am zehnten Tage (des siebenten Monats) am Versöhnungstage. Noch jährlich werden, wie durch Opferblut, die Sünden Seines Volkes an eben diesem Tage gesühnt, daß es wieder rein erscheinet.

Die Neunte war: Als er seinen Sohn Ismael nebst dessen Mutter nach der Wüste fortschickte, fern von seinem, der Sarah einzigem Sohne, den er später opfern sollte, sie Beide in Ewigkeit zu trennen.

Die zehnte Prüfung war ein Ereigniß, daß diesem folgte: als Gott ihn in Versuchung brachte und zu ihm sprach: Nimm deinen Sohn und bringe ihn mir zum Opfer, nämlich deinen einzigen Sohn den Du so zärtlich liebst, diesen bringe auf den Berg, da-

הַשָּׁמַיִם בְּהַמּוֹלוֹ עָרְלָת
 בְּשָׂרִים. בְּעֵשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
 בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּבְכָל שָׁנָה
 נִרְאֶה דָם מִלְּתוֹ כְּדָם פָּרִים
 וְאִימוּרִים. וּמִכִּפּוּר עוֹנוֹת
 עֲמוֹ לְהִצְדִּיקָם כִּי־יִשְׂרָאֵל:
 הַתְּשִׁיעִי בְּשִׁלְחוֹ יִשְׁמַעְאֵל
 וְאִמּוֹ לְמַדְבָּרִים. מֵעַל יָחִיד
 הַנִּעְלָה בְּאַחַר הַהָרִים. מִזֶּה
 וְלִבֹּא לְרוֹר הוֹרִים: הָעֵשׂוֹרִי
 הָיָה אַחַר הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה בְּמִלָּה. וְנִסְהוּ קַח
 נָא אֶת בְּנֶךְ וְהַעֲלֵהוּ לִי
 לְעֹלָה. וְהָשִׁיבוּ לְאִיזָה בֶן
 לְבֶן הָעֶרְלָה אוֹ לְבֶן הַמִּלָּה.
 אֶת יָחִידְךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּת
 בְּחֶמְלָה. עַל הָהָר אֲשֶׁר עָלָיו

rauf meine Majestät ruhet.
 Abraham machte sich des Mor-
 gens früh auf, säumte nicht,
 sattelte selbst freudig den Esel, und
 gingen, Isaaß mit ihm, gerades
 Weges hinauf. In Zausim an-
 gelangt, sahen sie die lodernde
 Flamme auf dem Berge, der
 ihnen angewiesen worden. Abra-
 ham zeigte ihm selbst den Altar
 Gottes, der vom Urbeginn
 schon hierzu bestimmt war.
 Und Isaaß verlangte, daß man
 ihm Hände und Füße binde,
 damit er dem Befehle nicht
 widerstreben könne, wurde so,
 wie ein Opferlamm auf dem
 Altare gebunden. Abraham,
 ordnete das Feuer und das Holz
 nahm zitternd das Messer um
 ihn zu schlachten, wie der Hohe
 Priester, der ein Opfer dar-
 zubringen hat. Er, der all-
 furchtbar ist in Seinem Walten,
 sah es, wie der Vater band,
 und der Sohn sich willig
 binden ließ, darob die Ereim
 laut aufschrien, bis eine Stimme

שְׁכִינָה מְבַלְלָהּ. וְהַשְׁכִּים
 בְּבִקְרָו וְלֹא נִתְעַצֵּל בְּעֵצָהּ.
 וְחָבַשׁ הַחֲמֹר בְּעֵצְמוֹ
 בְּגִילָהּ. הוּא הַחֲמֹר אֲשֶׁר
 רָכַב עָלָיו הָלַךְ דָּלָה. וְהוּא
 שְׁעֵתִיד עָנִי לְרַכּוֹב בְּעֵת
 הַנֶּאֱלָה. וְהָלְכוּ לְדַרְכָּם
 בְּיֶשֶׁר מִסְקָה. כְּשֶׁהִגִּיעוּ
 לְצוּפִים רָאוּ שְׁלֵהֶבֶת
 תְּלוּלָהּ. וְהִבִּין כִּי הוּא הָהָר
 לְתִלְלָהּ. וּבְאֶצְעֵי הָרְאָהוּ
 הַמִּזְבֵּחַ שֶׁל שׁוֹכֵן מֵעֵלָה.
 הוּא הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר הָיָה
 מִתְחִלָּה. וְצִוָּה יְחִיד לְקַשׁוֹר
 יָדָיו וְרַגְלָיו לְרִגְלָהּ. שֶׁלֹּא
 יִבְעַשׂ מִצּוֹת כְּבֹד לְחַלְלָהּ.
 וַעֲקְדוּ עַד הַמִּזְבֵּחַ כְּטִלָּהּ
 עוֹלָהּ. וְעִרְךָ הָאֵשׁ וְהַעֲצִים
 הָעֵלָה. וְדָקַח הַמַּאֲכָלֹת
 לְשַׁחֲטוֹ בְּחִלְחָלָהּ. וְכִבְּהֵן
 גְּדוּל הַגִּישׁ מִנְחָה בְּלוּלָהּ.
 וַיּוֹשֶׁב וְרוּאָה נִירָא עֲלוּלָהּ.
 הָאֵב מֵעֲקִיד וְהִבֵּן נֶעְקַד
 בְּחִילָהּ. הֵן אֶרְאֵלִם צְעִקוּ

sich vernehmen ließ: strecke Deine Hand nicht aus nach des Knaben Leben, und daß ein Widder, von jeher zum Opfer bestimmt, an seine Stelle geopfert, und diese blinde Ergebung dem Isaak zum ewigen Ruhme angerechnet werden solle. Gott verhieß ihm ewigen Segen und sein Verdienst den Nachkommen zu gedenken, sie von ihren Sünden zu befreien, sie als sein eigenthümliches Volk zu erkennen, und unser Beistand und Heil zu verbleiben. So möge denn heute vor Dir in Erinnerung kommen die fromme That des Binders und des Gebundenen, die Frömmigkeit dessen, der stets in Deinem Zelte weilte, Dieß gedenke, o Herr bei Deinem barmherzigen Walten, und die Tarschischim Chaschmalim, die Feuergebilde, beten kniebeugend Dich an, bestärken sich im Wettstreit, Dich durch ein „Dreimal heilig“ zu verheiligen, wie es in der Schrift heißt: und Einer ruft dem Andern zu: Heilig, heilig, heilig! ist der Gott Zebaoth; voll ist die ganze Erde Seiner Majestät.

ככתוב Wie es durch Deine Prophe-

ten niedergeschrieben steht:
Und Einer rief dem Andern zu und sprach:

קדוש Heilig, heilig, heilig! ist der

חוצה ביללה. והושמע אל
תשלח ידך אל הנער
לעשותו כדה. והאיל אשר
הוצפן מששת ימי בראשית
לעולה. נתן כפרו והוהשב
לו לשם ולתהלה: ונשבע
לברכו בכרחה מעלה.
ולזכור עקדתו לאום
גדולה. למקטם מכל עון
ועולה. ולקנותם להיות לו
לעם סגדה. להיות ישועתנו
ועזרתנו סלה: והיום הנה
לפניך יופקד. כשר
מפעלות עוקד ונעקד.
וישיבת התם אהליה שקד.
זכור ארון ברחמים לפקד.
ותרשישי חשמלי יקד.
יברעו וישתחוו לפניך ליקד.
וזה אל זה יעריצו. וזה
אל זה יקדישו. ושלוש
קדשה לקדוש מקדישים:
כפתוב על יד גביאך וקרא זה
אל זה ואמר:
קדוש קדוש קדוש קדוש יי

Borbeter
und Gem

Gott der Heer'shaaren; Die ganze Erde ist voll Seiner Herrlichkeit!

אז Dann erschallt, wie das Getöse eines großen, mächtigen und starken Sturmes, ihre Stimme erheben sie den Seraphim gegenüber, und rufen im Wechselfchor: gebenedeit.

צְבֹאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

אז בקול רעש גדול אדיר וְחֶזֶק מְשִׁמִּיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעַמַּת שְׂרָפִים לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

In einigen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

וְחַיֵּית בּוֹעֲרוֹת. מִרְאִיהֶן כְּגַחְלֵי אֵשׁ: בְּזַחַל סוֹבְלוֹת בָּם. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ: נִסְתַּמּוֹת גְּנוּזֵיהֶן. בְּרִשְׁפֵי לֶפֶת אֵשׁ: נֶאֱמַר הַדְּבֹר מִשְׁמוֹעַ הַנְּתָן בְּאֵשׁ: יִסְבְּלוּ סָבֵל. נוֹזְלִים עַל רְאִשֵׁיהֶם אֵשׁ: יַעִיר לֹא לָלוֹ. וְלֹא נִשְׁקַעַת הָאֵשׁ: מִשְׁלָחִים יָד שְׂרָפִים. תַּחַת בְּגַפֵּי אֵשׁ: מְשַׁלְּכִים בְּכַנְפֵיהֶם. גַּחְלֵי לַהֲבוֹת אֵשׁ: נִסְפּוּ וְזוֹת לְמַקּוֹם רִשְׁעִים. לְהַכְנִיעֵם בְּאֵשׁ: נֶאֱלָחִים בָּם. בְּדוֹנֵג מִפְּנֵי הָאֵשׁ: בֵּית לְחֶשְׂמֵלָה. מִרְאִיהָ כְּמִרְאֵית אֵשׁ: בְּנֹגַהּ סָבִיב. בְּקִשְׁתָּ בַעֲנַן אֵשׁ: רְצוּא וְשׁוֹב הַחַיִּית. דָּאוֹת בְּאֲנָפֵי אֵשׁ: שְׁעוֹנוֹת בְּמֵאמְצֵי רֶם. שְׂכִינְתוֹ בְּאֵשׁ: שׁוֹאֲנוֹת בְּאָרֶץ. קוֹל בְּלֶהֱב אֵשׁ: מִיֹּאחֵר כְּתוּר בְּפִלֵּל בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ: מִשְׁפִּיעוּ שָׂרָף. לוֹהֵט שְׂבִיב אֵשׁ: וּמִזְדַּעְזְעִים חִילֵי מְרוֹם. מִשְׁלָהֲבֵי אֵשׁ: וּמִרְעֵשׁ מִתְגַּלְגְּלִים. גְּלַגְלֵי כֶּסֶם אֵשׁ: אֶף רְקִיעִים אֶחְזוּם. חֲרֻרַת אֵשׁ: אֵז יִשְׁלֹשׁ בְּקֹדֶשׁ. לְנִשְׁפֹּט בְּאֵשׁ: לְשִׁבְאֵל וְלִיִּמִן. שְׁנֵי שְׂרָפֵי אֵשׁ: לוֹאֲטִים הַרְגֵּל. מְלֶהֱזַבִּיר עֲגֹל אֵשׁ: אֲנָא עֲזוּז וּגְבוּר. גַּעְרָן בְּכַתִּי אֵשׁ: אֵלֶיךָ הָעַל שְׁוֹעַ לוֹקְחֵי דַרְת אֵשׁ: מִפְּעַל הַר מוֹר. גַּעְקֹד עָלֵי יַעֲצִים וְאֵשׁ: מִצִּיּוֹקָה גְּנֻצָּל. מִסְּדוּרַת יַעֲצִים וְאֵשׁ: נָא אִם חֲטָאָה נִמְשָׁכָה. וּבְעֶרְהָ כָּאֵשׁ: גְּחוּמֶיךָ יְגוּלוּ. בְּשִׁבְתֶּךָ עַל כְּפֵאֵי אֵשׁ: וְהַכְּפֵא יִפְגִּיעַ. לְרוֹכֵב בְּמִרְכָּבַת אֵשׁ: וְיוֹשֵׁר יִלְיָצוּ בְּעַדְיֵנו חַיֵּית אֵשׁ:

אז בקול רעש גדול אדיר וְחֶזֶק מְשִׁמִּיעִים קוֹל.

מִתְנַשְּׂאִים לְעַמַּת שְׂרָפִים לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

Gebenedeit sei die Herrlichkeit Gottes ihres Ortes.

Erscheine, unser König, Deines Ortes und herrsche über uns; denn wir hoffen auf Dich. Wann regierst du zu Zion wieder? o möchtest Du bald und in unseren Tagen dort wohnen für immer! Mögest Du erhoben und geheiligt werden in Jerusalem, Deiner Stadt auf ewig und

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמָהּ מְלִכְנָה תּוֹפִיעַ

וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ. כִּי מְחַבִּים אֲנִיחֵנוּ לָךְ: מְתִי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוּן: תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ

für alle Geschlechter, daß unsere Augen Deine Herrschaft sehen! wie es verheißen ist in den Gefängen, die Deine Herrlichkeit verkünden, durch Deinen frommen und gesalbten David.

לְדָר וְדָר וּלְנִצַּח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ כַּדָּבָר הָאָמֹר בְּשִׁירֵי עֲזָרָה עַד־יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צְדָקָה:

In einigen Gemeinden wird dieses nicht gesagt:

אֶחָד קְדוֹשׁ. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ: בּוֹעֵרוֹת טוֹעֵנוֹת בְּסֵאֶרָה. מִרְאִיהֶן כְּנִחְלֵי אֵשׁ: בְּאֹהֶרָה בְּמַחְנֵה רַעַשׁ. וְאַחַר הַרְעַשׁ אֵשׁ: הַגִּמְתָּ שְׂכָנָהּ. כִּי עֵינַי חֲשַׁמְלָה מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: הֲלֹא בְהִרְאוֹתָהּ. גִּחַת זְרוּעֶיךָ בְּאֵשׁ: וַיִּחַתּוּ וַיִּמְסּוּ מִשְׁנֵאֵיךָ. כַּדּוֹנָנִי מִפְּנֵי הָאֵשׁ: זְעֹו מִיּוֹם תִּקַּע חֲרָדִי דְבָרָךָ בְּאֵשׁ: חֲלִים וְרוֹעֵדִים מִדִּינֶיךָ. נִשְׁפָּט בְּאֵשׁ: שְׁעָמָם יִבּוֹן בְּקִטּוֹרֶת. נִתְּנוֹן עַל הָאֵשׁ: יִחַשֵׁב מַעֲוֵיט חֲלָבָם וְדָמָם. כְּנִיחוֹחַ מִן הָאֵשׁ: בּוֹשֵׁר מַעַשׂ אֵיחָן. מִצָּל מֵאֵשׁ: לְיוֹם צָרָה יִוַעֲמָד. לְבֹאֵי בַמַּיִם וּבְאֵשׁ: מַעַרְכַת עֲרָף. וּבְיָדוֹ מֵאֲכַלֶּת וְאֵשׁ: גִּינּוֹ בָהּ יִצְלָה. מִמְדוּרַת עַצִּים וְאֵשׁ: סִצּוֹ אַחֲרֶיךָ בְּמִדְבָר. בְּנִתְּיַת עַמּוֹר אֵשׁ: עֲזָה אֶהְבְּחֶם תִּזְבּוֹר. רִשְׁפִּיָהּ רִשְׁפֵי אֵשׁ: פִּלְאָה יָדַע תִּשְׁבִּי. יִחַדְךָ בְּעֵנִית אֵשׁ. צוֹעֲקֶיךָ בְּסֵ חַיִּים תִּעֲנֶה. חוֹנֵי דַת אֵשׁ: קִנְיָ לְעִירָךָ. אֲשֶׁר הֵיטָה לְשִׁרְפַת אֵשׁ: רִצָּף שְׂכָנָהּ בְּתוֹכָהּ לְכַבּוֹד. סְבִיבָה חוֹמַת אֵשׁ: שְׁעָה שְׁוַעַת עַמְךָ. בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ: תִּשְׁכַּלֶּל הַיִּכָּל קִדְשֶׁךָ. וְאֵל תִּתְיַאֵשׁ: תִּמְיִמֶיךָ יִמְלִיכוּךָ. כְּמִלְאֲכֵי רוּחַ מְשִׁרְתֵי אֵשׁ:

Sorb. מִמְקוֹמָהּ מְלַבְּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עֲלֵינוּ כִּי מַחֲבִים אֲנַחְנוּ לָךְ. מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֹב בְּיַמֵּינוּ לְעוֹלָם וְעַד תִּשְׁכּוֹן: תַּחֲנַנְךָ וְתַחֲקֶדֶשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךָ לְדוֹר וְדוֹר וּלְנִצַּח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ כַּדָּבָר הָאָמֹר בְּשִׁירֵי עֲזָרָה עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צְדָקָה:

Der Ewige wird regieren für immer! Dein Herr, Zion! durch alle Zeitalter, Halleluja!

Durch alle Zeitalter wollen wir Deine Erhabenheit rühmen und für Ewigkeiten Deine Heiligkeiten heilig halten, und Dein Lob, unser Gott! soll nie aus unserem Munde weichen, denn Du bist ein allmächtiger, großer und heiliger König!

וּמְלֹךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ: צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַקְּלוּיָהּ:

Sorb. לְדוֹר וְדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּהּ. וּלְנִצַּח נְצָחִים. קִדְשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמּוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד. כִּי אֵל מְלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אֲתָה:

וּבְכֹן תֵּן פַּחְדְּךָ יִי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימַתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבְרָאתָ. וַיִּירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כְלָם אֲגָדָה אַחֲרַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ בְּלִבְכָּ שְׁלָם

שחרית ליום ב' דרה

כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון לפניך עוז בידך וגבורה
בימינה ושמך נורא על כל מה שבראת:

ובכן תזן כבוד יי לעמך. תהלה ליראיך. ותקנה לדורשיך.
ופתחוןפה למיחלים לך. שמחה לארצך. וששון לעירך.
וצמיחת קרן לדוד עבדך. ועריכת גר לבן ישי משיחך במהרה
בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים
ברנה יגילו. ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה בלה בעשן
תכלה. כי תעביר ממשלת זרזן מן הארץ:

ותמלוד אמה יי לבדך על כל מעשיך. בהר ציון משכן
כבודך. ובירושלים עיר קדשך. בפתח בדברי קדשך. ימלוד
יי לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הגלוי:

קדוש אמה ונורא שמך. ואין אלוה מבלעדך בפתח
וגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש נקדש בצדקה.
ברוך אמה יי המלך הקדוש:

אמה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלפני
לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום הזכרון הזה. יום
תרועה מקרא קדש. זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון
משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל
עמך בית ישראל. לפניך. לפלטה למזוכה. לחן ולחסד
ולרחמים. לחיים ולשלום. ביום הזכרון הזה. זכרנו יי אלהינו
בו למזוכה. ופקדנו בו לכרכה. והושיענו בו לחיים. ובדבר
ישועה ורחמים חוס וחסנו. ורחם עלינו. והושיענו פי אליך
עינינו. כי אל מלך. חנון ורחום אמה:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוד על כל העולם כלו בכבודך.

והנשא על-כל-הארץ ביקרה. והופע בהדר גאון ענה על-כל
 יושבי תבל ארצה. וידע כל-פעול כי אתה פעלתו. ויבין כל
 יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו יי אלהי
 ישראל מלך ומלכותו בכל משלה: קדשנו במצותיך ותן
 חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו
 לעבדך באמת. כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקים לעד.
 ברוך אתה יי מלך על כל הארץ. מקדש ישראל ויום הזכרון:
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
 העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל
 ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו
 בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

^{מודים דרבנן}
 מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי כל בשר ויצרנו ויצר
 בראשית ברכות והודאות
 לשמך הגדול והקדוש על-
 שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו
 ותקיימנו ותאסור גלויותינו
 לחצרות קדשך לשמור
 חקיך ולעשות רצונך ולעבדך
 בלבב שלם על שאנחנו מודים
 לך. ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
 אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד.
 צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור
 ודור נודה לך וגמספר תהלתך. על
 חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
 הפקודות לך. ועל נפיש שבכל-יום
 עמנו ועל נפלאותיך ומצבותיך שבכל
 עת ערב ובקר וצהרים. המזב פירלא
 כלו רחמיך. והמרחם פירלא תמו
 חסדיך. מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
 וכתוב לחיים מזבים כל-בני בריתך:
 וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת. האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי המזב שמך ולך נאה
 להודות:

אלהינו ואלו אבותינו ברכנו בברכה הפשלת בתורה הכתובה על-
 ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו בנהגים עם קדושה באמור: וברכה
 יי וישמרה: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שם Gib Frieden, Herr, Glück und Segen, und laß walten deine Gnade, Milde und Barmherzigkeit über uns und über dein ganzes Volk Israel. Segne uns, Vater, Alle wie Einen im Lichte deines Angesichtes; in dem Lichte deines Angesichtes gabst du uns, Gott und Herr, die Gotteslehre, darin das Leben ist, und die Liebe und die Milde und die Rechtfertigung und der Segen und das Erbarmen und der wahrhafte Lebensfrieden. Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַן וְחֶסֶד וּרְחָמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. בְּרַכְנוּ אָבוּנוּ בְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בְאוֹר פְּנִיךָ נִתַּתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאֲהָבַת חֶסֶד. וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וּרְחָמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ:

בְּסִפְר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻגָּה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמָּךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵיִם טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשְׁלוֹם:

מתחין הארון — Man öffnet die heil. Lade.

Unser Herr und Vater, wir haben gesündigt vor dir!

אָבוּנוּ מִלְכְּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:

Vater, wir haben keinen Herrn über uns, als dich allein.

אָבוּנוּ מִלְכְּנוּ אִין לָנוּ מְקַדְּ אֱלֹא אַתָּה

Vater, laß deine Macht und Milde walten über uns um deines heiligen Namens willen.

אָבוּנוּ מִלְכְּנוּ עֵשָׂה עַמְנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ

Vater, erneue uns das Jahr zum Glück und Heil.

אָבוּנוּ מִלְכְּנוּ חִדַּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה

Vater, halte ab von uns jedes böse Geschick und jedes schwere Verhängniß.

אָבוּנוּ מִלְכְּנוּ בַטַּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת

— halte ab von uns des Feindes Haß;

אָבוּנוּ מִלְכְּנוּ בַטַּל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ

Vater halte ab des Gegners Grimm und Tücke;

אָבוּנוּ מִלְכְּנוּ הַפַּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ

— den Dränger und den Lästerey, Herr, halte ab von uns, und zerstöre seine Pläne.

Vater, schließe du dem Lästerey und dem Kläger den Mund.

Vater, halte ab von uns Pest und Schwert und Hunger; vor schwerer Haft, Verderbniß und Verfündigung wahre uns und Alle, die treu sind deinem Bunde.

— halte jede Plage ab von deinem Erb' und Eigenthume.

Vater, vergib uns und verzeihe uns unsere Schuld;

— lösche aus jedes Vergehen, lösche aus alle unsere Sünden daß sie dir nimmer vor Augen kommen.

— tilge in deiner Barmherzigkeit den Schuldbrief, der da zeuget wider uns;

Vater nimm uns in Gnaden auf, wo wir mit vollkommener Sinnesänderung uns zu dir befehren.

Vater, sende Heilung und Genesung unsern Kranken!

Vater, zerreiße den bösen Urtheilsspruch, der über uns verhängt ist;

שחרית ליום ב' דר"ה

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כֹּל צָר
וּמִשְׁטֵיץ מֵעֲלֵינוּ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סְתוּם פִּיּוֹת
מִשְׁטֵינָנוּ וּמִקְטָרֵינָנוּ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ דָּבָר
וְחָרָב וְרָעָב וְשָׂבִי
וּמִשְׁחִית וְעוֹז וּפְשַׁע
מִבְּנֵי בְרִיתְךָ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִנְּפֵלָה
מִנְּחֻלָּתְךָ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סֶלַח וּמַחֲלָה
לְכָל-עוֹנוֹתֵינוּ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחָה וְהַעֲבֵר
חַטָּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מְחֻק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל-

שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ
אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחֲזִירָנוּ
בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁלַח רְפוּאָה
שְׁלָמָה לְחֻלֵּי עַמְּךָ

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קָרַע וְרוּע
גִּזְרֵי הַיָּגוֹן

ש
und S
Gnade,
über
Israel.
Einen
in dem
du uns
lehre,
Liebe u
fertigun
Erbarm
bensfri
segnen
und jed
frieden

וְכָר
חַיִּים

U
haben

B

Herr

B

Wilt

deine

B

zum

B

des

schw

—

Fein

B

Gr

Vater, gedenke unser in
Freundlichkeit, auf daß wir zu
allem Guten bedacht sein mögen.

Vater, schreibe uns ein in
das Buch des Lebens und des
heiteren Lebens!

Vater, schreibe uns ein in das
Buch des Heiles und der Er-
lösung!

Vater, schreibe uns ein in
das Buch der Ernährung und
Verpflegung!

Vater, schreibe uns ein in das
Buch der Unschuld und des
Verdienstes!

Vater, schreibe uns ein in das
Buch der Vergebung und der
Versöhnung!

Vater laß sprießen, Herr,
das Heil für uns, bald und in
unseren Tagen.

Herr, erhebe deinem Volke
Israel das Haupt!

— erhebe deinem Gesalbten,
Herr, das Haupt!

— fülle uns die Hand mit
deinen Segnungen!

— fülle unsere Vorrathskam-
mern an mit Fülle und mit
Ueberfluß!

— erhöre unsere Stimme, sei
schonend, mild und barmherzig
gegen uns!

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן
טוֹב לְפָנֶיךָ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר
חַיִּים טוֹבִים

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר
גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר
פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר
זְכוּיֹת

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר
סְלִיחָה וּמְחִילָה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַצְמַח לָנוּ
יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרֵם קָרְן
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרֵם קָרְן
מְשִׁיחֶךָ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מְלֵא יְדֵינוּ
מִבְּרָכוֹתֶיךָ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מְלֵא אֶסְמִינוּ
שְׁבַע

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלָנוּ
חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ

Unser Herr und Vater, nimm in Wohlwollen und Erbarmen unsere Bitten an;

— öffne du die Pforten deines Himmelreiches vor unserem Gebete!

— bedenke, daß wir Staub und Asche sind.

Vater, laß uns nicht leer weggehen von deinem Angesichte.

— laß diese Stunde eine gnadenreiche Stunde, eine Stunde des Erbarmens sein vor dir;

— hab Erbarmen mit uns, Erbarmen mit unsern unmündigen Kindern!

— um der Erschlagenen willen, die in den Tod sind gegangen für das Bekenntniß deines heiligen Namens;

— um der Geopferten willen, die sich für deine Anerkennung deiner Einheit hingeopfert;

— um der Gläubigen willen, die ins Feuer und ins Wasser sind gegangen, auf daß dein Name geheiligt werde;

Unser Herr und Vater um deiner selber willen, wo nicht um unfertwillen;

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קִבֵּל בְּרַחֲמִים
 וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְּלוֹתֵנוּ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ פֶתַח שַׁעֲרֵי
 שָׁמַיִם לְתַפְּלוֹתֵנוּ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי עֶפְרָא
 אֲנַחְנוּ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נָא אֵל תִּשְׁיבֵנוּ
 רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ תְהֵא הַשָּׁעָה
 הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת
 רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִדְּכֵנוּ חֲמוּל עֲלֵינוּ
 וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
 הַרוּגִים עַל שֵׁם קֹדֶשְׁךָ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׂבוּחִים עַל יְחוּדֶךָ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
 בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל
 קֹדֶשׁ שְׁמֶךָ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נִקּוּם לְעֵינֵינוּ
 נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדֶיךָ
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
 אִם לֹא לְמַעַנֵנוּ

— um deiner selber willen
— hilf uns, und steh uns bei!

— um deiner unendlichen
Barmherzigkeit willen!

— um deines großen, wunder-
thätigen und furchtbaren Namens
willen, der über uns genannt
ward!

Vater, sei uns gnädig und erhöre
uns; denn an uns ist kein Verdienst;
darum hab' Erbarmen und übe Gnad'
an uns; hilf uns mit deinem Heile!

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
וְהוֹשִׁיעֵנוּ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר
וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַנּוֹרָא וְעַנְנוּ כִּי אֵין
בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ

ססן לוור קדיש טלס.

Keiner ist dir gleich unter den
Göttern, Herr; Keiner dir gleich in
deinen Werken. Dein Reich ist ein
Reich aller Welten; deine Herrschaft
geht durch alle Zeiten. Gott regieret,
Gott hat regieret — Gott wird re-
gieren in Ewigkeit! Gott gibt seinem
Volke die Macht, Gott segnet sein Volk
mit seinem Gottesfrieden!

Allerbarmender Vater! Bedenke
Zion zu allem Guten in deiner Gnade,
baue auf die Mauern von Jerusalem;
denn auf dich allein vertrauen wir
— auf dich, den allmächtigen Wel-
tenherrscher, der hoch ist und erhaben,
Herr durch alle Zeiten — alle Welten!

אֵין כָּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין
כְּמַעֲשֵׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּדָר
עוֹלָמִים וּמַמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל הַיּוֹר
וְדוֹר: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמִלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי
יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אב הַרְחַמִּים הַיְשִׁיבָה בְּרַצוֹנְךָ
אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּיִם:
כִּי כָּךְ לָבָד בְּטַחָנוּ מֶלֶךְ אֵל רַם
וְנִשְׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

סדר הוצאת ספר תורה

Beim Ausheben der Thora.

„Wenn sie zog die Bundes-
lade, sprach Moses! Steh auf, Herr,
daß zerstreuet werden deine Feinde,
und stiehest deine Gegner vor deinem

סיחמין לרון סקודס ומוליסין ז' ס"ס וסומכים:
וַיְהִי בְּנִסְעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
קוֹמָה יי וַיַּפְצוּ אֹיְבֶיךָ וַיִּנְסוּ

Angefichte." So geht die Thora aus von Zion, und Gottes Wort aus von Jerusalem!"

ברוך Gelobt sei, der die Thora hat gegeben seinem Volke Israel in seiner Heiligkeit!

"Gott, Gott ist allmächtig, barmherzig und gnädig, langmüthig, voller Huld und Wahrheit. Er bewahret seine Huld bis zum Tausendsten; er vergibt und macht rein von Schuld, Vergehen und Sünde.

Allmächtiger Weltenherr! laß uns in einer gnadenreichen Stunde Erhörung und Gewährung finden für unser Wünschen, Hoffen und Verlangen, und gib uns was unser Herz begehret. Vor Allem beten wir um Vergebung unserer Schuld und Sünde für uns und unsere Angehörigen, um eine innige Versöhnung in deiner Liebe und Barmherzigkeit. Läutere uns von unseren Sünden und Vergehungen, und mach uns rein und frei von aller Schuld, auf daß unser in Freundschaft und zum Guten vor dir gedacht werde. Bedenke uns mit deinem Heile und dein em Erbarmen, zu einem langen und glücklichen Leben in Fried' und Ruhe; laß deine Fürsicht walten über uns, daß wir ernähret und verpfleget werden aus deiner vollen, offenen, milden Hand, und das Brod, das wir essen, und das Gewand, darin wir uns kleiden, uns reichlich und in Ueberfluß gewähret sei und in Anstand und in Ehren für unser Leben lang; auf daß wir mit freiem, heiterm Geiste und Sinne und Herzen deinem Gottesworte nachgehend, und darüber sinnen und forschen und deine Gebote mit aller Innigkeit und Willigkeit halten und befolgen. Gib uns Verstand und Einsicht immer tiefer einzudringen in das Verständniß deiner heiligen Gotteslehre, auf daß uns dein göttlich Wort in allen seinen Tiefen, in seinem innersten Sinne verständlich werde. Sende uns Heilung und Genesung

משנאיתך מפניך: כי מציון תצא
תורה ודבר יי מירושלים:
ברוך שנתת תורה לעמו
ישׂראל בקדשׁתו:

חפלה נשערי לין לוור נשעת כוללת ס"ח:

יהוה | יהוה אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת. נצר חסד לאקפים
נשא עון ופשע וחטאה
ונקה:

רבון העולמים | מלא
משאלותינו למזכה והפק רצוננו
ותן לנו שיאלתנו ומחול על כל
עונותינו ועל כל עונות אנשי
בתינו מחילה בחסד מחילה
ברחמים וטהרנו מחטאינו
מעונותינו ומפשעינו. וזכרנו
בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקודת
ישועה ורחמים. וזכרנו לחיים
טובים וארוכים ולשלום לפרנסה
ובלבלה. ותן לנו לחם לאכיל
ובגד ללבוש ועשר וכבוד
וארך ימים להגות
בתורתך ולקיים מצותיה ושכל
ובינה להבין ולהשכיל עמקי
סודותיה ושלח רפואה לכל
מכאובינו ותברך את כל מעשה

für jedes Leid und Weh, und segne uns in unserm Wirken und Schaffen; daß jedes freundliche Verhängniß bestehe und in Erfüllung gehe. Heil und Trost sei mit uns, und jedes harte und böse Geschick von uns genommen und verfallen sei. Mach' uns geneigt das Herz der Fürsten und der Könige und ihrer Räte, auf daß sie Gutes und freundliches stets beschließen über uns! Amen! Amen! Das sei Gottes Wille!

Mo'ge mein Gebet in einer gnadenreichen Stunde vor Gott kommen! Gott, in deiner unendlichen Güte und Milde erhö're mich, und sende mir dein Heil und deine Wahrheit!

Gelobt sei der Name des Weltenherrn; gelobt die Krone deiner Herrlichkeit, die Stätte, an der du thronest. Mo'ge deine Gnade walten über dein Volk Israel in Ewigkeit, daß deine rettende Hand sichtbar werde an deinem Volke in deinem heiligen Tempel; daß dein himmlisch Licht in seiner Klarheit und Milde uns zuströme, unser Gebet Erbarmen finde und in Gnaden empfangen werde. Mo'ge es dein Wille sein, uns das Leben zu erhalten, es zu segnen mit allen deinen Gütern; möge auch ich unter den Frommen und Gerechten bedacht sein vor dir, das du dich erbarmest über mich, mich schirmest und wahrest, mich und meine Angehörigen und Alle, die zu deinem Volke Israel gehören.

Du bist es, der Alles speiset und ernähret; du bist es, der da schaltet und waltet über Alles, der da schaltet über Könige und Fürsten; dein ist das Reich!

Da stehe ich als ein Knecht vor Gott dem Heiligen, gelobt sei sein Name, bereit und willig zu seinem Dienste, und beuge das Knie vor ihm und vor der heiligen Thora heute und immer. Nicht auf Menschen stütz' ich mich, nicht auf die, die sich für Götter halten, vertrau' ich und verlass' mich; auf Gott vertraue ich, auf Gott im Himmel; er ist Gott in Wahrheit, seine Thora — Wahrheit,

ידינו ותגזור עלינו גזרות טובות ישועות ונחמות ותבטל מעלינו כל גזרות קשות ותטה לב המלכות ויועציה ושריה עלינו לטובה. אמן וכן יהי רצון: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צירי וגואלי:

ג"ס נאני תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברכ חסדך ענני באמת ישעך:

ברוך שמה דמרא עלמא בריך בתריך ואתריך. יהא רעיתך עם עמך ישראל לעלם ופירקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך ולאמטויה לנה משוב גרוךך ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רעוה קדמך דתורריך לן חיון במיכותא. ולהוא אנא פקידא בגו צדיקיא. למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרגם לכלא. אנת הוא שליט על כלא. אנת הוא דשליט על מלכיא ומלכותא דילך היא. אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמה ומקמא דיקר אוריתה בכל עדן ועדן. לא על אנש רחיצנא. ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא באלהא דשמיא. דהוא אלהא קשום ואוריתה.

seine Propheten Wahrheit; er ist es, der wohlthat und Wunder thut in Wahrheit! Auf ihn stütz' ich mich und vertraue ich, seinen heiligen Namen lobpreise und verehere ich mit Herz und Mund! Möge es dein Wille sein, daß du mir öffnest das Herz für deine Gotteslehre, und mir gewährest, was mein Herz begehret, mir und deinem ganzen Volke Israel daß wir zum Leben, Glück und Frieden bedacht sein mögen. Amen.

שמע ישראל! Gott unser Herr, ist ein einziger, einziger Gott!

Einig ist unser Gott, groß ist unser Herr heilig und furchtbar sein Name!

Preiset mit mir die Größe Gottes, daß wir einmüthig erheben seinen Namen!

Dein, Gott, ist die Größe, die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und Ruhm, wie Alles im Himmel und auf Erden! Dein ist das Reich und die Erhabenheit du von Allem das Haupt.

Erhebet Gott unsern Herrn, und beuget euch vor dem Schemel seiner Füße, denn heilig ist er!

Erhebet Gott unsern Herrn, und beuget euch vor seinem heiligen Berge, den heilig ist Gott, unser Herr;

על הבל יתגבַל ויתקבַש וישתַבַּח ויתפאֵר ויתרומם ויתנשא שמו של כלֵךְ מלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: בְּעוֹלָמוֹת שְׁפָרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: בְּרִצּוֹנוֹ וּבְרִצּוֹן יִרְאִיו וּבְרִצּוֹן כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל הַנְּפֹשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמִרְחַבֵי מְרוֹם הַשָּׁמַיִם בְּשָׁמַיִם קְדָם: קִדְּשָׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדָשָׁתוֹ עַל כְּסֵא הַכְּבוֹד: וּבִכְן יִתְקַבַּשׁ שְׁמֶךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

קְשׁוּמָה וּנְבִיאֹתָי קְשׁוּמָה. וּמִסְגָּא לְמַעַבְדֵי טַבְּחָן וּקְשׁוּמָה. בְּהָ אֲנִיָּה רְחִיץ. וְלִשְׁמַח קְדִישָׁא יִקְרָא אֲנִיָּה אֲמַר תּוֹשְׁבָחָן. יְהֵא רַעְוָא קְדָמָךְ דְּתַפְתַּח לְבֵי פְּאוּרִיתָא וְתַשְׁלִים מְשָׁאֲלִין דְּלִבֵּי. וְלִבָּא דְּכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם:

שמע ישראל! יי אלהינו יי אחד:

אחד אלהינו גדול אדנינו קדוש ונורא שמו:

גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש:

רוממו יי אלהינו והשתחוה להדום רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוה להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

für jed
uns in
daß
besteh
und
harte
nomm
geneig
der R
daß fi
beschli
Das f
gnader
men!
Guld
sende
Wahrh
Welter
Herrli
throne
über d
daß d
werde
heilige
Licht i
uns
barme
pfange
sein,
es zu
möge
und
das du
schirm
meine
deinen
Du
ernäh
und m
über
das
Da
Gott d
bereit
und b
vor d
immer
mich,
Götter
lasse
auf
Wahrh

הוצאת ספר תורה

לְעֵינַי כָּל חַי: וְנֹאמֵר לְפָנָיו שִׁיר קֹדֶשׁ בְּכַתּוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זָמְרוּ שְׂמוֹ סִלוּ
לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בְּיַהּ שְׂמוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו: וְנִרְאָהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֶל בְּרוּהוּ
בְּכַתּוּב: כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יי צִיּוֹן: וְנֹאמֵר וְנִגְלָה כְבוֹד יי וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר
יַחְדָּו כִּי סִי יי דִּבֶּר:

אֵב הַרְחָמִים. הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּסִים. וַיִּזְכֹּר בְּרִית אֵיתָנִים.
וַיִּצִיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת וַיִּגְעַר בַּיָּצָר הָרַע מִן
הַנְּשׂוּאִים. וַיַּחֲזֵן אֹתָנוּ לְפִלִיטַת עוֹלָמִים וַיַּמְלֵא מִשְׂאֵלוֹתֵינוּ
בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

וּמְנַסֵּין סִמָּם עַל סִנְיַס וּסְמָן סוּמָן וַיַּעֲזוּר וַיִּגַן וְכוּ'.

וַיַּעֲזוּר וַיִּגַן וַיִּשְׁיַע לְכָל הַחוּסִים בּוֹ וְנֹאמֵר אָמֵן: הַכֹּל הָבִו גְּדֹל לֵאלֹהֵינוּ
וְחַנּוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה: בְּהֵן קָרַב. יַעֲמוּד (פִּי"ם הֵבִי) בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתּוֹ: תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יי נֶאֱמָנָה מַחְכֵּימָה
סְתִי: פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב מְצִוֹת יי בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יי עַז לְעַמּוֹ
יִתֵן יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל תְּמִים דְּרַבּוֹ אִמְרַת יי צְלוּפָה מִגֵּן הוּא
לְכָל הַחוּסִים בּוֹ:

קֹדֶל וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיִי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלַכֶּם הַיּוֹם:

הַעוֹלָה לַתּוֹרָה מְבָרַךְ: Vor dem Vorlesen:

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרַךְ:

וּכְעַם עוֹנִים בְּרוּךְ יי הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וּסְוֹל סַנְכַךְ ב"ה ל'ו':

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתּוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אַחַר הַקְּרִיאָה מְבָרַךְ: Nach dem Vorlesen:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיִּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

למען לריכין לבודות. יזרדי סיס. וכולכי מדצרות. ומי טסיס מולס דככנס וכתרפסל ומי טסיס
 טנוס דניס סלסוריס וינל. ולכמסילס לריך לזכך מוך ג' יעיס סכלסוסיס. וכך לוור:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגומל לחיבים טובות שגמלני כל-טוב:
 וקסל טוכז מי שגמלקה כל-טוב הוא יגמלקה כל טוב סלה:

סדר קריאת התורה ליום שני

Vorlesung aus der ersten Thorarolle:

וקוין נס"מ לססון ס' גנכי נס' וירא, ויהי אחר הדברים האלה:

ויהי אחר הדברים האלה וראא להים גסה את-אברהם
 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קחנא את-בנה את-
 יחידך אשר-אהבת את-יצחק ולך-לך אל-ארץ המדיה והעלהו
 שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישכם אברהם
 בפקר ויחבש את-חמרו ויקח את-שני נעריו אתו ואת יצחק
 בנו ויבקע עצי עלה ויקם ויך אל-המקום אשר-אמר-לו
 האלהים: לוי ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-
 המקום מרחק: ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עם-
 החמור ואני והנער גלכה ערבה ונשתחנה ונשובה אליכם:
 ויקח אברהם את-עצי העלה וישם על-יצחק בנו ויקח בידו
 את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק
 אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש
 והעצים ואיה הששה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה-לו
 הששה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: שלישי ויבאו אל-המקום
 אשר אמר-לו האלהים ויבן שם אברהם את-המזבח ויערף
 את-העצים ויעקד את-יצחק בנו וישם אתו על-המזבח ממעל
 לעצים: וישלח אברהם את-ידו ויקח את-המאכלת לשחט
 את-בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם
 אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל-שלח ידך אל-הנער ואל-
 תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי-ירא אלהים אתה ולא
 חשכת את-בנה את-יחידך ממני: וישא אברהם את-עיניו

וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה ויראה אשר יאמר היום בחר יהוה ירא: וביע ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר בי גשפעתו נאסיהוה כי יעז אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנו את יחידך: כי בך אברכה והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אבינו: והתברכו בזרעך כל גוי הארץ לעקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל געריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: פ חמישי

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים לגחור אחיה: את עיז בכור ואת בנו אחיו ואת קמואל אבי ארם: ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל: ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לגחור אחי אברהם: ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה: פ סלי קדיש.

וקורין כ"ח טני לנטייר כ"ט סנסס: *Vorlesung aus der zweiten Thora:*

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בין בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר עזים אחד תפאת לכפר עליכם: מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח ליהוה:

Beim Aufheben und Vorzeigen der Thora.

וזאת התורה אשר שם | משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה:
עץ חיים היא למחזיקים בה ותופקיה מאשר: דרכיה ברכי נעם וכל נתיבותיה
שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי הפץ למען צדקו וגדיל
תורה ויאדיר:

ברכות קודם ההפטרה

Vor der Haftorah wird dieses gesagt.

ברוך Gelobt seist du, Gott, unser Herr, Herr der Welt, der erwählet hat die Propheten, die reich begabten, und sein Gefallen hat an ihren Worten, die sie gesprochen in Wahrhaftigkeit.

ברוך Gelobt seist du, Gott, der die Thora hat erwählet und Moses, seinen Knecht, und Israel, sein Volk, und die Propheten der Wahrheit und des Rechtes;

כה Also spricht Gott: Es fand Gnade im wüsten Lande das Volk, das dem Schwerte ist entronnen; es geht ein zu seiner Ruhe Israel. Aus der Ferne ist mir Gott erschienen. Mit unendlicher Liebe liebte ich dich, darum führte ich dich am Bande der Liebe. Noch baue ich dich auf, und du wirst erbauet sein, jungfräuliches Israel! noch schmückst du dich mit deinen Pauken, und ziehst einher im Reigentanz der Fröhlichen! noch pflanzest du deinen Wein auf den Bergen von Samaria, und die Pflanzler, die ihn gepflanzt, die können ihn auch trinken. Denn es kommt ein Tag, da rufen die Winzer auf dem Gebirge

ברוך אתה יי אלהינו מן
העולם אשר בחר בנביאים טובים
ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:
ברוך אתה יי הבוחר בתורה
ובמשה עבדו ובישראל עמו
ובנביאי האמת וצדק:

הפטרה ליום ב' דר"ה (ירמיה ל"א פסוק ב')

(3) כה אמר יהוה מצא חן
במדבר עם שרירי חרב
הלוד להרגיעו ישראל:
(2) מרחוק יהוה נראה לו
ואהבת עולם אהבתך על-
כן משכתך חסד: (7) עוד
אבנד ונבנית בתולת ישראל
עוד תעדי תפוד ויצאת
במחול משחקים: (5) עוד
תשעי כרמים בהרי שמרון
נמעו נטעים וחקלו: (1) כי
ישיום קראו נצרים בחר

Ephraim: Kommt laffet uns hinaufgehen nach Zion zu Gott unserm Herrn!" Denn also spricht Gott: Sauchzet freudig auf, um Jakob, jubelt an der Spitze der Völker; laffet hören eure Stimme, preiset Gott und sprecht: „Erlöse Gott dein Volk, den Rest Israels!" Schau, ich bringe sie aus dem fernen Norden, ich sammle sie aus allen Ecken und Enden der Welt; darunter sind Blinde und Lahme, Schwangere und Gebährende alle zusammen, in großer Schaar kehren sie zurück hieher. Weinend ziehen sie aus, in Freundlichkeit geleite ich sie, führe sie zu Wasserbächen, auf gerader ebener Straße, auf der sie nicht straucheln können; denn ich bin Israel ein Vater, und Ephraim ist mein Erstgeborener!

Höret Gottes Wort, ihr Völker! Erzählet es auf den Inseln in der Ferne, sprecht: der Israel hat zerstreut, der sammelt es wieder ein, und hütete es, wie ein Hirte seine Heerde! denn Gott hat Jakob erlöset, es befreiet aus einer Hand, die stärker war als seine. Sie kommen, und ziehen ein jubeln auf den Höhen Zions, strömen herbei zu den Gütern Gottes; da gibt es Korn und Most und Dehl und junge

אפרים קומו ונעלה ציון אל-
יהוה אלהינו: (א) כי-כה |
אמר יהוה רגו ליעקב
שמחה וצהלו בראש הגוים
השמיעו קללו ואמרו הושע
יהוה את-עמך את שארית
ישראל: (ב) הנני מביא
אותם מארץ צפון וקבצתיים
מירכתי-ארץ במ עור ופסח
הרה וילדת יחדו קהל גדול
ישובו הנה: (ג) בבכי ובאון
ובתחנונים אובילים אוליכם
אל-נחלי מים בדרך ישר
לא יבשלו בה כי הייתי
לישראל לאב ואפרים בכרי
הוא: (ד) שמעו דבר-יהוה
גוים והגידו באיים ממרחק
ואמרו מורה ישראל יקבצנו
ושמרו ברעה עדרו: (ה) כי-
פדה יהוה את-יעקב וגאלו
מיד חוק ממנו: (ו) ובאו
ורגו במרום-ציון ונהרו
אד-שוב יהוה על-הגן ועל-
תירש ועל-יצהר ועל-בני-

Schafe und Rinder, und es ist ihr Herz wie ein Garten, der wohl getränkt ist, und sie fühlen keinen Kummer mehr! Da freuet sich die Jungfrau im Reigentanz, und Jünglinge und Greise freuen sich mitsammen; ich lehre ihre Trauer um in Fröhlichkeit, und tröste sie, und erfreue sie in ihrem Gram und Jammer; ich sättige den Priestern die Seele mit Fett und Ueberfluß, und mein Volk wird satt an meinen Gütern, spricht Gott!

Also spricht Gott: Eine Stimme wird gehört zu Rama, ein Winseln und Klagen und bitterliches Weinen; Rachel weinet um ihre Kinder, verschmähet jeden Trost um ihre Kinder, die nicht mehr sind. Und Gott spricht also: Spar' dein Winseln und Weinen, trockne dir die Thräne im Auge; denn es ist der Lohn da für deine Treue, spricht Gott, sie kehren heim aus Feindesland! Und die Hoffnung bleibt dir für dein Ende, spricht Gott, es kehren deine Kinder heim in ihr Gebiet! Ich habe wohl gehört wie Ephraim sich beklaget: Du hast mich gezüchtigt, und ich bin gezüchtigt worden wie ein Kalb, das nicht gelehrt ist; nimm mich wieder auf, ich lehre zu dir wieder; den du bist ja mein Gott und Herr! denn nachdem ich mich von dir gelehrt, hab ich's bereut, und wie

צֹאן וּבֶקֶר וְהִיתָה נֶפֶשׁם
 כְּגֵן רִוּחַ וְלֹא יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה
 עוֹד: (יג) אִז תִּשְׂמַח בְּתוֹלָהּ
 בְּמַחֲוֹל וּבְחָרִים וּזְקֵנִים יִחְדּוּ
 וְהִפְכֵתִי אֲבָלָם לְשִׂשׂוֹן
 וְנַחֲמַתִּים וְשִׂמַחְתִּים מִיָּגוֹנָם:
 (יד) וְרוּיִתִי נֶפֶשׁ הַבְּהֵמִים דִּשְׁוֹן
 וְעַמִּי אֶת־שׁוּבֵי יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר־
 יְהוָה: (טו) כֹּה אָמַר יְהוָה
 קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי
 תִמְרוּרִים רָחֵל מִבְּכָה עַל־
 בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהִנָּחֵם עַל־
 בְּנֵיהָ כִּי אֵינֶנּוּ: (טז) כֹּה אָמַר
 יְהוָה מִנְעִי קוֹרֶךְ מִכִּי
 וְעֵינַיִךְ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר
 לְפַעֲלֶתְךָ נֶאֱמַר יְהוָה וְשׁוּבוּ
 מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: (יז) וַיִּשְׁתַּקֹּוּהָ
 לְאַחֲרֵיתֶךָ נֶאֱמַר יְהוָה וְשׁוּבוּ
 בָנִים לְגִבּוֹלָם: (יח) שְׁמוֹעַ
 שָׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוֹדֵד
 יִסְרַתְנִי וְאָוִסָר כְּעֶגְלָה לֹא
 דָּמָד הִשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי
 אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי: (יט) כִּי־
 אַחֲרֵי שׁוּבֵי נַחֲמַתִּי וְאַחֲרֵי

Ephu
 hina
 unfer
 sprid
 auf,
 Spit
 euer
 und
 dein
 Sch
 fern
 aus
 der
 und
 Geb
 gro
 rüch
 ste
 leite
 Wa
 eber
 nich
 ich
 Eph
 bor
 S
 Bö
 Zuf
 der
 sam
 hüt
 Hee
 erle
 Ha
 Sie
 jub
 strö
 So
 De

ich zur Erkenntniß kam, schlug ich zusammen meine Hände um die Hüften, und schämte mich und grämte mich ob meiner Jugendschmach." — Ist Ephraim mir ein theurerer Sohn, ein Kind der Lust und Liebe? Wie ich nur von ihm rede, und auch nur sein gedenke, schlägt mein Herz für ihn voll Liebe und Erbarmen, — spricht Gott!

הַיְוֹדְעִי סַפְקֹתַי עַל־יָרֵךְ
בְּשֵׁתִי וְגַם־נִבְלַמְתִּי כִּי
נִשְׁאַתִּי חֶרְפַּת נְעוּרָי; (כ) הֵבֵן
יֶקִיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד
שֵׁעֲשׂוּעִים כִּי־מִדֵּי דְבָרַי בּוֹ
זָכַר אֶזְכְּרֵנּוּ עוֹד עַל־כֵּן
הָמוּ מֵעַי לֹא רַחֵם אֶרְחַמֶּנּוּ
נְאֻם־יְהוָה:

ברכות אחר ההפטרה

Segensspruch nach der Haftorah.

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der ein Gott ist für alle Ewigkeiten, gerecht ist zu allen Zeiten; Gott der treu ist und wahrhaftig, spricht und thut, redet und den Spruch vollzieht; denn jedes Wort an ihm ist wahrhaft und gerecht.

Treu und wahrhaft bist du, Gott unser Herr; treu und wahrhaftig sind deine Worte, und nicht eines deiner Worte geht je leer aus und kehrt leer zurück; denn du bist, Gott und Herr, wahrhaft treu und allerbarmend. Gelobt seist du, Gott der treu ist in seinem Worte.

Erbarme dich über Zion, das ist das Haus, darin wir leben die trübseligen Herzens ist, die tröste du mit deinem Heile bald in unsern Tagen. Gelobt seist du Gott, der Zion erfreuet mit ihren Kindern.

Erfreue uns, Gott unser Herr, durch Elias den Propheten, dei-

למך ההפטרה ינכך כמפטיך ברכות אחרונות.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם. צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים. צַדִּיק
בְּכָל־הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנְּאֻמָּן.
הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם.
שָׁפֵל דְּבָרָיו אִמָּת וְצַדִּיק:
נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְנְאֻמָּנִים דְּבָרֶיךָ. וְדַבֵּר אֶחָד
מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא יָשׁוּב רִיקָם
כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל
דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ
וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה
כְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמֵּחַ
צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ:

שְׂמַחֲנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיא

nen Knecht, durch das königliche Haus Davids, deines Gesalbten möge er kommen in Bälde, daß sich daran erfreue unser Herz. Auf seinem Throne soll kein Fremder sitzen, kein Anderer erben seine Ehre; denn mit deinem heiligen Namen hast du es ihm verbürgt und geschworen, daß nicht ausgehen und erlöschen werde sein Licht in Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, Davids Schild.

לע Für die Thora und für den Gottesdienst und für die Propheten und für diesen Tag des Gedächtnisses, den du uns, Gott unser Herr, gegeben hast zum Ruhme und zur Verherrlichung — für das Alles danken wir dir Gott und preisen wir dich, gepriesen sei dein Name im Munde alles Lebenden stets und immer in Ewigkeit; denn dein Wort ist Wahrheit, gilt und hat Bestand in Ewigkeit. Gelobt seist du Gott, Herr der ganzen Welt der da heiliget Israel und den Tag des Gedächtnisses!

עבדך. ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו. על כסאו לא ישב זר. ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יבכה גרו לעולם ועד. ברוך אתה יי מגן דוד:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום הזקרון הזה שנתת לנו יי אלהינו לכבוד ולתפארת. על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמה בפי כל חי תמיד לעולם ועד ודברך אמת וקים לעד: ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזקרון:

תפלה בעד שלום המלך והמלכה יר"ה
הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים. מלכותו
מלכות כל עולמים. הפוצה את דוד עבדו מתרב רעה: הנותן
בין דרך ובמים עזים נתיבה. הוא יברך וישמור וינצור ויעזור
וירומם ויגדל וינשא למעלה את אדונינו

הקייזער פראנץ יאזעף הראשון

ואת הקייזרין

עליוזאבעט ואת היורש עזר ערצהערצאג רודאלף

ואת ערצהערצאגין שטעפאניע

ירום הודם. מלך מלכי המלכים ברחמי יחיים וישמרם ומכל

צָרָה וַיְגִזּוּ וַיִּגְזַק יִצְיָלָם. וַיְדַבֵּר עִמָּיִם תַּחַת רִגְלָי וַיִּפֹּל שׁוֹנְאָיו
 לְפָנָיו וּבְקָרָא אֲשֶׁר יִפְגֶּה יִצְלִיחַ: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו
 יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְ כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוֹת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ
 וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּישַׁע יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל תִּשְׁכּוֹן
 לְבַטַּח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

Gebet für den Landesvater.

Allmächtiger Gott und Weltenherr! Der du Könige und Fürsten hast erforen und berufen, und sie hast ausgerüstet mit allen Gaben deiner Puld und Milde, daß sie in Weisheit und in Gerechtigkeit ihr Volk regieren, Gesetz und Recht handhaben, den Gottesfrieden auf Erden schirmen, und alle milden Gaben bringen, Jeder seinem Volke und Lande — verleihe deinen göttlichen Schutz und Beistand unserm Fürsten und Herrn, deinem Gesalbten, dem Kaiser

Franz Josef dem Ersten,

für den wir zu dir beten als treue Unterthanen für ihren Herrn, wie Kinder für ihren Vater beten.

Mehre seine Tage und kröne ihn mit Sieg, Ruhm und Herrlichkeit.
 — Segne Alle, die seinem Throne und Herzen die nächsten sind, die Kaiserin

Elisabeth Amalie Eugenia,

den Kronprinzen: Erzherzog

Rudolf,

die Kronprinzessin: Erzherzogin

Stefanie,

und alle Angehörigen des erhabenen, glorreichen Fürstenstammes.

Segne das gesammte Vaterland, daß Eintracht und Friede seine Stämme einige, Licht und Wissenschaft das Volk erhöhe, Tugend und Gottesfurcht die innere Lebenskraft im Volke sei.

Gib, o Gott, daß wir des Segens theilhaftig werden, einen Ehrenstand gewinnen im Vaterlande, dem wir in Liebe und Treue anhänglich sind; Wohlwollen finden unter den Menschen, wie wir Gnade und Erbarmen zu finden hoffen vor deinem Weltenthron! Amen!

סדר תקיעת שופר

בכלת קבלות אומרים וזמור זכ טבע פעמים קודם תקיעת שופר.

מו למנצח לבני-קרח מזמור: בְּלִיַּהֲעֵמִים תִּקְעוּ-כָּף הַרְיֵעוּ
לֵאלֹהִים בְּקוֹל רָנָה: כִּי יִהְיֶה עֲלִיּוֹן גּוֹרֵא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל-כָּל-
הָאָרֶץ: יִדְבַר עַמִּים תַּחְתִּינִי וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ: יִבְחַר-לָנוּ
אֶת-נִחְלָתָנוּ אֶת-גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהַב סֵלָה: עֲלֶה אֱלֹהִים
בְּתִרְעָה יי בְּקוֹל שׁוֹפָר: זָמְרוּ אֱלֹהִים זָמְרוּ זָמְרוּ לְמַלְכֵנוּ זָמְרוּ:
כִּי מֶלֶךְ כָּל-הָאָרֶץ אֱלֹהִים זָמְרוּ מִשְׁבִּיל: מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם
אֱלֹהִים יֵשֶׁב | עַל-כִּסֵּא קֹדֶשׁ: גְּדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ. עִם אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהּ כִּי לֵאלֹהִים מִגְּנֵי אָרֶץ מָאֵד גַּעְלָה:

תחנה לתוקע קודם התקיעות

רבון העולמים אתה צויתנו בתורתך הקדושה לתקוע בשופר לפניך ביום הזכרון
הזה ככתוב ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו יום תרועה יהיה לכם. ובדברי קדשך כתוב לאמר תקעו כחדש שופר בכסה ליום
חגנו כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב. ונאמר אשרי העם יודעי תרועה יי באור
פניך יהלכון. בשמך יגילו כל היום ובצדקתך ירומו. כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום
קרננו. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב שתהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך ויעלה זכרוננו לפניך לרחמים
ולרצון ככתוב בתורתך והיו לכם לזכרון לפני יי אלהיכם. ונאמר ונזכרתם לפני יי אלהיכם
ונושעתם מאויביכם. כלה כל צר ומשטין מעלינו וסתום פי אויבינו ומקטריגנו. וזכרנו
להיים טובים ולשלום ביום הזכרון הזה. הרם קרן ישראל עמך ומלוך אתה עלינו ברחמים.
ותשב על כסא רחמים. ובמקום דין תעשה רחמים. ברוך אתה בעל הרחמים:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אלהי השמים ואלהי הארץ
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא שתשלח
לי המלאכים הקדושים והטהורים נאמנים משרתים ונאמנים בשליחותם
חפצים ורצויים לזכות את ישראל ואת המלאך הגדול (פצפ"ציה) הממונה
להוציא זכיותיהן של ישראל בעת שהיום תוקעים בשופר ואת המלאך
הגדול (חש"בש) הממונה להשמיע זכיותיהן של ישראל ולהקבירת השטן
בתקיעתם ואת השרים הגדולים הממונים על השופר (אנקת"ם פסת"ם)
ומלאכים הגדולים (הדרני"אל וסנדלפ"ון) הממונים על תקיעותינו הפעלין

סדר תקיעת שופר

תקיעתנו לפני כסא כבודך ואת המלאך (שמשיאל) הממונה על התרועה ואת המלאך (פרמטיא) הממונה על (קשר"ק) להיות מזומנים בשליחותם להעלות תקיעתנו לפני הפרוכת ולפני כסא כבודך. והמלא על עמך ישראל ברחמים ותבנם להם לפני משורת הדין ותנהג עם בניך במדת רחמים ותעלה תקיעתנו לפני כסא כבודך והסתבל באפרו של יצחק הצבור על גבי המזבח וזכור לנו עקדתו היום לזרעו של יצחק פי אל מלך נאמן וזכור בריה אתה. ברוך (אתה ה') זוכר הברית:

סמק מט"ס לריך סמוקע לכסות סמוקע סמקע וצין כל סיען וסיען: כ"פ

לריך לונר קודם סמקיעס דמייטצ כלו סמוקיס כדי לנמק סדיניס:

קולי שמעת אל תעלם אנך לרוחתי לשועתי: (זכס ג' לו)

ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקה (ססליס קיע ק"ס)

ערוב עבדך לשוב אל יעשקני זדים: (סס ססוק קכ"ג)

שש אנכי על אמרתך במוצא שלל רב: (סס ססוק קכ"ג)

טוב טעם נדעת למדני פי במצותיך האמנתי: (סס ססוק ס"ז)

נדבות פי רצה נא יי ומשפטך למדני: (סס ססוק ק"ס)

מומור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ישינו וזרוע קדשו: הודיע יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: הריעו ליי כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו: זמרו ליי בכנור בכנור וקול זמרה: בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי:

יהי רצון מלפניך יי אלהי המושפט שעתה יהיה עת רצון לפניך ותקרע ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים כל המסכים אשר הם מבדילים בינך ובין עמך ישראל היום הנה והעבר מלפניך כל המשטיגים והמקטריגים על עמך ישראל. סתום פי שטן ואל ישטין עלינו פי אליך תלויזת עינינו: ארוממך אלהי המלך המשפט שמע קול תפלזת ותרועת עמך ישראל היום ברחמים אמן:

סמוקע מטכך צניגוק וצקול כס צ' צככות סלו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וציונו לשמוע קול שופר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

סדר תקיעת שופר

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:
 תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:
 תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

שב

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיעת קשרק שאנחנו
 תוקעים היום תעשה ממנה עטרה על ידי הממונה שרשיה להיות עולה
 ולישב בראש אלהי ויעשה עמנו אות למזכה ויפלא עלינו ברחמים: ברוך
 אתה בעל הרחמים:

תקיעה: שברים: תקיעה:
 תקיעה: שברים: תקיעה:
 תקיעה: שברים: תקיעה:

שב

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיעת קשרק שאנחנו תוקעים
 היום תהיה מרוקמת על היריעה על ידי הממונה שרשיה ל כשם שקבלת על
 יד אליהו זכור לטוב וישרע שר הפנים ושר מטטרון והפלא עלינו ברחמים:
 ברוך אתה בעל הרחמים:

תקיעה: תרועה: תקיעה:
 תקיעה: תרועה: תקיעה:
 תקיעה: תרועה: תקיעה גדולה:

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיעלו אלו הפלאים
 היוצאים מן השופר ומן התקיעה ומן השברים ומן התרועה ומן קשרק ומן
 קשרק ומן קריק לפני כפי כבודך ומליצו טוב בעדינו לכפר על כל
 חטאתינו:

(Vorbeten und Gemeinde)

אשרי העם ידעי תרועה יי באור פניך יהלכון:
 אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה: אשרי העם שכבה לו.
 אשרי העם שיי אלהיו:

קפה תהלה לדוד. ארוממך אלהי הפלך. ואברכה שמך לעולם ועד: בכל-

סדר הכנסת ספר תורה

יום אברכה. ואהללה שמך לעולם ועד: גדול " ומהלל מאד. ולגדלתו אין חסר: דור לדור ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי נפלאותיך אשיחה: ועזו נוראותיך יאמרו. וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יעשו. וצדקתך ירגנו: חנון ורחום " . ארץ אפים וגדל-חסד: טוב " לכל. ורחמי על כל-מעשיו: יודוך " כל-מעשיך. וחסדיך יברוכה: כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתי. וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל-עולמים. וממשלתך בכל-דור ודור: סומך " לכל הנפלים. וצדקת לכל הפופים: עיני-כל אליך ישברו. ואתה נותן להם את-אכלם בעתו: פותח את-ידך. ומשביע לכל-חי רצון: צדיק " בכל-דרכיו. וחסיד בכל-מעשיו: קרוב " לכל קוראיו. לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה. ואת שונעם ישמע וישמעם: שומר " את כל אוהביו. ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת " ידבר-פי ויברך כל-בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

Beim Zurücktragen der Thora spricht der Vorbeter:

יהללו את שם יי כי נשגב שמו לברו:

יהללו את שם יי כי נשגב שמו לברו:

Seine Majestät geht über Erd' und Himmel. Er erhebet seinem Volke das Horn, das ist der Frommen Ruhm und Stolz, der Ruhm der Kinder Israels, ein Volk das ihm das nächste ist! Halleluja — lobet Gott den Herrn!

וסקול פנים. הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה לכל חסדיו לבני ישראל עם קרובו הללויה:

Von David ein Psalm.

Gott gehört die Welt und ihre Flüsse, die Erde, und die auf ihr wohnen Er hat sie an Meeren gegründet, an Strömen sie fest gemacht. Wer steigt auf den Berg des Herrn? wer steht auf heiliger Stätte Wer reiner Hände ist und lauter Herzens, wer nie zum Falsch die Seel' erhob, und nicht schwur zum Trug, der empfängt den Segen von Gott und Gnade von dem Herrn seines Heiles. Das ist das Geschlecht der Frommen, die da forschen und suchen dein Angesicht — Jakob! Selak!

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה: פי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר יי ומי יקום במקום קדשו: נקי כפיים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו

Erhebet, Thore, euer Haupt; er-

hebet euch, Pforten der Welt, daß eingehe der König der Ehre! Wer ist der König der Ehre! Gott, der Mächtige und Starke! Gott, der Stark ist im Kampfe!

Erhebet, Thore, euer Haupt! erhebet es, Pforten der Welt; daß eingehe der König der Ehre; Wer ist das, der König der Ehre? — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, der ist der König der Ehre! Selah!

Beim Hineinstellen der Thora in die heilige Lade.

ובְּנַחְהָ יֹאמֶר שִׁיבָה יי רַבָּבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחֶתֶךָ אַתָּה נֶאֱרוֹן עֲזָךְ: כַּהֲנִיף יִלְבָּשׁוּ צַדִּיק וְחַסִּידֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעָבוֹר דָּוִד עֲבָדְךָ אֵל תָּשָׁב פָּנַי מִשִּׁיחָךְ: כִּי לָקַח מִזֹּב נַתַּתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תִּעְזוּבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֹשֶׁר: דְּרֻכֶיהָ דְרֻכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנו יי אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמִּינוּ בְּקִדְמָתְךָ: כַּסִּף טוֹמֵר חֲלֵי קָדִישׁ.

תפלת מוסה

מסלה לש"ץ מנלל במסלת המסור.

וְעַתָּה יִגְדְּלָנָא כַּח אֲדָנִי בְּאִשְׁרֵי הַבְּרִית לֵאמֹר: זָכֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הָפַח: יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי־בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מְלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי שָׁמַיָּא מִן כָּל־בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמָתָא דְאָמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ:

C אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יַצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל

*) Uebersetzung siehe oben im Abendgebete.

חֲסִדִים מְזוּבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גֹאֲלִים
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכִירֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפְּצֵן בְּחַיִּים וְכֹתֵבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אֲבֹרָהּם:
אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדָנֵי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל
עַפְרָה. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֲב הַרְחַמִים. זוֹכֵר יְצוּרֵיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְרוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְרוֹשׁ. וְקְרוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה:

וּבְכֵן תֵּן פְּחֻדָּךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל מַעֲשֵׂיךָ.

וְאִימְתֵךְ עַד־כָּד־מֵה־שֶׁבָרְאֵתָ. וַיִּירֹאֶךָ כָּד־

הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ כָּד־הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ כָל־

אֲגָדָה אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלָם. כְּמוֹ

שֶׁיִּדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ עֵז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה

בְּיָמֶיךָ. וְשִׁמְךָ גּוֹרָא עַד־כָּל־מֵה־שֶׁבָרְאֵתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ. תְּהַלְלֶה לִירְאֵיךָ.

וּתְקַוֶּה לְדוֹרֶיךָ. וּפְתַחֲחוּז־פֶּה לְמִיחֲלִים לְךָ. שְׁמַחָה

לְאַרְצֶךָ. וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ. וְצַמִּיחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ.

וְעַרִיכַת נֵר לְבֵן־יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָךָ. בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ. וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ

וְחַסִּידִים בְּרִנָּה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֵּץ־פִּיהָ. וְכָל־

הַרְשָׁעָה כְּלָהּ בְּעֵשֶׂן תִּכְלָהּ. כִּי תֵעָבִיר מִמִּשְׁלַת
זְרוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אֹתָהּ יי לְבַדָּךְ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ. בְּכַתּוּב
בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ: יִמְלֹךְ יי קְעוּלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר
וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאִין אֱלוֹהֵי מַבְלְעֵדֶיךָ.
בְּכַתּוּב וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי
לְעַבְדוֹתֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֹאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַזְּכוּרוֹן
הַזֶּה יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ. וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

Aber um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserm Lande, sind wir so weit entfernt von unserm Grund und Boden, und können nimmer thun, was unsere Pflicht und Schuld ist, in dem Hause deiner Wahl, in dem großen und heiligen Tempel Gottes, darauf dein Name ward genannt, dieweil sich die Gewalt vergriffen an deinem Heiligthume.

Möge es dein Wille sein, Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, allerbarmender Welten-

וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ נִגְלִינוּ
מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל
אַדְמַתָּנוּ. וְאִין אֱלֹהֵינוּ
יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שִׁמְךָ עָרִיו. מִפְּנֵי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ. יְהִי
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלִּדְ רַחֲמֶיךָ.

herr, daß du wiederkehrst und dich erbarmest über uns und über dein Heiligthum in deiner unendlichen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und es herstellst in seiner Größe und Herrlichkeit.

Gott, unser Vater, unser Herr! Laß die Herrlichkeit deines Reiches bald offenbar werden über uns; erscheine uns im vollen Licht und Glanz; erhebe dich über uns vor den Augen alles Lebenden; sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern, und einige die zersplittert sind bis an der Welten Enden. Laß uns in Zion, deine Gottesstadt, in Subel einziehen, und in Jerusalem, in deinen heiligen Tempel, zur ewigen Freudigkeit. Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, die täglichen Opfer nach ihrer Ordnung und die Wuffaphopfer nach ihrer Regel. Und das Wuffaphopfer für diesen Tag des Gedächtnisses wollen wir dir bringen und bereiten in Liebe und Freundlichkeit, nach deinem Gebote und Willen, wie du es uns hast vorgeschrieben in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie es gesprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit und geschrieben steht:

ובחדש השביעי בחדש
am ersten Tage des Monats
soll die Verkündigung des Heiligen sein bei euch; keinerlei Arbeit sollet ihr da verrichten; ein Tag des Posaunenschalles

שָׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל
מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וּתְבַנֶּהוּ מְהֵרָה וּתְגַדְּלֵה
כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. גְּלֵה
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה
וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי
כָּל חַי. וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
הַגּוֹיִם וּנְפֹצְתֵינוּ כִּנְסֵם
מִיַּרְכְּתֵי אֲרָץ. וְהִבִּיאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים
כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם
וְאֶת מוֹסֵף יוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה
גַּעֲשֵׂה וּנְקַרֵּיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוֹת רְצוֹנְךָ
כְּמוֹ שְׂכָתְךָ בְּתֵּעָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ. מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר:
וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד
לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם. כָּל מְלֶאכֶת עֲבוּדָה
לֹא תַעֲשׂוּ. יוֹם תְּרוּעָה

soll es sein bei euch. Ihr solltet bereiten ein wohlgefälliges Opfer dem Herrn, einen Stier, junges Rind; einen Widder; Schafe, einjährige, sieben, ohne Fehl, und dazu die gehörige Mehlgabe und das Trankopfer nach Vorschrift; drei Zehnthteile für den Stier, zwei Zehnthteile für den Widder, und ein Zehnthteil für das Schaf, und Wein zum Trankopfer; zwei Böcke zur Versöhnung; und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Regel.

מלבד Außer dem Opfer für den Neumond und seiner Mehlgabe und dem täglichen Opfer und seiner Mehlgabe und ihrem Trankopfer nach Recht und Gebühr, ein wohlgefälliges Feueropfer dem Herrn.

עלינו Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völkerhaaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er —

מוספה ליום ב' דר"ה

יְהִי־לָכֶם׃ וְעֲשִׂיתֶם עֲדָה
לְרִיחַ נִיחַח לַיְי פֶּר בֶּן־בְּקָר
אַחַד. אֵיל־אֶחָד. כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵי הֵם
כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
לְפָר. וּשְׁנַי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל.
וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ. וַיִּין כְּנִסְכוֹ.
וּשְׁנַי שְׁעִירִים לְכֶפֶר וּשְׁנַי
תְּמִידִים כֹּהֲלִכְתָּם׃ מִלֶּבֶד
עַל־תֵּהֱחֹדֵשׁ וּמִנְחָתָהּ. וְעַל־תֵּה
הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ. וְנִסְכֵיהֶם
כַּמִּשְׁפָּטִים לְרִיחַ נִיחַח אֲשֶׁה
לַיְי׃

עֲלֵינוּ לְשִׁבַח לְאֶדְרוֹן הַכּוֹל.
לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שָׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת
וְלֹא שָׁמְנוּ כַּמִּשְׁפָּחוֹת
הָאֲדָמָה שָׁלֹא שָׁם חֻלְקֵנוּ
כִּהֶם וְגוֹדְלֵנוּ כְּכֹל־הַמוֹנִים׃
וְאִנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא

der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben und seine Macht waltet in den höchsten Höhen! Er ist unser Gott und Keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König und Keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr im Himmel oben, auf der Erde unten und Keiner sonst.“

ly Darum hoffen wir, Gott unser Herr, auf dich daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Gräuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist getilget; wie du vervollkommnest die Welt und sie verklärst im Reiche der Allmacht, daß Alle, die leben im Fleische dich rufen bei deinem Namen, alle Sünder auf Erden sich zu dir bekehren, alle Weltenbewohner es wissen und erkennen, daß vor dir sich beuget jedes Knie, zu dir schwöret jede Zunge!

Vor dir, unserm Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder; deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm und nehmen über sich einstimmig und einmüthig das Gesetz und die Herrschaft deines Reiches; dann regie-

שְׁהוּא נֹשֵׂה שָׁמַיִם וְיֹסֵד
אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל וְשֹׁכֵנֵת עֵזוֹ בְּנִבְהֵי
מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין
עוֹד. אָמֵת מִלְּפָנֵינוּ אָפֶס
זוּלָּתוֹ כִּכְתוּב בְּתוֹרָתוֹ
וַיִּדְעָת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל
לְבַבְךָ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ
מִתַּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוֶה לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ
לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרְת
עֲזָךְ לְהַעֲבִיר גְּלוּלֵינוּ מִן
הָאֶרֶץ. וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת
יִבְרַתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁדֵי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־
רַשְׁעֵי אֶרֶץ. יִפִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־
יּוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע
כָּד־בְּרַךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לְשׁוֹן:
לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
וַיִּפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְר
יִתְנוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָל־אֶת־עוֹל
מִלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם

rest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regieret in Ewigkeit!“

Und so heißt es da: „Er schauet kein Unglück in Jakob, und sieht kein Mißgeschick in Israel, Gott, sein Herr ist mit ihm, und Jubelklang der Könige bei ihm.“ Und es heißt da: „Er war König in Beshurun, als sich sammelten die Häupter des Volkes alle zusammen die Stämme Israels.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: „Gott gehört das Reich, er herrschet über die Nationen!“ Und so heißt es da: „Gott ist der Welten König, er kleidet sich in Pracht und Majestät, er kleidet sich in seine Macht, er gürtet sich und fest steht die Welt, und wanket nicht.“ Und es heißt da: „Erhebet, ihr Thore, das Haupt; erhebet euch, ihr Pforten der Welt, daß einziehe der König der Ehre. Wer ist der König der Ehre? Gott, der Starke und Gewaltige, Gott ist der Starke im Kampfe; Erhebet ihr Thore, euer Haupt, erhebet es, Pforten der Welt, daß einziehe der

מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי
הַמְדָּכוֹת שֶׁלָּךְ הֵי אֵל וְלְעוֹלָמִי
עַד תִּמְלֹךְ וְאִבְכָּבוֹד: כְּכַתוּב
בְּתוֹרָתְךָ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
וָעֶד:

וְנֹאמֵר. לֹא הָבִישׁ אָוֶן
בְּיַעֲקֹב. וְלֹא רָאָה עֲמֹל
בְּיִשְׂרָאֵל. יי אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ
וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֹאמֵר.
יְיָ הוּא בִּישְׂרוּן מֶלֶךְ בְּהַתְּאֵסֵף
רָאשֵׁי עַם. יַחַד שְׁבִטֵי
יִשְׂרָאֵל: וּבְדַבְּרֵי קֹדֶשׁךָ
כְּתוּב לֵאמֹר. כִּי לֵי
הַמְּלוּכָה וּמֹשֶׁל בְּגוֹיִם:
וְנֹאמֵר. יי מֶלֶךְ גִּּאוֹת לְבָשׁ.
לְבָשׁ יי עֵז הַתְּאֹזֵר אֶף
תִּכּוֹן תִּבְּל בְּל תִּמּוֹט:
וְנֹאמֵר. שְׂאוּ שַׁעְרֵי
רָאשֵׁיכֶם. וְהִנְשֹׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם. וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יי עֲזוּז
וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר מִלְחָמָה:
שְׂאוּ שַׁעְרֵי רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ

der die S
und d
auf ih
Herrlich
Himmel
waltet
Er ist
sonst ;
unser
Keiner
So
seiner
nimm
ist der
auf der
sonst."

ly
unser
dich et
deiner
lichkeit
Gräue
und all
wie du
und sic
Allma
Fleisch
Name
sich zu
bewoh
nen,
jedes
Zung
Bo
Herrn
und
Name
und
über
müth
schaft

König der Ehre; wer ist das der König der Ehre? Gott Zebaoth, der ist der König der Ehre, Selah!" Und durch deine Diener, die Propheten, steht geschrieben: „Also spricht Gott, der König Israels und sein Erlöser, der Gott Zebaoth. „Ich bin der Erste, ich bin der Letzte, außer mir ist kein Gott!" Und so heißt es da: „Es ziehen hinauf die Erlöser auf den Berg Zion, um zu richten das Gebirge Edoms. Da gehöret Gott das Reich!" Und es heißt da: „An dem Tage — da ist Gott der König über die ganze Welt! an dem Tage — da ist Gott der Einige, und sein Name der Einige! Und in deiner Gotteslehre steht geschrieben: „Höre Israel, Gott unser Herr ist der einzige einzige Gott!"

Unser Gott, Gott unserer Väter: regiere du über die ganze Welt in deiner Herrlichkeit, erhebe dich auf der ganzen Erde in deiner ganzen Erde in deiner Majestät, und erscheine Allen, die da wohnen auf dem Erdenrunde, in deiner Macht, in deiner Pracht, in deiner Glorie! Auf daß wisse jedes Geschöpf, daß du es hast geschaffen, und jedes Gebilde erkenne, daß du es hast gebildet, und was nur Obem hat in sich, es gestehe und bekenne: Gott, der Gott Israels, das ist der Weltenherr und sein Reich und seine Herrschaft geht über Alles! Heilige uns in deinen Geboten, gib uns unseren

הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד. יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד סֵלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ
הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר.
כֹּה אָמַר יי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וּגְאֻלוֹ יי צְבָאוֹת. אֲנִי רֵאשׁוֹן
נְאֻמִי אַחֲרוֹן. וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין
יְהוֹם: וְנֶאמַר וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
בְּהַר צִיּוֹן לְשָׁפוֹשׁ אֶת הַר
עֲשׂוּ וְהוֹתָה לִי הַמְּלוּכָה:
וְנֶאמַר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל-
כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה
יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
וּבְתוֹרַתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי
אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ
עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכֹבֹדְךָ וְהַנְּשֵׂא
עַל כָּל-הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ בְּהַר
גְּאוֹן עֲזָךְ עַל-כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֶרֶץ
וַיַּדַע כָּל-פֶּעִיל כִּי אַתָּה פֹּעֵלְתוֹ
וַיִּבִין כָּל יְצוֹר כִּי אַתָּה יְצִרְתּוֹ.
וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפְסוֹ יי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלֻכּוֹתוֹ בְּכָל
מְשָׁלָה: קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְהִנֵּן

vollen Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns in deiner Güte und erfreue uns mit deinem Heile! Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrhaftigkeit, denn du bist Gott in Wahrheit, und dein Wort ist Wahrheit und besteht ewiglich! Gelobt seist du, Gott, Herr der ganzen Welt, der da heiligt Israel und den Tag Gedächtnisses.

אתה Du gedenkest Alles, was geschehen ist seit Ewigkeit, und hältst in steter Beachtung alle Gebilde der Vergangenheit. Vor dir ist offenbar alles Verborgene, und die ganze Fülle von Geheimnissen vom ersten Anfange an. Da ist kein Vergessen vor dem Throne deiner Herrlichkeit, und Keines verborgen, vor deinem allsehenden Blicke. Du gedenkest alles Geschaffene, und kein Gebilde ist dir entgangen. Alles ist offenbar und bekannt vor dir, Gott, unser Herr; du schauest und blickest bis an das Ende aller Zeiten. Denn du hast selber das Gesetz gegeben, danach Jegliches wird bedacht, was nur Geist und Lebensseele hat in sich, und Jegliches in Erinnerung kommt, was nur je geschehen ist, die ganze Fülle von Schöpfungen bis in das Unendliche. Vom Unbeginne an hast du uns das bekannt gemacht, und es von jeher geoffenbaret. Es ist das der Tag, an dem du einst das Schöpfungswerk begonnen, der Tag des Gedächtnisses zur Erinnerung an den ersten Weltentag. Das ist so Gesetz in Israel, ist Gottes Recht so in Jakob Da

חלקנו בתורהך. שבענו מטובך ושמתנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה לאהים אמת ודברך אמת וקים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניך נגלו כל תעלמות והמוץ נסתרות שמבראשית. אין שכחה לפני כסא כבודך. ואין | נסתר מנגד עיניך. אתה זוכר את כל-המפעל. וגם כל-היצור לא נכחד ממך. הכד גלוי וידוע לפניך יי אלהינו. צופה ומביט עד סוף כל הדורות. כי תביא חק וזרון להפקד כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים והמוץ בריות לאין תכלית. מראשית בואת הודעת. ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלת מעשיך וזרון ליום ראשון. כי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב:

Rönig
der S
Zebao
Ehre,
Diener
geschri
der R
Erlöse
„Sch
Lezte,
Und f
hinanf
Zion,
birge
das D
„An
der R
an de
der
der
Gotte
„Hör
Herr
Gott!
הינו
Väter
Welt
hebe
in de
Majest
da wa
in dei
in de
jedes
schaffen
daß
was
gestehe
Gott
herr u
schaft
in dei

wird über Völker und Länder das Recht gesprochen, wo das Schwert und wo der Friede, wo der Hunger und wo die Fülle walten solle; und alle Schöpfungen werden da bedacht, die zum Leben, die zum Tode. Wer wollte da wohl dem Geschehe entgehen, wo alles Gebilde kommt in Erinnerung vor dir, des Menschen Thun und seine Bestimmung, des Mannes Schritt und Tritt, des Menschen Sinnen und Trachten und das Triebwerk, das ihn treibt? Wohl dem Menschen, der da an dich nicht vergift und dem Menschenkinde, das in dir hat seine Festigkeit und Stärke. Denn die dich suchen und dir nachgehen, kommen nie zum Falle, und die werden nicht beschämt, die auf dich gehofft. Was geschehen ist, kommt in Erinnerung vor dir, und unser Aller Thun erforschest du, und prüfdest du. So hast du Noah einst in Liebe wohl bedacht, ihn gewahret mit einem Worte des Heiles und des Erbarmens, als du gebracht die Wasserfluth, zu verderben alles Fleisch ob der Boshaftigkeit ihres Thuns und Treibens. Da kam sein Gedächtniß, Herr, vor dich, und du hast gemehret einen Samen wie den Staub

ועל המדינות בו יאמר איזו
 לחרב. ואיזו לשלום. איזו
 לרעב. ואיזו לשובע ובריית
 בו יפקדו. להזכירם להיים
 ולמות. מי לא נפקד כהיום
 היום. כי זכר כל היצור
 לפניך בא. מעשה איש
 ופקדתו. ועלילות מצעדי
 גבר. מהשבות אדם
 ותחבולותיו ויצרי מעללי
 איש. אשרי איש שלא
 ישכח ובן אדם יתאמץ
 בד. כי דורשיך לעולם לא
 יכשלו. ולא יכלמו לנצח
 כל החוסים בד. כי זכר כל
 המעשים לפניך בא ואתה
 דורש מעשה כלם: וגם
 את נח באהבה וזכרת.
 ותפקדהו בדבר ישועה
 ורחמים. בהביאך את מי
 המבול לשחת כל בשר
 מפני רוע מעלליהם. על כן
 זכרנו בא לפניך יי אלהינו
 להרבות זרעו בעפרות

der Erde, und seine Sprößlinge wie den Sand am Meere. Wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott gedachte an Noah und an alles Thier und alles Vieh, welches war mit ihm in der Arche, und Gott ließ ziehen einen Wind über die Erde und es stillten sich die Wasser.“ Und so heißt es da: „Gott hörte ihr Klagen und ihre Seufzer und Gott gedachte an seinen Bund mit Abraham, mit Isaak und mit Jakob.“ Und es heißt da: „Ich gedenke meines Bundes mit Jakob, und auch meines Bundes mit Isaak und mit Abraham will ich gedenken, und das Land bedenken.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: Ein Gedächtniß hat er gestiftet für seine Wunderthaten, gnädig und allerbar-mend ist Gott!“ Und es heißt da: „Brot und Nahrung gibt er seinen Frommen, gedenket ewiglich seines Bundes.“ Und es heißt da: „Er gedachte ihnen seines Bundes, und es gereuete ihn nach seiner unendlichen Guld und Milde!“ Und durch deine Diener, Propheten, steht geschrieben: Gehe hin und rufe aus vor den Ohren von ganz Jerusalem, sprich — also spricht Gott: „Ich gedenke dir die Liebe deiner Jugend,

תכל. וְצִאֲצֵאוּ כְּחוּל הַיָּם.
כְּכַתּוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיִּזְכּוֹר
אֱלֹהִים אֶת נַח. וְאֶת כָּל-
הַחַיָּה וְאֶת כָּל-הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה. וַיַּעֲבֵר
אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ
הַמַּיִם: וַנֹּאמֶר. וַיִּשְׁמַע
אֱלֹהִים אֶת נַאֲקֹתָם. וַיִּזְכּוֹר
אֱלֹהִים אֶת-בְּרִיתוֹ אֶת
אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת
יַעֲקֹב: וַנֹּאמֶר וַזְכַּרְתִּי אֶת
בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי
יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי
אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:
וְכַד בְּרִי קָדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר
זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן
וְרַחוּם יי: וַנֹּאמֶר. מָרָף נָתַן
לִירְאָיו. יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
וַנֹּאמֶר. וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ
וַיִּנְחַם כְּרַב הַסִּדְיוֹ: וְעַל יְדֵי
עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב
לֵאמֹר. הִלֵּךְ וּקְרָאתָ בְּאָזְנֵי
יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר. כֹּה אָמַר יי
זְכַרְתִּי לָךְ וְחָסַד נְעוּרֶיךָ

wird in
das Re
Schwer
wo der
Fülle
Schöpf
die zun
Wer w
schide e
bilde fo
dir, de
seine B
Schritt
schen S
das Tr
Wohl
an dich
Mensch
seine
Denn
nachgeh
Falle,
schämt,
geschehe
vor dir
erforsch
So hat
wohl b
einem
des Erb
die Wa
alles F
feit ihr
Da kan
vor did
einen

die Herzensinnigkeit, mit der du einst in deinem Brautstande mir bist nachgegangen in ein wüstes Land, wo keine Saat war." Und es heißt da: „Ich gedenke an meinen Bund mit dir in deiner Jugendzeit und halte meinen Bund mit dir in Ewigkeit.“ Und es heißt da: „Ist Ephraim mir ein theurer Sohn, ein Kind der Lust und Liebe? Wo ich von ihm rede, wie ich seiner nur gedenke, regt sich mir das Herz im Leibe vor innigem Erbarmen — spricht Gott.“

Unser Gott, Gott unserer Väter! gedenke unser zum Guten, und laß deine väterliche Obhut walten über uns, daß wir zum Heile und zum Erbarmen bedacht sein mögen vor dir in deinen Himmelsräumen. Gedenke uns, Gott unser Herr, den Bund und die Gnade und den Schwur, den du unserem Vater Abraham hast zugeschworen auf dem Berge Moriah, und möge dir stets gegenwärtig sein das Opfer, das er dir hat gebracht, als er Isaak, seinen Sohn hat gebunden auf dem Altare, und all sein Erbarmen hat bezwungen, um deinen Willen zu vollziehen mit einem ungetheilten Herzen. So möge nun auch dein Erbarmen bezwingen deinen Zorn über uns;

אָהַבַת כָּל־לֹזְתֶיךָ. לְכַתֶּךָ
אֲחֵרֵי בַמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא
זְרוּעָה: וְנֹאמַר. וְזָכַרְתִּי אֲנִי
אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ בִּימֵי
נְעוּרֶיךָ וְהִקִּימוּתִי לְךָ בְּרִית
עוֹלָם: וְנֹאמַר הֲבֵן יָקִיר לִי
אֲפָרַיִם אִם יֶלֶד שְׁעֵשׂוּעִים
כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֲזַכְּרֶנּוּ
עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לֹא
רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נָאִם יי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
זְכַרְנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
וּפְקִדְנוּ בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם
וְזָכַר לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת
הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת
הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְרָהָם אָבוֹנֵנוּ בְּהַר
הַמֹּרִיָּה. וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ
עֲקָדָה שְׁעֵקֶד אֲבָרָהָם אָבוֹנֵנוּ
אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גֹּב הַמִּזְבֵּחַ
וּכְבֹּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלִבְבֵי שָׁלֹם. כֵּן יִכְבְּשׁוּ
רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ מֵעַלְיֵנוּ

in deiner unendlichen Güte wolltest du allen Groll und Grimm abwenden von deinem Volke, von deiner Stadt, von deinem Erb' und Eigenthume, auf daß an uns in Erfüllung gehe, Gott unser Herr, das Wort, das du hast verheissen in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie er es gehört hat aus dem Munde deiner Herrlichkeit, wie es gesprochen worden: „Ich werde ihnen gedenken den Bund von ehedem, als ich sie geführet aus dem Lande Egypten vor den Augen der Völker, auf daß ich ihnen ein Gott sei — ich bin der Herr!“ Denn du bist es, der gedenket alles Vergessene von Ewigkeit her, und vor dem Throne deiner Herrlichkeit da ist gar kein Vergessen! So mögest du die Opferung Isaak's heute seinen Kindern in Barmherzigkeit gedenken. Gelobt seist du, Gott, der da gedenket den Bund.

אתה Du hast in einer Wolke dich geoffenbaret in deiner Herrlichkeit vor deinem heiligen Volke, um mit ihnen zu reden. Vom Himmel hast du hören lassen deine Stimme, und dich geoffenbaret vor ihnen im lichten Nebel. Die ganze Welt, die zitterte vor dir, und die Schöpfungen der Urwelt erbebeten vor dir, als du dich geoffenbaret hast, Herr, auf dem Berge Sinai, zu lehren dein Volk die

ובטובך הגדול ישוב חרון
אפך מעמך ומעירך
ומנחלתך וקיום לנו יי אלהינו
את הדבר שהבטחתנו
בתורתך על ידי משה
עבדך מפי כבודך באמור:
וזכרתי קהם ברית ראשנים
אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני יי: כי
זוכר כל הנשכחות אתה
הוא מעולם ואין שכחה
לפני כסא כבודך. ועקדת
יצחק לזרעו היום ברחמים
תזכור: ברוך אתה יי זוכר
הברית:

אתה נגלית בענן כבודך
על עם קדשך לדבר עמם.
מן השמים השמעתם קולך
ונגלית עליהם בערפלי טהר
גם העולם כלו חל מפניך
ובריות בראשית חרדו
ממך בהגלותך מלכנו על
הר סיני ללמד לעמך תורה

die S
du ein
mir k
wüfste
war.“
g e d e
mit d
und k
dir in
da :
theuer
Luft u
ihm r
g e d e
Herz
Erbar
הינו
ferer
Guten
Obhut
wir z
barme
dir in
Geden
den B
den S
Vater
ren a
und m
sein d
gebrad
Sohn
Altare
hat k
Willen
ungeth
nun a
zwingo

Gotteslehre und das Gesetz, und sie hast hören lassen die ganze erhabene Pracht und Majestät deiner Gottesstimme und dein heiliges Wort aus den Feuerflammen. Unter Donner und Blitz hast du dich ihnen geöffnet, und beim Schall des Schofars bist du ihnen erschienen. Wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Und es war am dritten Tage, als es war Morgen worden, da war Donner und Blitz und schweres Gewölke auf dem Berge, und der Schall des Schofars war sehr stark, und es zitterte alles Volk im Lager.“ Und so heißt es da: „Es ward der Schall des Schofars immer stärker, Moses redete und Gott stimmte ein mit lautem Schall.“ Und es heißt da: „Alles Volk sahen die Wetterstimmen und Feuerflammen, des Schofars Schall, den rauchenden Berg; und wie das Volk das sah, wichen sie zurück und stellten sich von ferne.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: „Gott steigt auf unter Posaunenklang, Gott und des Schofars Schall.“ Und es heißt da: „Mit Trompeten und des Schofars Schall jubelt vor Gott dem Weltenkönig.“ Und es heißt da: „Blas set am Neumond den Schofar, am Vollmond, am Tage un-

ומצות ותשמיעם את הוד קולך. ודברות קדשך מלהבות אש בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת. ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ונאמר יהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: ונאמר. וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק: ובדברי קדשך כתוב לאמר עליה אלהים בתרועה יי בקול שופר: ונאמר בהצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי: ונאמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום

seres Festes: denn so ist es
 Gesetz in Israel, so Gottes
 Recht in Jakob." Und so heißt
 es da: „Lobet Gott in seinem
 Heiligthume! Lobet Gott in der
 Beste seiner Macht, lobet ihn
 nach seiner Wunderkraft, lobet
 ihn nach seiner vollen Größe!
 Lobet ihn mit des Schofars
 Klang, lobet ihn mit Harf' und
 Zither! Lobet ihn mit Pauken
 und Reigen, lobet ihn mit
 Saiten und Schalmeyen! Lobet
 ihn mit klingendem Geläute,
 lobet ihn mit klingendem Schalle!
 Was nur Odem hat, das lobe
 Gott! Hallelujah!" Und durch
 deine Diener, die Propheten,
 steht geschrieben: „Alle, die ihr
 die Welt bewohnet, die ihr auf
 Erden weilet — wenn das
 Banner waltet auf den Bergen,
 werdet ihr es sehen; wenn des
 Schofars Klang erschallet,
 werdet ihr es hören!" Und
 heißt da: „An dem Tage, da
 wird der große Schofar er-
 schallen, und es kommen die
 Verlorenen.. im Lande Aschur,
 und die Verbannten im Lande
 Mizraim, und beugen sich vor
 Gott auf seinem heiligen Berge
 in Jerusalem!" Und es heißt da:
 „Gott erscheinet über sie, wie
 ein Blitz fährt hin sein Pfeil,
 und Gott der Herr läßt den
 Schofar erschallen, und zieht

חַגְנוּ. כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
 מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וְנֹאמֵר
 הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקוֹדְשׁוֹ
 הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עִזּוֹ: הַלְלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרוֹתָיו הַלְלוּהוּ בְּרַב
 גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר
 הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּבְנֹזֵר:
 הַלְלוּהוּ בְּתִפְתּוּחַ הַלְלוּהוּ
 בְּמִנִּים וְעִנְבִּים: הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל
 הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ:
 וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים
 כָּתוּב לֵאמֹר כֹּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל
 וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנַעַן גַּם הָרִים
 תִּרְאוּ וְכַתְּקַע שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ:
 וְנֹאמֵר וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא
 יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבְכֹחוֹ
 הָאֲבָרִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר
 וּבְנִדְחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְהִשְׁתַּחֲוּ לַיְיָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
 בִּירוּשָׁלַיִם: וְנֹאמֵר וַיִּי עֲלֵיהֶם
 יִרְאָה וַיֵּצֵא כְּבָרֶק חֲצוֹ וְאֲדָנֵי
 אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלְךְ

Gotte
 sie h
 erha
 deine
 heilig
 flamm
 Blitz
 offen
 Sch
 schien
 in
 es w
 es
 war
 schwe
 Berg
 Scho
 es z
 Und
 der
 imm
 und
 Scha
 „All
 stimm
 Sch
 chend
 Volk
 rück
 Und
 steht
 auf
 und
 Und
 peten
 jubel
 könig
 sei a
 am

dahin in Sturmschritt, wie der Sturm aus dem Süden. Gott Zebaoth, der schirmet sie!" — So schirme du dein Volk Israel mit deinem Heile und deinem Frieden!"

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter! laß ertönen die große Posaune, daß sie die Lösung uns zur Freiheit sei! Erhebe das Banner, darum sich sammeln unsere Verbannten! Sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern und die Verstossenen von allen Ecken und Enden der Welt. Führe uns nach Zion, deiner Gottesstadt, in Jubel, und nach Jerusalem, deinem heiligen Tempel, zur ewigen Freudigkeit! Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, wie es uns geboten ward in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie er es vernommen aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und es geschrieben steht.

„An eueren Freudentagen, an eueren Fest- und Neumondstagen — da sollet ihr blasen in Trompeten bei eueren Brand- und Schlacht- und Freudenopfern; und es soll euch sein zum Gedächtnisse vor Gott, euerem Herrn. Ich bin Gott euer Herr.“

Du bist es, der höret des Schofars Klang der da horchet auf des Jubelhorns

בסערות תימן יי צבאות
יגז עליהם: כן תגן על עמך
ישראל בשלומך:

אלהינו ואלהי אבותינו.
תקע בשופר גדול לחרותנו
ושא גם לקבץ גלותינו
וקרב פזורנו מבין הגוים
ונפוצותינו כנס מירכתי
ארץ. והביאנו לציון עירך
ברגה ולירושלים בית
מקדשך בשמחת עולם
ושם נעשה לפניך את
קרבות חובותינו כמצוה
עלינו בתורתך עד ידי
משה עבדך מפי כבודך
באמור:

וביום שמחתכם
ובמועדיכם ובראשי
חדשיכם ותקעתם
בחצצרת על עולותיכם
ועל זבחי שלמיכם והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם. אני
יי אלהיכם: כי אתה שומע
קול שופר ומאזין תרועה

Schall, und keiner ist dir gleich.
Gelobt seist du, Gott, der da
höret den Jubelklang seines
Volkes Israel in Barmher-
zigkeit.

וְאִין הַיּוֹמָה לְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
העבודה לדכיר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:
מוזרים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור. גודה
לך. ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך. ועל נפיק שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך
ושבותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. המשוב פי לא כלו
רחמים. והמרחם פי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:
ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי המשוב שמך ולך נאה
להודות:

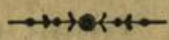
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך פי באור
פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום. ומשוב בעיניך לברך את עמך
ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל ו
לחיים טובים ושלום. ברוך אתה יי עשה השלום:

*) Die Uebersetzung siehe oben im Abendgebet.

dahin
Sturm
Zebaoth
So sch
rael m
nem
להינו
ferer
große
sung u
hebe d
samme
Samm
unter
stoßen
Enden
nach
in Su
deinen
ewiger
wir d
ferer
boten
durch
wie e
Mund
es ge
"W
an en
tagen
in Tr
und
opfer
zum
euerer
euer
Du
Sch
hord

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תודום ונפשי
 בעספר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים
 עלי רעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה
 למען ימינה. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידיך.
 הושיעה ימינה וענני: יהי לרצון אמרי פי והגיון לפי לפניך " צורי וגואלי:
 עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
 יהי רצון מלפניך " אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמוניות: וערכה ל" מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

תפלה לשליח צבור בקור

Man öffnet die heil. Lade. — מותחין הארון

ברוך אתה " אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל
 וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו

בספר החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה " מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע: מכלל חיים
 בחדסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נושלים ורופא חולים ומתיר אסורים
 ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך סמית
 ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה " מחיה המתים:

Und nun erheben wir unsere
 Stimme zur Weihe und Heiligung
 deines Namens; denn du bist unser
 Gott der Weltenherr!

Wir verkünden die Würde
 und Weihe des Tages, der so

ובכזן לך תעלה קדשה.

כי אתה אלהינו מלך:

וגתגה תקף קדשת

schauerlich und furchtbar ist! — An ihm zeigt sich dein Reich erhaben, auf Gnade gründet sich dein Thron, und huldvoll sitzest du darauf. Wohl bist du es, der da richtet und überführt, der erkennet und der da zeugt, der verzeichnet und der beschließt, der vorträgt und bestimmt; denn du denkst alles, was vergessen schon, du schlägst auf die Denksrolle, die laut den Inhalt selbst verkündet, bestätigt von des Menschen eigener Hand. Da ertönt der Posaune starker Schall, und eine leise dumpfe Stimme gibt sich kund. — Die Engel werden aufgeregt; ergriffen von Angst und Beben verkünden sie: „Siehe da! der Tag des Gerichtes naht!“ Das himmlische Heer selbst wird zu Rechenschaft gezogen, denn vor deinem Richtersthule erscheinen auch sie nicht rein. — Und alle Erdenwaller werden dir, gleich einer Herde Schafe, vorgeführt; wie der Hirt seine Herde überschauet und unter seinem Stabe sie musternd führt, so musterst du, zählst und ordnest, verhängst über alle Seelen,

הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא וְאִיּוֹם.
 וּבו תִּנְשֵׂא מַלְכוּתְךָ. וַיְכּוֹן
 בְּחֶסֶד כְּסֵאֶךָ. וְתֵשֵׁב עָלָיו
 בְּאַמֶּת. אַמֶּת כִּי אַתָּה הוּא
 הַיּוֹן וּמוֹכִיחַ וַיּוֹדֵעַ וְעַד.
 וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֵה.
 וְתִזְכּוֹר כָּל הַנְּשָׁכָחוֹת.
 וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזְּכוֹרֹת.
 וּמֵאֱלֹו יִקְרָא. וְחוֹתֵם יֵד
 כָּל אָדָם בּוֹ: וּבְשׁוֹפָר נָדוּד
 יִתְקַע. וְקוֹל הַמָּמָה דַּקָּה
 יִשְׁמַע. וּמִלְּאֲכִים יִחְפּוּזוּ.
 וְחִיל וּרְעָדָה יֵאֱחָזוּ. וַיֹּאמְרוּ
 הִנֵּה יוֹם הַדִּין: לְפָקוּד עַל
 צָבָא מָרוֹם בְּדִין. כִּי לֹא
 יִזְכּוּ בְּעֵינֶיךָ בְּדִין. וְכָל בָּאֵי
 עוֹלָם יַעֲבְרוּן לְפָנֶיךָ כְּבָנֵי
 מָרוֹן. כְּבִקְרַת רוּעָה ^{Worb.}
 עֲדָרוּ. מֵעֲבִיר צֹאנוּ תַּחַת
 שְׂבִטוֹ. כִּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר
 וְתִמְנֶה. וְתִפְקוֹד נַפְשׁ כָּל
 חַי. וְתַחֲתוּךָ קִצְבָה לְכָל

נִפְשֵׁי
 שְׂבִימ
 עֵשָׂה
 יִדְיָה.
 וְאֵלֵי:
 אָמֵן:
 מְהֵרָה
 שְׂנִים
 וְנִיּוֹת:

אֵלֵהי
 הַכֹּל

חַיִּים
 סוֹרִים
 מִמִּית

ובכן
 Stimm
 deines
 Gott
 W
 und

bestimmest aller Wesen Lebensziel und verzeichnest ihr beschiedenes Geschick.

Am Neujahrstage wird verzeichnet und am Versöhnungstage wird beschlossen, wie viel vergehen und wie viel entstehen sollen, wer fortleben und wer sterben, wer sein Ziel erreichen und wer es nicht erreichen, wer durch Wasser umkommen, wer durch Feuer, wer durch Krieg, wer durch reisendes Gethier, wer durch Hungersnoth, wer durch Ungewitter, wer durch Pest, wer erwürgt, und wer verschüttet werden soll, wer austrafen, wer unstät herumschweifen, wer beruhigt bleiben, wer beunruhigt werden, wer froh sein und wer leiden soll, wer arm und wer reich, wer erniedrigt und wer erhöht werden soll.

Dieu, Gebet und Wohlthätigkeit entfernen das böse Verhängniß.

כי Denn wie dein Name, so dein Lob, schwer zu erzürnen, leicht zur Gnade; denn du verlangst nicht den Untergang des Todesschuldigen, sondern, daß er seinen Wandel verlasse und fortbestehe — ja du wartest ihm sogar bis zu seinem Sterbetage; be-

בְּרִיָּה וְתַכְתּוּב אֶת גְּזֵר דִּינָם :

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יִכְתְּבוּן.
 וּבַיּוֹם צוֹם כְּפִיּוֹר יִחַתְמוּן.
 כַּמָּה יַעֲבְרוּן. וְכַמָּה יִבְרֹאוּן.
 מִי יִחִיָּה. וּמִי יָמוּת. מִי
 בְּקִצּוֹ. וּמִי לֹא בְּקִצּוֹ. מִי
 בַּמַּיִם. וּמִי בְּאֵשׁ. מִי בַּחֲרָב.
 וּמִי בַּחֲיָה. מִי בְּרָעַב. וּמִי
 בְּצָמָא. מִי בְּרַעַשׁ. וּמִי
 בַּמַּגֵּפָה. מִי בַּחֲנִיקָה. וּמִי
 בַּסְּקִילָה : מִי יִנּוּחַ. וּמִי
 יִנּוּעַ. מִי יִשְׁקַט. וּמִי יִמְרַר.
 מִי יִשְׁלוֹ. וּמִי יִתִּיּוֹר. מִי יַעֲנִי.
 וּמִי יַעֲשֶׂר. מִי יִשְׁפֹּל. וּמִי
 יָרוּם :

וְתִשׁוּבָה וְתַפְּלָה ^{קול} וְצַדִּיקָה ^{צום} ^{ממון}

מַעֲבִירִין אֶת רוּעַ הַגְּזֵרָה :

כִּי כְּשִׁמְךָ כֵּן תִּהְיֶה תְּהִלָּתְךָ.
 קָשָׁה לְכַעוֹם וְנוֹחַ לְרַצוֹת.
 כִּי לֹא תַחֲפוּץ בְּמוֹת הַמֵּת.
 כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכּוֹ וְחִיָּה.
 וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תִּתְחַכֶּה לוֹ.

lehrt er sich, dann nimmst du ihn sogleich gnädig auf. — Wahrlich! du, der Menschen Schöpfer! du kennst ihre Triebe — sie sind ja Fleisch und Blut! Der Irdische entsteht aus Staub und wird zum Staube, in seiner Seele trägt er selbst den Kampf; er gleicht einem zerbrechlichen Scherben, dem dürren Grase, der welken Blüthe, dem weicheuden Schatten, der schwindenden Wolke, der Dauer eines Athemzuges, gleicht dem fliegenden Staube, einem flüchtigen Traume.

Aber du, o König! bist ein allmächtiges, lebendiges und unvergängliches Wesen!

Ziellos sind deine Jahre, unendlich deiner Tage Dauer, unzählig das Gefolge deiner Majestät, unerforschlich der verborgene Sinn deines Namens; dein Name ist im herrlichsten Einklange mit dir, so wie du mit deinem Namen; und auch uns legtest du deinen Namen bei.

נשׁו Darum thue es, Herr, um deines Namens willen, und heilige deinen Namen an Allen, die ihn heiligen, um der Herrlichkeit deines Namens willen, der gefürchtet und geheiligt ist im Rathe der heiligen Seraphim. Sie heiligen ihn in ihrer Heiligkeit vor Allen, die in den Höhen walten, und in den Tiefen wei-

מוסף ליום ב' דר"ה

אם ישוב מיד תִּקְבְּלוּ :
אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא Vorb.

יוֹצֵרִים. וְאַתָּה יוֹדֵעַ יוֹצֵרִים.
כִּי הֵם בְּשָׂר וְדָם : אָדָם
יְסוּדוֹ מֵעֶפֶר וְסוּפוֹ לְעֶפֶר.
בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחֲמוֹ. מְשׁוּל
בַּחֶרֶם הַנִּשְׁבֵּר. כַּחֲצִיר
יָבֵשׁ. וְכִצִּיץ נוֹבֵל. כְּצֵל
עוֹבֵר. וְכַעֲנַן כֹּלֵה. וְכַרוּחַ
נוֹשֶׁבֶת. וְכַאֲבָק פּוֹרֵחַ.
וְכַחֲלוֹם יְעוּף :

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי
וְקַיָּים :

אֵין קִצְבָה לְשָׁנוֹתֶיךָ. וְאֵין
קֵץ לְאַרְךְ יָמֶיךָ. וְאֵין לְשִׁיעַר
מְרֻבּוֹת כְּבוֹדֶךָ. וְאֵין
לְפָרֵשׁ עֲלוֹם שְׁמֶךָ. שְׁמֶךָ
נִאֶה לָּךְ. וְאַתָּה נִאֶה לְשְׁמֶךָ.
וְשִׁמְנוֹ קָרָאתָ בְּשְׁמֶךָ :

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְקִדְשׁ אֶת
שְׁמֶךָ. עַל מִקְדְּוֵי שְׁמֶךָ. בְּעִבּוֹר
כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַנִּגְעָרִץ וְהַנִּקְדָּשׁ.
כְּסוּד שִׁיחַ שְׂרָפִי קִדְשׁ. הַמִּקְדְּוֵי שִׁיחַ
שְׁמֶךָ בְּקִדְשׁ. דְּרֵי מַעְקָה עִם דְּרֵי

len. Alle rufen sie dreimal, dreimal: Heilig! In ihrer Heiligkeit! Wie geschrieben steht von der Hand deines Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש קדוש קדוש, heilig, heilig, heilig, ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

כבודו Seine Herrlichkeit ist voll die Welt! Seine Diener die fragen Einer den Andern: Wo ist die Stätte seiner Herrlichkeit? Und die ihnen gegenüberstehen, die sprechen: Gelobt —

מִמָּה קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוֹשׁ
קְדוּשָׁה בְּקִדְשׁ: כַּכְּתוּב עַל יַד
נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת
מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשֻׁרְתָיו ^{Gemeinde allein.}
שׂוֹאֲלִים זֶה לְזֶה אֵיךְ מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

ניוסד ע"ס א"ב ונסוף סמוס טכנ"ס אלעזר.

וְחֵיוֹת אֲשֶׁר הִנֵּה מְרַבְּעוֹת בְּפֶא. בְּמֵאֲתַיִם וְחֵמִישִׁים
וְשֵׁשׁ מְכַנִּיפּוֹת בְּפֶא. גּוֹעֲשׂוֹת בּוֹ בְּסוֹכְכֶם פְּגִימִים בְּפָנִים לְפֶא.
דְּמוֹת רְקִיעַ בְּרֵאשִׁים נְטוּי לְפֶא. הוּא פְּעִין הַקֶּרֶחַ וּבּוֹ שְׂבִיב
בְּפֶא. וּמִמַּעַל | לְרַקִּיעַ כְּמֵרָאָה דְּמוֹת בְּפֶא. זְעוֹת בְּלִי לְאוֹת
מִחִיל בְּפֶא. ^{Borb.} חֲשׂוֹת בְּרָצוֹא וְשׂוֹב מִרְעִישׂוֹת (כ"ט מְרַעִישׂוֹת)
בְּפֶא טְסוֹת בְּבִזָּה וְלֹא מְזִיזוֹת הוֹד בְּפֶא. יוֹדְעוֹת כִּי כָּל מְקוֹם
לֹא יָכִיל מְקוֹם בְּפֶא:

כֶּף רְגֵל חֲמִשׁ מֵאוֹת עֲשָׂרָה יִשְׁרָה לְפֶא. לַעַת ^{Sem.}
תְּרַשְׁיָנָה לְפֶאָר קוֹפְצוֹת מִתַּחַת לְפֶא. מִתְּעַלְפּוֹת מִפְּחַד רָם
יּוֹשֵׁב עַל בְּפֶא. נִרְאוֹת נוֹשְׂאוֹת וְהֵם נוֹשְׂאוֹת עִם בְּפֶא. סְבִלוֹת
מִתַּחַת | זְרוֹעוֹת עוֹלָם לְפֶא. עֵתִירַת | זוֹ כְּתַעַל תְּרַפְּיָנָה כְּנֶף
בְּפֶא. פְּשָׁעִים אִם עֲצָמוֹ מְשִׁיקוֹת בְּפֶא. צוֹרֵר כִּי יִסְמִין יִפְרָשׁוּ
עֲגִן בְּפֶא. קוֹל שׂוֹפֵר לַעַת יַעַל מֵאֲחוֹ פְּגִי בְּפֶא. רַחֲמִים יְלִיץ
בְּעַד רְשׁוּמִים בְּפֶא. שׂוֹפֵט אִם יִרְצֶה שְׂבֵת בְּאוֹלָם הַבְּפֶא.
תְּבִנִית תָּם יִפֶּן חֲקוּקָה בְּפֶא. אַרְבַּע חֵיוֹת נוֹשְׂאוֹת וּמְנִשְׂאוֹת
עִם בְּפֶא. ^{Borb.} לְבִלְתִּי לְגַבֵּל | לְמַעַנּוֹ בְּפֶא. עוֹד יִפְצֶה פֶּה
וְיִפְגִיעַ בְּפֶא. זְכוֹר לְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים אֲשֶׁר עִמָּךְ בְּפֶא:

*) Dieser Hymn eignet sich seinem Inhalte nach zu keiner Uebersetzung.

וְאִזְ יִתְרַעַם הַגִּלְגָּל וַיִּתְרַעַשׂ הַכֶּסֶא. וְאֹפֶן לְאֹפֶן וַחֲתָה לְחֲתָה
 וְכְרוּב לְכְרוּב לְעַמַּת כֶּסֶא:

Gemeinde u. Vorbeter

בְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם. מְשֻׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה
 לָזֶה אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

„Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo er waltet.“

An der Stätte, wo er waltet wendet er sich zu uns in seiner Barmherzigkeit, und begnadige das Volk, die da einigen seinen Namen Abends, Morgens, alle Tage immer zweimal täglich sprechen sie mit Innigkeit und Liebe: Höre —

Dein Volk strebt sich zur Buße zu vereinen, die getheilten Herzens sind, sich in Dir zu einigen; reinige sie, die Dir in Unschuld mit ungetheiltem Herzen entgegenschlagen; wie des Schofars verschiedene Stimmen sich einen, so auch leite in Einigkeit ihre Herzen. Aus der Reihe der Tage hat er einen erwählet, daß die vergänglichen Wesen an ihm ihrem einigen Schöpfer huldigen, gestützt auf die Frömmigkeit des Urvaters, (Abraham) der der Einzige genannt ward, gelehnt auf die Opfergeschichte des einigen Sohnes (Isaak) und im Vertrauen auf die Frömmigkeit und Redlichkeit des Einzigen (Jakob).

Möge dem Volke gedacht werden seine Einmüthigkeit

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי
 מְמַקְוָמוֹ:

Vorbeter u. Gem.

מְמַקְוָמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים
 וַיַּחֲזֵן עִם הַמְּיַחֲדִים שְׁמוֹ עַרְב
 וּבִקְרָא בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים
 בְּאַהֲבָה שְׁמַע אֹמְרִים:

Gem.

וְעַמְדָּה תִּלְוֵאִים בְּתִשׁוּבָה
 לְהַתְיַחֵד. שְׁנֵי לְבָבוֹת לָךְ
 כְּאַחַד לְאַחַד. רַחֵץ בְּנִקְיוֹן
 כַּפַּיִם נְשׂוּא לֵב אַחַד. קוֹל
 שׁוֹפָר כְּפִוּהַ כְּפִוּהַ לֵב אַחַד.
 צִיּוֹן שׁוֹפָר פְּשׁוּט פְּשׁוּט לֵב
 אַחַד. פּוֹר יָמִים יוֹצְרוֹ בָּם
 לְבוֹר אַחַד. עוֹבְרִים בּוֹ
 לְהַקְבִּיל פְּנֵי יוֹצֵר אַחַד.
 סְמוּכִים בְּצַדִּיקָת אָב
 הָיָה אַחַד. נִשְׁעָנִים בְּסִבְךָ
 יַחֲיד וּמְיֻחָד. מוֹכֵטְחִים
 בְּתוֹם וּבְיוֹשֵׁר אָב אַחַד:
 לְהִזְכֹּר לָמוֹ עֲנִית הוֹל

Gem.

sen. M
 Heilig
 schrie
 Prophe
 dern z
 וי
 Gott
 ganze
 Herrl
 ברו
 die W
 Einer
 seiner
 gegen
 lobt -
 שים
 פא.
 ביב
 אית
 (שות
 קום
 לעת
 רם
 לות
 קנה
 שז
 ליי
 פא.
 אית
 פה

wenn Du auf dem Richterstuhle sitzest diese Nation zu richten; möge einer aus Tausend hervortreten, für sie Fürsprache zu thun am ersten des siebenten, (Neujahr) wenn gleiches Recht gesprochen wird dem Fremdling sowohl wie dem Eingeborenen; dem Frommen wie dem Frevler wird heute sein Urtheil gesprochen; dessen Thaten aber im Guten und Schlechten die Wage halten, ihm sind noch zehn Tage zur Besserung angesetzt, zehn Tage der Buße; denn Gott hat Wohlgefallen am Begnadigen. Stets steht dem Bußfertigen der Weg zur Rückkehr offen, ein Balsam für sein Heil. Stets aufgedeckt liegen vor Gott die guten und schlechten Handlungen, beide gegen einander zu wägen und den Thäter zur Rechenschaft fordernd. Gott sitzet allein zu Gericht; will Er freisprechen oder verurtheilen, wer will Ihn hindern? Sein Siegel ist die Wahrheit, ein Symbol Seiner Einheit. Noch kommt eine Zeit, da Er Sein Volk befreiet vom lästigen Druck.

Noch wollest Du dem Volke gedenken seine freiwillige Pflichten-Uebnahme dem einigen Gotte zu dienen, das dauernd einstimmig bleibt in der Lehre Deiner Einheit, das Abends und Morgens sich vereint Deiner Einheit zu huldigen.

אָחַד. כְּשִׁבְתוֹ בְּכֶסֶף שְׁפוּט
 גּוֹי אָחַד. יַעֲמִיד מִלִּיץ יוֹשֵׁר
 מִנִּי אֱלֹה אָחַד. טוֹבוֹת
 לְהַגִּיד בְּשִׁבְעֵי בְּאָחַד.
 חָשׁוּב גַּר וְאֶזְרַח לְמִשְׁפַּט
 אָחַד. וְדָוַר מֵהַיּוֹם | מוֹדַע
 רִיגָם לְאָחַד. וְאֲשֶׁר מַעֲשֵׂיו
 שְׁקִילִים עַד עֶשׂוֹר יוֹאָחַד.
 הוּא כְּחֶפֶץ לְהַצְדִּיק עֲשֵׂרֶת
 יָמֵי תְּשׁוּבָה יִיחַד. דְּקָרָת
 פְּתוּחָה לְשָׁבוּם תַּת צָרֵי
 לְכָל אָחַד וְאָחַד. גּוֹלָה זְכוּת
 וְרָשַׁע לְהַגִּישׁ אָחַד בְּאָחַד.
 בְּקִיר חֶשְׁבוֹן לְמִצּוֹת אָחַד
 לְאָחַד: ^{Borb.} אִם יִשְׁקִיט וּמִי
 יִרְשִׁיעַ לְהַשִּׁיבָנוּ וְהוּא
 בְּאָחַד. אֶמֶת חוֹרְתָמוּ
 לְהוֹדִיעַ כִּי הוּא אָחַד. לְעַת
 תָּמוּט וּכְבֹל יַד עִם אָחַד:

עוֹד יִזְכּוֹר לָמוּ מִמֶּת ^{Gemeinde u. Borb.}
 שְׁכֶם אָחַד. זֹאת הַמֶּתְמַדָּת
 שָׁמַע פָּה אָחַד. רוֹגְשֵׁת
 נִשְׁתָּ וְשֶׁחַר לִיחַד לְאָחַד:

מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיחָדִים שְׁמוֹ עָרַב
וְבִקֵּר בְּכָל-יּוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

שמע „Höre Israel, Gott un-
ser Herr ist ein einiger, einziger
Gott.“

אחד Einig ist er, er unser Gott, er
unser Vater, er unser Herr und Kö-
nig, er unser Heil und Helfer! Er
läßt uns hören in seiner Barmher-
zigkeit zum zweiten Male vor den
Augen alles Lebenden, daß er euch
ist ein treuer Gott!

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא
אֲבִינוּ הוּא מִלְּבָנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ.
וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִירָה
לְעֵינַי כָּל חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים:

וְאַתָּה אֲזוּן קוֹל מְפָאָרְךָ בְּכָל אֵיבְרִיהֶם: תּוֹכֵן מְצוֹת
מַעֲשֵׂיהֶם בְּמֵאֲתָיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אֵיבְרִיהֶם: בְּזָה חוֹדֶשׁ
תִּקְוַע שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּכַף רִגְלֵיהֶם: שִׁי מוֹסְפֵי יוֹם
עֲשָׂרָה. כְּמוֹ עֲשָׂרָה בְּקִרְסֵיהֶם: גְּנָשִׁים פְּנֵי תִיבָה שְׁחֲרִית
שְׁתִּים. כְּמוֹ שְׁתִּים בְּשׂוֹקֵיהֶם: רְשׁוּמִים כְּרוֹת בּוֹ חַמְשָׁה. כְּמוֹ
חַמְשָׁה עַל בְּרַפְיָהֶם: דְּרוֹשִׁים תִּקְוַע בְּכֶסֶף בְּאַחַד. כְּמוֹ אֶחָד
בְּרִיכוֹתֵיהֶם: קָרָן יִמְשְׁכוּ לְשִׁלֵּשׁ אֶלְשָׁה. כְּמוֹ שְׁלֹשָׁה
בְּקוֹמְלֵיהֶם: הֵן מוֹסְפֵי חֹדֶשׁ עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה. כְּמוֹ עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה
צְלֻעוֹתֵיהֶם: צָקוּן לַחֲשֵׁם בְּרִכּוֹת תִּשְׁעַ. כְּמוֹ תִשְׁעָה
שְׁבִזְרוֹעוֹתֵיהֶם: וּמִלְכִיּוֹת וּזְכָרוֹנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ
שְׁלֹשִׁים בְּפֶסֶת יְדֵיהֶם: פֶּלֶל תְּמִידִים שְׁמוֹנָה עֲשָׂרָה. כְּמוֹ
שְׁמוֹנָה עֲשָׂרָה חֲלִיּוֹת שְׁבִשְׁדְּרוֹתֵיהֶם: זְבַחֵי תְּמִידִים תְּקִיעוֹת
תִּשְׁעַ. כְּמוֹ תִשְׁעָה שְׁבָרֵאֲשִׁיהֶם: עֲתִירוֹת שְׁתִּים שְׁחוֹת בָּם
שְׁמוֹנָה. כְּמוֹ שְׁמוֹנָה שְׁבַצוֹרֵיהֶם: חֵק דָּתָם סְפָרִים חַמְשָׁה. כְּמוֹ
חַמְשָׁה שְׁבַנְקֵבִיהֶם: שֵׁם הַלִּיכּוֹת עוֹלָם שְׁנָה. כְּמוֹ שְׁנָה
כְּלָבְבִיהֶם. מִיּוֹחֹת וְכֶסֶל וְשִׁכּוּי וְסַרְעָף וּבָטָן וְקָרֵב וְעֲשִׂתְנוֹתֵיהֶם.
גָּפֶשׁ רוּחַ גְּשָׁמָה יַחֲדָה תְּהִה. עוֹר וּבָשָׂר וְגִיד וְעֲצָמוֹתֵיהֶם:

יִשְׂאוּ עֵינַי וַיִּכְרֻ אֲזוּן וַיִּפְצוּ פִּיהֶם וְלִשׁוֹן וְגִיב
שְׁפִתוֹתֵיהֶם. מִכַּף רִגְלָם וְעַד רֹאשׁ גְּתוּכָהוּ פְּרוֹט

wenn Du
stehst die
möge
vortreten
thun an
(Neujahr)
gesproche
sowohl v
dem Fro
wird her
chen; d
Guten u
halten,
zur Bef
Tage d
hat Wo
gen. St
gen de
offen, e
Stets
Gott di
Handlu
der zu
zur Rec
stiget a
Er frei
len, w
Sein G
ein G
Noch f
Sein L
gen D

Volle
Pflichte
gen G
ernd ei
Lehre
und
Deiner

מַעֲשֵׂיהֶם. כְּתִקּוֹעַ שׁוֹפָר בְּקוֹל יַחְפְּרוּ שׁוֹטְנֵיהֶם.
לְהַצְדִּיקָם בַּיּוֹם הַזֶּה שְׁמוֹעַ שְׁנִית מֵאֱלֹהֵיהֶם:

Borb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא
יִשְׁמָעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל־חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

אני „Ich bin Gott, euer Herr!“

אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: *Gemeinde n. Borb.*

Borb.
einde
Borb.
Mächtig ist Gott der Allmächtige! Gott unser Herr, wie mächtig ist dein Name in der ganzen Welt! Wo Gott wird Herr sein in der ganzen Welt — an dem Tage ist Gott der Einige, und sein Name der Einige!

Gem. אֲדִיר אֲדִירֵנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה

אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יי
לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא
יְהִי יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

Der Preis Deiner Herrlichkeit, Deiner Allmacht ist voll die ganze Erde; wenn Du Recht sprichst vom Himmel, fürchtet auch beruhigt sich die Erde. Vor dem Tage des Gerichts erzittern die Abgründe der Erde. Die mächtige Stimme der Posaune spricht eindringlich zur Erde, dem Frommen ein lieblicher Sang, ein Schreckensruf den andern Bewohnern der Erde. Es ist eine Zeit, da Er sich aufmacht zum Gericht, zu zürnen der Erde. „Machet Bahn, räumt die Wege“ erschallt es ein Schrecken den Eilfertigen der Erde. Der Furchtbare und Mächtige richtet das Wort an die Erde: Was

תְּהִלּוֹת כְּבוֹדְךָ. אֲמַצְךָ
מִלֵּא כָל הָאָרֶץ. שְׁמֶעָךָ הֵינִי
מִשְׁמַיִם. כִּכְנֹן יִרְאֶה וְשִׁקְטָה
הָאָרֶץ. רַעַשׂ יוֹם מִשְׁפָּט.
גַּעֲשׂוּ (נ"א גַעֲשׂוּ) תְּהוֹמוֹת
הָאָרֶץ. קוֹל שׁוֹפָר חוֹק
דָּבָר וַיִּקְרָא אֶרֶץ. צְבִי
לְצַדִּיק בְּזִמְרָה. הַשְׁמִיעָה
כִּנֹּף הָאָרֶץ. פָּחַד וּפַחַת
וּפַחַח. וּפְלָצוֹת יִבְעִיתוּ אֶרֶץ.
עַתָּה תִּכּוֹם לְמִשְׁפָּט. זְעוּם
כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ. *Borb.* סִלּוֹ פָּנֵינוּ
(נ"א סִירוֹ מִנֵּי) דָּרָךְ יִנּוֹבְבוּ.
תִּרְדִּים | מִתְרַדֶּת הָאָרֶץ.
גָּאוֹר וְאֲדִיר. טַעַם תְּשִׁיב

fürchtest du dich Erde? warum erzittern die Grundfeste der Erde?

לְאָרֶץ מַה תִּירָאִי אֲדַמָּה. יִרְעוּ תַחֲתֵיּוֹת אָרֶץ:

לְהַתְנוּבֵּעַ וּלְהִנָּלוֹת כִּי הוּא מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. כִּמוֹ פְּאֵרוֹהוּ מֵאֵז בִּשְׁחַק יוֹרְשׁוֹ בְּחֻנּוּיוֹ לְפִאֲרוֹ בְּאָרֶץ:

Gemeinde u. Vorb.

אָדִיר אֲדִירֵנוּ " אֲדוֹנֵנוּ מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהִיא " לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה " אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

Und in der heiligen Schrift da steht geschrieben: Und in der heiligen Schrift da steht geschrieben: וְבַדְּבָרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר:

יְמֶלֶךְ " לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ. צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

לְדוֹר וְדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּהּ. וְלִנְצַח נְצַחִים קִדְשָׁתְךָ גְּקֻדְשִׁי. וְשִׁבְחָךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינֵנוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

חָמוּל עַל מַעֲשֵׂיךָ. וְתִשְׁמַח בְּמַעֲשֵׂיךָ. וַיֹּאמְרוּ לְךָ חוֹסֵיךָ. בְּצַדִּיקָה עֲמוּסִיָּה. תוֹקֵדֶשׁ אֲדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ:

כִּי מִקְדֵּישֶׁךָ בְּקִדְוֵשְׁתְּךָ קִבְּשֵׁתָ. נִאֲרָה לְקָדוֹשׁ פִּאֵר מְקֻדְּשִׁים: וּבִבְנֵי יִתְקַדְּשׁ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךָ. וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁבֵּן כְּבוֹדָךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךָ. וְעַל מְכוֹנֶךָ וְהַיְבֻלָּה: עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אֲהַבֵּת אֵימָן אֲדוֹנֵנוּ. וּבִבְנֵי הַנֶּעֱקָד יִשְׁבִּית מְדִינָנוּ. וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אִיּוֹם לְצַדִּיק דִּינָנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לְאֲדוֹנֵנוּ: כָּאִין מְלִיץ יוֹשֵׁר מוֹל מַגִּיד פִּשְׁעֵי. תִּגִּיד לִיעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט. הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁפֵּט:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

Der da faßt in seiner Hand den Maßstab der Gerechtigkeit. האוחז ביד מידת משפט: וכל מאמינים שהוא אל אמונה:

Daran glauben wir Alle, daß er ein Gott ist der Wahrheit und Wahhaftigkeit.

יהם. אני אדיר tige! ist dein Wo Go zen We der Ein ללות Herrli ist vol Du M fürchte Erde. richts der Er der Pe zur G lieblich ruf de Erde sich au zürnen Bahn, schallt fertige bare u Wort

Der da prüfet und erforschet was geheim ist und verborgen.

Daran glauben wir Alle, daß er prüfet Herz und Nieren.

Der da erlöset vom Tode, und rettet aus dem Grabe.

Daran glauben wir Alle, daß er ist ein starker Erlöser!

Der da richtet ganz allein Alle, die da ein- und ausgehen in der Welt.

Daran glauben wir Alle, daß er richtet nach Recht und Wahrheit.

Der sich hat geoffenbaret als das Wesen alles Wesens, als das Sein alles Seins!

Daran glauben wir Alle, daß er ist und war und sein wird.

Der gewiß ist und verläßlich ist — daß ist sein Name, ist sein Ruhm.

Daran glauben wir Alle, daß er ist und Keines hat sein Dasein außer ihm.

Der da gedenket mit Wohlwollen derer, die seiner gedenken;

Daran glauben wir Alle, daß er des Bundes stets gedenket.

Der ab- und zumißt das Leben allen Lebenden.

Daran glauben wir Alle, daß er ist lebendig und beständig.

Der gütig ist und Gutes thut den Bösen wie den Guten.

Daran glauben wir Alle, daß er ist gütig gegen Alle.

הַפּוֹחֵן וּבּוֹדֵק גְּנָזֵי נִסְתָּרוֹת:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

בוֹחֵן כְּלֵיוֹת:

הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפְדֵה מִשְׁחַת:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

גּוֹאֵל חֲזָק:

הַדֵּן יְחִידֵי לְבָאֵי עוֹלָם:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

הַדֵּן אֲמָת:

הַהֲגִי בְּאֵהֶּה אֲשֶׁר אֵהֶּה:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

הָיָה הוּא וְיִהְיֶה:

הַיּוֹדֵאֵי שְׁמוֹ בֵּן תְּהִלָּתוֹ.

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

וְאֵין בְּלִתּוֹ:

הַזּוֹכֵר לְמִזְבִּירָיו טוֹבוֹת זְכוֹנוֹת:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

זוֹכֵר הַבְּרִית:

הַחֹתֵם חַיִּים לְכָל חַי:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

חַי וְקַיִם:

רְשׁוּב וּמְטִיב לְרָעִים וְלַטּוֹבִים:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

טוֹב לְכָל:

Der da weiß die innerste Beschaffenheit von allen Schöpfungen.

Daran glauben wir Alle, daß er sie geschaffen im Mutterleibe.

Der Alles vermögend ist, und Alles umfasset.

Daran glauben wir Alle, daß er Alles vermag.

Der sich berget im Schirm und Schatten seiner Allmacht.

Daran glauben wir Alle, daß er allein ist, was er ist.

Der macht die Könige zu Königen, und sein ist das Reich.

Daran glauben wir Alle, daß er ist König der Welt.

Der da lenket die Zeiten in seiner Huld.

Daran glauben wir Alle, daß er in Treue bewahret seine Huld.

Der duldsam ist und nachsichtig gegen die, die sich gegen ihn vergangen.

Daran glauben wir Alle, daß er veröhnlich ist.

Der, so hoch er thronet, ruhen läßt sein Auge auf denen, die ihn ehren.

Daran glauben wir Alle, daß er den leifesten Wunsch erhöret.

Der aufmacht die Himmelsporten Allen, die mit reuigem Herzen angeklopft.

Daran glauben wir Alle, daß seine Hand stets offen ist, die Reuigen zu empfangen.

Der harret des Sünders, und will, daß er gerechtfertiget werde.

מוסף ליום א' דר"ה

הַיּוֹדֵעַ יֵצֵר כָּל יְצוּרִים:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

יּוֹצֵרָם בְּבֶטֶן:

הַכּוֹל יְכוּל וְכוֹלֵלָם יָחַד:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

כָּל יְכוּל:

הֶלֶן בְּסֵתֶר בְּצֵל שְׁדָי:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

לְבַדּוֹ הוּא:

הַמְּמַלִּיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוֹכָה:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

מֶלֶךְ עוֹלָם:

הַנּוֹהֵג בְּחֶסֶדוֹ כָּל הָדוֹר:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

נוֹצֵר חֶסֶד:

הַסּוֹבֵל וּמַעֲלִים עֵין מִסּוֹדָרִים:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

סוֹלֵחַ סְלָה:

הָעֲלִיז וְעִינוֹ אֶל-יְרֵאָיו:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

עוֹנֶה לְחַשׁ:

הַפּוֹתַח שַׁעַר לְדוֹפְקֵי בַתְּשׁוּבָה:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

פְּתוּחַהּ יָדָיו:

הַצּוֹפֶה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ:

Rosch Hasch. II.

Daran glauben wir Alle, daß er gerade ist und gerecht ist.

Der langmüthig ist und zürnet nur auf kurze Zeit.

Daran glauben wir Alle, daß er schwer ist zu erzürnen.

Der barmherzig ist, und sein Erbarmen läßt vorangehen vor dem Zorne.

Daran glauben wir Alle, daß er mild ist und leicht zu verfühnen.

Der sich selber immer gleich ist, und gleiches Recht hat für Klein und Groß.

Daran glauben wir Alle, daß er richtet in Gerechtigkeit.

Der ohne Fehl ist und Falsch, und grad und schlicht ist mit denen, die graden Herzens sind.

Daran glauben wir Alle, daß sein Wirken ist ohne Fehl und Falsch.

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

צְדִיק וְיֵשֶׁר:

הַקָּצֵר בְּזַעַם וּמֵאַרִיךְ אַף:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

קָשֶׁה לְכַעֵס:

הַרְחוּם וּמְקַדִּים רַחֲמִים לְרַגְזוֹ:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

רַךְ לְרִצּוֹת:

הַשְׁוֶה וּמְשׁוֹה קְטוֹן וְגוֹזֵל:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא ^{Worb.}

שׁוֹפֵט צְדָק:

הַתָּם וּמִתְפָּם עִם תְּמִימִים:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

תָּמִים פְּעֻלוֹ:

תִּשְׁגֹּב לְבָרְךָ וְתִמְלֹךְ עַל כָּל בְּיַחְוֹד:

כַּכְתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְהָיָה יי לְמַלְכְּךָ עַל כָּל

הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

וּבְכֵן תִּזְכֹּר יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְאִמְתָּךְ עַל כָּל מַה שֶׁבְּרָאתָ. וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים. וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ כְלָם אֲנָךְ אֶחָד לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּלִבְךָ שָׁלֵם. כִּמּוֹ שֶׁיִּדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטָן לְפָנֶיךָ. עוֹז בְּיָדְךָ. וְגִבּוֹרָה בְּיַמִּינְךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל-כָּל-מַה-שֶׁבְּרָאתָ:

וּבְכֵן תִּזְכֹּר יי לְעַמְּךָ. תְּהִלָּה לִירְאֵיךָ. וְחִקּוֹה לְדוֹרְשֵׁיךָ. וּפְתִיחוֹן פֶּה לְפִנְיֶיךָ לְךָ. שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ. וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ. וְצִמְחַת קֶרֶן לְדוֹד עַבְדְּךָ. וְעֲרִיבַת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחָךָ. בְּמַהֲרָה כִּימִינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יֵרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ. וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ. וְחַסִּידִים בְּרַגְנָה יִגִּילוּ.

ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה בלה בעשן תכלה. פי תעביר ממשלתו ודון מן הארץ:

Sie alle werden kommen Dich anzubeten, den Namen Deiner Herrlichkeit zu preisen, Deine Gerechtigkeit in die fernsten Inseln zu verkünden, selbst Völker, die Dich nie gekannt haben, werden Dich suchen, sie werden Dich preisen aus allen Enden der Erde, und rufen: Der Herr ist erhaben. Dann werden sie ihre Götzen zerstören, sich ihres Bilderdienstes schämen, und einmütig sich hinneigen Deine Einheit zu verehren. Mit der Frühsonne schon werden Deine Verehrer Dich suchen Deine Herrschermacht anerkennen, den Irrenden werden sie Weisheit predigen, von deiner Größe sich unterhalten, Dich, den Allerhabenen erhöhen und mit Gebeten vor Dir erscheinen. Deiner Majestät werden sie Kränze winden, selbst Berge werden Gefänge anstimmen, entfernte Inseln Deiner Herrschaft huldigen, und Deine Herrscherpflichten willig auf sich nehmen. Dich werden sie rühmen in großen Versammlungen, daß es die Entfernten hören und herbeiströmen, und Deine Königskrone anerkennen.

וַיֵּאָתֵּיּוּ כָל־לְעִבְרָה. וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדָהּ. וַיִּגִּדּוּ בְּאֵיִם צְדָקָהּ. וַיִּדְרְשׁוּהָ עַמִּים לֹא יָדְעוּהָ. וַיִּהְלְדוּהָ כָּל־אֶפְסֵי אֲרֶץ. וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יִגְדֵּל יי. (וַיִּזְבְּחוּ לָהּ אֶת זִבְחֵיהֶם). וַיִּזְנְחוּ אֶת עֲצָבֵיהֶם. וַיַּחֲפְרוּ עִם פְּסִילֵיהֶם: וַיִּטּוּ שִׁכְמָם אַחֲרֵי לְעִבְרָה. וַיִּירָאוּהָ עַם שְׁמֵשׁ מִבְּקָשֵׁי פָנֶיהָ. וַיִּבִּירוּ בַּח מַלְכוּתָהּ. וַיִּלְמְדוּ תֹעִים בִּינָה. וַיִּמְלְלוּ אֶת גְּבוּרָתָהּ. וַיִּגְשָׁאוּהָ מִתְנַשְׂא לְכָל־לְרֹאשׁ. וַיִּסְלְדוּ בַּחִילָה פָנֶיהָ וַיַּעֲטְרוּהָ גִזְרֵי תַפְאֲרָה: וַיִּפְצְחוּ הַרִים רִנָּה. וַיִּצְהָלוּ אֵיִם בְּמַלְכָהּ. וַיִּקְבְּלוּ עוֹל מַלְכוּתָהּ עֲלֵיהֶם. וַיִּרְוּמָמוּהָ בְּקִהַל עַם. וַיִּשְׁמְעוּ רְחוּקִים וַיָּבִיאוּ. וַיִּתְּנוּ לָהּ כִּתֹר מְלוּכָה:

וּתְמַלֹּךְ. אֶתְהָרָה יי לְבָרָה עַל כָּל־מַעֲשֵׂיהָ. בְּהָר צִיּוֹן מִשְׁבֵּן כְּבוֹדָהּ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה. בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קְדֻשָּׁה. יְמַלֹּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדָד וְדָד הַלְלוּיָהּ:

קְדוּשׁ אֶתְהָ וְנִזְרָא שְׁמָהּ. וְאִין אֱלֹהִים מִכָּל־עֲדִידָה. בְּכַתוּב וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת בְּשִׁשְׁפֶּט. וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָהּ. בְּרוּךְ אַתְהָ יי הַפֹּלֵךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתְהָ בְּחֵרְתָנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֶהְבֵּת אֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבְרָתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וְתִתֵּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה. יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא קְדָשׁ זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
 אדמתנו. ואין אנהנו יכולים לעשות חובותינו
 בבית בחירתך. בבית הגדול והקדוש שנקרא
 שמה עליו. מפני הַיָּד שַׁנְשַׁתְּלַחָה בַּמִּקְדָּשׁ: יהי
 רצון מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֵּךְ רַחֲמָן
 שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּיּוֹם. וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּד כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ
 מִלְּכֵנוּ גְּלָה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפֵעַ
 וְהַנְּשֹׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חַי. וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
 הַגּוֹיִם. וּנְפֹצוֹתֵינוּ כְּגַם מִירְכְּתֵי אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ
 לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָגָה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
 עוֹלָם. וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
 תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֵת מוֹסְפֵי
 יוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה גַּעֲשֵׂה וּנְקַרֵּב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
 כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ. מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 כָּל־מְלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם
 עוֹלָה לָרִיחַ גִּיחַח לַיְי פֶּר בֶּן־בְּקָר אֶחָד. אֵיל אֶחָד. כִּבְשִׂים
 בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה. תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם כְּמִדְּבַר. שְׁלֹשָׁה
 עֶשְׂרִים לֶפֶר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל. וַעֲשִׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיִּין כְּנִסְבֹּה.
 וּשְׁנֵי שְׁעִירִים לְכִפָּר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם: מִלְּבַד עֲלֹת
 הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֲלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפֵיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם
 לָרִיחַ גִּיחַח אֲשֶׁה לַיְי:

Man öffnet die heilige Lade. — סתחין הארון

כשמגיע כס"ז לכל המונם סוגרין, וכשמחסיל ואנחנו סתחין.

עלינו לשבת לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא
שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם: ואנחנו פורעים
ומשפת חיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
שהוא גוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל
ושכינת עזו בגבהי מרומים: סוגרין הארון

כליזכר לזמרים הוא חלסינו ולס"כ סחון סוזר בקול רם:

הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס זולתו. כפתיב בתורתו
וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ו
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

בשעה שסלזכר לזמרים הוא אלהינו וכו' לומר כס"ז פסוקים שלו בלחם.

אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו: וידעת היום
והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ו מעל ועל הארץ מתחת
אין עוד: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: הן ליי אלהיה השמים ושמי
השמים הארץ וכל אשר בה: כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני
האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: כי
שם יי אקרא רבו גדל ואלהינו: יהי שם יי כבוד מעתה ועד עולם:

Gott und Herr unserer Väter! Sei du mit uns und mit Allen, die dein Volk Israel hat gesendet, daß sie sie vertreten, und für sie das Wort führen, und das Heil des Lebens ihnen von dir erbitten und erbeten. Lehre du sie, was und wie sie reden sollen, und verständige sie, wie sie zu sprechen haben; sei ihren Bitten und Wünschen stets geneigt, und gib selber ihnen das Verständniß ein, wie sie nach Gebühr dich rühmen und verherrlichen können. Im Lichte deines Angesichtes wallen sie und beugen willig das Knie vor dir; mit ihrem Munde segne sie dein Volk — möge es aus deinem Munde gesegnet sein mit deinen Segnungen. Sie führen

אלהינו ואלהי אבותינו
Borb.
היה עם פיפיות שלוחי עמך בית
ישראל העומדים לבקש תפלה
ותחנונים ו מלפניך על עמך בית
ישראל: הזרם ו מה נשיאמר.
הבינם ו מה שידברו. השיבם ו
מה שישאלו. יהעם איך יפארו:
באור פניך והלכו. בך לך
יברעון. עמך בפייהם יברכו.
ומברכות פיה פלם יתברכו: עמך

dir vor dein Volk, und schreiten selber ihm voran; an ihnen hängt jedes Auge im Volke, und ihr Auge schauet und hoffet auf dich! In Furcht und Grauen treten sie hin vor die heilige Lade, und möchten stillen und beschwichtigen allen Zorn und Grimm; wie eine Mauer stehe dein Volk um sie herum; — o wollest du vom Himmel auf sie schauen, und ihrer dich erbarmen. Das Auge heben sie zum Himmel auf zu dir, das Herz schütten sie wie Wasser vor dir aus — o wollest du vom Himmel sie erhören. Laß sie nicht straucheln mit ihrer Zunge, sich selber nicht verstricken in ihren Worten und Reden, nicht zu Schanden werden an denen, auf die sie ihre Hoffnungen gesetzt, nicht Andere durch sie beschämt werden in ihrer Zuversicht; daß ihr Mund nicht ein Wort rede, das nicht nach deinem Willen wäre, das dir mißfallen könnte. Denn die du begnadigst, Gott, die, sind begnadiget, und wessen du dich erbarmest, der findet überall Erbarmen, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Ich begnadige, den ich begnadige, und erbarme mich dessen, der des Erbarmens ist.“

Und so heißt es in der Schrift:

„Laß nicht zu Schanden werden an und durch mich, die auf dich hoffen und vertrauen, Gott Herr Zebaoth, daß sich meiner nicht zu schämen haben, die dich suchen, Gott Israels!“

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון לשליח צבור

אוחילה Ich hoffe zu Gott und bete ihn an, und erbitte mir von ihm die Gabe der Rede. Vor seinem versammelten Volke will ich singen von seiner Macht und Größe, und von meinen Rippen strömt sein Lob nach seinem Thun und Walten. Der Mensch der ordnet die Gedanken,

לפניה יעבירו. והם בתוך יעבורון:
עיני עמך בם תלויזות. ועיניהם
קך מיחלזות: גשים מול ארון
הקדש באימה. לשכך פעם וחימה:
ועמך מסביבים אותם פחומה.
ואתה מן השמים תשגיה אותם
לרחמה: עין נושאים לך לשמים.
לב שופכים נקחך פמים. ואתה
תשמע מן השמים. שלא יכשלו
בלשונם. ולא ינקשו בשנונם.
ולא יבשו במשענם. ולא יכלמו
כם שאונם. ואל יאמר פיהם דבר
שלא כרצונך: כי תנוניה יי אלהינו
המה חנונים. ומרוחמיה המה
מרוחמים. כמה שידענו יי אלהינו
את אשר תחזן יוחן. ואת אשר
תרחם ירוחם: פכתוב בתורתך
וחנתי את אשר אחזן. ורחמתי
את אשר ארחם: ונאמר אל יבשו
כי קויה אנני אלהים צבאות. אל
יכלמו כי מבקשיך אלהי ישראל:

אוחילה לאל. אחלה פניו:
אשאלה ממנו מענה לשון:
אשר בכהל עם. אשירה
עזו. אביעה רננות. בעד
מפעליו: לאדם מערכי לב.

das berebte Wort gibt ihm Gott dazu! Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm! Mögen die Worte meines Mundes in Gnaden, Herr, vor dich gelangen, und die Gedanken meines Herzens in Gnaden, Herr, vor dich, meinen Hort und mein Erlöser;

(Am Sonntag wird anstatt אהללה das untenstehende gefagt.)

Preisen will ich meinen Gott, von Seiner Allmacht singen von Seiner Herrlichkeit will ich erzählen, ihn schmücken mit Königsabzeichen. Meinen Schöpfer will ich erheben, auf dessen Wort Alles entstanden; ich will rühmen von Ihm, dem allein nur das Scepter gebührt. Seine ewigen Siege will ich verkünden, mir, aus dem Heere des Gottes Zebaoth, geziemet solch Preis, Sein Herrscherrecht in seiner Größe zu zeigen. In zahlreicher Versammlung will ich's verkünden und rühmen, wem die Erhabenheit und Allmacht und die Herrschaft gebühret! Kommet

ומי מענה לשון: יי שפתי
תפתח ופי יגיד | תהלתך:
יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יי צורי וגואלי:

Man schließt die heil. Lade. — סגורין הארון

מיוסד ע"ס א"ב מכוונ.

אהללה אלהי. אשירה
עזו. אספרה כבודו.
אאפדנו מלוכה: אשגב
לפועל. אשר שח ופער.
אנהו. כי לו יאתה מלוכה.
בעזו נצח אשגן. כי צבאו
אני. ולי נאה שיח. גודל
המלוכה: בקהל אבשר.
קרוב עם אדבר. למי שאת
ויתר עזו. ולמי המלוכה:

Am Sonntag.

מיוסד ע"ס א"ב מכוונ.

(אנסיקה מלפי. לפניו בהתהלכי. יאזור עזו וימלוד:
אליל בהשליכי. לפני בא יום | מלפי. איש מלאכי. ישלח
ואז ימלוד: בכואו להלוד. נתוש חגף ממלוד. בית גאים בלי
מלוד. יסח לבל ימלוד: בתוכי יהלוד. בהופיעו למלוד.
במקכותו אמלוד. ואז ימלוד: גברת ממלכות. במגרז ממלכות.
נזים וממלכות. יהום והוא ימלוד: גליון הליכות. וספר

dir vo
ihm
Auge
schar
Furch
vor d
stillen
und
dein
du v
und i
heben
Herz
aus
sie er
mit
verstr
Neben
denen
gesetz
werde
Mund
nicht
dir m
begna
get,
der fi
schriel
lehre
gnadi
der d
Un
„E
an un
fen u
baoth
men
Jerae

לה
bete
von
Vor
will
und
Lippe
seiner
Men

herbei ihr Völker, tretet näher
 ihr Reiche! schauet hin, wie herr-
 lich Ihn schmücket das Königsge-
 wand. Rühmet Ihn mit mir,
 gemeinschaftlich wollen wir Ihn
 erheben, und thut nicht stolz
 mit euere[m] Königthume. Als
 Er auf dem Weltmeer Wege
 bahnte, beachtet es wohl, wem
 fiel das Königthum zu? Er
 tummelte das Meer wie ein
 Roß gegen sechshundert Reifige
 (Pharaos). Was half da der
 Mann? die Reichsgewalt?
 Merkt dies ihr Fürsten, es
 dürfte euch erschüttern, erwäget
 den Jammer und gebet auf die
 Lust zum Herrschen. Gottes
 Macht nur verkündet, unterhal-
 tet euch davon Nationen, wem
 der Name eines Herrschers bei-
 gelegt werden darf. Jener
 (Amalek) bekriegte die erste
 Nation (Israel), ging zu
 Grunde; denn Gott schwur's
 bei Seinem Herrscherthron. Er
 (Amalek) wurde zum Gespötte
 der Nachwelt, weil er nicht be-

גוֹשׁוּ גוֹיִם וּבָאוּ מִמְּלָכוֹת.
 רָאוּ מַה-נְּהַדָּר. בְּמִזְח
 הַמְּלוּכָה: גִּדְלוּהוּ אֶתִי.
 וְגָרוּ מִמְּנֵהוּ יַחַד וְאֵלֵתֵתְנָאוּ.
 בְּגֹזַר הַמְּלוּכָה: הֲרָכִים
 בְּעֵת נַעֲשֵׂתָהּ מְצוּלָה.
 הִתְבּוֹנְנֵנוּ יַחַד. לְמִי נִזְרְקָה
 מְלוּכָה: דְּרָךְ סוֹם בָּיִם.
 כִּנְגֹד שֵׁשׁ מְאוֹת רֶכֶב.
 וּמַה-יּוֹעִיל נְבָר. עוֹז
 בְּמְלוּכָה: הָאֵינֵנוּ רוֹזְנִים.
 אִזּוּ נִירְגְּזוּ. הַבֵּיטוּ חֲתַת.
 וּמֵאִסוּ מְלוּכָה: הִגִּידוּ כַחוּ.
 לְאֲמִים וְדַבְּרוּ. לָזֶה יִכְתַּב.
 שֵׁם הַמְּלוּכָה: וְנִלְחַם
 רֵאשִׁית גוֹיִם וְאָבָד. כִּי
 נִשְׁבַּע חַי. בְּכַסֵּא מְלוּכָה:
 וַיִּזְעַג בְּכָל דּוֹר. כִּי לֹא

Am Sonntag.

תְּהַלְכוּת. גַּל הַיּוֹם לְזָכוֹת. חוֹכִיו לְמַלּוּךְ: הַזְרַקְתָּ גְּסִיכוֹת.
 בְּחַנּוּן קוֹל בְּכוֹת. דְּבַרְהָ אֲנִי בְּמַלְכוֹת. וּמִי יוֹכַל לְמַלּוּךְ: דְּכִפְּאֵי
 רוּחַ גְּמִיכוֹת. מַחֲפָשֵׁי בְיוֹם דִּין זְכוֹת. דְּשָׁה בְּעוֹל מַלְכוֹת. עַד
 צוּר יִמְלֹךְ: הַלּוּךְ מֵהַלֵּךְ. חֲמֵשׁ מְאוֹת הַלֵּךְ. הַדּוֹר עַד חֲמֵלֵךְ.
 בְּעוֹז לְמַלּוּךְ: הַבֵּל הַמְּמַלֵּךְ. עַל מָה מְלָךְ. הֲלֹא בְּמִי גְּמַלֵּךְ.
 כִּי אֵין לְמַלּוּךְ: וּמִלְּפָנֵי מְלָךְ מְלָךְ. חַי מִלְּפָנֵים מְלָךְ. וְעַד תִּכְבֵּל

achten wollte, wer am Meere für sie gestritten, und zu einem Reich sie erhoben. Ein Knecht, der gegen Mittag wohnte (Kanaan) erhob sich über seinen Herrn; Die Erde ergrimmete vor Scham, daß ein Knecht die Krone tragen sollte. Israel that den Fluchwürdigen in Bann, darob, daß er die allerhöchste Herrschaft lästerte. Cheschon und Baschan begannen einen Streit, wollten das Heer Zebaoths durch ihr Land nicht durchlassen; ihre Heere wurden aufgelöst, ihre Länder zerstückelt, sie hörten auf ein Reich zu bilden. Sie thaten übel daran, die Kanaaniter, sie waren Fremde im Lande der Nachkommen berühmter Ahnen. Josua schlug sie bis zur Grenze zurück, die Lade des Herrn voran, Seine Herrschaft zu verkünden. Der zu Charoscheth (Sifferah) thronte bedrängte das Volk, wollte ohne Anstrengung das Land

לְמַד. מִי נִלְחַם בָּיָם. וְעָטָה
מְלוּכָה: זָר עַל אֲדוֹנָיו. עָבַד
יּוֹשֵׁב נֹגֵב. בְּזֹאת תִּתְּנֵנוּ אֶרֶץ.
בְּשֵׂאת עָבַד מְלוּכָה: זָרַע
בְּרוּכִים. חֲחָרִימוּ אֲרוּרִים.
כִּי נִתְּנֵנוּ קוֹדֶ. לְאֲדִיר
בְּמְלוּכָה: חֲשָׁבוֹן יִבְשָׁן.
עוֹרְרוּ מִלְחָמָה. בְּלִי לְתַת
דָּרָךְ. לְצַבְאוֹת מְלוּכָה:
חִיקֶם נִשְׁמַד. וְאֶרְצָם חִלְקָה.
וַיַּעַל זְרוּעָם. נִפְלָה מְלוּכָה:
טָפְשׁוּ בְנֵי כְנַעַן. כִּי נִבְרִים
הֵם. בְּאֲדַמַת בְּנֵי שָׁם. זָרַע
מְלוּכָה: טָבְחָם בֵּין נוֹן. עַד
פְּנֵה אֶרֶץ. לְפָנֵי אֶרֶץ
הַבְּרִית. אֶרֶץ הַמְּלוּכָה
יּוֹשְׁבֵי חַרוֹשֶׁת. אִזְּ הַקֶּשֶׁת
לְחֵץ. עֲזָרוּהוּ בְּלִי בְּצַע.

Am Sonntag.

כָּל מֶלֶךְ. הוּא לְבָדוֹ יִמְלֹךְ: וְמֵה יַעֲזוּ מֶלֶךְ. בְּעֹז מִשְׁפַּט מֶלֶךְ.
וְכַעֲבוֹר סוּפָה בְּהֶלֶךְ. יִחְלוֹף מִמְּלוּךְ: זָךְ דִּין בְּעָרְכוֹ. יֵאָחֵז
דָּרְפוֹ. זָרִים בְּדָרְכוֹ. נָקָם יַעֲטוּ וַיִּמְלֹךְ: זָר זָד בְּשִׁלְכוֹ. יִתֵּן עֹז
לְמַלְכוֹ. זָכִים בְּהַמְּלִיכוֹ. עַל כָּל יִמְלֹךְ: חֲדָשׁוּ מְלוּכָה כְּדָת
וְכַהֲלָכָה. חוֹטֵר מִמְּלָכָה. בְּמִישׁוֹר יִמְלֹךְ: חוֹבֵשׁ אֲרוּכָה. וְאֶרֶץ
יִם | מְבוּכָה. חֲתָלָה לְמַפָּה. יַעַל בְּעֵת יִמְלֹךְ: מִזְרַח מְלָכִיּוֹת.

gewinnen helfen ; da stritt Gott gegen ihn mit einem soldlosen Heere (der Naturkräfte,) er ging mit Andern zu Grunde, Gott blieb Alleinherrscher. Wie eine Cedar Libanons erhob sich Assur, lästerte: ich will zu Boden treten das mächtigste Reich; ein Feuer verzehrte ihn zur Zeit des Besachfestes, daß sie alle inne wurden, nur Gottes ist das Reich. Der Götzendiener, (Nebukadnezar) der den Himmel erstürmen wollte fuhr zur Hölle, er verlor alles menschliche Gefühl und die Königskrone. Da wurde Gottes Allmacht erkannt, Ihn wurde das Reich zuerkannt, der die Macht hat zu erhöhen und zu stürzen. Zur Schlachtbank wie Schafe sollten sie (Israel) geführt werden (zu Hamans Zeiten,) doch gestaltet es sich, daß sie (Esther) aus dem jüngsten Stamme (Benjamin) im Königsgewande die Herrschaft behielt. Die ohne Geld verkauft wurden, sie wurden ohne Lösegeld wieder frei; erhebt Ihn, der die Herzen der Könige wie

אֶפְסֵי מְלוּכָה: יְהִי נִלְחָם
 בָּם. צָבָא בְּלִי בְּצַע. כִּן
 יֵאָבְדוּ שָׂאָר. וְלֹאֵל הַמְּלוּכָה:
 כְּאָרְזוּ בְּלִבְנוֹן. אֲשׁוּר נָדַל.
 וְחִרְף אֲזוּרִיד. כִּבִּיר
 הַמְּלוּכָה: כְּלִיל אֵשׁ הַמָּמָם.
 בְּדִיל שְׁמִוּרִים. וְאִזּוּ יִדְעוּ
 כֹּל. כִּי לֹאֵל הַמְּלוּכָה:
 לְשַׁחַת כָּרַע בָּל. כְּחִשְׁבוּ
 עֲלוֹת לְשַׁחֵק. וְסָר מִנּוּ לְבַב
 אֲנֹשׁ. וְרַד הַמְּלוּכָה: לְכַנּוּ
 הוֹשֵׁב. וְכַח אֵל הַכִּיר.
 לְמָרִים וּמִשְׁפִּיד. הַשְּׁלִים
 מְלוּכָה: מִנְּרָה צֵאֵן לְטַבַּח
 וְנִתְּכַנּוּ עֲלֵילוֹת: בְּלִבּוֹשׁ
 אֲעִיר. רוּדָם הַמְּלוּכָה:
 מְכִירֵי בְּלֵא הוֹן. פְּדוּיֵי בְּלֵא
 כְּסָף. סוּלוּ לְמִטָּה כַּמִּים.

Am Sonntag.

עֲזָבְדֵי מִשְׁכִּיּוֹת. מְמָאוּ חֶמֶד שְׁכִיּוֹת. בְּנִאָוָה לְמְלוּךְ: שׁוּהַר
 זְכִיּוֹת. וְשֹׁאֵג קוֹל בְּכִיּוֹת. טָבַע צִוֵּל דְּכִיּוֹת. יִפְּן וּבָם יִמְלוּךְ:
 יִהְיֶה מִשְׁלִיכִים. עָלְיוּ בְּנֵי מְלָכִים. יוֹם זֶה לוֹ מְחַפִּים. בּוֹ יְבוֹא
 לְמְלוּךְ: יַעֲבְרוּ מֵתְהִלָּכִים. לְפָנָיו כְּמִלְאָכִים. יַחַד מִמְּלִיכִים יִי
 יִמְלוּךְ: פְּתִים בְּכַתָּתוֹ. אֵיִים בְּהַבְּתוֹ. כִּסֵּי מְמַלְכָתוֹ. יִכּוֹן וְיִמְלוּךְ:
 כְּבוֹד מְלָכּוֹתוֹ. וְקִדּוּשׁ הַלִּיכָתוֹ. בְּנִגְמָרוֹ מְלֵאכָתוֹ. לְעֵין כָּל

Wasser leitet. Sie wurden ferner verkauft den Söhnen der Griechen, von den Grenzen ihres Reichs sie zu entfernen; ihren Bund wollten sie zerstören, das Volk zum Abfall von Gott verleiten; allein das Priesterreich (die Chasmanäer) schlugen sie zurück in ihrer Ohnmacht. Esau schmeichelte seinem Vater, ihn durch Wildpret zu gewinnen, erlangte auch durch Weinen das Reich, (erhaschte den Segen) doch Jakob obfielte, so überkam Beshurun das Reich.

Verschaffe Deinem furchtbaren Namen zu Zion, wie einst mit Erfolg das Ansehen auf dem Herrscherthron. Auf! Auf! Herr o Wonne der ganzen Erde, errichte Deinen Thron in der Königsstadt. Daß

לב המלוכה: נמכרו יונאים.
 לבני יונאים. ורחקים | מעל
 גבול מלוכה: נארו ברית
 ודת. והמרידו עם באל.
 ומגרום בלא כח. מכהני
 מלוכה: שעיר החניף.
 להורהו בצדו. וירש בקול
 בכי. חרב ומלוכה: ^{Verb.} שגב
 חלקו. היות גביר לאחיו.
 ועוד תשוב. לישרון מלוכה:
 עשה לה בציון. שם
 נוראות. כאז תצליחנה.
 בכסא מלוכה: עורר
 והקץ. משוש כל הארץ.
 וכונן בסאד. בקרית

Am Sonntag.

ימלוד: לכל גובה יפיל. והר וגבע יפיל. לכל אום יאפיל.
 וכאור זרוע ימלוד: לראי יקפיל. וחרשים יכפיל. ליום זה
 פיר הפיל. מציון למלוד: ממו גוים. המו גאים. מערו מתגאים:
 גאה בבאו למלוד: מלכו דגוים. נטלו סגוים. מלך הגוים.
 עת אתא למלוד: גדיבי עמים. יאפשו מעמים. נשוא מעמי
 עמים. אל מקומם ימלוד: נגון געימים. למולם | מגעימים.
 נשאם מעממים. עליהם למלוד: סבית אלילים. כיון גלולים.
 סחוב פמו חללים. יושלכו בלי למלוד: סוד אך אללים הבו
 בני אללים. שאו זמרה והלולים. לארון כי ימלוד: עזו יד
 דהשיאו. להרים גשיאו. עמוסיו בנשאו. יעזו וימלוד: על

gewi
 gegen
 Heere
 ging
 Gott
 eine
 Affur
 Bode
 Reich
 zur
 sie a
 tes i
 diene
 Him
 zur
 mens
 Röni
 Allin
 das
 Mach
 stürze
 Scha
 führt
 Zeite
 daß
 sten
 Röni
 behie
 wurd
 geld
 der
 זוהר
 לוד:
 בוא
 יי
 לוד:
 כל

die Sonnen- und Mond-Anbeter beschämt und zu Schanden werden, wenn Du Deine erhabene Herrschaft wieder herstellst. Schmücke die schönste der Städte für Israel, und offenbare vor unsern Augen die Herrlichkeit des Reichs. Die aus Aegypten erlöste Schaaren sangen Dir in jener Festnacht Siegeslieder, schritten durchs Meer, sahen im Geiste, wohin sie verpflanzt werden und zur Herrschaft gelangen.

Verfenkt sind die Thore des Ballastes, des Gotteshauses, geschwunden ist die Herrschaft aus ihrer Mitte; wieder kehrt der Allheilige dort ein für Ewigkeiten, dann erheben die Thore von Neuem ihr Haupt, bei der erneuerten Herrschaft.

Die in Wollust sie lagerte (Babel) hat ihr Wittwenhum nun er-

מְלוֹכָה: פְּנֵי מְאוֹר לְבָנָה.
 וְחֶמְדָּה תַּחֲפִיר. וַיְבוֹשׁוּ
 עֹזְבֵימוֹ. בְּשֵׂאתֶךָ מְלוֹכָה:
 פֶּאֶר עִיר יוֹפֵי. לְבָרָה כַּחֲמָה.
 וְנִלְה לְנִגְדָנוּ. כְּבוֹד מְלוֹכָה:
 צְבָאוֹת גְּאוּלֵי צוּעֵן. שׁוֹרְרוּ
 בְּלֵיל חַג. וְהוּא לִילָה נִשְׁמָר.
 לְסַחֵף מְלוֹכָה: צְעָדוֹ בְּמֵי
 שַׁעַל. צְפוּ בְרוּחַ שֶׁכַּל
 אָנָּה יוֹנְטָעוֹ. וַיִּקְבְּלוּ מְלוֹכָה:
 קוֹמְטוֹ שְׁעָרֵי זְבוּל. בֵּית
 עוֹלָמִים. כִּי מִבֵּינֵינוּ.
 שְׁבָתָה מְלוֹכָה: קָדוֹשׁ יְבֹא
 בָּם. לְעוֹלָמִים. וְאֵז יִשְׁאוּ
 רֵאשׁ. בְּחֶדְשׁוֹ מְלוֹכָה:
 רְבִצָּה עֲדִינָה. שְׁקֵטָה

Am Sonntag.

רום משאו. ידיהו בנשא. על הוד פסאו. ישב ומלוך:
 פור תפורר ארץ. בכליון וחרץ. פח ביושבי הארץ. ירגיו
 ומלוך: פחד שופרות ערץ. ישלש וכס ירץ. פאר מכנה
 הארץ. יעלו פי ומלוך: צבי מהדום יעל ואדר משעל. צהל
 משמי מעל. ירגנו פי ומלוך: צבאות כל פועל. לצלעם ירמי
 תעל. צפירה פאר להעל. הן לצדק ומלוך: קצינים אשר מלכו.
 אדרת ישליכו. קול יתנו ומליכו. לאדון פי ומלוך: קרואים
 ומלוכו. ואחריו יהלכו. קוממיות ילכו. ובראשם ומלוך: רז
 המוקמן. ליום זה מוקמן. רשום למועד וזמן. וכו נוקם ומלוך:

reicht, ihre Herrschaft ist zu Ende; herbei ihr Helfer, entnehmt den Purpur von Edom, überreichet dem Herrn, die Königszier. Falschheit haßt Gott, sie schwebt auf unserer Zunge; Wahrheit wird vergebens gesucht, darum ist die Herrschaft so fern von uns. Allmächtiger! entferne jedes Uebel aus Deinen Schaaren, daß sie Dir huldigen zum Königthum. Kleide Dich in Hoheit, umgürte Dich mit Allmacht, daß kein Fremder herrsche! Halte aufrecht die Welt, stürze die Bosheit, stelle die Gerechtigkeit wieder her und lege an das Königsgewand. Vergelte den Völkern, rechte mit den Nationen, zerbrich der Bosheit Gewalt, Herrscher des Reichs! Laß schwinden die Götzen, zeige Dich erhaben in Deiner Allreinheit; Du allein nur sollst genannt werden, ewiger, alleiniger Beherrscher.

מאלמון. כי ארד לה. קין
המלוכה: ריבו מושיעים
שאו אדר מאדום. ושירת
על אדון. הוד המלוכה:
שוא שגא אל. והוא על
לשוננו. בקש אמת ואין.
ורחקה מלוכה: שדי הסר
און מצבאך. ויריעו לה.
תרועת מלוכה: תחגור
גאורת. תתאזר עזו. לבל
ישתרר. זר במלוכה: תכזן
תבל. כי יונער רשע. ושם
צדק לרגליו. ויצנוף מלוכה:
תקום גוים. תזכיה לאמים.
תשבזר מטה רשע. מושל
המלוכה: ^{Borb.} תחליף
אלילים. תושגב לבדך.
תקרא נצח יחיד במלוכה:

Am Sonntag.

רועה נאמן בבאו מתימן. רוח יסעיר בתימן. בגלעד ימלוד:
שנאן עליות. וסוד פליאיות. שיר מתולדות. יפצחו כי ימלוד:
שאיות תחתיות. והוד אותיות. שאון המון בריות. יריעו כי
ימלוד: תכזו כם בשמש. שמו לפני שמש. תוארו כצאת
השמש. במלכו ימלוד: ^{Borb.} תזמד ממזרח שמש. ועד מבואת
שמש. תמה ברה בשמש. ירום וימלוד: על כן גקוה לך

על כן נקנה לה יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזה.
 להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות יפרתו. לתקן
 עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמה להפנות אליה
 כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לה תכרע כל
 בך תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו. ולכבוד
 שמה יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותה. ותמלוד עליהם
 מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלה היא. ולעולמי עד תמלוד
 בכבוד. בפתוב בתורתך יי ימלוד לעולם ועד:

ונאמר לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יי אלהיו עמו
 ותרועת מלך בו: ונאמר ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
 ישראל: ובדברי קדשך כתוב לאמר כי ליי המלוכה ומושל בגוים: ונאמר
 יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר אף תפוז תבל כל תפוז: ונאמר
 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך
 הכבוד יי עוזו ונבזר יי נבזר מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי
 עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד
 סלה: ועל ידי עבדיה הנביאים כתוב לאמר בזה אמר יי מלך ישראל ונאולו
 יי צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: ונאמר ועלו מושיעים
 בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליי המלוכה: ונאמר והיה יי למלך על
 כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: ובתורתך כתוב לאמר ששם
 ישראל יי אלהינו יי אחד:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוד על כל העולם כלו בכבודך
 והנשא על-כל-הארץ ביקרה. והופע בהדר גאון עזה על-כל
 יושבי תבל ארצה. וידע כל-פעול כי אתה פועלתו. ויבין כל
 יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו יי אלהי
 ישראל מלך ומלכותו בכל משלה: קדשנו במצותיה ותן
 חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. ומהר
 לבנו לעבדך באמת. כי אתה אלהים. אמת ודברך אמת וקיים
 לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ. מקדש ישראל ויום
 הזכרון: ומוקעין תשר"ת.

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

ספסל אומנים היום הרת עולם וספ"ץ מוזכ.

היום Heute ist der Tag, da die Welt ward neu geboren; heute der Tag, da Gott stellet in's Gericht alle Schöpfungen der Welten! Sind wir Kinder? Sind wir Knechte? Sind wir Kinder, so erbarme du dich unser, wie ein Vater seiner Kinder sich erbarmet. Sind wir Knechte; — mit Aug' und Seele hängen wir an dir, bis daß du uns, Herr, begnadigest, und bringest an's Licht unser Recht, furchtbarer, heiliger Gott!

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל יצורי עולמים. אם כבנים. אם כעבדים: אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים. ואם כעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

ולאומנים ארשת וספ"ץ מוזכ.

Das Regen unserer Lippen möge dir gefallen, hoher und erhabener Weltengott, daß du achtest, daß du schauest, daß du hörst, daß du hördest auf den Posaunenschall und Klang, und empfangest in Barmherzigkeit unsere S u l d i g u n g!

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא מבין ומביט מאזין ומקשיב לקול תקיעתנו ותהביל ברחמים ובכרצון סדר מלכותינו:

(Am Sonntag wird anstatt אהרד das untenstehende זכר gesagt.)

מיוסד ע"ס א"ב כמול זכרטי סמכות.

אפחד So ängstlich ich in meinem Thun, so sorglich ich auch bin, ich fürchte den Tag des Gerichts, da meiner gedacht werden wird. Ich will suchen den Allgnädigen, anbeten den Allerbarmer und flehen zu dem der diesen Tag eingesetzt hat zur Erinnerung. Ich komme vor Gericht, auf wen soll ich mich stützen? Wer wird es

אפחד במעשי. אדאג בכך עת. אירא ביום הין. בבואי לזכרון: אדרוש לחנון. אחלה לרחום. אחנן דחק לי. יום לזכרון: בבואי למשפט. במי אשען. ומי

Am Sonntag.

מיוסד ע"ס תשר"ק מכוזע סמך תיבת זכר.

זכר תחלת כל מעשי. אשר בכל שנה געש. תחלתם למאם. יוצר כל יזכור: תזכחת מעשי. אם יצאה בכעם. תזמך

für mich nachsuchen, daß ich zum Guten erwähnt werde! Ich stütze mich auf das Verdienst der Urahnen, meine Ansprüche sind zu Ende; vormals konnten sie mir ersprießlich sein. Mein Muth wurde gestärkt, als Er, (Moses) für mich bat, und mein Andenken nicht schwand vor Gott. Und wollte mich auch einer vor Ihm vertreten, mir kann eignes Verdienst nur frommen. Als er noch (Aaron) im Priestergewande, mit dem Brustschild umgürtet war, war das meine Freude, mein Namen war der Erinnerung übergeben. Dem Sterben in der Gemeinde that er Einhalt, als ein fremder Priester (Korach) sich dem Dienste näherte, und verbrannt wurde zur Erinnerung. Schau, o Gott! ich stehe vor Dir, es ist kein Mann von Verdienst unter uns, der zum Andenken verzeichnet werden sollte. Wo ist einer, der (gleich Pinchas) Deinen Unwillen durch Gebete abwenden könnte, daß sein Namen der Nachwelt übergeben

וּחֹפֶשׁ לִי. צֶדֶק לְזִכְרוֹן:
בְּאֲבוֹת בְּטַהַרְתִּי. וּפְעֻלָּם
אֶכְלֵתִי. וְהֵם הָיוּ לִי קָדָם
לְזִכְרוֹן: גְּבָרָה זְרוּעֵי. בְּשֹׁחַ
מִחֲנֵי נָא. לִבֵּד יִמַּח מִנִּי.
שֵׁם וְזִכְרוֹן: גְּבַר אִם יַעֲמֹד
לְפָנָיו. הַיּוֹעִיל. בְּעֵת יִבְקֹשׁ
מִנִּי. זְכוּת לְזִכְרוֹן: דַּעַתִּי
בְּלוֹבֵשׁ אֶפֶזֶד. וְחֹשֶׁן
הַמִּשְׁפָּט. אֲשֶׁר בָּם הוֹחֵק
שְׁמִי לְזִכְרוֹן: דִּלְג בְּמַחְתָּה.
עַד יַעֲצֹר נִנְיָה. בְּגִשְׁתִּי זֶר מְכַהֵן
יְקוּד לְזִכְרוֹן: הַבֵּיטָה אֵל.
בְּעֵמְדֵי לְפָנָיִךָ. אִין בְּקִרְבִּי
אֲנוֹשׁ. תְּוִי לְזִכְרוֹן: הַיֵּשׁ מִי
יִפְלֹל. וַיֵּשִׁיב חֲמָה. וַיּוֹחֵק
לְהִזְרוֹת. שְׁמוֹ לְזִכְרוֹן. וְמִי

Am Sonntag.

לְמַעַנֵּנוּ יַעֲשׂה. וַיִּצְוֶרִים יִזְכֹּר: זִכְרֵ שְׁמֵי בְּרֵאשִׁית. תְּבוֹאֵת רֵאשִׁית.
שׁוֹרֵשׁ בְּכֹר רֵאשִׁית. יִרְא וַיִּזְכֹּר: שְׁצַף הַרִישִׁית. אִם חָר
לְהַשִּׁית. שׁוֹבָה אֲשֶׁר הַשִּׁית. לְשׁוֹכְבִים יִזְכֹּר: זִכְרֵ רֵאשִׁית
עֲפָרוֹת. וְתוֹלְדוֹת | סְפִירוֹת. רֵשׁוֹם סְפִירוֹת. לְמַסְפָּר חוֹל יִזְכֹּר:
רוֹבַע מַסְפָּרוֹת. מִחֲנֵי לְכַפְרוֹת. רִגְשׁ | שׁוֹפְרוֹת. לְשִׁפְרוֹת
יִזְכֹּר: זִכְרֵ קְרִיאַת | סֵפֶר. אֲשֶׁר גְּלַמֵּי שִׁפְרָה. קָצַב לוֹ בְּסֵפֶר.
בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְזִכְרוֹן: קָצַף אִם הוֹחֵרֵט בְּסֵפֶר. לְכַלְתִּי מְצוּא

werde. Wer ist (gleich Samuel) so uneigennützig, dem das Volk, ja Gott selber das Zeugniß der Redlichkeit gab zum Andenken? Er versühnte uns durch Opfer und ist sein Ruhm gleich jenem Brüderpaar (Moses und Aaron) dem Andenken übergeben. Als er (David) den Zorn des Herrn sah, sprach er: vollführe Deine Strafe an mich; das gedachte ihm Gott zum Andenken. Er flehete, und das gezückte Schwert kehrte zurück in die Scheide, dadurch setzte er sich ein glänzendes Andenken, dem Sonnenglanz gleich. Zur Zeit der Dürre hoffe ich auf Regen, durch Vermittelung dessen, (des Elia) der dem entseelten Kinde Leben einhauchte. Er lebt im ewigen Andenken, wird schauen den Bund, dafür, daß er gegen das fahrlässige Volk eiferte für den Bund. Nochmals ward mir Mittel Gott zu versöhnen, durch Opfer,

שׁוֹנָא בְּצַע. יִדְבַר עֲנֵנוּ בִּי.
וַיַּעַזְוִי אִמְרֵי עַד. אֶדְוֶן לְזִכְרוֹן:
וּבִטְלָה הַלֵּב. יִכַּפֵּר בְּעַדְנוּ.
וּבְנִגְדֵי שְׁנֵי עֶפְרַיִם. יַעֲלֶה
לְזִכְרוֹן: זַעֲפָיִר אֲוִי אִמְרֵי. תִּהְיֶה
יְדֵךְ בִּי. אֲשֶׁר כָּלֵב אֱלֹהֵינוּ
הוּא לְזִכְרוֹן. זַעֲקֵנוּ וְהִשִּׁיב.
חָרַב אֶד נְדָנָה. וְהוֹשֵׁת לֹו
בְּשֵׁמֶשׁ. כִּם לְזִכְרוֹן: חֲבִיתִי
בְּעֵת עֶצֶר. לְפֹתֵחַ וּמִמְטִיר.
כִּמְשִׁיב רוּחַ לַיֵּלֶד. אֲבוּד
מִזְכְּרוֹן: חֵי לְרֵאוֹת בְּרִית.
בְּדַבְרוֹ קִנְאֵתִי. כִּי עֲזָבוּ עִם
בְּרִית וּזְכְרוֹן: שָׁרֵם הָיָה לִי.
מִכִּפּוּר פְּנִיִם. מִנְּחָה הוֹלֵכֶת.
כְּשׁוֹחֵד לְזִכְרוֹן: שָׁרַף נִרְדָּה
וּסְמִיִם. לְמַסַּב חֲדָרָיו. דָּם

Am Sonntag.

כּוֹפֵר: קִיּוּם זְכָרוֹן זֶה סֵפֶר. לְפָנָיו יִזְכּוֹר: זִכָּר צְפוּן מוֹרְדֵי אוֹר.
תָּמִים דּוֹר כְּאוֹר. צִיָּה כָּחַר לְאוֹר. קִנְיֵנוּ יִזְכּוֹר: צְפוּפִים פְּנֵי
נְאוֹר. מִשְׁפָּטִים תֵּת לְאוֹר. צַחַן רוּעַ שְׂאוֹר. בְּרִיב בַּל יִזְכּוֹר:
זִכָּר פְּעֻלַּת אֲזָרַת. הַעֲרֵתָה מִמְזֵרָח. פְּעֻלוֹ יִזְרָח. בְּקִרְבַּ שְׁנָיִם
יִזְכּוֹר: פַּח אִם הוֹטְרָח. פְּרָחֵנוּ לְמֵרָח. פְּלוּלוֹ יִצְרָח. בְּעַדָּם
יִזְכּוֹר: זִכָּר עֲקֵדַת מוֹרְיָה. כְּהֵיטֵר רֵאֵיָה. עֲדֵי עָרוֹם וְעֵרִיָּה. סְבוּכוֹ
יִזְכּוֹר: עֲצָב מְרִיָּה. אִם כּוֹאֲבָה פּוֹרְיָה. עֲתָרוֹ לְרֵאֵיָה. וְלִזְכוּת

Räucherwerk, Schaubrot und andere Verordnungen; jetzt aber bin ich gestellt — ein inhaltleerer Topf auf die Glut — ein Trost nur kommt mir in Erinnerung: Du werdest Israel nicht zum Wittwer machen (verlassen.) Gott, Dir nur vertraue ich, nicht auf Menschen, die sterblich sind; Dein Namen allein bleibt ewig ein Andenken. So sehr sie mich stützen, Dein Erbarmen nur suchte ich; wäre dieses nicht gewesen, mein Andenken wäre längst nicht mehr. Jene konnten mit all ihrer Macht zu Dir mich nicht zurückführen, ihrer Verherrlichung nur ließen sie zurück zum Andenken. Diesem Tag nur war es vorbehalten zur Schließung der Rechnungen, er ist der Anfang der Tage, zur Erinnerung des ersten Tages (der Schöpfung). An ihm werden alle verzeichnete Thaten aufgedeckt und bekannt und kommen zur Erinnerung. Tod und Leben, Friede und Krieg, Mangel und Ueber-

וְחָלַב לְגִיחַת. וְלַחֵם הַפָּנִים
 לְזִכְרוֹן: יִצְנֵתִי עַל גַּחְלִי
 רִיקָה. כִּי לֹא אֶלְמָן. שְׁתִּי
 לְזִכְרוֹן: יְהִי אֲבֵטָה בְּךָ. וְלֹא
 בְּגֵרִיבִים. כִּי הֵם בְּקִבְרִי.
 וְלִנְצַח שְׁמֶךָ לְזִכְרוֹן: כָּל
 אֲלֹהֵי סִמְכוֹנֵי. וְרַחֲמֶיךָ
 בְּקִשְׁתִּי. לֹא הֵם תִּמְתֵּי.
 וְאֵינִי לְזִכְרוֹן. כִּי הֵם בְּזִרְעִי.
 עֲדִיךָ לֹא בָאוּ. רוֹמְמוֹתֶיךָ
 בְּפִיהֶם. שְׁמוֹ לְזִכְרוֹן. לְיוֹם
 זֶה נִכְמָם. סִכְּם חֲשִׁבוֹנוֹת.
 תְּחַזְּקֵה לְיָמִים. וְרֹאשׁ
 לְזִכְרוֹן: לְהִקְרֹא בּוֹ. כְּתַב
 עַט וְשִׁמּוֹר. גְּלוֹי וּבְאֵר. וְיִדְוֶע
 לְזִכְרוֹן: מוֹת וְחַיִּים. שְׁלוֹם
 וּמְלַחְמוֹת. צַחְצְחוֹת וְשׁוֹבַע

Am Sonntag.

יִזְכּוֹר: זָכַר סֵלֶם חֵלֶם. וְעָלִיו מְחֹלְלֶם. שְׁרֵי אַרְבַּע וְעֵלֶם. בּוֹ
 כְּמֵאז יִזְכּוֹר: שְׁרִיגֵיו בְּמַעְלָם. וַיֹּאמֶר לְגַעְעֵלֶם. שִׁידוֹ יוֹעִילֶם.
 בְּרִית לְזָכּוֹר: זָכַר נְקִיבֵי מַטּוֹת. שְׁבוּעַת מַטּוֹת. גְּדִידוֹת הַמַּטּוֹת.
 לְאַמְצָם יִזְכּוֹר: נוֹשְׂאֵי עוֹל מוֹטוֹת. אִם פִּי לְהַמְטוֹת. נִפְיָן
 חֲדַר הַמַּטּוֹת: לְכַפּוֹר יִזְכּוֹר: זָכַר מְצֻקִים. יְסוֹד מוֹצְקִים.
 מְפַעֵלֶם לְצוּעְקִים: בְּפוֹט חֵשׁ לְזָכּוֹר: מְפִי יוֹנְקִים. אֲשֶׁר בְּפוֹף
 נוֹאֲקִים. מֵאֵמֶר בְּרִית וְחֻקִּים. דְּבַר קָדְשׁוֹ יִזְכּוֹר: זָכַר לִי

fluß, sie werden heute bestimmt. Die Handlungen des Menschen, seine Schritte, von ihm verges- sen, sind Gott im Andenken. Wer kann sagen: meine Wege waren verborgen, wegen dieser mir zugeschriebenen Sünde geschieht mir Unrecht! Die Handlungen des Menschen überführen ihn selbst, strafen ihn klugen, und treten als Zeugen auf. Erwäget Gottes Denken und Führung, ihr Menschenkinder alle, die ihr unter seinem Hirtenstabe wie eine Heerde zum Andenken anvertrauet werdet. Zürnt Er, so schließt Er aus Seine Frommen, sie entgehen so Seinem Unwillen. Thue Wunder für die Lebenden, sonst gleichen sie den Todten; im Grabe kommt Deine Treue zu keiner Erinnerung. Was Du vormalß zum Entgelt der Tugend gethan, thue jetzt für uns auch ohne Verdienst; Deinen Wun-

באים לזכרון: מעללי גבר.
 ומספר צעדיו. נשכחו
 מאנוש. ולא אל לזכרון:
 נסתרה דרכי. מי יוכל
 שיח. לשוא נכתב לי. חטא
 לזכרון: נגד פני גבר.
 מעשיו יזכחו. ויענה בו
 כחשו. עד לזכרון: שיחו
 מזמות אל. יחד כל בני
 איש. עוברי תחת שבט
 בצאן לזכרון: ^{Borb.} סוגר
 דלת. בעד תמימים בזעם.
 עד בא קצם. צאת לזכרון:
 עשה פלא לחיים. לבל
 יהיו כמתים. היש אמתך.
 בקבר לזכרון: עוררת אז
 בפועל. עוררנו בלא פועל.

Am Sonntag.

כפרים. ואמרי שפרים. למשקמי פרים. בשפה יזפור: לעת
 בקור ספרים. סתרים מספרים. לשני עפרים. לצדק יזפור:
 זכר כבוד משפך. מקום דור שכן. ברוכים בו שכן. חסד נעורים
 יזפור: פיור עם כן. ונועם קול דוכן. כפיר ביזם | מוכן.
 לנכונים יזפור: זכר יליד נון. ומשפטי אורי אפנון. יזכרו
 ברנון. פלאם לזפור: יוקש ברק השנון. אם השלף לתאנון.
 יקשיב תחנון. חנוניו לזפור: זכר מעם שופטים. ואות קציר

bern stifte das Andenken. Wende Dich, o Gott, denen zu, die in den Gärten weilen, (den Frommen in den Gotteshäusern) beachte sie, die von Deinem Gesetz sich unterhalten; Du kennst ihre Thaten, ihre Verdienste, trotz ihres mühevollen Lebens, aus Deinem Buche der Erinnerung. Sene Füchse (Egyptier) die Verderber des Weingartens, trachteten darnach den Weinstock (Israel) bis auf die Wurzel zu vertilgen und sein Andenken; sie drückten sie durch schwere Arbeit; sie schrieten, es wurde ihnen geholfen zu Gunsten ihrer Urahnen, die bei Dir in gutem Andenken stehen. Du prüfetest die Geschlechter im Voraus, an denen Du kein Gefallen fandest, die ließeſt Du vorübergehen in Deiner Erinnerung. Ein Geschlecht nur nahmst Du auf aus Tausend, übergabst ihm Deine Lehre und zeichnest es auf der Nachwelt zum Gedächtniß. Allerhabener! Du zeigtest sonst großes Wohlgefallen an Deiner Jugend-

הלא לנפלאותיך. תעש
 לזכרון: פני אלהים ביושבי
 גנים. מקשיב לנדברימו.
 בדת לזכרון: פעלם לפניך.
 ושכרם אתך. אוכלי לחם
 העצבים. בספר לזכרון:
 צצו שעלים. מחבלים
 ברמים. להכרית מגפן.
 שורש וזכרון: צרום בפרך.
 נאקו ונושעו. בכזשר הררי
 קדם. הוחק לזכרון: קדם
 בנת להורות. אין בהם חפץ
 חלפתם ואבדתם. מהיות
 לזכרון: קחת דור מאלק.
 אמריך הנחלתם. למענם
 בכל דור. חקת לזכרון:
 רם חשק מאד. בכלת

Am Sonntag.

חמים. טפש | שומים. יחיל מלזכור: מורה ארבעת שפטים.
 אם נענשו נשפטים. טבע משפטים. אשר שם יזכור: זכר
 חצות לילה. ותורות משפטי לילה. חשך באישון לילה. גגנו
 למו יזכור: חקר מפקד לילה. יגיה בלהב לילה. חוק הגה
 יזמם ולילה. לגיהם יזכור. זכר זה זבול. אשר בכצעי חבול.
 זדונות | סבול. עוד כל יזכור: זעם במבול. אם יצאה לחבול.
 זכרון ירח בול. לחלקה יזכור: זכר וכח כל פועל. בקו | ופלם

Der Fromme (Jakob) hatte es erwogen, nach welchem seiner Söhne sein Name genannt werden sollte, legte zum dauernden Gedächtniß seine Rechte auf Ephraim. O nimm auch Du Ephraim wieder auf, den Du einen Liebling einen theueren Sohn geheissen: als Erstgeborenen schreibst Du ihn ein zum Angedenken.

מוֹכְרוֹן: תָּר אִישׁ תָּם.
בְּמִי זָרְעוּ יִכְנֶה. שֶׁבֶל יָדָיו.
לְאוֹת וּמוֹכְרוֹן: ^{Borb.} תִּרְפַּק
מְשׁוּל אֶפְרַיִם. בְּשַׁעֲשׂוֹעַ
יָלֵד וּבֶן יִפִּיר. הֲלֹא בְכוֹרִי
הוּא. חֲקֵת לְמוֹכְרוֹן:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניה נגלו כל תעלומות
המזון ונסתרות שמפראשית: אין שכתה לפני כסא כבודך. ואין נסתר מנגד
שיניה. אתה זוכר את כל המפעל. וגם כל היצור לא נכחד מפקד. הכל גלו
וידוע לפניה "אלהינו. צופה ומפיט עד סוף כל הדורות. כי תביא חוק
זכרון להפקד כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים והמזון בריות לאין
תכלית. מראשית בזאת הודעת. ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלית
מעשיה זכרון ליום ראשון. כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ועל
המדינות בו יאמר איזו לחרב. ואיזו לשלום. איזו לרעב. ואיזו לשבע.
ובריות בו יפקדו. להזכירם לחיים ולפנות. מי לא נפקד ביהם הנה. פי זכר
כל היצור לפניה בא. מעשה איש ופקדתו. נעלילות מצעדי גבר. מחשבות
אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש. אשרי איש ו שלא ישכחה. וכן אדם
יתאפיץ בך. כי דורשיה לעולם לא יבשלו. ולא יבלמו לנצח כל החוסים בך.
פי זכר כל המעשים לפניה בא. ואתה דורש מעשה כלם: וגם זאת נח
באהבה זכרת. ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים. בתביאה את מי המבול
לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם. על בן זכרוננו בא לפניה "אלהינו.
להרבות זרעו פעפרות תבל. וצאצאיו כחול הים. בפתוב בתורתך ויזכור
אלהים ואת נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בפתוב ויעבר
אלהים רוח על הארץ וישבו המים: ונאמר וישמע אלהים ואת נאקתם

Am Sonntag.

מהומה. בצור קול הומה. לאדמה יזכור: זכר אמינה ושקר.
אזון שיה וסקר. אות פקדת בקר. לרנעים יזכור: ^{Borb.} אם
לזול אם לזכר. או למעת או לעקר. אנוש בדקדוק וחקר.
למשפט יזכור:
אתה זכר ober der Linie.

מזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: ונאמר וזכרתי את בריתי יעקב. ואף את בריתי יצחק. ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור: ובדברי קדשך כתוב לאמר. זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי: ונאמר. שרף נתן ליראיו זכור לעולם בריתו: ונאמר וזכור להם בריתו וינחם כרב חסדיו: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר. הלוי וקראת באוני ירושלים לאמר. פה אמר יי זכרתי לך חסד נעורך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: ונאמר וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך נהקימותי לך ברית עולם: ונאמר. הבן יקר לי אפרים אם ילד שעשועים פי מדי דברי בו זכיר אוקרנו עוד על פן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יי:

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקידת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אבינו בחר המריה. ותראה לפניך עקדה שעקר אברהם אבינו את יצחק בנו על גב המזבח וכבש רחמי לעשות רצונך בלבב שלם פן יכבשו רחמיך את פעםך מעלינו וכמוכך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומנחלתך. וקיים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך פאמור: וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: * כי זכר

(*) כשיש ברית מילס לומרים כלן פומון זכ נפתיסת לכון סקודס.
 זכור ברית אברהם ועקדת יצחק. והשב שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך: אות ברית ביני ובינה אבינו. למי החותמת הכר-נאפי אם בבשרנו. ברית ברית תוחלתנו. זכור ואל-תפר בריתך אתנו. ושוב ברחמים על-שארית ישראל והושיענו למען שמך: רחמיך זכור להלבן בשלג אדם. הבט לברית קניך נא חסדם. קול יעקב איש תם הקדם. זכור עדתך קניית קדם: והשב טפי אהביך עד בינה ובין ידיך. נא הדם לאות למשמרת לעבדיך. חזק דודש דמים שפכו דמי חסדיך. זכור רחמיך יי וחסדיך: ושוב. דודש דמים דון דיננו. השב שבועתים אל-חיק מעינינו. חנם נמפרנו ולא בכסף פדנו. זקף מקדשך השמם לעינינו. והשב שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך:

Der Fro
 erwogen,
 Söhne f
 sollte, le
 dächtniß
 im. D ni
 wieder a
 einen th
 als Erst
 ihn ein
 תעלומות
 תהר מנגד
 תכל גלי
 ביא חוק
 ת לאין
 תחלית
 קב: ועל
 ו לשבע.
 פי זכר
 מחשבות
 ובן אדם
 דמים בך.
 את נח
 המבול
 אלחינו.
 וזכור
 ה ויעבר
 באקתם
 וישקר.
 Bor
 אם
 ותקור.

מוסף ליום ב' דר"ה

כָּל הַנְּשַׁבְּחוֹת אֶתְּהָ הוּא מְעוֹלָם וְאֵין שְׂכָחָה לְפָנָי כִּסֵּא כְבוֹדָהּ.
וְעַקְרַת יִצְחָק לְזָרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר: בְּרוּךְ אַתָּה יי
זוֹכֵר הַבְּרִית: ומוקטין תשר"ת

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

סקסל טוונקיס היום ורת עולם וס"ץ מוזכ.

הַיּוֹם הִרְרַת עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט.
כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים. אִם בְּבָנִים. אִם כְּעַבְדִּים: אִם
בְּבָנִים רַחֲמֵנוּ בְּרַחֵם אָבִי עַל בָּנָיו. וְאִם כְּעַבְדִּים
עֵינֵינוּ לְךָ תִּלְוִיזוֹת. עַד שֶׁתִּחַנְּנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר
מִשְׁפָּטֵנוּ אִיוֹם קָרוֹשׁ:

וטוונקיס ארשת וס"ץ מוזכ.

אַרְשֶׁת שְׁפָתֵינוּ יַעֲרֹב לְפָנֶיךָ אֵל רֵם וְנִשְׂאָ. מִבֵּין וּמִבֵּית
מֵאֲזִין וּמִקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעַתֵּנוּ וְתִקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר
זְכָרוֹנֵתֵינוּ:

(Am Sonntag wird anstatt אשא das untenstehende אנוסה gesagt.)

אנוסה Ich suche die Hülfe
weither und finde die Allmacht
vor mir und um mich, wenn
ich sie anrufe. In der göttlichen
Gemeine, in meiner Mitte
steht sie da, und in diesem
kleinen Heiligthume will ich
sie anrufen. Beachte und hüte
mich, ich bin ein verirrtes
Schaf; jeder scheert mich und

אָנוּסָה לְעוֹרָה. אֲמַצָּא
נְגִדִי. אֵל קָרוֹב לִי. בְּעֵת
קְרָאִי בְּקוֹל: אֲשֶׁר בְּעֵדַת
אֵד. בְּקִרְבִי נִצָּב. וּפֹה
בְּמִקְדָּשׁ מְעַט. אֲצַפְצֶנָּה
לוֹ בְּקוֹל: בְּקִרְבִי דְרִשְׁנִי.
שָׂה פּוֹרָה אֲנִי. נְגוֹזוֹתֵי

Am Sonntag.

עיוקר ע"ס א"ב מרובע.

אֲשָׂא רְעִי בְּצִדְקָה. תֵּת לְפִוְעֵלִי צִדְקָה. אֲשַׁאֲלָה מִשְׁפָּטִי
צִדְקָה. קוֹל | לְהִרְיִם כְּשׁוֹפָר: אֵין קוֹרָא בְּצִדְקָה. רוֹנֵף צִדְקָה צִדְקָה.

Ich muß verstummen, darf meine Stimme nicht erheben. Meine Scheerer sprechen: es ist verstoßen, sich selbst überlassen, darf seine Stimme nicht erheben. Ich fand Freude in der Beschäftigung seiner Lehre sie war mir angenehm. Er neigte mir sein Ohr und sprach: laß mich vernehmen Deine betende Stimme; schnell jedoch entfernte Er sich von mir, wie Opher über Berge, als Er Recht und Ordnung in meinen Wohnungen suchte, und nichts davon zu hören war. Führe ihn zu mir zurück, Abraham! vielleicht wird er dir zu Willen sein, weil du Seiner Stimme folgest. Sprich Gutes für das Volk, zeige hin auf das Opfer zu Moriah; laß seinen Gehorsam sprechen für die, die Deiner Stimme nicht gehorchten. Hilf,

וּנְאַלְמַתִּי. בְּלִי לְהַרִים קוֹל:
בְּאִמּוֹר גּוֹזְזִי. גְּדָחָה הָיָא.
שׁוֹמְרָה וְצָלָה. לֹא יִשְׁאַג
בְּקוֹל: גְּלַתִּי שִׁיחַ בְּחֻקָּיו.
וְחֲכִי עָרַב. הִטָּה אֹזֶן וְשָׁח.
הַשְׁמִיעֵנִי יְיָ אֵת קוֹלְךָ קוֹל:
נָז וּבָרַח מִנִּי. בְּעוֹפֵר עַל
הָרִי בְּתַר. בְּבִקְשׁוֹ דָת
וְאוֹת בְּמִשְׁכְּנוֹתַי וְאִין קוֹל:
דְּלִג מִבְּתַר לְבַתַּר. הַשִּׁיבֵהוּ
אֵלַי. אֲוִלִי יִשְׂא פָנָיְךָ. עַקֵּב
שְׁמַעְךָ בְּקוֹל: דְּרוֹשׁ טוֹבָה
לְמוֹ. וְרֵאחַ שָׁח מוֹרְיָה.
אֵלֶם פִּיהוּ יְהִי צְדָקָךָ. לֹלֵא
שְׁמַעָה בְּקוֹל: הָסֵר מִחֻלְקָךָ.
יְדִים שְׁעִירוֹת. הוֹנָה
בְּתַחֲנוּגִים. כִּי לָךְ הַקּוֹל:

Am Sonntag.

אֶקְרָא שְׁמַעָה צְדָקָךָ. בְּקוֹל בְּלוֹל בְּשׁוֹפֵר. בְּגִתִּי בְּמַדְעִי. לְמַרְחוֹק
אֵת דְּעִי. בְּטוֹי תְרוּעָה בְּיַדְעִי. בְּקוֹל מִתַּן שׁוֹפֵר: בּוֹ בְּהַרְיֵעִי.
אַרְצָה לִי רוֹעִי. בְּאַמְצוֹ זְרוֹעִי. בְּקוֹל כַּחַ שׁוֹפֵר: גְּשִׁתִּי בְּיוֹם דִּין.
לְהַתּוֹכַח בְּדִין. גּוֹלָה עוֹמֵק הַדִּין. בְּקוֹל קַסְאוֹן שׁוֹפֵר: גְּזַרְתַּ דָת
וְדִין. אִם חִיבְתִּי בְּדִין. גְּרוֹנִי יַעֲכַב מוֹרַע דִּין. בְּקוֹל עִם שׁוֹפֵר:
דְּרוֹשׁ וְהַעֲלֵ רְטִיָּה. לְפָנַי מְרִיָּה. דַּעַת לְמַרְוִיָּה. קוֹל חוֹבֵשׁ שׁוֹפֵר:
דְּחוֹי לְכַרוֹיָּה. בְּעַד נְכַרְוִיָּה. דְּרוֹר לְכָל בְּרִיָּה. בְּקוֹל הַעֲבָרָה

daß jenes Zeugniß nicht in Vergessenheit kommt, daß bei seinen Nachkommen diese Stimme nie aufhöre. Meine Propheten und Redner, Söhne meiner Mutter, sie regten mich an, Seiner Stimme zu gehorchen. Sie standen auf ihrer Warte und ermahnten, Er theilte ihnen Geheimnisse mit, ließ sie seine Stimme vernehmen. Jetzt ist Er von mir gewichen; Soll ich umhergehen Ihn zu suchen? — Er ist überall. — Wohin soll ich meine Stimme schicken. Auf Erden wird meines Gottes erwähnt, — des Allmächtigen in den Höhen, — voll ist die ganze Erde Seiner Majestät, so rufen vernehmlich die höhern Wesen. Auch die Heere in den Wassern, worauf Er Seinen Weg gebahnt, sprachen: wir haben keine Gestalt wahrgenommen, sondern eine Stimme. Ich suche in den Wüsten, ob Er da zu finden? Dort wird es verneint. Einst, als Er Seine Lehre verkündete, erschütterte mich Seine Stimme; der

הושע. אשר לא תשכח
 עדות. ומפי זרעו. לא יסוף
 קול: וחזוי ומליצי. הם בני
 אמי. ואז נחרו בי. למען
 אשמע קול: ועל משמרתם.
 יעמדו ויזעקו. וגל להם
 סוד. והוא יענם בקול: זה
 חמק מני. אסוב
 ואבקשנו. בכל מקום הוא
 אנה אשא קול: זכר דודי
 למטה. אדיר במרום. מלא
 כל הארץ כבודו: חילי
 מים. אשר בסבילו. דברו
 תמונה לא ראינו. זולתי
 קול: חפשתי ושימון. היש
 ואמרו אין. קדם תתו עזו.
 בעתני בקול: טהור דלג.

Am Sonntag.

שוֹפָר: הַכָּשֵׁל בְּנֵאֲפִיף: בְּזֶרֶת נְפוּף. הֵצַג בְּרִיב צְפוּף. בְּקוֹל
 חֲדָת שׁוֹפָר: הֶעֱנַשׁ בְּאֵפוּף. וְשָׁב הַיּוֹת חֲפוּף. הוֹעִילוּ לֵב
 כְּפוּף. בְּקוֹל כְּפִיפֶת שׁוֹפָר: וְאִם שׁוֹר יַעֲלוּ. וּבְדִין יִלְיוּ. וְצָדֵק
 יְרוּץ לְאַחֲזוּ. בְּקוֹל חֵיל שׁוֹפָר: וְכִמוּ מַכְנִים בְּזוּ. וּמוֹצִיא בְּזוּ.
 וְכֵן מְנוּ יִגִּילוּ. בְּקוֹל רוּחַ שׁוֹפָר: זֶה מְכַל קוֹלוֹת. אֲשֶׁר בְּמִקְהֵלוֹת.
 זָקַק לְקֵהֵלוֹת. קוֹל תִּקַּע שׁוֹפָר: זֶמְמִי עֵקֶל קֵלוֹת. מְחַוֵּבֵי סְקִילוֹת
 זָעוּ בְּגִדְוֵעַ מְקֵלוֹת. בְּקוֹל שִׁמְעַ שׁוֹפָר: חֵי מְכַל שָׁנָה. יוֹם זֶה

Altreine schritt über Berge hin,
und vom Berge Mor, Seinem
Aufenthalte, ließ Er Seine
Stimme hören. Ich habe Seine
befreundete Wohnung entweiht,
— er verließ sie und ließ sich
vernehmen: an dem bestimmten
Tage wird Er erscheinen. Ich
war Ihm werth, selbst in mei-
ner Gefangenschaft verließ Er
mich nicht, und eine Stimme
ließ mich versichern: ich werde
mit Dir sein. Er folgte mir
nach Schinar, schlug seinen
Thron auf in Elam, befreite
mich aus allen Aengsten und
drohenden Gefahren; ich danke
es Ihm ewig mit lauter Stimme.
Das Reich kam an Völker die,
nicht wußten, ob ein Gott im
Himmel sei; da rief ich zum
Gott meines Heils um Rettung
aus den ehrnen Fesseln, und
Befreiung aus dem Moder,

הָרִים וְעָבַר. וּמִמְעוֹן הַר
מֹר. אִזְּנָתָן קוֹל: טְמֵאתִי
יְדִידוֹתַי. שְׁכֵנֹו וְעָלָה. לְיוֹם
כָּסֵא יִבֵּא. בְּאֹזְנֵי קוֹל: יִקְרָתִי
בְּעֵינָיו. וְנִלְוָה לִי בְּשִׁבִי. עִמּוֹ
אָנֹכִי. אִזְּ הַבְּטִיחֵנִי בְּקוֹל:
יָרַד לְשַׁנְעֵר. וְשָׁם כָּסֵ
בְּעֵי לָם. הַשְׁמִיעַ בְּאָרְי.
וּכְנַחֵשׁ קוֹל: פְּלָה מִנִּי דוֹב.
בְּהַתְּרַפָּה מִמְּלֶאכֶת. חֶק
בְּמִכְתָּב. וַיַּעֲבֵר קוֹל: כָּבֵשׁ
לִי. אֶרְבָּעָה רָאשֵׁי נָמֵר. וְגַם
אֲנִי בְּהוֹדִיֹת אֶסְקָה. אֲשַׁמִּיעַ
דוֹ קוֹל: לְחַיִּת קָנָה. אִזְּ
מָכַר אֶרֶץ. מִי לִי בְּשָׁמַיִם.
אִזְּ הִרְיָמָה קוֹל: לְאֱלֹהֵי
יִשְׁעֵי. מִשְׁנֵי בְּרוֹל שׁוֹעֵתִי.

Am Sonntag.

שָׁנָה. חֶקוֹק לְשׁוֹשְׁנָה. לְקוֹל חֲרוֹת שׁוֹפָר: חֲבָתוֹ מְשָׁנָה. שְׁנֵי
מֵרֵאשִׁנָּה. חֲמָא כָּל הַשָּׁנָה. דְּחוֹת בְּקוֹל שׁוֹפָר: טָבַע בְּרֻכּוֹת
תְּשַׁע. מוֹל שׁוֹפְרוֹת תְּשַׁע. מַהוֹר מֵהֶם יִשְׁע. בְּקוֹל דֵּת שׁוֹפָר:
מִנְּפָא צְחוּנֵי רְשַׁע. בְּשׁוּבָם מִפְּשַׁע. מְרִיתָם תְּשַׁעֲשַׁע. בְּקוֹל
שׁוֹעֵ שׁוֹפָר: יוֹטֵב מִשׁוֹר פָּר. וּמֵאִיל הַמְּשָׁרָר. יוֹם הַמִּסְפָּר. לְקוֹל
חֲדוּשׁ | שׁוֹפָר. יִקְשׁ יוֹפָר. וְסוֹמֵן יִחְפָּר. יוֹשֵׁר לֵב יִשְׁפָּר. בְּקוֹל
שׁוֹפָר שׁוֹפָר: כְּפֵעַת הֶם תּוֹקְעִים. גֵּיא מִבְּקִיעִים. כְּרֻבִים | מְשַׁקִּיעִים

daß
Berge
seinen
me n
pheten
meiner
an, E
chen.
Warte
theilte
ließ f
men.
wichen
Ihn
überal
meine
Erden
wähnt
in der
ganze
so ruf
Weser
Waffe
Weg
haben
nomm
Ich f
Er do
es v
Seine
terte

בְּקוֹל
לֵב
צְדָק
בְּזוֹ.
לוֹת.
ילוֹת
הַ

worin mein Fuß versangen war, mit lauter Stimme. Das Ende meiner Leiden wurde mir nicht bekannt, wann also wird in meinem Lande die Stimme der Freiheit erschallen: Selbst meinen Schriftgelehrten ist dies Wissen verschlossen geblieben; meine Seher auch wissen es nicht, wann sie diese Stimme erheben werden. O schaue auf meine Leiden, siehe meine Qual; ich kenne sonst Niemanden, zu dem ich meine Stimme erheben könnte. Ich will ewig hoffen; denn es bleibt kein Wort unerfüllt, was sie ausgesprochen, die Deine leise Stimme vernahmen. Wie wird sich mein Herz dann erfreuen, wenn ich die Stimme Gottes meldend vernehme. Er wird mich auf ewig wie ein Siegel Seinem Herzen aufdrücken, und wie vormalß durch Seine Stimme mich aufmuntern. Du hast mich erhoben, Gott! über alle Nationen, denn meinewegen hast Du am Horeb Deine Stimme hören lassen.

וּמְרַגֵּל עַב מִיַּשׁ הַצְּרָחָתִי.
 בְּקוֹל: מִדַּת קִצִּי. לֹא
 הוֹדִיעַנִי. מִתִּי בְּאַרְצִי. תוֹר
 יִשְׁמִיעַ קוֹל: מִיּוֹדְעֵי סֵפֶר.
 חָתַם קִצִּי. לְבַל דַּעַת צוֹפֵי.
 עַת יִשְׁאֹו קוֹל: נָא הַבֵּט
 וְרֵאֵה. עֲנִי וּמְרוֹדֵי. אֵינִן לִי
 מִכִּיר. לְמִי אֲשָׂא קוֹל: נִצַּח
 אֶקְוֶה. כִּי לֹא יִפּוֹל דְּבָר.
 מִמִּקְשִׁיבֵי. דְּמָמָה וְקוֹר:
 שׁוֹשׁ יִשִּׁישׁ לְבִי בְּקִרְבִּי.
 בְּשִׁמְעֵי הוֹדֵי דוֹפֵק. עַל
 פִּתְחֵי קוֹל: ^{Borb.} סֵלָה יִשִּׁימֵנִי
 בְּחֻזְתָּם עַל לֵב. כְּאֹז תַּחַת
 הַתְּפוֹת. עוֹרְרֵנִי בְּקוֹל:
 עֲלִיתָנִי אֵל. עַל כָּל בְּנוֹת.
 כִּי בַעֲבוּרֵי. בְּחֹרֵב תַּתָּה

Am Sonntag.

בְּקוֹל שְׂאוֹן שׁוֹפָר: כָּל הַמּוֹן מְרַעִים. בְּחֵיל מְתָרְעֵעִים. כְּאֲשֶׁר
 הֵם | מְתָרְעֵים. קוֹל יִרְיעַ בְּשׁוֹפָר: לְהוֹלוֹ בִּיקְשֵׁב. יִבְעַת כָּל
 מוֹשֵׁב. לְאֲמִים בְּסֵעַר יִנְשֵׁב. בְּקוֹל סֵעֶרֶת שׁוֹפָר: לְיֹדְעֵי יוֹשֵׁב.
 לְאוֹת מוֹב יִתְחַשֵּׁב. לְעַת יִתְיַשֵּׁב. בְּקוֹל טַעַם שׁוֹפָר. מוֹאֲסִיו
 לְהִבְקִיעַ. בּוֹגְדֵיו לְקַעֲקַע. מוֹרְדֵיו לְהִשְׁקִיעַ. בְּקוֹל חֲזוֹק שׁוֹפָר:
 מְאָרִיךְ בְּהִתְקַע. מְקַצֵּר בְּהִתְקַע. מְרִיעַ וְתוֹקַע. בְּקוֹל שְׁלוֹשׁ |
 שׁוֹפָר: נוֹתֵן אִימוֹת. מְחַפֵּיז אִמוֹת. נוֹסֵף נוֹאֲמוֹת. מְקוֹל בּוֹד

Du bist hoch erhaben über alle Götterwesen, und ewig will ich Dich verherrlichen durch des Schofars Stimme. Aus der Wüste rief, das aus Aegypten befreite Volk Dir bittend zu, aus Assur ließ es seine flehende Stimme vernehmen; o nimm Dich des duldbenden Volkes an laß die Posaune für sie erschallen und rufe sie zusammen mit lauter Stimme. Befestige Deine Gesetze in meinem Herzen, daß sie nicht leicht schwinden und von mir weichen, was Du vernehmlich mich hören liebest. Lernen will ich das lautere Wort, meine Augen stets auf meine Lehrer richten, wie vormals, als Dein Gesandter (Moses) lehrte, was Gott ihn mit Worten gelehrt. Die Zeit des Gerichts ist nun herangekommen, ein würdiger Fürsprecher steht da, Dich bittend zu erflehen; der Neumond ist

קול: על כל אלהים. מאד
נתעלית. נצח תתעלה.
בתרועת קול: פעה
ממדבר. צפור ממצרים.
ויונה השמיעה. מאשור
קול: פקוד צפור בית.
הרוש יונת אלם. תקע
למו בשופר. ושרוק: למו
בקול: צור חקים ומני. לבל
יעופו בנשר. לבל יכנפו.
משמיעי קול: צרופה
אלמד. ועיני למורי. באז
ציר מדבר. ואל משיבו
בקול: קרב קץ. בא עת
משפט. קם מליץ יושר.
להתחנן בקול: קדש

Am Sonntag.

שופר: גותין חומות. משבית מלחמות. נוהם בהמורת. קול
שאג שופר: סודו כגלה. בסין לסגלה. סים | מגלה. בקול הלוח
שופר: סוד יום גאלה. בחספו להגדה. ששון וגילה. קול ישמיע
שופר: עשור דוחה. עונג מדחה. עברות ממחה. בקול צרח
שופר: עונות מוחה. עבדות מאחה. עבדות מנחה. קול חצור
שופר: פגור והסעיר. ממלכות שעיר. פשעה תעיר. בקול קולות
שופר: פתחי העיר. תשקיע ותבעיר. פחד רב וצעיר. מקול
המית שופר: ציון רמו אות. שופרות שלש מאות. צוחה במדין

bestimmt, das Fest anberaumt, ich blase das Schofar und Gott wolle mir antworten. Aus den Gräbern wird es laut werden, von den Felsen wird es wiederhallen, wenn die verdorrten Gerippe in der Erde sich hören lassen werden, eine Fahne wird sichtbar sein auf den Bergen, des Schofars Stimme wird gehört werden zu der lautbaren Freude der längst Verstummten. Die Schwachsinnigen werden sich nicht mehr dem Irrthum zuwenden, nicht mehr verstockt sein der göttlichen Stimme zu gehorchen. Führe mir wieder zu, wie vormals, das überlieferte Gesetz, das Du unter Feuerflammen und Donner ertheilt. Jener Wohlredner (David) hat Weisheit verbreitet, viele liebliche Lieder gedichtet, zu anmuthigem Sang: sie priesen den Ruhm, allen verständlich, des Allmächtigen und Beherrscher des All, in

הודיש. והוכן מועד. ואתקע בשופר. ויענה לי בקול: רגש מקבר. צוחה מפלע. בתת יבשי עצם. מעפר קול: ראו נס בהרים. וקול שופר בארץ. להשמיע רנו. מדמומי קול: שנג לב הותל. עוד בל ישנו. בלי להכביד אוזן. משמוע קול: שובב לי בקרם. דת מורשה. אשר בה עלפתני בלפידים וקול: תבונה הפיק. איש גבון דבר. וחק נועם זמירות בנעימות קול: תהלה יתנו. אז לכל השמיע. לאל מושל בכל.

Am Sonntag.

ראות. בקול שתוף שופר: צפצפו צבאות. בשרו פלאות. צור בעש נפלאות. בקול ערב שופר: קול חלושה. בארקה חלושה. קולות מתן שלשה. קולות בנתנו בשופר: קרן משלשה. היום לזכר אשלשה. קרוא עוד שלשה. בקול עתוד שופר: רחשתי לעליות. ועיני תלויות. ראות פנים גליות. בקול גדל שופר: רביעית חיות. לקוד להיות. רשף שלהביות. בקול להב שופר: שנה תעורר. לשלם גמול. לצורר. שאונו תפורר. בקול גבורות שופר: שושן תדרר. גאלה חכרר. שזכנים תזורר. בקול הערת

lieblicher Weise. Wie Du einst für Zions Söhne die Söhne der Griechen gebeugt, mit Pfeilschüssen und Donner bedroht, so auch stürme auf meine Verächter ein, blase das Schofar mit südlichen Stürmen, daß die Stimme weithin erschalle.

יִמְתִּיקוּ בְּקוֹל: תַּחַת בְּנֵי צִיּוֹן. בְּנֵי יוֹן שְׁחוּ. הַבְּרִיקָה חַצִּים וְתַהַמָּם בְּקוֹל: ^{Borb.} תִּרְעַם לְבוֹזוֹי. תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר בְּסַעֲרוֹת תִּימָן: אֵז יִלֵּךְ קוֹל:

אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עם. מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי טהר גם כל העולם כלו חל מפניך ובריות בראשית חרדו מפך בהגלותך מלבנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש. בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת: כפתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות הבוקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ונאמר. ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: ונאמר וכל העם ראים ואת הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחוק: ובדברי קדשך כתוב לאמר: עלה אלהים בתרועה " בקול שופר: ונאמר. בתצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך " : ונאמר תקעו בחדש ו שופר בפסח ליום חגנו. כי חזק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ונאמר. הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברקיע עזו: הללויה בנביותיו הללויה ברוכ גדלו: הללויה בתקע שופר הללויה בנבל וכנור: הללויה בתוף ומחול הללויה במנים וענב: הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה: ועל ידי שבדיך הנביאים כתוב לאמר. כל ישבי תבל ושובני ארץ פנשא גם הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו: ונאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנפחים בארץ מצרים והשתחוו ליי פהר הקדש בירושלם: ונאמר. ויי עליהם יראה ויצא כפרק

Am Sonntag.

שופר: תישר מחרמון. לרועע אדמון. תשלג בצלמון. בקול המון שופר: ^{Borb.} תצעד בבישימון. במתן אמון. תשמיע בארמון. קול קורא בשופר: ^{aber der Linie.} אתה נגלית

best
ich
wol
G
von
hall
Gev
ren
wir
Ber
wir
laut
Ber
jinn
dem
meh
Sti
mir
das
unte
ner
(Da
tet,
dich
fie
verf
und
צור
דה.
יום
ותי
פר:
פר:
ות
רת

חצו ונאדני אלהים בשופר ותקע והלך בסערות תימן יי צבאות יגן עליהם:
כן תגן על עמך ישראל בשלומך:

אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול | לחרותנו ושלא
גם לקבץ גליותינו וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו פנים
מידתתי ארץ והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו במצוה
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפני כבודך פאמור: וכיום
שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרות
על עלותיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני
אלהיכם אני יי אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר ומאזין
תרועה ואין דומה לך: ברוד אתה יי שומע קול תרועת עמו
ישראל ברחמים: ומוקעין תשר"ת.

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

סקבל סונכיס היום הרת עולם וס"ץ סזכ.

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל
יצורי עולמים. אם כבנים. אם כעבדים. אם כבנים
רחמנו ברחם אב על בנים. ואם כעבדים עינינו
לך תלויות. עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו.
איום קרוש:

ולועכיס ארשת וס"ץ סזכ.

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא. מבין ומביט
מאזין ומקשיב לקול תקיעתנו. ותקבל ברחמים ובכרצון סדר
שופרותינו:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר
ביתך ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך:

סס סין סס כסניס ס"ל ותערב כק ותחזנה ככו נסמריס.

Wöge unser Gebet dir wohl-
gefallen, wie einst das Opfer auf
deinen Altären. Ach, Allerbarmen-
der, in deiner vollen Barmherzigkeit

ותערב לפניך עתירתנו
בעזרה ובקרוב. אנא רחום.

Gemeinde
a Bors.

laß deine Herrlichkeit wieder einziehen in Zion, und stelle her den Gottesdienst in seiner Weihe in Jerusalem. Laß es uns mit Augen schauen, wenn du wiederkehrst nach Zion in deiner Barmherzigkeit; da wollen wir dir dienen, Herr, in aller Gottesfurcht, wie in den alten Tagen und den hingeschiedenen Jahren.

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הָשֵׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן וְסֹדֵר הָעֲבוּדָה לִירוּשָׁלַיִם. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים וְשֵׁם גַּעְבֻּדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: ע"כ סקל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי שְׂאוֹתְךָ לְבָדְךָ בִּירְאָה גַּעְבוֹר: Der Vorbeter schließt:

מִדִּים רִבְנָן מִדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאוֹתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרֵכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל-שְׁתַּחֲוִייתָנוּ וְקִיּוּמָנוּ בֵּין תַּחֲוִינוּ וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲסוּךְ בְּלִיַּרְתֵּינוּ לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם עַל שְׂאוֹנוּ מִדִּים לָךְ. בְּרוּךְ אַל תְּהוֹדָאוֹת:

מִדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאוֹתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר נְדוּר. נוֹדָה לָךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל גְּסִיף שֶׁבְּכָל-יוֹם עֲמָנוּ. וְעַל גַּפְלֵאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-עֵת עָרַב וּבִקְרֹ וְצָהָרִים. הַשּׁוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלִּבְנֵי תַמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד:

אֲבִינוּ מִלִּבְנֵי זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעֲסֶךָ וּכְלָה דָבָר וְחָרַב וְרָעַב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹז וְרָעָה וּמִגָּפָה וּפָגַע רָע וְכָל-מַחְלָה וְכָל-תַּקְלָה וְכָל-קִשְׁטָה וְכָל-מִינֵי פוֹרְעָנִיּוֹת וְכָל-גְּזוּרָה רָעָה וְשִׁנְאֹת חָנָם מֵעֲלֵינוּ. וּמֵעַד כָּל-בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדִיךָ סֵלָה. וְיִהְיֶה אֶת-שִׁמְךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַשּׁוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ גָּאָה לְהוֹדוֹת:

Während der Vorbeter וכל החיים sagt, sagen die Priester leise diesen רצון יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הפרכה הזאת

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הפרכה הזאת

Die Gemeinde sagt dieses:

Die Priester sagen dieses:

שצויתנו לברכה

שצויתנו לברך את עמך ישראל

פרכה שלמה ולא יהיה בה מבשול ועון מעתה ועד עולם:

Segne uns, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, segne uns mit dem dreifachen Segen, der geschrieben steht in deiner Thora durch Moses deinen Knecht, und gesprochen ward von Aharon und seinen Söhnen, den Priestern, deinem geheiligten Stamme, daß er in allen seinen Aussprüchen in Erfüllung gehe.

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geweiht und geheiliget hat durch die Weihe und Heiligkeit Ahrons, und uns geboten hat, zu segnen sein Volk Israel in Liebe.

Der Vorbeter sagt folgenden Segen theilweise vor und die Priester sprechen ihn nach.

יברך Es segne dich — Es segne dich von Zion aus Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen.

יברכה. יברכה יי מציון עושה שמים וארץ:

” Gott — Gott unser Herr! wie mächtig ist dein Name in aller Welt!

יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

ושמך Und behüte dich! Behüte mich, Gott; denn ich vertraue auf dich.

ישמרה. שמרני אל כי חסיתיך:

Während die Priester die Worte ושמך ויחך fingen, betet die Gemeinde folgenden רבנו של עולם.

רבנו של עולם אני שלך וכלומותי שלך כלום חלמתי ואיני יודע מה הוא. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי

Segne. אלהינו ואלהי אבותינו

ברכנו בברכה המשלשת בתורה

הפתובה על ידי משה עבדך

האמורה מפי אהרן ובניו

סעז נקול כהנים וסעס עונה נלסס

עם קדושיך באמור:

כסלומר סעז כהנים סומרס סכססס ככסס זז:

ברוך אתה יי אלהינו

מלך העולם אשר קדשנו

בקדשתו של אהרן ובניו

לברך את עמו ישראל

באהבה:

שִׁיְהִיו כָּל חַלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל | לְמוֹצֵה בֵּין שְׁחַלְמֹתַי
 עַל עֲצָמַי וּבֵין שְׁחַלְמֹתַי עַל אַחֲרִים וּבֵין שְׁחַלְמוֹ אַחֲרִים עָלַי
 אִם שׂוֹכִים הֵם חֲזָקִים וְאַמְצָם וַיִּתְקַיְמוּ בִּי וּבָהֶם כְּחַלּוּמוֹת יוֹסֵף
 הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפֹאֵם כְּחַזְקֶיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מַחְלִיו
 וּכְמַרְיָם הַנְּבִיאָה מְצַרְעָתָהּ וּכְנַעֲמָן מְצַרְעָתוֹ וּכְמִי מָרָה עַל יְדֵי
 מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וּכְמִי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שְׁהַפְכֹת אָח
 קָלֶלֶת בְּלָעַם הַרְשָׁע מְקַלְלָה לְבָרְכָה כֵּן תִּהְפֹּךְ כָּל חַלּוּמוֹתַי
 עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְמוֹצֵה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְּנֵנִי וְתִרְצַנְנֵנִי: אָמֵן

י"א	Es lasse leuchten — Gott sei uns gnädig und segne uns, er lasse leuchten über uns sein Angesicht, Selah!	יְאֵר. אֱלֹהִים יִחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֲתָנוּ סֵלָה:
י"ב	Gott — Gott, der Ewige und Unendliche ist allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmüthig, voller Guld und Treue.	י"י. י"י. י"י אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרְךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת:
כ"א	Sein Angesicht — Wende du dich, Herr, zu mir, und sei mir gnädig; denn arm bin ich und verlassen.	פָּנָיו. פִּנָּה אֵלַי וְחַנְּנֵנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:
אלך	Heber dich — Zu dir, Gott, erhebe ich meine Seele.	אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ י"י נַפְשִׁי אֶשָּׂא:
ויהנך	Und sei dir gnädig! Wie der Knecht das Aug' zu seinem Herrn, wie die Magd das Aug' zu ihrer Herrin, heben wir das Aug' zu Gott empor, bis daß er uns begnadiget.	וַיִּחַנְּךָ. הִנֵּה כְּעֵינַי עֹבְדִים אֵל יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינַי שׁוֹפְחָה אֵל יָד גְּבֻרָתָהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֵל י"י אֱלֹהֵינוּ עַד שְׁיִחַנְּנוּ: רַב־שֵׁעַ
ישא	Es wende. — Dem wendet sich der Segen Gottes zu, und die Gnade und das Heil von Gott. Du findest Gnade und Wohlwollen in Gottes und der Menschen Argen.	יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת י"י וְצַדִּיקָה מֵאֵלֵהי יִשְׁעוּ: וּמִצָּא חַן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינַי אֱלֹהִים וְאָדָם:
י"ג	Gott — Gott, sei uns gnädig, auf dich hoffen wir! Sei du unser Beistand mit jedem Morgen, unser Heil in der Zeit der Noth.	י"י. י"י חַנְּנֵנִי לָךְ קוֹיֵנוּ הִיָּה זְרוּעַם לְבַקְרִים אַף יִשׁוּעַתָּנוּ בְּעֵרַת צָרָה:
כ"ב	Sein Angesicht — Verbirg nicht dein Angesicht vor	פָּנָיו. אֵל תִּסְתֵר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי

mir am Tage der Noth,
neige mir zu dein Ohr
am Tage, wenn ich rufe,
und erhöre mich gar bald.

אלך

Du dir — Zu dir hebe
ich mein Aug empor, der
du thronest in dem Him-
mel!

ישם

Und bringe — Sie sollen
bringen den Kindern Is-
raels meinen Namen, und
ich werde sie segnen.

לך

Dir — Dein, Herr, ist
die Größe und die Macht
und die Herrlichkeit und der
Sieg und der Ruhm, sowie
Alles im Himmel und auf
Erden; dein Herr, ist das
Reich und die Erhabenheit,
über Jegliches bist du das
Haupt.

שלו

Den Frieden — Friede!
Friede! den Fernen und
den Nahen, Friede, spricht
Gott, ich heile ihn!

ביום צר לי הטה אלי אזנך

ביום אקרא מהר ענני:

אליה. אליה נשאתי את עיני

הישבי בשמים:

וישם. ושמו את שמי על בני

ישראל ואני אברכם:

לך. לך יי הגדלה והגבורה

והתפארת והנצח וההוד פי

כל בשמים ובארץ לך יי

הממלכה והמתנשא לכל

לראש:

שלום. שלום שלום לרחוק

ולקרוב אמר יי ורפאתיו:

Beim Schlusse des Priestersegens wird von der Gemeinde dieses gebetet.

יהי Möge es dein Wille sein, all-
mächtiger Gott, Gott meiner Väter,
um deiner heiligen Gnade willen,
die da waltet über uns; um deiner
unendlichen Barmherzigkeit willen,
die sich weit und breit erstreckt
über alles Lebende; um deines
lautern heiligen Namens wil-
len, der so stark und mächtig,
wunderthätig ist in seiner Kraft, den
deine Priester, Aharon und seine
Söhne segnend einst gesprochen über
uns — mir stets nahe zu sein und
gegenwärtig, wo und wann ich dich
anrufe. Höre, Gott, mein Bitten
und Beten, mein Seufzen und Klagen,
wie du Jakob erhöret hast, den
die Schrift genannt den Frommen.
Gib mir und Allen, die meinem
Hause angehören, Brot und Nahrung
Herr in Ueberfluß und nicht in Karg-

יהי רצון לפניך יי אלהי ואלהי

אבותי שתעשרה למען קדשת

חסדיך וגדל רחמיך הפשוטים

ולמען טהרת שמך הגדול הגבור

והנורא בין עשרים ושתים אותיות

היוצאים מהפסיקים של ברכת

פדנים האמורה מפי אהרן ובניו

עם קדושה שתהיה קרוב לי

בקראי לך ותשמע תפילתי גאקתי

ואנקתי תמיד בשם ששמעת

אנקת יעקב תמימה הנקרא איש

תם ותתן לי ולכל נפשות ביתי

מזונותינו ופרנסתנו ברנח ולא

Rechtlichkeit; in Rechtlichkeit und ohne Schuld und Sünde; in Freud' und Ehren, und ohne Schmach und Sorgen; gib es uns aus deiner vollen, offenen Hand, wie du unserm Erzvater Jakob, den die Schrift den Frommen nennt, hast gegeben Brot zur Speise und ein Gewand zur Kleidung! Gib, daß wir Liebe, Wohlwollen und Erbarmen finden, Gott, in deinen Augen, in der Menschen Augen, bei Allen, die uns sehen, auf daß unser Wort Gehör und Beachtung finde, wo wir in deinem Dienste zu reden und zu wirken uns berufen fühlen; wie du Joseph den Gerechten, hast Gnade, Wohlwollen und Erbarmen finden lassen in deinen Augen und in den Augen Aller, die ihn gesehen. Thue Wunder, Herr, an mir, und gib mir stets ein Zeichen deiner Güte und Milde; gib mir Glück und Segen auf allen meinen Wegen; gib mir Einsicht und Verstand, jedes Wort in deiner heiligen Gotteslehre zu fassen und zu halten, es in und nach seinem innersten Sinne und Geiste zu fassen und zu halten; wahre mich vor allen Irrungen und Täuschungen; läutere meine innersten Gedanken, Ansichten und Absichten, auf daß ich stets bereit und willig sei zu deinem Dienste! und gib mir langes Leben (bei meinem Weibe und meinen Kindern) in Heil und Kraft und Frieden! Amen! Selah!

Du bist mächtig und gewaltig, Herr, in den Himmelshöhen, und thronest und waldest da in deiner Kraft und Stärke. Bei dir ist Friede und mit deinem Namen Friede; Verhänge und verheiß über uns und über dein ganzes Volk Israel Leben, Herr, und Segen und einen dauernden Gottesfrieden. Amen! Selah!

Während der Vorbeter שלום שים sagt, beten die Priester leise:

רבון העולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אפה עשה עמנו באשר הבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך ישראל ואח האדמה אשר לנו באשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

בְּצַמְצוּיִם. בְּהִתֵּר וְרֵא בְּאִסּוּר.
בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ
הִרְחַבְהָ כְּשֵׁם שְׁנַתָּה לָהֶם לֶאֱכוֹל
וּבְגָד לְלַבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אֲבִינוּ
הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם וְתַתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה
לְחַן וְלַחֲסֵד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל
רוּאֵינוּ וַיְהִי דְבָרֵי נִשְׁמָעִים
לְעַבּוֹדְתֶךָ כְּשֵׁם שְׁנַתָּה אֶת יוֹסֵף
צַדִּיקְךָ בְּשַׁעֲרֵה שֶׁהִלְבִּישׁוּ אָבִיו
כְּתָנָת פָּסִים לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוּאֵיו וְתַעֲשֶׂה
עִמִּי נִפְלְאוֹת וּנְסִים וְלַמּוֹבָה אוֹת
וְתַצְלִיחֵנִי בְּדַרְכֵי. וְתֵן בְּלִבִּי בִינָה
לְהִבִּין וְלִהְשָׁבִיל וְלִקְיָם אֶת כָּל
דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוּדוֹתֶיךָ
וְתַצְלִילֵנִי מִשְׁגִּיאֹת וּתְטַהֵר רַעֲיוֹנֵי
וּלְבִי לְעַבּוֹדְתֶךָ וְתֹאמִיד יְמֵי (וַיְמִי
אָבִי וְאִמִּי) (וַיְמִי אִשְׁתִּי וּבְנֵי
וּבָנוֹתֵי) בְּרַב עֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֵלָה:

ויכוין לסיים עכ הכהנים כדי שיענו הסכל חמן.
אדיר בפרום שוכן בגבורה.
אפה שלום ושמך שלום. יהי רצון
שתשים עלינו ועל כל-עמך בית
ישראל חיים וברכה למשמרת
שלום:

סכסכים יזכרו זכעילת וזעעליהם שלל יגעו זס זידס. ולס נגעו יזכרו ליסול ידיהם.
שׁיִם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים. עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
עֲמִידָה. בְּרַכְנוּ אֲבוֹנוּ בְּלִנּוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נְתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
חַוֵּת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבַרְךָ אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמָךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה נִזְכָּר
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם:

Wie es steht geschrieben:
„Durch mich mehren sich deine Tage,
und vervielfältigen sich die Jahre dei-
nes Lebens.“ Zu einem glücklichen
Leben schreibe uns ein! Ins
Buch des Lebens schreibe uns ein!
Wie geschrieben steht: „Ihr, die ihr
anhänget Gott dem Herrn, ihr lebet
Alle — heute!“

וְנֹאמַר כִּי כִי יִרְבוּ יָמֶיךָ וַיִּזְסִיפוּ
לְךָ שָׁנוֹת חַיִּים. לְחַיִּים טוֹבִים
תִּכְתְּבֵנוּ: אֱלֹהִים חַיִּים כְּתִבְנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. כְּפִתּוּב וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בְּיי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלַכֶּם
הַיּוֹם:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

Heute stärke uns! **אמן** הַיּוֹם תְּאַמְצֵנוּ:

Heute segne uns! **אמן** הַיּוֹם תְּבָרַכְנוּ:

Heute mache uns groß! **אמן** הַיּוֹם תַּגְדֵּלְנוּ:

Heute bedenke uns zum Guten! **אמן** הַיּוֹם תִּדְרֹשְׁנוּ לְטוֹבָה:

Heute höre du unser Rufen! **אמן** הַיּוֹם תִּשְׁמַע שׁוֹעֵתֵנוּ:

Heute empfangе in Wohlwollen und Erbarmen unser Gebet! **אמן** הַיּוֹם תִּקַּבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

Heute stütze uns mit deinem Heil, mit deiner sie- genden Kraft! **אמן** הַיּוֹם תִּתְמַכְנוּ בִּימִין צַדִּיקָךָ:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

Führe uns froh und freudig, Herr, in deinen heiligen Tempel; wie geschrieben steht: „Ich bringe sie auf meinen heiligen Berg, nehme sie in Freuden auf in den Tempel meiner Andacht, ihre Brand- und Freuden-Opfer in Gnaden auf, auf meinen heiligen Altar; denn mein Haus soll genannt werden ein Haus der Andacht für alle Völker!“ und so heißt es: „Gott hat uns geboten, daß wir halten alle diese Satzungen und fürchten Gott den Herrn, auf daß es uns wohlgehe alle Tage, und wir am Leben bleiben und es uns stets ergehe wie heute!“ Und heißt da: „Das soll unsere Rechtfertigung sein, wo wir beobachten und halten alle Gebote vor Gott dem Herrn, wie er es uns geboten hat.“ So komme Heil und Segen, Leben und Erbarmen, Friede über uns und ganz Israel! Gelobt seist du Gott, der den Frieden schaffet.

Gemeinde und Vorb.
 שְׂשִׁים וְשִׁמְחִים בְּבָנִין שְׁלָם.
 כְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְהִבִּיאֹתִים
 אֶל הַר קְדְשִׁי. וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית
 תְּפִלָּתִי. עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן
 עַל מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה
 יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים: וְנֹאמַר וַיְצַוֵּנוּ
 יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
 לִירְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְמוֹזֵב לָנוּ
 כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כִּהְיוֹם הַזֶּה.
 וְנֹאמַר וַיְצַדֵּקָהּ תְהִיָּה לָנוּ כִּי
 נִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה
 הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר
 צִוֵּנוּ: וַיְצַדֵּקָהּ וַיְבָרְכָהּ וַיְרַחֲמֵם
 וַיְחַיֵּם וַיְשַׁלֵּם יְהִיָּה לָנוּ וּלְכָל
 יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם: der Vorbeter schließt:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְּׁלָוִם:

הסוף לומר קדיש שלם.

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ. אֵין כְּאֲדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ:
 מִי כְּאֱלֹהֵינוּ. מִי כְּאֲדוֹנֵינוּ. מִי כְּמַלְכֵנוּ. מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נֹדֵה
 לְאֱלֹהֵינוּ. נֹדֵה לְאֲדוֹנֵינוּ. נֹדֵה לְמַלְכֵנוּ. נֹדֵה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:
 אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ. אַתָּה
 הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהַקָּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
 קַמְוֹרַת הַפְּסָמִים:

פְּטוּם הַקָּטִירוֹת הַצָּרִי וְהַצָּפוֹן הַתְּלַבְּנָה וְהַלְבוֹנָה מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים
 מָנָה. מִי וְקִצִּיעָה שְׁבַלְתַּת גִּרְדָּה וְכִרְפוּם מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
 הַקִּטְמֵ שְׁנַיִם עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן תְּשָׁעָה: בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָה תְּשָׁעָה

קבין: יין קפריסין סאין תלתא. וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין. מביא
 חמר הנריין עתיק. מלח סדומית רבע תקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן
 אומר אף כפת תירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש פסקלה. אם חסר אחת
 מכל סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף
 הנזופ מעצי הקטף: בדיית פרשינה ששפין בה את הצפרן. כדי שתהא
 גאה: יין קפריסין ששורין בו את הצפרן. כדי שתהא עזה: וחלא מי רגלים
 יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון
 היו אומרים. ליי הארץ ומלוואה תכל וישבי בה: בשני היו
 אומרים. גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: בשלישי
 היו אומרים. אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט:
 ברביעי היו אומרים. אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בחמישי
 היו אומרים. הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב. בששי
 היו אומרים. יי מלך גאות לבש לבש יי עזו התאזר אף תבון
 תכל כל תפוט: בשבת היו אומרים. מזמור שיר ליום השבת.
 מזמור שיר לעתיד לבא. ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם:
 שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך: אל תקרא בניך אלא בזניך: שלום
 רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך: למען
 אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי
 עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי
 הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בכל
 המונם: נאנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים. מפעל ושכינת
 עזו בנבכי מרומים הוא אלהינו אין עוד: אמת מלכנו אפס זולתו בכתוב
 בתורתו ויבעת היום והשבת אל. לבקך פי יי הוא האלהים בשמים מפעל
 ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך לתעביר גלולים
 מן הארץ והאלילים פרות יפרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשך
 יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יבירו וידעו כל יושבי תבל. פי

לך תִּכְרַע כָּל-בֶּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפּוּלוּ. וְלִכְבוֹד
 שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנֶהוּ. וְיִקְבְּלוּ כָּלֶם וְאֵת עוֹל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם
 וָעֶד. כִּי הַמְּלֻכּוֹת שֶׁלְּךָ חַיָּא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּפִתּוּב בְּתוֹרָתְךָ יי
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי
 אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד: קְרִישׁ יְתוּם. שִׁיר הַיְחוד. מוֹמָר שֶׁל יוֹם. אֲרוֹן עוֹלָם.

ונוסגים לתקוע שלשים קולות מניסו חנין מעכצנת סהרי ככר ילאו י"ס, וי"ע טנוסגים להסלים
 מלכ קולות.

מזמורים

Am Sonntag sagt man:

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

Dann oben im Morgengebet Seite 84.

Am Dienstag:

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

סב מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל. בקרב אלהים ישפט: עד-מתי
 תשפטו עול. ופני רשעים תשאו סלה: שפטו-דל ויתום, עני ורש הצדיקו:
 פלטו-דל ואביון. מיד רשעים הצילו: לא וידעו. ולא יבינו בחשכה יתהלכו. ימושו
 כל-מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם, ובני עליון כלכם: אכן כאדם תמותון.
 וכאחד השרים תפולו: קומה אלהים שפטה הארץ. כי-אתה תנחל בכל הגוים:

Am Mittwoch

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

עד אל נקמות יי. אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ. השב גמול על
 גאים: עד מתי רשעים יי. עד מתי רשעים יעלוזו: יביעו ידברו עתק. יהאפרו
 כל-פועלי און: עמך יי ידבאו ונחלתה יענו: אלמנה וגר יהרוגו. ויתומים ירצחו:
 ויאמרו לא יראה יה. ולא יבין אלהי יעקב: בינו בוערים בעם. וכסילים מתי
 תשכילו: הנטע און הלא ישמע. אם-יוצר עין הלא יביט: היסר גוי הלא
 יוכיח. המלמד אדם דעת: יי יודע מחשבות אדם. כי המה הבל: אשרי הנבר
 אשר תיפרנו יה. ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע. עד יברה לרשע
 שחת: כי לא ישוש יי עמו ונחלתו לא יעזוב: כי עד צדק ישוב משפט
 ואחריו כל-ישרי לב: מי-יקים לי עם-מרעים, מי-יתיצב לי עם-פועלי און:
 לולי יי עזרתה לי, במעט שכנה דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי. חסדך יי
 יסעדני: ברב שרעפי בקרבי. תנחומיך ישעשעו נפשי: היחברך כפא הוות. יצר
 עמל עלי חוק: גבורו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי יי לי למשגב ואלהי

מוסף ליום ב' דר"ה

לצור מחסי: וישב עליהם ואת-אונם וברעתם יצמיתם. יצמיתם יי אלהינו:
לכו נרננה ליי. נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה. בזמירות נריע
לו: פי אל גדול יי. ומלך גדול על-כל-אלהים:

Am Freitag

היום יום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
ען יי מלך גאות לבש. לבש יי עוז התאזר אף-תפוז תבל כל-תמוט:
נכון בסאף מאז מעולם אפה: נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם ישאו
נהרות דבקים: מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר פפרום יי: עדותיך
נאמנו מאד לביתך נאנה קדש יי לארץ ימים:

In einigen Gemeinden wird nach dem Muzor של יום מוזור auch dieser Muzor gefagt.

סא למנצח על-הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עזנו. הריעו לאלהי יעקב.
שאו-זמרה ותנו-חף. כפור נעים עם נבל: תקעו בחדש שופר. בפסה ליום
חגנו: פי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב: עדות ו ביהוסף שמו בצאתו
על ארץ מצרים. שפת לא-ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו. בפיו מהוד
תעבדנה: בצרה קראת ואחלצה אענה בסתר רעם. אכחנה ו עלמי מריבה
סלה: שמע עמי ואעידה בך. ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר. ולא
תשתחוה לאל גבר: אנכי ו יי אלהיך הפעלה מארץ מצרים. הרחב-פיה
נאמלאהו: ולא שמע עמי לקולי. וישראל לא-אבה לי: ואשלחהו בשרירות
לבם. ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי. ישראל בדרכי יתלכו: כמעט
אויביהם אכניע. ועל צריהם אשיב ידי: משנאי יי יבחשו-לו. ויהי עתם
לעולם: ויאכילהו מחלב חטה. ומצור דבש אשביעך:

כו לדוד יי אורי וישעי מפי אירא. יי מעוז חיי מפי אפחד: בקרב עלי
מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי. הטה בשלו ונפלו: אם תחנה עלי
מחנה לא ירא לבי אם תקום עלי מלחמה. בזאת אני בוטח: אחת שאלתי
מאת יי אותה אבקש שבתתי בבית יי כל ימי חיי. לחזות בננעם יי ולבקר
בהיכלו: פי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו. בצור ירוממני:
ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזנחה באהלו זבחי תרועה. אשירה
ואזמרה ליי: שמע יי קולי אקרא ותנני וענני: לה אמר לבי בקשו פני. את
פניך יי אבקש: אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי חיי. אל
הפשיני ואל תעזבני אלהי ישעי: פי אבי ואמי עזבוני. ויי ואספני: חורני יי
דרךך ונחני באורח מישור. למען שורדי: אל תתנני בנפש צרי. פי קמו בי
עדי שקר ויפח חמם: לולי האמנתי לראות בטוב יי בארץ חיים: קנה אל יי
חוק ויאמן לכה. וקנה אל יי:

תפלת מנחה

Man sagt אשׁרי oben im Morgengebet.

וכא „Nach Zion kommt der Erlöser und bringet das Heil in Jakob Allen, die von der Schuld und Sünde sich bekehren — spricht Gott. Das ist mein Bund mit ihnen — sprach Gott — mein Geist, der auf dir ruhet, mein Wort, das ich gelegt dir in den Mund, weichet nicht aus deinem Munde, nicht aus dem Munde deiner Kinder und Kindeskinde — spricht Gott — in Ewigkeit.“

Du, der Allerheiligste, sitzest auf deinem Throne, verherrlicht von den Lobgesängen Israels, und Einer ruft dem Andern zu: Heilig, heilig, heilig ist Gott, der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit.

(Und es stehen die Einen den Andern gegenüber, und sprechen; Heilig — in den obersten Himmelhöhen, dem Sitze und Throne seiner Herrlichkeit! Heilig — auf Erden, da waltet seine Macht! Heilig — in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit! Gott, der Heerschaaren Herr füllet die ganze Welt mit dem Abglanze seiner Herrlichkeit).

Es hob mich auf ein Sturmwind, und ich hörte hinter mir das Rauschen des Wetters: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet. (Es hob mich auf ein Sturmwind, ich hörte hinter mir die gewaltige Wetterstimme, die lobete Gott und sprach: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes, an der Stätte, wo er thronet).

Gott regieret immer und ewig!

(Gottes Reich besteht in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit.)

Gott, Herr unserer Väter, Abraham, Isak und Israel! bewahre du stets den Geist in uns, daß er der Antrieb und die Richtschnur sei für alle unsere Gefinnungen und Herzensneigungen, und mache darin fest und stark unser Herz, daß wir nach dir verlangen.

Er, der Allerbarmende, versöhnet die Schuld, und verderbet nicht, er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht erwache sein ganzer Grimm.

וְכָא לְצִיּוֹן בּוֹאֵל וּלְשָׁבִי פִשְׁעֵי
בִּיעַקֵּב נַאֲם יי: וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
אִתְּכֶם אָמַר יי. רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ
מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ
אָמַר יי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה
קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת. מְלֹא כָּל-הָאָרֶץ
בְּכֹדֶד: וּמִקְבְּלֵין דִּין מִזְדִּין וְאִמְרֵין
קִדְיֵשׁ בְּשָׁמַי מְרוֹמָא עֵילָאָה בֵּית
שְׁכִינְתָּהּ. קִדְיֵשׁ עַל-אַרְעָא עוֹבֵד
גְּבוּרְתָּהּ. קִדְיֵשׁ לְעֵלַם עֲלַמְיָא יי
צְבָאוֹת מְלִיא כָּל-אַרְעָא זִיו יְקָרָה:
וְתַשְׂאֲנִי רוּחַ. וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל
רַעֲשׂ גְּדוֹל בְּרוּךְ בְּכֹדֶד יי מִמְּקוֹמוֹ:
וּנְמַלְתָּנִי רוּחָא. וְשִׁמַּעַת בְּתַרִּי קַל-
זִיעַ סָגִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאִמְרֵין. בְּרִיךְ
יְקָרָא דִּי מְאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ:
יי | יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: יי מְלַכּוּתָּהּ
קָאֵם לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא: יי
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֹרָה-זֹאת לְעוֹלָם. לְיַצֵּר
מַחֲשַׁבוֹת לְבַב עַמְךָ וְהִכֵּן לְבַבְכֶם
אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא
יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אַפּוֹ. וְלֹא
יַעִיר כָּל-חַמָּתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי

Du, Herr, bist gütig und verführend, voll Schuld und Milde gegen Alle, die dich anrufen. Deine Gerechtigkeit waltet durch alle Ewigkeit, deine Gotteslehre ist Wahrheit. Gib Jakob die Wahrheit und Abraham die Liebe, wie du es zugeschworen unsern Vätern in uralter Zeit.

Gelobt sei Gott, Tag für Tag, er legt uns auf die Last, und Gott ist unser Heil — Selah! Gott Zebaoth mit uns, Jakobs Gott unsere feste Zuversicht — Selah! Gott Zebaoth, wohl dem Menschen, der dir vertrauet, Gott, steht uns bei; Herr, erhöre uns an dem Tage wo wir rufen.

Gelobt sei Gott, daß er uns geschaffen zu seiner Ehre, uns geschieden hat und abgefondert von denen, die im Irrthume sind, uns die wahrhaftige Gotteslehre hat gegeben, und den Keim des ewigen Lebens hat eingesenkt und eingepflanzt in unser innerstes Gemüth. Er öffne uns das Herz für seine Gotteslehre lege uns in's Herz die Liebe und die Furcht Gottes, daß wir seinen Willen thun und seinem Dienste uns weihen mit ganzem und mit ungetheiltem Herzen, auf daß wir nicht um's Flüchtige und Nichtige uns abmühen, nicht in Angst und Sorgen die vergängliche Frucht des Lebens schaffen. Möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß wir treu befunden werden in der Beobachtung deines göttlichen Gesetzes in dieser Welt, und würdig befunden werden, es zu erleben und mit den Augen zu schauen, theilhaftig zu werden des Glückes und des Segens in deinem Gottreiche, in den Tagen des Messias und in dem zukünftigen und ewigen Leben; auf daß wir dich in ungetriebter Herrlichkeit lobpreisen und besingen, und nimmer schweigen. Gott mein Herr, dir danke ich ewiglich. Gesegnet ist, wer Gott vertrauet, daß Gott ist seine Zuversicht. Vertrauet auf Gott ewiglich; denn in Gott dem Herrn ist der Welten Fels und Hort. Dir vertrauen, die deinen Namen kennen, denn du verlässest nicht die dich suchen, Herr! Das ist Gottes Wille, daß er gerechtfertiget werde und seine Gotteslehre groß und herrlich.

טוב וסלח. ורכ חסד לכל־קראיך:
צדקהך צדק לעולם. ותורתך
אמת: תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם. אשר נשבעת לאבותינו
מימי קדם: ברוך אדני יום ויום
יעמס־לנו. האל ישועתנו סלה: יי
צבאות עמנו. משגב לנו אלהי
יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם
בוטח בך: יי הושיעה. המלך
יעננו ביום קראנו: ברוך אלהינו
שבקראנו לכבודו. והבדילנו מן
התועים. ונתן־לנו תורת אמת.
וחיי עולם נטע בתוכנו. הוא יפתח
לבנו בתורתו. וישם בלבנו אהבתו
ויראתו. ולעשות רצונו ולעבדו
בלבב שלם: למען לא ניגע לריק
ולא נלד לבהלה: יהי רצון מלפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור
חקיך בעולם הזה. ונזכה ונחיה
ונראה ונירש טובה וברכה לשני
ימות המשיח ולחיי העולם הבא:
למען יזמרך כבוד ולא ידם. יי
אלהי לעולם אורך: ברוך הגבר
אשר יבטח ביי. והיה יי מבטחו:
בטחו ביי עדי עד. כי ביה יי צור
עולמים: ויבטחו בך יודעי שמך.
כי לא עזבת דושיך יי: יי חפץ
למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: חק

אלה
גומל
גואל
וקר
גופי
עפר
ומצ
מי
ונ
את
וש
וק
בכ
יה
וא
יש

כי שם יי אקרא וכו גדל לאלהינו:
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
גומל חסדים טובים וקונה הכל. וזוכר חסדי אבות ומביא
גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

וכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר
החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

מכלכל חיים בקוד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישני
עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממת ומחיה
ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:

<p>חן נקדש את שמך בעולם בשם שמך ישים אותו בשמי מרום. בכתוב על יד גביאף. וקרא זה אל זה ואמר: חן קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: חן לעמתם ברוך יאמרו: חן ברוך כבוד יי מסקומו: חן ובדברי קדשך כתוב לאמר: חן ומלך יי לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הללויה: חן לדוד ודוד נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשך נקדש. ושכחך אלהינו מפינו לא ימיש לעולם ועד. כי אל מלך גדול וקדוש אתה:</p>	<p>אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה:</p>
---	---

ובכן תן פתחך יי אלהינו על כל מעשיך
ואימתך על כל מה שבראת. וייראה כל המעשים
וישתחו לפניהם כל הברואים. ויעשו כלם אנחה

Du, s
voll
die d
walle
Gott
die W
wie
tern
legt
unfer
mit
Zuwe
wohl
traue
erhö
rufen
schaff
den
die
wah
und
hat
unfer
uns
lege
die
Will
uns
unge
nicht
uns
Sor
Lebe
sein,
Bäte
den
liche
witr
leber
theit
und
reich
und
Lebe
trüb
best
Gott
lich.
trau
Ber
in C
Fels
beim
Wil

אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמו שידענו יי
 אלהינו. שהשלטן לפניך עז בידך וגבורה בימיך.
 ושםך נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך. תהלה ליראיך. ותקנה
 לדורשיך. ופתחון פה למיחלים לך. שמחה
 לארצה. וששון לעירך. וצמיחת קרן קדוד עבדך.
 ועריכת נר לבן ישי משיחך. במהרה בימינו:
 ובכן צדיקים יראו וישמחו. וישרים יעלוזו.
 וחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפיץ פיה. וכל
 הרשעה בקה פעשן תכלה. כי תעביר ממשלת
 ודון מן הארץ:

ותמלוד אתה יי לבדך על כל מעשיך. בהר
 ציון משכן כבודך. ובירושלים עיר קדשך.
 ככתוב בדברי קדשך. ימלוד יי לעולם אלהיך
 ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלוה מבלעדך.
 ככתוב ויגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש
 נקדש בצדקה. ברוד אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מפל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.
 ורוממתנו מפל הלשונות. וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלפני
 לעבודתך. ושםך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום הזכרון
 הזה. יום תרועה. מקרא קדש. וזכר ליציאת מצרים:
 אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
 וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון

משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל
 עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן ולחסד
 ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזכרון הזה. זכרנו יי אלהינו
 בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים. ובדבר
 ישועה ורחמים חיים וחיים. ורחם עלינו והושיענו. פי אליך
 עינינו פי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלוד על כל העולם כלו בכבודך
 והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון עזך על כל
 יושבי תבל ארצך. וידע כל פעול פי אתה פעלתו. ויבין כל
 יצור פי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו יי אלהי
 ישראל מלך ומלכותו בכל משלה: קדשנו במצותיך ותן
 חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמתנו בישועתך וטהר לבנו
 לעבדך באמת. פי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקיים לעד.
 ברוך אתה יי מלך על כל הארץ. מקדש ישראל ויום הזכרון:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
 העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל
 בראון. ותהי לראון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו
 בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

<p>מזדים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודרה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיש שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך ומזכותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב פי לא כלו רחמיה. והמרחם פי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:</p>	<p>מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר ויצרנו ויצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיינתנו וקימתנו בין חיינו ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:</p>
---	--

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכַל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה. וַיִּהְיוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל
יְשׁוּעַתְנוּ וְעֲזַרְתְּנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטוֹב שִׁמְךָ וְלֵךְ נִאֶה
לְהוֹדוֹת:

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוּמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה
נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לַחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אלהי נצור. יהי רצון וכו'

אבינו מלכנו. קדיש תתקבל. עלינו.

An einem Freitage wird קדיש תתקבל nicht gebetet, sondern nach wie an jedem andern Freitage לכו נרננה und das Abendgebet für Sabbath gebetet. Jedoch במה מדליקין wird nicht gesagt.

סדר תשליך

Wenn der erste Tag des Neujahrfestes am Sabbath fällt, geht man am zweiten Tag nach dem Mincha-Gebet zu einem Bache oder Teiche und sagt dieses.

מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע
לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד
היא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך
במצולות ים כל חטאתם: וכך חטאת עמך בית
ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו
ולא יעלו על לב לעולם: תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

*) Die Uebersetzung siehe beim ersten Tag.

שיר היחוד ליום ראשון בשבוע

מן אשירה ואזמרה לאלהי בעודי. האלהים הרועה אותי מעודי:
 קהל עד היום הנה החזקת בידי. חיים וחסד עשית עמדי:
 מן ברוך יי וברוך שם כבודו. כי על עבדו הפליא חסדו:
 קהל לאלהי מרום במה אקדם. ובמה אכף לאלהי קדם:
 מן אלו הרים למערכה. וכל עצי לבנון בכל ערוכה:
 קהל ואם כל בהמות וחיות קרוצים. נתחיים ערוכים על העצים:
 מן אף זויות מזבח מבוסים. דם בפנים לים ומכסים:
 קהל וכחול סלת דשן ושמן. כלול ברבבות נחלי שמן:
 מן ולאזברה לבונה וסמים. ולקטרת כל ראשי בשמים:
 קהל ואלו גרות על המנורות. יהיו מאירות בשני המאורות:
 מן ובהרי אלו לחם הפנים. על שלחנות ערוכים בפנים:
 קהל ויין במטר השמים. ושכר לגסך בעינות מים:
 מן ואלו כל בני אדם בהנים. ולוים ומשררים בכנף רננים:
 קהל וכל עצי עדן וכל עצי יערים. בנורות ונבלים ושירים:
 מן וכל בני אלהים בקול הרועתם. והכוכים מפסלוחם:
 קהל וכל הלבנון וחיה כלו. אין די בער ואין די עולה:

Lieder an die Einheit Gottes.

Erster Tag.

Singen, spielen will ich meinem Gotte immerdar, dem Gotte, der, seit ich bin, mich
 gepflegt und bis heute meine Hand gestützt, Leben, Schuld mir zugetheilt.
 Gebenedeit sei Gott, gebenedeit der Name seiner Majestät, denn wunderbar gnädig
 ist er seinem Knechte. O! womit mich vorbereiten vor dem Allerhabensten, womit mich
 unterwerfen dem Gotte, von der Vorzeit her?
 Denn, könnten die Berge Opferstätten, Libanons Bäume alle zugerichtet werden;
 würde alles Vieh, Gewild zerhauet auf dem Holzstoß hingereihet;
 Und der Altäre Winkel, bluttriefend wie Meeresfluthen überströmen; wie Sand so
 viel, das feinste Mehl, saftvoll und fett, mit Myriaden Delbächen angelnetet;
 Und Weihrauch, Spezereien, duftend aufsteigen, zum Rauchwert alle edlen Gewürze
 dienen; und die Lichter auf den Leuchtern wie Sonne und Mond Helle verbreiten;
 Bis die höchsten Gebirge, das Schaubrod im Heiligthum auf den Tischen empor-
 ragen; Wein, dem Regen des Himmels gleich, hinfließen, Wein zum Trankopfer
 wie Wasserquellen;
 Und wären alle Menschenkinder Priester, Leviten, singend der Hymnen Höchsten, und
 alle Bäume Edens, und aller Wälder, Gehölze, Harfen, Cymbeln und
 Saitenspiel;
 Und wenn alle Engel jubelnd Stimmen erheben, alle Sterne aus ihren Bahnen;
 der ganze Libanon hoch auflodere, weil nicht genug des Feuers, des Opfers
 wäre. —

מן הן ככל אלה אין די לעבוד. ואין די לקדם לאל הכבוד:
 קהל כי נקבדת מאד מלכנו. ובמה נפק לאדוננו:
 מן אמנם לא יוכלו כבדה. כל חי. אף כי אני עבדה:
 קהל ואני נבזה וחדל אישים. נמאם בעיני ושפל אנשים:
 מן ואין לעבדה כל. לכבדה. להשיב לה גמול על חסדיה:
 קהל כי הרבית טובות אלי. כי הגדלת חסדיה עלי:
 מן ורב שלומים לה חיבתי. כי עשית טובות אתי:
 קהל ולא חיבת לי גמוליה. כל טובתי בל עליה:
 מן על טובות לא עבדתי. אחת לרצוא לא גמלתי:
 קהל אם אמרתי אספרה נא כמו. לא ידעתי ספורות למו:
 מן ומה אשיב לה והכל שלך. לה שמים אף ארץ לה:
 קהל ימים וכל אשר בם בידה. וכלם ישבעון מידה:
 מן ואנחנו עמה וצאנה. וחפצים לעשות רצונה:
 קהל ואיך געבוד ואין לאל ידנו. ולשרפת אש בית מקדשנו:
 מן ואיך געבוד ואין זבח ומנחה. כי לא בנו אל המנוחה:
 קהל ימים אין להעביר ממאה. ואנחנו על אדמה ממאה:
 מן שש אנכי על אמריה. ואני באתי בדבריה:

Siehe, alles dieses reicht' nicht hin zu dienen, nicht hin zu erscheinen vor dem Gott der Ehre! denn du, unser König! bist ja sehr (über jeden Begriff) verehrt, womit könnten wir ehrerbietig vor unsrem Herrn erscheinen?

Wahrlich! nicht vermag zu ehren dich alles Lebende, um wie weniger ich, dein Knecht! der ich, verächtlich und von Eblen fern — mir selbst verworfen und der Menschen Niedrigster bin.

Nichts denn hat dein Knecht, um dich zu ehren, Vergeltung dir zu bieten ob deiner Gnade; den du häufest die Wohlthaten über mich, ließeß groß sein deine Gnadenbezeugungen;

Der Vergeltungen viele bin ich dir verpflichtet, denn du erwiesest mir Wohlthaten; nicht du warst mir Vergeltung schuldig, was Gutes mir geschah, was nicht Pflicht von dir.

Für jene Wohlthaten reichen meine Dienste nicht hin, nicht eine von den vielen Tausenden vermag ich zu vergüten; Ja! versucht' ichs blos, sie aufzuzählen — ich würde keine Zahlen dafür wissen.

Was könnt' ich aber geben dir, da Alles dein ist? dein sind die Himmel, dein ist die Erde! die Meer' und was in ihnen, deiner Hand gehören sie! Sie Alle werden aus deiner Hand gesättigt. —

Wir sind dein Volk, deine Schaaf, verlangen zu thun nach deinem Wohlgefallen — aber, ach! wie dir dienen? wir haben die Macht nicht, nachdem das Haus unsers Heiligthums dem Feuer hingegeben;

Wie sollen wir dienen? es gibt keine Schlacht — kein Speiseopfer, wir sind zu jener Ruhe nicht gelangt; auch ist das Reinigungswasser nicht vorhanden, denn wir sind auf ungeweihten Boden.

Doch! wir freuen uns deiner Verheißung — und ich komme mit deinem Sprach

קהל כִּי כָתוּב לֹא עַד זְבַחֲךָ. וְעוֹלוֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ:
 מִן עַל דְּבַר זְבַח וְעוֹלוֹתֶיכֶם. לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם:
 קהל מֶה שָׁאַלְתִּי וּמֶה דָרַשְׁתִּי מִמֶּךָ. כִּי אִם לִירְאָה אוֹתִי:
 מִן לְעֹבֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵב טוֹב. הִנֵּה שָׁמַע מִזְבַּח טוֹב:
 קהל וְלֵב נִשְׁבַּר מִמִּנְחָה מְהוֹרָה. זָבַחִי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה:
 מִן זָבַח וּמִנְחָה לֹא חִפְצָתָ. חִטָּאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאַלְתָּ:
 קהל מִזְבַּח אֲבִנָּה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי. וְאַשְׁבְּרָה אֶף רוּחִי בְּקִרְבִּי:
 מִן רוּם לֵב אֲשֶׁפִּיל וְאֶת רוּם עֵינַי. וְאֶקְרַע לְכַבִּי לְמַעַן אֲדַנִּי:
 קהל שְׁבִרֵי רוּחִי הֵם זְבַחֲךָ. יַעֲלוּ לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחֶךָ:
 מִן וְאַשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדִיוֹתֶיךָ. וְאַסְפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ:
 קהל אֲשֶׁר יִדְעָה נַפְשִׁי אַחֲבִירָה. אֲמַלֵּל גְּבוּרֹת וְאַדְבָּרָה:
 מִן וּמֶה אֲעֲרוֹף וְלֹא יִדְעֵתִי מֶה. הֵיכֹל אוֹכֵל דְּבַר מְאוּמָה:
 קהל כִּי אֵין חֶקֶר לַגְּדֻלָּתוֹ. וְגַם אֵין מִסְפָּר לְתַבּוּנָתוֹ:
 מִן חֶכֶם לֵבָב הוּא מִי כְמוֹהוּ. שֶׁגִּיא כַח לֹא מִצְאָנוּהוּ:
 קהל עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת וְרַב גּוֹרָאוֹת. גְּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת:
 מִן עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֶקֶר. וְלֹא גוֹדַע כִּי לֹא יִחְקֶר:
 קהל אֵיזוֹ עֵין אֲשֶׁר תִּעִידֶךָ. וְאֵיזוֹ פֶּה אֲשֶׁר יִגִּידֶךָ:
 מִן חֵי לֹא רָאָה וְלֵב לֹא יִדְעָה. וְאֵיזוֹ שִׁבַּח אֲשֶׁר יִצְיַעֶךָ:
 קהל גַּם | מִשְׁרֵתֶיךָ לֹא רָאִיךָ. וְכֹל חַכְמֵי לֵב לֹא מִצְאוּךָ:

denn es heißt: „Nicht ob deiner Schlachtopfer, deiner Brandopfer will ich strafen dich! wegen der Schlacht- und Brandopfer gab ich nie Befehle euren Aeltern; was habe ich verlangt? was habe ich gefordert von dir? Daß du mich ehrfürchten sollst!“
 „Dienen mit Freude, mit frohem Herzen! Siehe! gehorchen ist besser denn Schlachtopfer, zerknirschtetes Herz besser als reines Speisopfer, gottgefälliges Opfer ist gebrochener Sinn.“

Schlacht- und Speisopfer begehrest du nicht, Sünd- und Brandopfer forderdest du nicht —: d'rum erbaue ich einen Altar in meinem zerknirschten Herzen, breche auch meinen Sinn in meinem Innern.

Senke das stolze Herz, meinen trotzigem Blick, zerreiße mein Herz um Willen Gottes; mein zerbrochenes Gemüth sei das Opfer dir, das wohlgefällig auf deinen Altar komme;

Laut will ich Dank dir ertönen, will erzählen deine Wunder alle: was meine Seele fühlt, will ich zusammen tragen, von deiner Allmacht reden, sprechen,

Doch, was soll ich vortragen, da ichs nicht verstehe? vermag ich's denn etwas zu reden? Ist ja unbegreiflich die Größe Gottes, unberechenbar seine Weisheit?

Allweise, wie er ist, wer gleichet ihm? Allmächtig er, unerreichbar! Wunderthäter, unendlich furchtbar — ja groß bist du, übest Wunder aus,

unaussprechlich, unerforschlich, darum auch unbekannt, unbegriffen. Welch' Aug' könnte zeugen von dir? welcher Mund von dir Kunde geben?

Kein lebendes Wesen schauet dich, kein Herz begreift dich —, wie kann ein Lob dich

מן אַתָּה לְבַדָּהּ מִכִּיר שְׂכָחָהּ. וְאִין זִוְלָתָהּ יוֹדַע בְּחָהּ:
 קהל וְאִין יוֹדַע בְּלַעֲדֶיהָ. שְׂבָחוֹת רְאוּיוֹת לְכַבוֹדָהּ:
 מן עַל כֵּן הַבּוֹרֵךְ בְּרָאוּי לָהּ. בְּפִי קִדְשָׁהּ בְּבוֹדָהּ וּגְדֻלָּהּ:
 קהל וּמִפִּי הַכֹּל בְּכֹל אֵילוֹתָם. בְּפִי מִדַּע אֲשֶׁר אַתָּה חֲנֻנְתָּם:
 מן יוֹדוּ פְּלִאָהּ הַשָּׁמַיִם. וַיִּצְרְוּהָ קוֹלוֹת מַיִם:
 קהל וַיִּרְיעוּ לָהּ כָּל הָאָרֶץ. יוֹדוּהָ כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ:
 מן אַף יוֹדוּהָ כָּל הָעַמִּים. וַיִּשְׂבַּחֶיהָ כָּל הָאֲמִים:
 קהל כָּל זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדֶיהָ. כִּי עָלִיהֶם גָּבְרוּ הַסְּדֵיהָ:
 מן אַתָּה שֵׁם יְיָ יְהִלְלוּ בְּלִבָּם. אֵל אֱלֹהִים אֲמֵת וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

ליום שלישי בשבוע

מן אֲמַנְם יִדְעֵתִי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יְצִרְתָּ:
 קהל אַתָּה בּוֹרָא וְלֹא גְבֹרָאָתָה. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצֵרְתָּ:
 מן אַתָּה מְמִית וְאֵת כֹּל תַּבְּלֶהָ. אַתָּה מוֹרִיד שֶׁאוֹל וְאֵף תַּעֲלֶהָ:
 קהל וּנְאֻמָּן לְהַחְיֹת מֵתִים אַתָּה. וְעַל יְדֵי גְבִיּוֹתָהּ בֵּין הַדְּעוֹתָהּ:
 מן וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מָתָה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה:
 קהל מִשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלְדָתָהּ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ:
 מן מוֹת וּמְדֻנָּה אִין לְפָנֶיהָ. תְּנוּכָה וְשָׁנָה אִין לְעֵינֶיהָ:
 קהל הֵלֵא נִקְדָּם אֵל חַי אַתָּה. מֵאֲשֶׁר בָּהּ לֹא נִשְׁתַּנִּיחַ:

darstellen? Selbst deine Engel schauen dich nicht, die weisesten Herzen finden dich nicht.

Du allein erkennest dein Lob, Niemand außer dir erfasset deine Kraft, Eigenschaften der Verehrung würdig, keiner außer dir kennet sie.

Drum sei gebenedeit, wie es dir ziemt, deiner Heiligkeit, Majestät und Größe, von dem Munde Aller, je nach ihrer Kraft, nach der Erkenntniß, deren du sie begnadigtest.

Es preisen deine Wunder die Himmel, es verherrlichen der Fluthen Stimmen dich. Es jauchzen dir alle Lande, es huldigen dir alle Könige der Erde.

Auch die Völker alle huldigen dir, es rühmen dich alle Nationen; Jakob's Nachkommen, deine Knechte, alle, über die deine Güte mächtig waltet,

Des Ewigen Namen loben sie alle der Götter Gott ist wahrhaft, König des Weltalls.

Dritter Tag.

Fürwahr! ich, ich weiß es, daß du, Gott Jakobs! das All' erschuffst! daß du Schöpfer seist, selbst nicht erschaffen, du Former bist, selbst nicht geformt.

Daß du tödtest, Alles verwesen läßt, du in die Gruft senkst — du wieder emporhebst gewiß die Todten einst erweckst, wie durch deine Propheten du verflündet.

Unsterblich du, lebendiger Gott, nie sterblich! von Ewigkeit zu Ewigkeiten du! Uns bindest, lässest gebären, selbst ungeboren, verwundest, heilest, selbst nie erkrankt.

שיר היחוד ליום שלישי

מן ועד העולם לא תשתנה. ומאלהותך לא תתגנב:
 קהל חדש ונושן לא נמצאת. חדשת כל ולא חדשת:
 מן לא יחולו זקנה ובחרות. עליך גם שיבה ושחרות:
 קהל ולא חלו בך שמחה ועצב. ורמיון ונוצר וכל דבר קצב:
 מן כי לא יסובב אותך גשם. אף לא תדמה אל כל נשם:
 קהל כל היצורים גבול סבתם. אל ראשיתם ולאחריתם:
 מן כי הברואים בגבול שמתם. ולימי צבאם גבול הקפתם:
 קהל וקה אין גבול ולימיה. ולשנותיה ולעצמה:
 מן על פן אינה צריכה לכל. וליתה ולחסדה צריכים הכל:
 קהל הכל צריכים לצדקותיה. ואינה צריכה לבריותיה:
 מן כי שהם כל יציר היתה. לבהה מאימה לא נצרכה:
 קהל ראשית ואחרית בידה ערוכים. אתה כם והם ברוחה שרוכים:
 מן כל אשר היה בראשונה. ואשר יהיה באחרונה:
 קהל כל היצורים וכל מעשיהם. וכל דבריהם ומחשבותיהם:
 מן מראש ועד סוף תדע כלם. ולא תשפח פי אתה אצלם:
 קהל אתה בראתם ולבה ערכם. לבהה תדע מקומם ודרפם:
 מן הן אין דבר ממה נעלם. כי לפניך נכונים כלם:
 קהל אין חשך ואין מנום וסתר. לגנים שמה ולהסתר:

Tod und Siedheit treffen dich nie, Schlummer und Schlaf sind deinen Augen fremd.
 Bist du ja von jeher: lebend'ger Gott! was an dir ist ward nie verändert.
 Und in Ewigkeit bleibst du unverändert, von deiner Göttlichkeit unverringert. Neu und
 alternd war und ist dein Dasein nicht, du das All' erneuest — doch du nicht neu.
 Nicht angethan sind Alter oder Jugend dir, noch Greisesnam' und Jünglingszeit;
 nicht kann bewegen dich Freud und Schmerz, Geschaffnen gleich, dem Endlichen
 gleich.
 Denn dich umgibt kein Leib, gleichst beseelten Weser nie. Den Geschaffnen Allen stell-
 test du die Grenze ihres Anfangs, ihres Endes.
 Ja! Erschaffnen machtest Grenzen du, ihrer Lebenszeit hast Schranken du gezogen.
 für dich gibt's keine Grenze, deine Tage, deine Jahre, deine Allkraft. —
 Darum bedarfst du gar Keines, deiner Hand und deiner Guad' bedarf Jedes; alle sie
 bedürfen deiner Milde, du bedarfst nicht deiner Schöpfungen.
 Eh' noch war ein Wesen, warst du allein — du bedurftest Nichts. Erst und Letzt in
 deiner Hand gereihet, du in ihnen, sie in deinem Geist verschlungen.
 Alles was zuerst vorhanden war, und was zuletzt sein wird, alle Wesen, ihre Thaten
 alle, ihre Reden all' und Dichten —
 Vom Anfang bis End' ist dir bekannt, nichts vergißest du — da du bei ihnen bist.
 Fast du sie ja geschaffen, eingerichtet sie nach deinem Sinn, d'rum ist dir allein
 ihr Gang und Thun bekannt.
 Sieh', kein Ding ist, das vor dir verhohlen wäre, denn vor dir liegt alles da; nicht
 Finsterniß, nicht Zuflucht, noch Versteck, kann Flucht gewähren, kann verbergen.

מן את אשר תבקש אפה מוצא. בלי נשות אליהם בעת שתראה:
 קהל כי את הכל באחת תראה. לבדה תעשה ואינה גלגלה:
 מן כי על נוי ועל אדם יחד. על כל תדבר ברגע אחד:
 קהל תשמע ברגע כל הקולות. זעק ולחש וכל התפללות:
 מן אף תבין אל כל מעשיהם. ברגע תחקור כל ל לבניהם:
 קהל ולא תאריך על מחשבותיה. ולא תתמהמה על-עצתה:
 מן אצל עצתה גזרה. לקץ ולמועד קריאתה:
 קהל וכלם באמת בתם וביושר. מבלי עדה ומבלי חסר:
 מן ממך דבר לא יאמר. ודבר ממך לא יבכר:
 קהל כל אשר תחפזין תוכלו לעשות. ואין מי מוחה בידך מעשות:
 מן יכלת " בקפצו קשורה. וברצות " לא אחרה:
 קהל אין דבר סתר ממך נבחר. עתידות ועוזרות לך הם יחד:
 מן אשר מעולם ועד העולם. הם כלם בך ואפה בכלם:
 קהל חדשות תגיד וסוד דרכיה. אל עבדיה ומלאכיה:
 מן ואינה צריך להשמיעה. דבר סוד וסתר להודיעה:
 קהל כי ממך כל סוד יגלה. בטחם על ל לב כל יציר יעלה:
 מן בלב כל נכרא לא תמצא. מפינו עתק לא יצא:
 קהל באין לו קצה ולא יחצה. לב לא יתור ואין פה פוצה:
 מן באין לו רוחות ולא רוחות. אין לו שיחות בו מוכיחות:

Was du suchst, das find'st du gleich ohn' hinzuwenden dich nach ihnen, so du's willst; denn du siehst wie Eins das All', thuest Alles ganz allein, ermüdest nicht.

Ueber Völker, über Menschen insgesammt — über Alles sprichst du aus in einem Augenblick; hörst im Augenblick die Stimmen Aller, Geschrei, Geflüster, alle die Gebete.

All' ihr Thun bemerkst du, erforsch'st im Augenblick die Herzen Aller. Nicht lange währt dein Sinnen, nicht lange weist dein Rath;

Bei deinem Rath ist auch dein Urtheil, das auf bestimmte Zeit du kund machst, nach Wahrheit, voll und recht, nicht mehr, nicht minder.

Dir kann Nichts verloren gehen, kein Ding zu schwer sein dir, was du willst, vermagst du auszuüben, Niemand wehrt Vollbringen dir.

Des Ewigen Macht ist eng vereint mit seinem Willen, indem er will, ist jene ohn' Verzug, Geheimes dir nicht unentzogen ist, was kommt, was war — sie sind vereinet dir.

Denn von Ewigkeit bis Ewigkeit sie sind sammt in dir, in ihnen du; Neues kündigst du, vertrauend deinen Thaten, deinen Dienern, deinen Engeln.

Du bedarfst nicht erst zu hören, was geheim ist, was verborgen, um es zu erfahren; denn dir ist offenbaret, was geheim, eh' dem Sinn' geschaffner Wesen sie entsteigen

In des Erschaffnen Sinn bist du unerreichbar, drum entfahre unsrem Munde keine Frechheit. Wo nicht Endlichkeit, nicht Theilbarkeit — da erspäht kein Sinn, vermag die Rede nichts.

- קהל למרחוק מי ישא דעו. ללא תחלה ולא סוף להגיעו:
 מן אנודים אחודים תוף וסוף וראש. פה ולב אכלום מדרוש וטחורש:
 קהל גבה ועמק געוצים פסובב. חכם לב ונבון לא ילבב:
 מן סובב את הכל ומלא את כל. ובהיות הכל אפה בכל:
 קהל אין עליך ואין תחתיה. אין חוץ לך ואין בינותיה:
 מן אין מראה וגב ליחודה. ואין גוף לעצם יחודה:
 קהל ואין בתוך ממך גבדל. ואין מקום רק ממך גבדל:
 מן ואינה נאצל מכל וגבדל. ואין מקום רק ממך וגבדל:
 קהל מקרה ושנוי אין בה נמצא. ולא זמן וערער ולא כל שמצה:
 מן כל זמן וכל עת אפה מכינם. אפה עורכם ואפה משגם:
 קהל כל מדע לא ישיג אותה. אין שכל אשר ימצא אותה:
 מן במדתה חכמתה. בגדלתה תבונתה:
 קהל חכם אפה מאליה. חי מעצמה ואין בגילה:
 מן זולת חכמתה אין חכמה. בלתי בינתה אין בינה ומזמה:
 קהל חלקת בלב חכמים שכל. ורוחה תמלאם ודעתם תשכל:
 מן מבלעדי כחה אין גבורה. ומבלעדי עזה אין עזרה:
 קהל אין | נכבד פי אם בבדתו. ואין גדול פי אם גדלתו:
 מן כל יקר וכל טוב מידה. לאשר תחפון עשות חסדיה:
 קהל אין חקר לגדלתה. ואין מספר לתבונתה:

Wo nicht Seiten, wo nicht Räume sind: wagt die Sprache keine Kunde. Jene Ferne wessen Sinn nimmt's auf zu erreichen, was kein Anfang, keine Ende hat? Fest vereint sind: Mitte, Ende, Anfang — drum zähm' ich Mund und Herz, zu forschen, grübeln. Höhe, Tiefe, kreisen, fest gewunden, der Weisen Größe kann's nicht fassen. Das All' umgibst du All' erfüllt, im Sein des All' — bist selbst im All'. Nichts ist über dir, nichts ist unter dir, nichts ist außer dir, nichts ist zwischen dir. Keine Licht- und keine Rückenseite deinem Ein-, kein Körper deinem Einheitswesen Nichts in deinem Innern trennbar, nicht eine Stelle schwach und lösbar; Von nichts entfernt und getrennt, keine Stelle leer, die du nicht fülltest. Weder Zufall noch Veränderung treffen dich, nicht Zeit, Zerstörung, Mangel. Zeit und Schicksal — du bestimmst sie, ordnest und veränderst; kein Wissen fasset dich, begreifen dich kann kein Verstand. Angemessen dir ist deine Weisheit, deiner Würde dein Verstand; deine Weisheit, stammt aus dir, dein Leben bist du selbst, es gleicht dir nichts. Ohne deine Weisheit gibts keine Weisheit, ohne dein Verstand nicht Verstand noch Klugheit. Du hast zugetheilt Verstand dem Herz der Weisen, mit deinem Geist erhältst du sie, verständigst ihre Einsicht. Ohne deine Kraft ist keine Stärke, ohne deine Macht ist keine Hilfe. Ehrenwerth ist keiner, nur wenn du ihn ehrst; keiner groß, nur wenn du ihn groß machst; Jede Würde, jedes Gute kommt aus deiner Hand, dem Gnade du erzeugen willst — Unergründlich deine Größe, unaussprechlich dein Verstand. —

מן אין עוד זולת הניזוּתָהּ. חי וכל תוכל ואין בלָתָהּ :
 קהל וְלִפְנֵי הַכֹּל כֹּל הָיִיתָ. וּבְהִיּוֹת הַכֹּל כֹּל מִלְּאֲתָהּ :
 מן לא לחצוּהָ וְלֹא הִטּוּהָ. יִצְוֶרְיָה אַף לֹא מַעֲטוּהָ :
 קהל בַּעֲשׂוֹתָהּ כֹּל | לֹא נִבְדָּה לָתָּהּ. מִתּוֹךְ מְלֹאכְתָּהּ לֹא נִחַדְלָתָהּ :
 מן בַּעֲשׂוֹתָהּ אֶת הַשָּׁמַיִם. וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַמַּיִם :
 קהל לֹא קָרְבוּהָ וְלֹא רַחֲקוּהָ. בִּי כָּל קִירוֹת לֹא יִחַלְקוּהָ :
 מן זָרָם | מִיָּם לֹא יִשְׁטַפְּהָ. וְרוּחַ בְּפִיר לֹא יִהַדְּפָהּ :
 קהל אַף כָּל טַנְפָּת לֹא תִטְנַפְּהָ. אִישׁ אֹכְלָהּ אִישׁ לֹא תִשְׂרַפְּהָ :
 מן לְהַנְיֹתָהּ אֵין חֲסֻרוֹן. וְלִיְחֻדָּהּ אֵין יִתְרוֹן :
 קהל כִּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה. חֶסֶד וְעֶדְהָ בָּהּ לֹא יִהְיֶה :
 מן וְשִׁמְךָ מְעִידָהּ בִּי הָיִיתָ. וְהוֹדָה וְתִהְיֶה וּבְכָל אֲתָהּ :
 קהל הָיָה לְעוֹלָם וְכֵן | גּוֹדְעֶתָ. נִעִידָהּ וְכֵן בָּהּ הַעִידוֹתָ :
 מן שְׂאֵתָהּ הוּא וְהוֹדָה בְּכָל. שְׁלָהּ הַכֹּל וּמִמָּהּ הַכֹּל :
 קהל שְׂמוֹתָ יִקְרָהּ יַעֲנֶה וְיַעֲדוּהָ. בְּתַקְּהָ יִקְרָהּ בָּהּ יִסְהַיְדוּהָ :

ליום רביעי בשבוע

מן אַרְוָמִים אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלֵי. אֲנִי אֱלֹהֵי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :
 קהל אֵיחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. בְּכָל יוֹם פְּעָמִים :

Keine Dauer, denn dein Dasein ewiglebend! allvermögend! nichts ist außer dir.
 Vor dem All bist du das All gewesen, und als das All entstand, erfülltest du
 das Ganze.
 Nicht konnten drängen dich, bestimmen dich deine Weltgeschöpfe, noch entkräften dich.
 Indem du Alles schufst, nicht wardst du abgeschieden, aus deiner Werke Mitte wardst
 du nicht ausgeschlossen.
 Indem du schufst die Himmel, die Erd' und das Wasser — konnten sie nicht nähern
 dich, noch ferner dich, ja, alle Scheidewände theilen dich nicht ab.
 Wasserströme überschwemmen dich nicht; starke Winde stoßen dich nicht; auch
 der Erde Schlämme schlämmen dich nicht; verzehrend Feuer! Feuer ver-
 sehrt dich nicht.
 An deinem Dasein find't kein Mangel statt, an deiner Einheit kein Ueberfluß; wie
 du warst, wirst du ewig bleiben, Mangel, Ueberfluß in dir nie sein werden.
 Dein Name zeuge dir: du warst, du bist, wirst sein! im All du ewig
 wähest! So wardst du anerkannt, wir bezeugen dir, und so hast selbst ge-
 lehret du:
 Daß du es selbst, im All, du seist, daß dein das All von dir das All! Die Ranten
 deiner Majestät — sie sagens laut und zeugen deiner mächt'gen Majestät, sind
 dich sie zeugen.

Bierter Tag.

Preisen will ich mein und meiner Väter Gott, rühmen hoch meinen Gott und Gott
 Erlöser! Verkünden Gottes Einheit, des Himmels und der Erde Gott, an je-
 dem Tage zweimal.

שיר היחוד ליום רביעי

מן אל חי אחד הוא בראנו. אביר יעקב אב לקלנו:
 קהל אדוננו אדון כל הארץ. מה אדיר שמך בכל הארץ:
 מן אין כאל אש אוכלה וקנא. לעולם יי אמת אל אמונה:
 קהל אורי וישעי מעוז חיי. עליו תלוים כל מאויי:
 מן אלהים אמת הוא אלהים חיים. לא יכילו זעמו גוים ואימים:
 קהל אדיר ואמץ כח ורב אונים. אלהי האלהים ואדוני האדונים:
 מן אלה עושי אישי ובוועלי. אלוף נעורי שומרי וצלי:
 קהל בורא כל וישראל גואל. ברוך אלהים אלהי ישראל:
 מן בורא רוח הרים ויצר. ממה מזה לא יבצר:
 קהל גאה משיב גמול על גאים. על הרמים ועל הנשאים:
 מן גבור בקומו לערוץ בעברה. מהדר גאוונו מי לא ירא:
 קהל גבה כל אשר תחתיו נושא. וגדל כח גדולות עושה:
 מן גדול הוא ושמו פנבורה. אריה שאג מי לא ירא:
 קהל דודי דגול הוא מרבבה. אל נערץ בסוד קדושים רבה:
 מן דין יתיב בעתיק יומין. וצבאו על שמאל ועל ימין:
 קהל הדרו והודו על בני עבדיו. הדר הוא לכל חסידיו:
 מן הוא אל אלהי הרוחות לכל בשר. שומע תפלה מכל:
 קהל ודאי ותיק יודע ועד. יי ימלוך לעולם ועד:
 מן ואשר חרב גאותנו. להלחם ו מלחמתנו:

Er, der Eine, Gott der ewig lebt, hat uns geschaffen, der Starke Jakobs, unser Aller Vater! unser und des Weltalls Herr! wie mächtig dein Name auf der ganzen Erde! Nichts ist wie Gott! Er, verzehrend Feuer, Eiferer, denn ewig wahr ist Gott, ein treuer Gott; mein Licht, mein Heil, die Beste meines Lebens, alle meine Wünsche sind an ihn gerichtet.

Der Treue Gott, des Lebens Gott ist er — nicht können Heiden, ferne Völker, seinen Zorn besiegen — ; mächtig, allgewaltig, allvermögend, der Götter Gott, der Herren Herr!

Gott, mein Schöpfer, Herr, Gemal, Führer meiner Jugend, meine Huth, mein Schutz; Schöpfer aller Dinge, Israels Erlöser; Gepriesen Gott! Israels Gott!

Der die Winde schuf, die Berge hat gebildet — kein Beschluß mißlinget dir — ; der Hoherhabene übt Vergeltungsrecht den Stolzen, den Hohen, Aufgeblähten;

Wenn mächtig er erhebet sich gewalt'gen Zorns wer fürchtet seine hohe Herrlichkeit denn nicht? der Hohe! was unter ihm ist trägt er; groß an Macht übt er große Wunder. Erhaben er, erhaben ist sein Nam' in Allgewalt — ein Löwe brillend — wer fürchtet nicht? Mein Freund! geschmückt von Myriaden, — tritt mächtig auf im großen Rath der Heil'gen;

Als Richter sitzend, Alters her, sein Heer zur Rechten, auch zur Linken; Ruhm und Glanz verbreitend über seine Diener, ruhmvoll zeigt er seinen Frommen sich.

Er, der Geister, alles Fleisches Gott, hört an das Flehen Aller, zuverlässig, allwissend. Zeuge, Ewiger! regiert in Ewigkeit.

קהל זוכר לעולם ברית ראשונים. כיום אתמול | לו אלה שנים:
 מן זה אלהינו ולו קנינו. וזמרת יה הוא ישענו:
 קהל חלק יעקב יוצר הכל. חנון יי וחסיד בכל:
 מן חי לעולם יי חלקי. חכם הרזים יי חזקי:
 קהל טוב ומטיב המלמד | דעה. מהור עינים | מראות ברעה:
 מן ישר יי וישר דברו. ידידי ידידות משפנות דביו:
 קהל יועץ וגוזר ומי יפירנה. ויחתוף ויפעל ומי ישיבנה:
 מן יפה דודי יפיו וטובו. יראו ויחזו ציון בשובו:
 קהל כגבור יצא באיש מלחמות. יעיר קנאה לעשות נקמות:
 מן כנשר על כנפי נשרים. נשא עבדיו | וישר הדורים:
 קהל כביר כח לב כמו שחל. כלביא וכארי ורוחו כנחל:
 מן כדוב שכול וכנמר שוקד. דברו לעשות כמקל שקד:
 קהל כדוב שכול וכנמר שחל. פרקב וכעש ורוחו כנחל:
 מן בארו בחור בגדלתו. ככרוש רענן ענוותנותו:
 קהל כתפוח בריחו עזו אהבתו. על ישראל גאותו:
 מן כתפוח בעצי היער. כן דודי עם יושבי שער:
 קהל כביר כח למרגיזי אל. נוקם וכטל הוא לישראל:
 מן בוסים מנת חלקי וגורלי. אני לדודי נחלה ודודי לי:
 קהל כבודי יי לא אמירנו. האמרנוהו והאמירנו:

Unfers Ruhmes Schwert, den Kampf für uns erkämpfend, eingedenk des alten Bundes ewig, tausend Jahr' ihm gleich der Tag von gestern.

Das ist unser Gott, dem harren wir; unser Saitenspiel ist Jah! er unser Heil Der Alles schuf, ist Jacobs Antheil der Allerbarmer, Gott, der Allgütige

Der ewig lebt, ist Gott, mein Theil; Geheimnißkundig, Gott, meine Stärke immer gütig, Einsicht lehrend, reinen Blickes, Böses nicht würdigt.

Gerad' ist Gott gerade sein Wort — über Alles lieblich seiner Wohnung Inn'res — des Rathschluß mächtig: wer will lösen ihn? rafft hinweg und wirket: wer will's abwenden?

Wie schön mein Freund! Seine Schöne, seine Güte wird man schauen wenn nach Zion er heimlehrt; einherzieht wie Held und Kriegermann, Eifer weckend, Rache ühend; Dem Adler gleich, auf Schwingen seine Diener trägt, auf Steilung führt; gewalt'gen Muths wie Leu und Löwe, festen Sinns wie Wasserstrom;

Mit Bärenwuth, Tiegers Eile vollbringt sein Wort, wie Mandeln blühen, so schnell; mit Bärenwuth, wie Tieger, Leu, wie Motte fressend, festen Sinns wie Wasserstrom; Hoch empor wie Zeder ragt, sanft wie Zypressenlaub; Zitronenduft, der Liebe Macht für Israel, sein Stolz;

Wie Apfelbaum im Waldgehölz, so mein Freund mit denen, die am Thore (des Gerichts) sitzen; allgewaltig Gott, die ihn erzürnen rächend, mild wie Thau für Israel. Meines Theiles Reich, mein Loos! Eigenthum ich ihm bin, er ist's mir. Gott ist meine Ehre, ihm entlag' ich nicht, Treue wir ihm zugesagt, und er sie uns.

שיר היחוד ליום רביעי

מן באריה ישאג וכפסיר ינהם. אל יהיה נגור וכאיש נדהם:
 קהל פרועה גבור אשר לא יוכל צאנו להציל. והיה למאכל:
 מן פגבור אין איל וכאורח. גם ובורח מר צורח:
 קהל באריה משחית וכפסיר לעזבו. פרקב גם פעש לאויביו.
 מן פביר פח פשמיר ושית. ולא ישאיר פנקף זית:
 קהל פשמיר ושית צרים ומגן. פצפרים עפות לעירו יגן:
 מן פגשמי נדכה לנו יבא. פמלקוש וכטל לדבקים בו:
 קהל פנשור ירחף על גוזליו. וכצל פנפיו יחסו מיחליו:
 מן פצפרים על עירו יגן. וכצל פנפיו רננות ננגן:
 קהל לבדו יי הוא ונפלאות גדולות עושה. אל נורא עלילות:
 מן לצבי ועופר הזמה דודי. פי יקדמני אלהי חסדי:
 קהל לפני עמו יישר הדורים. וינשאם על פנפי נשרים:
 מן לעולם חלקי הוא וצור לבבי. פלה שארי לה ולבבי:
 קהל לבדו יי הוא ונפלאות גדולות עושה. ורב נוראות:
 מן מקום ומעון אפה לעולמך. ואין יודע את מקומך:
 קהל מוראי אל רועי ויוצרי. צור ילדני מחוללי וצורי:
 מן מרום ומעוז הוא לי ומחסי. כגדל עז שם יי מנוסי:
 קהל מלך יעקב משגב לנו. הוא מחוקקנו ומושיענו:

Brüllend wie Löwe, tobend wie Leu — nicht wie ein Fremder, noch Verzagter, nicht wie ein Hirt, der nicht kann retten seine Schafe, die verzehrt werden.
 Nicht wie ein muthloser Held, wie ein Pilger, der fliehend und laufend bitterlich schreit. Dem Löwen gleich zernichtend, wie Leu, die ihn verlassen, wie Motte nagend ist er seinen Feinden; —
 Gewalt'ger Kraft — wie Dornen und Disteln, nichts übrig lassend, wie wenn man Oliven pflückt; Dornen gleich und Disteln, wirft die Feinde hin, doch umschattend, wie Vögel, schützt er seine Stadt.
 Wie milder Regen kommt er uns — die ihm vertrauen, wie Regen und Thau. Wie der Adler um seine Zungen schwebt mit schatt'gen Flügeln: so er denen, die seiner harren.
 Er allein ist Gott, der Wunderthäter, mächtig, furchtbar in seinem Wirken — schattend, wie Vögel, seine Stadt er schützt, d'rum singen wir in seiner Flügeln Schatten Jubellieder.
 Dem Reh und dem Hirsche gleicht mein Freund — er kommt mir zuvor, Gott mit Güte; vor seinem Wolke her macht er Steilungen eben, trägt hinüber sie auf Adlersflügeln.
 Gott ist immer mein Theil und meines Herzens Trost, mein Fleisch und mein Hera nach dir schmachten. Er allein ist Gott, der Wunder groß und furchtbar ist.
 Du bist Ort und Wohnung deiner Welt, und Niemand kennt deinen Ort. Meine Furcht ist Gott, mein Heil, mein Hüter, mein Fels, der mich geboren, mein Schöpfer Bildner.

מן מגדול ישועות משען יהי לי. מבטח אלהים יי חילי:
 קהל מושל עולם | מלכותך. בכל דור ודור ממשתלטה:
 מן מי יתנך באח לי לצרה. הושע יי פי ידך לא קצרה:
 קהל מקור חיים | מקוה ישראל. לא אעזוב פי מעזי אל:
 מן מגן ישעי וחרב באוה. לשמה ולזכרה נפש תאנה:
 קהל מגן הוא לכל החוסים בו. אשרי אדם אשר עוז לו בו:
 מן גבר ונעים נאור ונורא. נאדר ונאזר שמו בגבורה:
 קהל נאמן נצח ישראל וגואלו. לא ישקר אשרי כל חוכי לו:
 מן נצח ישורון האל הנאמן. מאלהיו יהודה לא אלמן:
 קהל נפלא על כל הנפלאים. ומתנשא על כל הנשאים:
 מן נקדש ונערץ אלהי קדושי. נכון ונשגב יי נסי:
 קהל נוקם ונומר ובעל חמה. לצריו לאויביו איש מלחמה:
 מן גרי יי בהלו גרו עלי ראשי. ונר לרגלי דברו:
 קהל סומך וסועד יי סלעי. סובל וסולח ונושא פשעי:
 מן סהדי יי סלעי וסתרי. סולח וסובל סעדי וסברי:
 קהל סלענו יי ומצודתנו. עזרתנו ומפלטנו:
 מן עוזו וגבור עזי ועזרי. עלין עוז לי אל יהי ערי:
 קהל עיר וקדיש | שנת | סביביו סתר. אכן אתה אל מסתתר:

Hohe Beste er und mein Schutz, feste Burg, des Ew'gen Name Zuflucht mir; der
 König Jakob's eine Schutzwehr uns, Befehle uns gegeben, Beistand uns gewährt.
 Rettungsturm und Stütze mir, Zuversicht auf Gott den Ewigen ist meine Stärke
 Weltregent in deinem Reiche, deine Herrschaft für und für.
 Wollest du mir Bruder sein in Nöthen! Hilf, o Ew'ger deine Hand ist ja nicht kurz.
 Lebensquelle, Hoffnung Israels nie will ich verlassen, Gott ist meine Beste.
 Meines Heiles Schild und Sieges Schwert, zu deinem Namen, deinem Ruhm die
 Seele strebt; ein Schild ist er Jedem, der ihm fest vertraut, Heil dem Menschen
 der in ihm sich schützt.
 Rein und mild, mächtig, furchtbar, geschmückt, umgürtet mit Kraft sein Name. Treu ist
 Israels Vertrau'n, Erlöser! Er lügt nicht; Heil denen, die Seiner harren.
 Jeschurun's Zuversicht, der Gott der Treue; von ihm Jehuda nicht verlassen wird.
 Ueber alle Wunderbaren, wunderbar, über all' Erhabenen, er erhaben!
 Geheiligt, hocherhaben. Gott, mein Heiliger, fest und hoch ist mein Panier in Gott
 Rächend, zornig, grimmig gegen seine Feinde, gleich dem Krieger.
 Meine Leuchte, Gott, ein strahlend Licht über meinem Haupte, leuchte mir sein Wort
 Gott mich stützt und schützt, mein Fels, erträgt, vergibt, verzeiht die Sünde.
 Mein Zeuge Gott, mein Fels, mein Schutz, vergibt, erträgt, ist Stütze, Hoffnung uns.
 Unser Fels ist Gott und unsre Burg, unsre Hilfe, unsre Rettung.
 Mächtig, siegreich —, Macht und Hilfe mir; der Höchste stets mein Sieg, ist
 nie mein Feind. Von Engelschaar umgeben er im Dunkel; wahrlich, Gott, du im
 Dunkel verhüllt.

מ עד ממהר לשכם נמול | לאזיביו. שומר ברית וחסד לאזהביו:
 קהל פדה את אברהם ירדו. הוא יפדה את ישראל עבדו:
 מ פחד יצחק יתן פחדו. על צרי בני יעקב עבדו:
 קהל פועל וחוקר ודורש ובדק כל | לבבות. לו אתן צדק:
 מ צרור המור אשכול הנפטר. נותן לעמו צריו בפר:
 קהל צח ואדום דודי בצבאיו אות. על בן נקרא שמו יי צבאות:
 מ צדיק יי הצור תמים. אבטה עדי עד בצור עולמים:
 קהל צבא השמים | משתחיים לו. שרפים עומדים | ממעל | לו:
 מ קדוש הוא בכל מיני קדשות. ברות שלש קדוש משלשות:
 קהל קים לעלמין אלהא תיא. מרא דארעא ומרא דשמיא:
 מ קוני מרחם | מקנא לשונאיו. קרן ישעי וקרוב לקוראיו:
 קהל רחוק מכל ואת כל רואה. כי רם יי ושפל יראה:
 מ רעי יי לא אחסר כל. ורב פח ורב חסד לכל:
 קהל רחים יי רופא ומחפש לשבירי לב. ועון כובש:
 מ רעי כלו הוא מחמדים. משפטיו אמת מתוקים וחמודים:
 קהל ראשון ואחרון מעולם ועד עולם | אתה אל. שוכן עד:
 מ שליט מלך שמיא בכל דר ודר. ליה אנא משבח מרומם ומתהדר:
 קהל שמש ומגן יי אלהים. שופט צדק ומשפיל גבוהים:

Selbst Zeuge — eilt er zu vergelten seinen Feinden; den Bund der Treue hält er seinen Lieben. Er, der Abraham, den Liebling frei gemacht, wird Israel sein Knecht befreien.

Der von Bizzhaf war gefürchtet, leget Schrecken auf der Söhne Jakobs Feinde. Er wirkt, forscht, wäget, sucht durch alle Herzen: i h n erkenn' ich als gerecht.

Inbegriff' der Gült' und Schuld — gibt er für sein Volk die Feinde hin. Glänzend, muthig seinem Heer' erscheint d'rum er „Gott der Heere“ wird genannt.

Gerecht ist Gott, ein Schutzfels ohne Fehl, ihm, dem Fels vertrau' ich ewiglich. Die Himmelsheere beten ihn an, Seraphim umgeben seinen Thron.

Heilig über alle Heiligkeit ist er; Engel sprechen: „dreimal heilig“ aus. Ewig dauernd. ewig lebend, Gott! Herr der Erde, Herr des Himmels.

Mein Schöpfer, mitleidsvoll — eifert gegen seine Feinde; meines Heiles Horn, nahe denen, die ihn anrufen. Fern von Allem — schaut er Alles, hocherhaben Gott — schaut das Niedre.

Mein Hirt ist Gott, mir fehle nichts, allvermögend, Allen gültig. Erbarmungsvoll ist Gott, er heilet, er verbindet zerbrochene Herzen, drückt die Sünde nieder.

Lieblichkeit ist meines Freundes Wesen; seine Rechtsprüche wahr; Seine Rechtsprüche wahr und angenehm Erster, Letzter, alle Ewigkeit hindurch bist du, o Gott, der ewig thront.

Er herrscht, der Himmelskönig für und für, ihn preis', erhebe' erhöh' ich; Sonne und Schild ist Gott der Herr, richtet gerecht und beugt die Stolzen.

Allmächt'ger! wir erreichen ihn nicht; allkräftig! wer ist ihm gleich? S c h e l o m o

מן שגיא כח לא מצאנוהו. ישגיב בכחו ומי כמוהו:
 קהל שלמה שמו כי שלו שלום. כי ידבר אל חסידיו שלום:
 מן שם " אהיה אשר אהיה. תועפות ראם לו בפסיר ובאריה:
 קהל שדי מאורי מלכי ואלי. הללניה שמו נפשי הללי:
 מן תתמם עם יושבי נטעים. השריגים שלשת הרועים:
 קהל תתחסר תתבר עמם. ועם עקשים תתפל | להמם:
 מן תמים ברבך תקוף מכל. תוכל | לברך לעשות את כל:
 קהל תזלתתי וסברי ותקותי. תאות נפשי ותשוקתי:
 מן תהלתי ותפארתי ועזי. מפעי אפי גוחי וגוזי:
 קהל תמים דעים אל דעות אחר. כל הלכות דורש יחד:

ליום ששי בשבוע

מן אתה לברך יוצר כל הוא. ולא ידמה מעשה לעושהו:
 קהל כל הארצות לא יכילוה. ואף שמים לא יכלכלוה:
 מן אז יחילו מים חיים. מפניך. אלהים חיים:
 קהל רעשה ארץ ונסו מים. ונטפו מים | מן השמים:
 מן נוטה לברך השמים. וקע הארץ על המים:
 קהל עשית כל חפצה לברכה. ולא נצרכת עז כנגדה:

(Friede) sein Name, denn sein ist der Friede, verheißet seinen Frommen Frieden.

Sein Name heißt: „Ich bin der ich bin!“ Stark wie das Meer, Löwe und Leu — Schabbaj (Allmächt'ger), mein Licht, mein König und Gott! Hallelujah! seinen Namen lobe meine Seele.

Treu gesinnt bist du den Bürgern jener Pflanzung (Palästina) den Sprößlingen der dreien Hirten (Abraham, Izaak und Jakob.) Allgütig, gerade gehst du um mit ihnen; den Tüchteleichen bist du unverföhlich, du betäubest sie.

Wandellos sind deine Wege Allgewalt'ger! du allein bist allvermögend — meine Hoffnung, Zuversicht und mein Vertrauen, meine Lust und mein Verlangen.

Mein Ruhm, mein Stolz, meine Stärke, der meiner Mutter Schooß mich entzogen, vollkommen an Erkenntnissen; der Gedanken Gott, die Herzen allesammt er. Der Einzige!

Sechster Tag.

Du allein der Schöpfer bist, das All nicht halte sich das Werk seinem Schöpfer gleich. Die Länder alle fassen dich nicht, auch die Himmel dich umfassen nicht.

Es bebten einst die Fluthen vor dir, des Lebens Gott; die Erd' erbebte, Wasser flohen, Regen trof herab vom Himmel.

Du spanntest selbst die Himmel, dehntest aus die Erd' iber Wasser; vollbrachte selbst dein Wollen, bedurftest neben dir der Hülfe nicht.

שיר היחוד ליום ששי

מן סוּעַד אֵין מִי יִסְעֶדָהּ. הַבֵּל מִמָּה וּמִיָּדָהּ:
 קהל כְּבֹחֶה אֲזוּ בֵּן עֵתָהּ וְדַעְתָּהּ. וְלַעֲוֹלָם כָּל כְּבוֹדָהּ אֶתָּהּ:
 מן וְלֹא יַעֲפֹת וְלֹא יִגְעֹת. כִּי בְּמַלְאכָתָהּ לֹא עֲמַלְתָּ:
 קהל כִּי בְּדַבְרָהּ כָּל יִצְוֵיהָ. וּמַעֲשֵׂה חֲפָצָהּ בְּמֵאמְרֵיהָ:
 מן וְלֹא אֲחֵרְתּוּ וְלֹא מִהֲרֵתּוּ. הַבֵּל בְּעֵתוֹ יִפֶּה עֲשִׂיתּוֹ:
 קהל מִבְּלֵי מֵאוֹמָה כָּל חַדְשֵׁתָּהּ. וְאֵת הַבֵּל בְּלֵי כָּל פְּעֻלָּתָּהּ:
 מן וְעַל לֹא יִסּוּד הַבֵּל יִסְדָּתָּהּ. בְּרִצּוֹן רִוּחָהּ כָּל תְּלִיתָּהּ:
 קהל זְרוּעוֹת עוֹלָם אֵת כָּל נוֹשְׂאוֹת. מֵרֵאשִׁי וְעַד סוֹף וְאֵינָם נִלְאוֹת:
 מן בְּעֵינֶיהָ לֹא דָבַר הִקְשָׁהּ. רִצּוֹנָהּ כָּל דָּבָר וְרוּחָהּ עוֹשָׂה:
 קהל לְפַעֲלָתָהּ לֹא דָמִיתָּהּ. אֵל כָּל תֵּאֵר לֹא שְׁוִיתָּהּ:
 מן וְלֹא קִדְמָה לְמַלְאכָתָהּ מְלֹאכָהּ. חֲכָמָתָהּ הִיא הַבֵּל עֲרָכָהּ:
 קהל לְרִצּוֹנָהּ לֹא קִדְמוּ וְאֲחֵרוּ. וְעַל חֲפָצָהּ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסְרוּ:
 מן מִכָּל חֲפָצָהּ לֹא שָׁכַחְתָּהּ. וְדָבַר אֶחָד לֹא חָסְרָתָּהּ:
 קהל לֹא הִחְסֵרְתָּהּ וְלֹא הֶעֱדַפְתָּהּ. וְדָבָר וְרַק בָּם לֹא פְעֻלָּתָּהּ:
 מן אֶתָּהּ הִשְׁבַּחְתָּם וּמִי הִתְעִיבְתָּם. וְשִׁמְךָ דָּבָר לֹא נִמְצָא בָּם:
 קהל הַחֲלוֹת בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָּם. בְּתַבּוּנָהּ וּבְדַעַת כְּלִיתָּם:
 מן מֵרֵאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיָם. בְּאֵמֶת וּבִישׁוּר וְשׁוֹב רְאוּיָם:
 קהל הַקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיהָ. רוֹב רַחֲמֶיהָ וְחֶסְדֶּיהָ:

Keine Stütze war, dich zu stützen; von dir, von deiner Hand das All. Deine Kraft von je, sie ist es noch, wie dein Wissen, ewig bleibt mit dir dein Ruhm.
 Du wardst nicht milde, wardst nicht matt, hast bei deinem Werke dich nicht abgemüht denn durch dein Wort entstanden deine Geschöpfe alle, durch deinen Spruch ward deines Willens Werk.
 Hast es nicht verspätet, nicht beeilt, alles hast du schön, zur rechten Zeit gemacht. Aus nichts brachtest du alles hervor, das All erschufest ohne etwas du.
 Auf Grundloses gründetest du das All, an deines Geistes Wille hängtest du Alles; die ew'gen Arme tragen das All, von Anfang bis zu Ende, nie ermüden sie.
 In deinen Augen nichts zu schwer, was dein Geist befehlt, dein Wille thut. Deinem Werke du nicht gleichest, keiner Gestalt du ähnlich bist.
 Nicht war von deinem Werk ein Werk, deine Weisheit, sie hat das All geordnet. Deinem Willen kam nichts zuvor, nichts hernach, deinem Verlangen nichts hinzu noch davon.
 Von all deinem Wollen vergaßest du nichts, ließest auch nicht eines fehlen, nicht zu wenig, nicht zu viel sein, zwecklos schufst du nichts darin.
 Du heißt es gut, wer wollt's verwerfen? tadelhaftes nie gesunden dran. Du singst mit Weisheit an zu schaffen sie, mit Vernunft und Einsicht vollendest du sie.
 Von Anfang bis Ende sind sie gemacht nach Wahrheit, Recht, wahrhaft gut. Ließest deiner Hände Werk (den Menschen) voraus gehn, die Fülle deines Erbarmens, deiner Gnade;

שיר היחוד ליום ששי

מן כי רחמיה וחסדיה. הלא מעולם על עבדיה:
 קהל ועד לא כל חי הוכן לבלבל. לפני אוכל תתן אכל:
 מן ומזון ומכון תעשה בפי כל. לרבי הפל באשר לכל:
 קהל שלשת ימים הראשונים. אז הכינותם לאחרונים:
 מן אז עשית אור בשלמה. אדר מאורות ממול שלמה:
 קהל בטרם כל יציר מאד גדלת. ואחר כל מאד נתגדלת:
 מן אז בעיני לבוש הוד והדר לובש. עד לא אורג גאות לבש:
 קהל אור בשלמה וכמעיל עזמה. שמים פירעה נוטה:
 מן עשית בם לאורים ורבים. ורצוא ושוב בנחת מהלכים:
 קהל הברדת בין מים למים. במתיחת רקיע השמים:
 מן מזונות מעונות לשרץ מים. ועוף ועופף על פני רקיע השמים:
 קהל עשב וחקיר לבשה אדמה. מאכל לחיה ולכל בהמה:
 מן בקרן שמן גן נשעת. אל האדם אשר עשית:
 קהל עזר בנגדו עשית לו. הי מחסורו אשר יחסר לו:
 מן כל מעשיך בידו תפה. ותחת רגליו הפל שתה:
 קהל להעלות מהם בקר וצאן. על מזבחה יעלו לרצון:

Denn dein Erbarmen, deine Gnade, walteten ja von jeher über deine Knechte. Eh' was lebt da war, wurde Nahrung bereitet, bevor Genießender war, gabst du Genuß,

—; ihn. Machtet Speis' und Geschmack für Jedes Mund, was das All bedarf, wie's Jedem gebührt. In den drei ersten Tagen (der Schöpfung) da sorgtest für die letzten (Tage) du;

Da hülltest du das Licht wie Gewand, Gewandes Abglanz herrlich die Lichter — Eh' noch das Geschöpf da war, warst du sehr erhaben, und hernach wardst du sehr erhoben —

Damals legtest du an, — nicht ein Kleid, — Pracht und Glanz, Gewebes nicht war, legtest Hoheit an; das Licht wie Gewand, wie Mantel hülltest, die Himmel wie Teppich spanntest,

Sahtest in ihnen Wege den Lichtern, die hin und her herabstrahlend wandeln, schiedest ab zwischen Wasser und Wasser vor der ausgedehnten Himmelsdecke;

Speise, Wohnung dem Kriechenden im Wasser, dem Geflügel, fliegend gegen den Himmel; Gras und Kraut die Erde bekleidet: Speise fürs Gemild und alles Vieh.

Auf dem fetten Hügel einen Garten pflanztest, für den Menschen den du geschaffen; Gehülft um ihn schufst du ihm, genügenden Bedarf der ihm mangelt.

Deine Werke alle gabst in seine Hand, unter seine Füße legtest Alles — daß er von ihnen, Rind und Schaf, darbringe, auf deinem Altare geopfert wohlgefällig werde,

—;
ihn.
heit!
Gott.
Alles

mach.
deines

c. So

en dich
te hast

n dich,

inen

II

שיר היחוד ליום ששי

מן לא מנעת על פני האדמה. צרכי אדם וכלם בְּחַכְמָה:
 קהל מַעֲשֵׂיךָ מֵאֵד רַבּוֹ וְגָדְלוֹ. וְשִׁמְךָ יי בָּלֵם יִהְיֶה לָּו:
 מן רבו וְגָדְלוֹ מֵאֵד מַעֲשֵׂיךָ יוֹדוּךָ יי בָּל מַעֲשֵׂיךָ:
 קהל בָּל פְּעֻלָּתְךָ לְמַעַנְךָ. וְלִכְבוֹדְךָ כָּל קִנְיָיִךָ:
 מן עֲשִׂיתָ לוֹ כְּחוֹנֵת לְשָׁרֵת. לְהַדְרִית קֹדֶשׁ וּלְחַפְּאוֹרֵת:
 קהל שִׁמְתָּ בְּקִרְבוֹ חֲכָמַת אֱלֹהִים. כִּי יִצְרָתוֹ לָךְ בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים:

שיר הכבוד

מן אֲנָעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֲאָרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעְרוֹג:
 קהל נַפְשִׁי חֲמָדָה בְּצִל יְדֶךָ. לָדַעַת כָּל רֵז סוֹדְךָ:
 מן מִי דִבְרֵי בְּכַבּוֹדְךָ. הוֹמָה לְבִי אֶל הוֹדֶיךָ:
 קהל עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ גְּבֻדּוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִירוֹת:
 מן אֲסַפְּרָה כְּבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמָּךְ אֲכַנֶּךָ וְלֹא יִדְעִתִּיךָ:
 קהל בְּיַד גְּבִיאֶךָ בְּסוֹד עֲבָרֶיךָ. הִמִּיתָ הַדָּר כְּבוֹד הוֹדְךָ:
 מן גִּדְּלִתְךָ וּנְבוֹרֶתְךָ. כִּנּוֹ לְתַקְוָה פְּעֻלָּתְךָ:
 קהל הִמּוֹ אוֹתְךָ וְלֹא כָפִי יִשֶׁה. וַיִּשְׁוּוֶה לְפִי מַעֲשֵׂיךָ:
 מן הַמְשִׁילֶיךָ בְּרוֹב חֲזִיוֹנוֹת. הִנֵּךְ אַחַד בְּכָל הַמִּיּוֹנוֹת:

Machtst ihm Bekleidung, darin er dienen soll, zum heil'gen Schmuck, zur Pracht — ;
 legtest göttliche Weisheit in sein Inneres, denn du schufst im Ebenbilde Gottes ihn.
 Du ließeſt nicht auf Erden fehlen, was Menschen bedürfen — Alles mit Weisheit!
 Deine Werke, — wie viel, wie groß ſind ſie! Alle preiſen deinen Namen, Gott.
 Wie viel, wie groß ſind deine Werke! Dir danken, Gott, alle deine Werke. Alles
 ſchufest du um deinetwillen, zur Ehre dir alle deine Geſchöpfe.

Hochgeſang.

Lieblich ertöne mein Saitenspiel, ſtimme Geſang, denn nach dir meine Seele ſchmach-
 tet. Meine Seele hinblickt nach deiner Allmacht Schatten, zu erfahren deines
 Rathes Tiefe.
 Wenn von deiner Majestät ich rede, schlägt mein Herz deiner Liebe hoch empor. So
 will ich preisend von dir reden, Liebesgeſang deinem Namen weihn.
 Deinen Ruhm verkünden ſoll ich — hab' dich ja nie geſeh'n! vergleichen, benennen dich
 — und kenne dich doch nicht! Durch deine Profeten, im Rathe deiner Knechte haſt
 du deiner Hoheit Pracht vergleichend dargeſtellt.
 Deine Würde, deine Macht, bezeichneten ſie nach deiner Werke Größe, verglichen dich,
 doch nie dein Weſen ſelbſt, ſie ſtellten dich nach deinen Thaten dar,
 Bildeten dich in vielen Erſcheinungen, doch in allen Darſtellungen als den Einem
 Rosch Haſch. II

קהל וַיִּחֲזוּ בָךְ זִקְנָה וּבְחַרְוֹת. וְשָׁעַר רֹאשְׁךָ בְּשִׁיבָה וּשְׁחָרוֹת :
 מן זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב. באיש מלחמות ידיו לו רב :
 קהל חֲבֹשׁ כּוֹבֵעַ יִשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הַזְּשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וְזָרוּעַ קָדְשׁוֹ :
 מן טללי אורות ראשו נמלא. קוצותיו רסיסי לילה :
 קהל יִתְפָּאֵר בִּי בִּי חֲפִיץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲמֻרַת צְבִי :
 מן בתם טהור פז דמות ראשו. וחק על מצח כבוד שם קדשו :
 קהל לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִּפְאָרְהָ. אֲמַתּוֹ לּוֹ עֲמָרָה עֲמָרָה :
 מן מחלפות ראשו כבימי בחורות. קוצותיו תלתלים שחרות :
 קהל גֵּוָה הַצֶּדֶק צְבִי תִּפְאָרְתּוֹ. יַעֲלֶה גַּא עַל רֹאשׁ שְׂמֹחַתּוֹ :
 מן סגלתו תהי בידו עמרת. וצניף מלוכה צבי תפארת :
 קהל עֲמוּסִים נִשְׂאָם עֲמָרַת עֲנָדָם. מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו כְּפָדָם :
 מן פארו עלי ופארי עליו. וקרוב אלי בקראי אליו :
 קהל צַח וְאֲדוֹם לְלִבּוֹשׁוֹ אֲדוֹם. פְּוָרָה בְּדַרְכּוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֲדוֹם :
 מן קשר הפלין הראה לענו. תמונת יי לנגד עיניו :
 קהל רוּצָה בְּעֵמוֹ עֲנֻוִים יִפְאֵר. יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת בָּם לְהַתְּפָאֵר :
 מן ראש דברך אמת קורא מראש. דור ודור עם דורשך דרוש :
 קהל נְשִׁית הַמִּזֵּן שִׁירֵי גַּא עֲלֶיךָ. וְרַגְתִּי תִּקְרַב אֵלֶיךָ :

Du erscheinst, bald ein Greis, bald ein Jüngling, des Hauptes Haar grau und schwarz ;

Greis im Gerichte, Jüngling, im Kampfe, als Krieger mächtig kämpfend; mit Siegeshelm das Haupt geziert, die Rechte Sieg verschafft.

Von mildem Thau das Haupt bedeckt, die Locken voll nächtlicher Tropfen — will er an mir, ich ihm gefalle, hochberühmt, mir lösslich Schmuck und Krone sein; —

Diadem, glänzend schön sein Haupt, des heil'gen Namens Majestät vor der Stirne prangt die zum Dank, zur Ehre, mit Pracht sein Volk ihm krönend windet,

Gewunden jugendlich ums Haupt, gekräuselt in schwarzen Locken. Der heil'ge Tempel seines Ruhmes Krone, über alle seine Freude reicht,

Sein Liebling, Krone er in seiner Hand, königlicher Bund, Kleinod — von den Treuen aufgesetzt, geschmückt, von seinen Werthen verehrt. —

Seine Zierde ich bin, meine Zierde er ist, der nah mir ist, wenn ich ihn anbede. Einß glühend roth in Purpur-Gewand kommt er von Edom, wie Keltertreter.

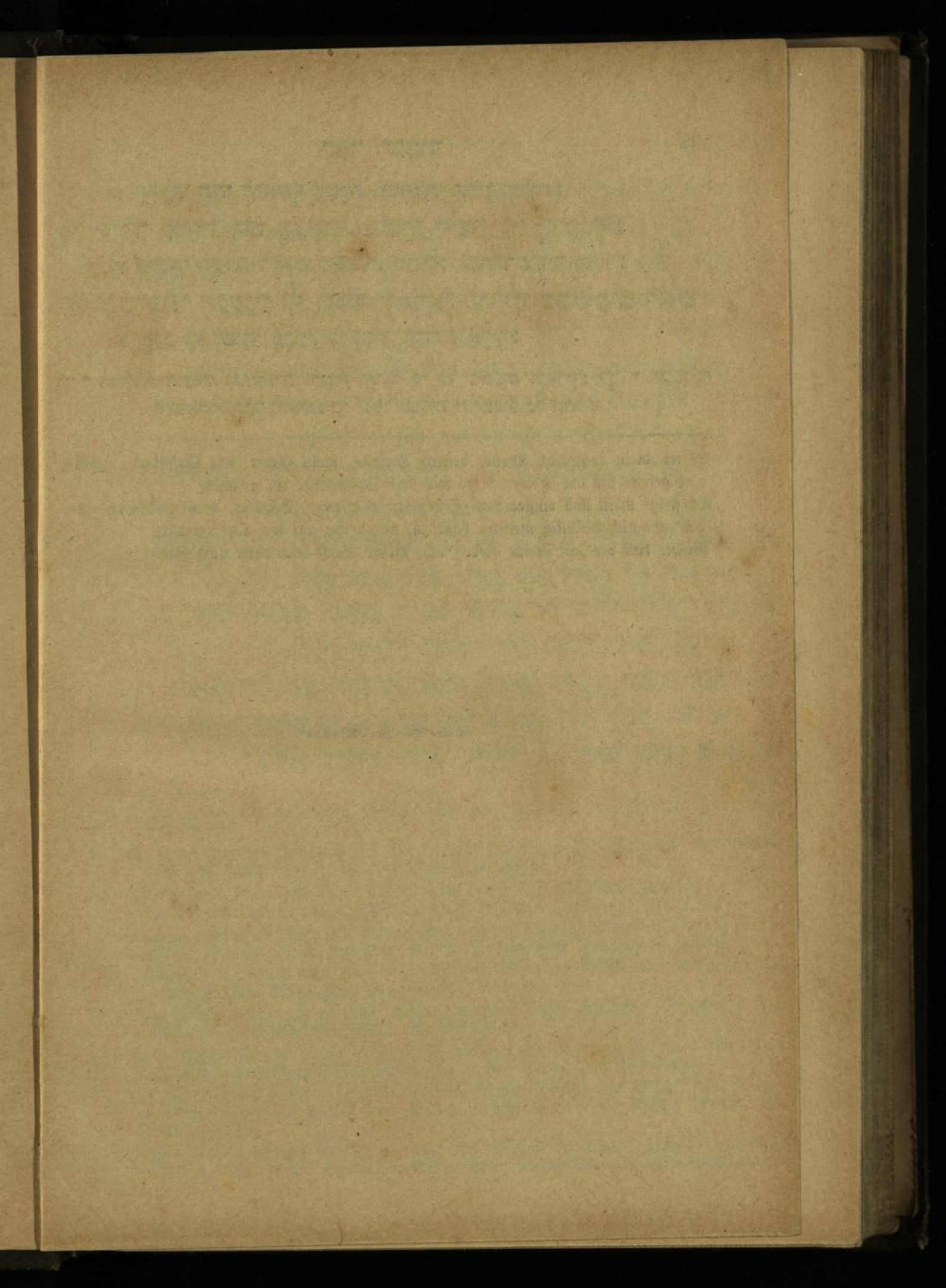
Im Tefillin-Bande ließ er schauen seinen Frommen des Ew'gen Gestalt vor Augen; die Frommen seines Volks, ihm gefällig, erhebt er, der im Ruhme wohnt, sich ihrer rühmend.

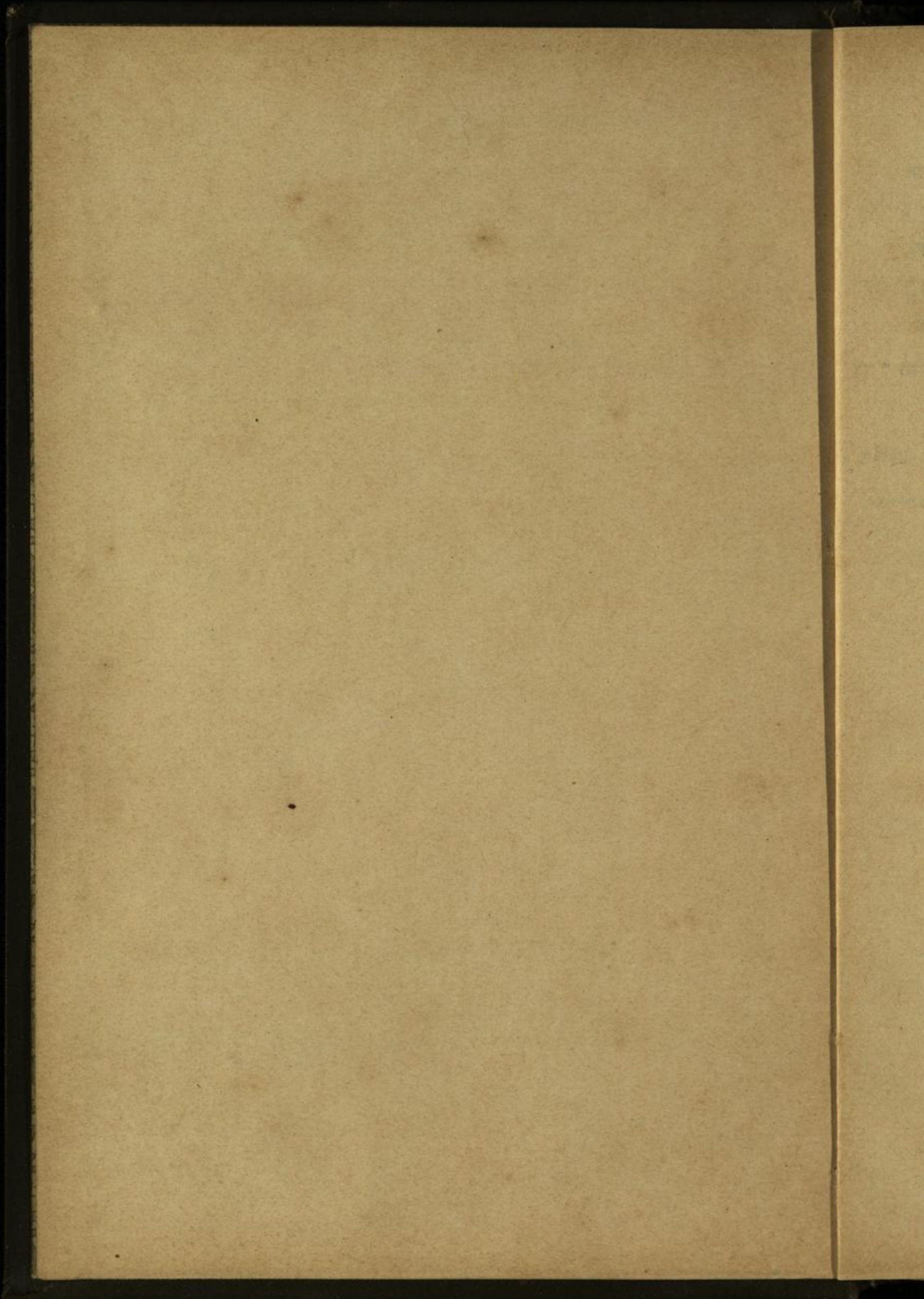
Deines Wortes Anfang thut Treue kund, vor Beginn der Welt; bedenkt' das Volk das dich sucht. Nimm auf meiner Lieder Töne, wohlgefällig an mein Lobgesang.

מן תהלתִי תהי לראשֶׁךָ עֲשֶׂרֶת. והפִּלְתִי תְבוּן קַטְרֹת:
 קהל תִּיָּקֵר שִׁירֹת רֵשׁ בְּעֵינֶיךָ. בְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל קֶרְבְּנֶיךָ:
 מן בְּרַכְתִּי תַעֲלֶה לְרֵאשׁ מִשְׁבִּיר. מְחֹלֵל וּמְזִלִּיד צְדִיק בְּבִיר:
 קהל וּבְכֻרְבָּתִי תִנְעֲנַע לִי רֵאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כְּבִשְׁמִים רֵאשׁ:
 מן יַעֲרֹב נָא שִׁיחֵי עֲלֶיךָ. בִּי נִפְשֵׁי תַעְרוֹג אֲלֶיךָ:
 לךְ " הגְדוּלָה והַגְּבוּרָה והַתְּפָאֶרֶת והַנְּצַח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לךְ " הַמַּמְלָכָה
 והַמְּנוּשָׂא לְכָל לְרֵאשׁ: מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת " יִשְׁמַע כָּל תְּהִלָּתוֹ:

Es sei mein Lobspruch Krone deinem Haupte, mein Gebet wie Opferdust gefällig
 es gefalle dir des Armen Lied, wie jene Opferlieder dir gefielen.
 Es steige mein Lob empor zum Schöpfer, Regierer, Erhalter, dem Vollkommensten
 Wende dich beifällig meinem Lobe zu, nimm ihn auf wie Opfergewürz.
 Wöchte lieb dir sein meine Rede! ach, meine Seele schmachtet nach dir.

2203 = 98008843

Universitäts-
bibliothek

Inventarnr.

98008844

Universitätsbibliothek Potsdam

Auslehnr.

98008844

3